

การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อพัฒนาความสามารถ
ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus

โดย
นางสาววิจิตรา สามาอาพัฒน์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2563

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อพัฒนา
ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ
KWLH-Plus

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

THE DEVELOPMENT OF THE PROFESSIONAL LEARNING COMMUNITY FOR
THAI TEACHERS OF MATHAYOMSUKSA 3 TO DEVELOP CRITICAL READING
ABILITY USING ONLINE TEXTS WITH KWLH-PLUS TECHNIQUE

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education (TEACHING THAI LANGUAGE)
Department of Curriculum and Instruction
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2020
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทย ระดับ
มัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมี
วิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-
Plus

โดย วิจิตรา สามาอาพัฒน์

สาขาวิชา การสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รองศาสตราจารย์ ดร. มีชัย เอี่ยมจินดา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรภััสสร อินทรบำรุง)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.มีชัย เอี่ยมจินดา)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุวรี ญาณปรีชาเศรษฐ์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(อาจารย์ ดร.ภัทร์ธีรา เทียนเพิ่มพูล)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรตี ปรีชาปัญญากุล)

59255308 : การสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทย / การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

นางสาว วิจิตรา สามาอาพัฒน์: การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : รองศาสตราจารย์ ดร. มีชัย เอี่ยมจินดา

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาพัฒนาการความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ 2) เพื่อศึกษาความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอนของครูด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus 3) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus ตามเกณฑ์ 75% 4) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus 2) แบบสังเกตการสอนของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus 3) แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus 4) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus 5) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 6) แบบสอบถามความคิดเห็นของครูภาษาไทยที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ และการทดสอบค่า t-test one sample test

ผลการวิจัย

1. ครูผู้สอนมีพัฒนาการความรู้เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus สูงกว่าก่อนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ มีคะแนนร้อยละพัฒนาการสัมพัทธ์เท่ากับ 100 และ 86.67 ซึ่งอยู่ในระดับสูงมาก
2. ครูผู้สอนมีความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอนด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus จากครูทั้ง 3 คน อยู่ในระดับดีมาก
3. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus มีค่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 32.34 คิดเป็นร้อยละ 80.86 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75% ที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

59255308 : Major (TEACHING THAI LANGUAGE)

Keyword : THE PROFESSIONAL LEARNING COMMUNITY FOR THAI TEACHERS / THE CRITICAL READING ABILITY

MISS WIJITRA SAMA-ARPAT : THE DEVELOPMENT OF THE PROFESSIONAL LEARNING COMMUNITY FOR THAI TEACHERS OF MATHAYOMSUKSA 3 TO DEVELOP CRITICAL READING ABILITY USING ONLINE TEXTS WITH KWLH-PLUS TECHNIQUE THESIS
ADVISOR : ASSOCIATE PROFESSOR MEECHAI IAMJINDA, Ph.D.

The objectives of this research were 1) to study the teacher knowledge development about the professional learning community and KWLH-Plus technique. 2) to study the teaching management ability of teacher about the critical reading with KWLH-Plus technique. 3) to study the student's critical reading achievement using online texts with KWLH-Plus technique were passed the specified criterion is 75 percent. 4) to study the opinion of teachers toward the development of the professional learning community with KWLH-Plus technique.

The research instruments used were: 1) The teacher knowledge test about the development of teacher knowledge about the professional learning community and KWLH-Plus technique. 2) The teaching observation form 3) The knowledge sharing interview form. 4) the critical reading ability with KWLH-Plus technique lesson plans. 5) The critical reading ability test. 6) a questionnaire used to survey the teacher's opinion on the development of teacher knowledge about the professional learning community and KWLH-Plus technique. The data were analyzed by percentage, mean, standard deviation, relative gain score and t-test one sample test.

The results of this research were as follows:

1. The teacher knowledge development about the professional learning community and KWLH-Plus technique were higher than in pre-test with the relative gain score at 100 percent and 86.67 percent at the high level.
2. The teaching management ability by using the critical reading with KWLH-Plus technique were at a good level.
3. The student's critical reading achievement with KWLH-Plus technique of students was 80.86 percent that was higher than the specified criterion is 75 percent.
4. The teachers' opinion toward the development of teacher knowledge about the professional learning community and KWLH-Plus technique were at the highest agreement level.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ เรื่อง การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณา ความใจใส่ การให้คำปรึกษา คำแนะนำ ตลอดจนการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องจาก รองศาสตราจารย์ ดร.มีชัย เอี่ยมจินดา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุวรี ญาณปรีชาเศรษฐ และอาจารย์ ดร.ภัทร์ธีรา เทียนเพิ่มพูล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรภัสสร อินทรบำรุง ประธานกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรตี ปรีชาปัญญากุล ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ แก้ไขข้อบกพร่อง เพื่อความสมบูรณ์ของวิทยานิพนธ์

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์สาธิต จันทรวินิจ อาจารย์ ดร.พิณพนธ์ คงวิจิตต์ และอาจารย์ ดร.ณัฐกิตต์ สิริวัฒนาทากุล ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือและให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ สำหรับการทำวิทยานิพนธ์ที่ถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ อาจารย์อาทิตย์ จิตรม้น ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ และตรวจสอบข้อบกพร่องของเนื้อหาเพื่อความสมบูรณ์ของวิทยานิพนธ์ และคอยเป็นกำลังใจให้ด้วยดีตลอดมา

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร ครู นักเรียนโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล ที่ให้ความร่วมมืออย่างดีในการเก็บข้อมูลการวิจัย ส่งผลให้ผู้วิจัยสามารถดำเนินการวิจัยจนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และบุคคลในครอบครัวทุกท่าน ผู้เป็นกำลังใจให้โอกาสทางการศึกษาแก่ผู้วิจัยเสมอมา คุณประโยชน์จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบบูชาพระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนและชี้แนะแนวทางแก่ผู้วิจัยเสมอมา ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอน ตลอดจนผู้ที่สนใจโดยทั่วไป

วิจิตรา สามาอาพัฒน์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	6
คำถามการวิจัย.....	7
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	7
สมมติฐานการวิจัย.....	7
ขอบเขตการวิจัย.....	8
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	9
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	11
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	12
1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และ หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล.....	13
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย 13	
เรียนรู้อะไรในภาษาไทย.....	13
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้.....	14

คุณภาพผู้เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	14
หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล	17
2. การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ.....	21
ความหมายและความสำคัญของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ.....	21
องค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	24
กระบวนการของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	29
ประโยชน์ของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ.....	29
3. การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	31
ความหมายและความสำคัญของการอ่าน	31
ประเภทของการอ่าน.....	34
ความหมายและความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	36
หลักและขั้นตอนของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	38
ประโยชน์ของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	41
การวัดและประเมินการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	42
4. การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH-Plus.....	45
การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH-Plus.....	45
ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH-Plus.....	46
แผนผังความคิด (Mind Mapping).....	50
5. สื่อออนไลน์.....	56
ความหมายของสื่อออนไลน์.....	56
ประเภทของสื่อสังคมออนไลน์.....	58
ประโยชน์ของสื่อออนไลน์.....	59
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	60
งานวิจัยในประเทศ.....	60

งานวิจัยต่างประเทศ.....	63
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	65
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	65
2. ตัวแปรที่ศึกษา	66
3. แบบแผนที่ใช้ในการวิจัย.....	66
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	67
5. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ	67
6. การดำเนินการทดลอง	79
7. การวิเคราะห์ข้อมูล.....	82
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	84
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์พัฒนาการความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้	84
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนโดยใช้กระบวนการจัดการ เรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus.....	85
ตอนที่ 3 ผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ โดยใช้เทคนิคการสอน แบบ KWLH-Plus ตามเกณฑ์ที่กำหนด 75%	88
ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และ การจัดการ เรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus	88
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	91
สรุปผลการวิจัย.....	92
อภิปรายผล.....	92
ข้อเสนอแนะ	98
ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้.....	98
ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป	99
รายการอ้างอิง	100

ภาคผนวก.....	105
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	106
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	108
ภาคผนวก ค การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	183
ประวัติผู้เขียน.....	196

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 การอ่าน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	15
ตารางที่ 2	กิจกรรมตามกระบวนการ KWLH-Plus.....	49
ตารางที่ 3	ตารางการนิเทศครูเพื่อประเมินความสามารถในการจัดการเรียนการสอนเรื่อง การอ่าน อย่างมีวิจารณญาณโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus	81
ตารางที่ 4	ผลการวิเคราะห์พัฒนาการความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้.....	85
ตารางที่ 5	ผลการศึกษาความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนโดยใช้กระบวนการจัดการ เรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus	85
ตารางที่ 6	ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้เทคนิคการสอน แบบ KWLH-Plus	88
ตารางที่ 7	ความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ด้วย เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus.....	89

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1	กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus	6
ภาพที่ 2	แผนผังความคิดรวบยอด	53
ภาพที่ 3	แผนผังใยแมงมุม	53
ภาพที่ 4	แผนผังความคิดรูปวงกลมทับเหลี่ยม	54
ภาพที่ 5	แผนผังวงจร	54
ภาพที่ 6	แผนผังก้างปลา	54
ภาพที่ 7	แผนผังแสดงปฏิสัมพันธ์ระหว่างสองกลุ่ม	55
ภาพที่ 8	แผนผังตารางเปรียบเทียบ	55
ภาพที่ 9	ขั้นตอนการสร้างแบบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus.....	69
ภาพที่ 10	ขั้นตอนการสร้างแบบสังเกตการสอนของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus.....	71
ภาพที่ 11	ขั้นตอนการสร้างแบบสัมภาษณ์ของครูระหว่างกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้.....	72
ภาพที่ 12	ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus.....	74
ภาพที่ 13	ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	77
ภาพที่ 14	ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของครูภาษาไทยที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus	79

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ผู้เรียนจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ ความเข้าใจเนื้อหาวิชาการ มีทักษะการคิดวิเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และสามารถแก้ไขปัญหาได้ สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพและรู้เท่าทันเทคโนโลยี จึงทำให้การจัดการเรียน การสอนของครูต้องเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม เพื่อเตรียมพร้อมในการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีทักษะ สำหรับการดำรงชีวิตในสังคม ครูจึงต้องเปลี่ยนบทบาทจาก “ครูสอน” (Teacher) เป็น “ครูฝึก” (Coach) หรือ “ผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้” (Learning Facilitator) บทบาทของครูในการ การสอนจะน้อยลงแต่ครูจะเป็นผู้ออกแบบกระบวนการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะทำให้ ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมต่าง ๆ มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการแลกเปลี่ยน ประสบการณ์ โดยการพูด การเขียน การอภิปราย และลงมือปฏิบัติ ด้วยการปฏิรูปการศึกษาดังกล่าว จึงทำให้ครูต้องรวมกลุ่มเพื่อเรียนรู้ร่วมกันอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ครูจึงต้องสร้างชุมชนทาง วิชาชีพขึ้นเพื่อจะได้กำหนดเป้าหมายและกระบวนการในการพัฒนาผู้เรียนร่วมกันเพื่อผลสัมฤทธิ์ของ ผู้เรียน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ช่วยในการคิดค้น เปลี่ยนแปลงและแบ่งปันความรู้และประสบการณ์ที่ จะเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ เพื่อนำไปสู่เป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียน ที่เรียกว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ Professional Learning Community (PLC)

ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นเวทีที่ช่วยสร้างพลังขับเคลื่อนให้การปฏิรูปการเรียนรู้ให้ ประสบผลสำเร็จตามเจตจำนงของการปฏิรูปการศึกษาในการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ดังที่ จำเรียง วิยวัฒน์และเบญจมาศ อ่ำพันธ์ (2540: 12) ได้กล่าวไว้ว่า ในการปรับเปลี่ยนสถานศึกษาให้ เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ นั้น ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถจัดความสำคัญเป็น 3 ระดับ โดยแต่ละ ระดับจะมีความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ย่อย ได้แก่ ระดับนักเรียน ระดับวิชาชีพ และระดับชุมชน กล่าวคือ

ความสำคัญระดับที่ 1 ระดับนักเรียน นักเรียนจะได้รับการส่งเสริมและร่วมมือให้เกิดการ เรียนรู้ขึ้นจากครูและเพื่อนให้ทำกิจกรรมเพื่อแสวงหาคำตอบที่สมเหตุสมผล นักเรียนจะได้รับการ พัฒนาทักษะการเรียนรู้ วิธีการเรียนและทักษะการสืบค้นความรู้ด้านเนื้อหาที่กำลังศึกษา นักเรียน สามารถเรียนรู้ได้อย่างแท้จริงต่อเนื่องจนบรรลุเป้าหมายของการเป็นผู้เรียนเชิงรุก เป็นนักตั้งปัญหา และการเป็นนักแก้ปัญหาที่มีประสิทธิภาพในที่สุด กล่าวโดยสรุป ความสำคัญของการมีชุมชนการ

เรียนรู้ของนักเรียนในสถานศึกษานั้นเพื่อให้นักเรียนรู้จักการสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยผ่านกระบวนการเชิงรุกและการสร้าง

ความสำคัญระดับที่ 2 ระดับผู้ประกอบการวิชาชีพ การมีชุมชนแห่งวิชาชีพจะช่วยส่งเสริมให้ผู้ปฏิบัติงานทั้งครูผู้สอนและผู้บริหารได้ใช้หลักแห่งวิชาชีพของตน ปรับปรุงด้านวิธีสอน และด้านทักษะภาวะผู้นำ โดยใช้วิธีการศึกษาค้นคว้า การวิเคราะห์ที่ไตร่ตรอง การใช้วิธีเสวนาและการได้รับข้อมูลย้อนกลับ ที่แต่ละคนมีต่อกันกลับคืนมา การที่ชุมชนแห่งการเรียนรู้จะประสบความสำเร็จในการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ นั้น ทุกคนจะต้องร่วมกันพิจารณาเรื่องนโยบายการปฏิบัติต่าง ๆ และกระบวนการบริหารจัดการต่าง ๆ ของโรงเรียน โดยยึดหลักการปรับปรุงแก้ไขสิ่งเหล่านั้น เพื่อบริการด้านการเรียนรู้แก่นักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ และนำมาสู่การสนับสนุน ส่งเสริมการปฏิบัติงานวิชาชีพของครูผู้สอนและผู้บริหารให้มีประสิทธิผลสูงยิ่งขึ้น มีบรรยากาศและสภาพแวดล้อมของการทำงานที่ดีต่อกันทุกฝ่าย

ความสำคัญระดับที่ 3 ระดับการเรียนรู้ของชุมชนที่ครอบคลุมถึงผู้ปกครอง สมาชิกชุมชน และผู้นำชุมชน โดยบุคคลเหล่านี้จำเป็นต้องเข้ามามีส่วนร่วมสร้างและผลักดันวิสัยทัศน์ของโรงเรียนให้บรรลุผลตามเป้าหมาย

จากความสำคัญดังกล่าวทำให้การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ Professional Learning Community (PLC) เป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุดในการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ที่จะทำให้การจัดการเรียนรู้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งภายในสถานศึกษาควรปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของครู โดยสถานศึกษาจะต้องมีวิธีการนิเทศภายในที่ถูกต้องและเหมาะสม เพื่อที่จะช่วยเหลือแนะนำให้ครูสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดการเรียนการสอนในยุคโลกาภิวัตน์ คือ เป็นโลกของข้อมูลข่าวสารและการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ปัจจุบันเราสามารถรับข้อมูลและสื่อสารถึงกันได้อย่างรวดเร็ว โดยผ่านสื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นหนังสือ หนังสือพิมพ์ วารสาร และโดยเฉพาะสื่อเทคโนโลยีใหม่ๆ หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ดังนั้นทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจึงเป็นสิ่งที่สำคัญมากในยุคปัจจุบันดังที่ เอมอร์ เนียมน้อย (2551: 1) ได้กล่าวไว้ว่า ในสังคมโลกยุคศตวรรษที่ 21 การติดต่อสื่อสารและการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารของคนในสังคมโลกดำเนินไปอย่างรวดเร็ว หลากหลายและกว้างขวาง ข้อมูลเหล่านั้นมีทั้งส่วนที่เป็นประโยชน์และให้โทษ เพื่อให้การรับข้อมูลข่าวสารที่หลากหลายเหล่านั้นมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด ผู้รับสารในยุคนี้จึงจำเป็นต้องเป็นผู้รู้จักคิด พิจารณา แยกแยะ และประเมินข้อมูลข่าวสาร หรือเรื่องราวเหล่านั้นได้ว่ามีความถูกต้อง เป็นเหตุเป็นผล น่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใด ผู้ที่จะมีความสามารถประเมินคุณค่าของสารได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นจำเป็นต้องมีทักษะในด้านการรับสาร โดยเฉพาะการอ่าน ในขั้นการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหรืออ่านเป็นซึ่งสอดคล้องกับ สุรางศรี วิเศษ (2553: 5) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นสิ่งที่ยำเป็นอย่างยิ่งเพราะการอ่าน

จะช่วยเพิ่มทักษะ และเสริมสร้างประสบการณ์แก่ผู้อ่านและยังช่วยพัฒนาทางด้านสติปัญญา ความรู้ ความสามารถ ช่วยให้เป็นผู้มีความรอบรู้ ทันสมัย ทันเหตุการณ์ มีความคิดกว้างไกล มีเหตุผล มีความเฉลียวฉลาดทันคน สอดคล้องกับ บันลือ พลกษะวัน (2534: 10) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่า การอ่านช่วยพัฒนาสติปัญญาให้สูงขึ้น ถ้าเลือกอ่านอย่างถูกวิธีสามารถวินิจฉัยความถูกต้องของเรื่องราวที่อ่านได้อ่านมีเหตุผล มีหลักเกณฑ์การแก้ปัญหาต่าง ๆ ฉับไว สามารถแก้ไขเหตุการณ์ได้ทันท่วงที ช่วยขยายความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เกิดความจรรโลงใจ ทำให้เพลิดเพลิน ช่วยพัฒนาจิตใจ มีความเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม เกิดการพัฒนาสติปัญญา ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ และพฤติกรรมกรดำเนินชีวิต ดังที่ เซอร์ ฟรานซิส เบคอน ได้กล่าวว่า การอ่านทำให้คนเป็นคนโดยสมบูรณ์ (Reading makes a full man) ซึ่งหมายความว่า การอ่านทำให้เกิดการพัฒนาทางด้านสติปัญญา ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ พฤติกรรมกรดำเนินชีวิต ศีลธรรมจรรยาและค่านิยม การอ่านช่วยปรับปรุงชีวิตให้สดใสสมบูรณ์ เช่นเดียวกับกับสิริอาภา รัชตะหิรัญ (2548) การอ่านเป็นทักษะการรับสารที่มีความสำคัญและจำเป็นในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะในสมัยปัจจุบัน การรับสารด้วยการอ่านมีความรวดเร็วและมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้น อาทิการอ่านจากอินเทอร์เน็ตและสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ ผู้ที่เห็นความสำคัญของการอ่านและมีความสามารถในการอ่านจึงมักจะได้รับประโยชน์มากกว่าผู้อื่น สอดคล้องกับสุชาติ ภูประดิษฐ์ (2552: 1) การอ่านนอกจากจะมีบทบาทสำคัญในการศึกษาเนื้อหาวิชาทุกประเภทแล้วยังช่วยให้มนุษยชนฉลาด สามารถเพิ่มพูนปัญญา อารมณ์ และสังคมด้วย

จากความสำคัญดังกล่าว หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงได้กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษา โดยให้สถานศึกษาจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้กับผู้เรียนฝึกทักษะ กระบวนการคิดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2548: 7) นอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการยังได้กำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระภาษาไทย พุทธศักราช 2551 สาระที่ 1 การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 3) จะเห็นได้ว่าการอ่านมีความสัมพันธ์กับความคิด จึงจำเป็นที่จะพัฒนาควบคู่กันไป นอกจากการอ่านโดยทั่วไปแล้วยังมีผู้กล่าวถึงการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้จำนวนมาก เช่น สมนึก พวงกลิ่น (2530: 13) ที่กล่าวโดยสรุปไว้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านที่ผู้อ่านต้องมีความเข้าใจในเรื่องราวเป็นเบื้องต้นเสียก่อน แล้วจึงใช้วิจารณญาณ ประสบการณ์ของผู้อ่านวิเคราะห์ ตัดสินแยกแยะข้อเท็จจริง และประเมินค่าเรื่องที่อ่านได้ สอดคล้องกับเบญมาศ นวลอุไร (2538: 14) กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึงการอ่านที่ต้องใช้ความคิด วิचारณญาณ ไตร่ตรองอย่าง

มีเหตุผล โดยใช้ความคิดเห็น หรือประสบการณ์ของผู้อ่านในการตัดสินประเมินค่าเรื่องราวนั้น ๆ และสามารถแยกแยะความคิดเห็นออกจากข้อเท็จจริงได้ ดังที่สิริอาภา รัชตะหิรัญ (2548) กล่าวไว้ว่า การใช้วิจารณญาณในการอ่าน นับว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญยิ่งสำหรับนักอ่านเพราะต้องใช้ความสามารถและสติปัญญาคิดหาเหตุผลต่าง ๆ เพื่อให้เข้าใจสารที่ผู้เขียนต้องการสื่ออย่างครบถ้วน สอดคล้องกับสมบัติ จำปานิลและสำเนียง มณีกาญจน์ (2548: 99) กล่าวไว้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ คือ การอ่านที่ใช้ปัญญาที่สามารถรู้หรือให้เหตุผลที่ถูกต้องได้ หรือกล่าวโดยรวบรัดได้ว่าเป็นการอ่านอย่างระมัดระวังตรวจตราหาเหตุผล ที่นอกจากจะให้เกิดความรู้แล้วยังเกิดปัญญาในที่สุด

แม้ว่าการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจะมีความสำคัญเป็นอย่างมากสำหรับนักเรียนทุกคน แต่การอ่านอย่างมีวิจารณญาณก็ยังเป็นปัญหาสำคัญ จากการที่ผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนวิชาภาษาไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล ได้ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบอัตนัยที่มีเนื้อหาวิเคราะห์ตามแนว PISA จำนวน 30 ข้อ พบว่านักเรียนมีปัญหาในด้านการอ่านคิดวิเคราะห์ กล่าวคือ นักเรียนอ่านวิเคราะห์ไม่เป็น ไม่สามารถสรุปความได้และประเมินค่าเรื่องที่กำหนดให้อ่านไม่ได้ นักเรียนมีทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ คิดเป็นร้อยละ 45 ของนักเรียนทั้งหมด และจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2560 วิชาภาษาไทย สาระการอ่านต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด จากการสอบถามจากนักเรียนที่อยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก็พบว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้นักเรียนมีผลการอ่านอย่างมีวิจารณญาณต่ำส่วนหนึ่งมาจาก การจัดการเรียนการสอนของครู ที่ไม่มีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ดึงดูดใจนักเรียนให้สนใจในการอ่าน สอดคล้องกับฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542: 23) กล่าวไว้ว่า วิธีการสอนของครูทำให้นักเรียนไม่อยากอ่านหนังสือ นำเปื้อ เป็นการบังคับให้อ่าน ทำให้เด็กต่อต้าน

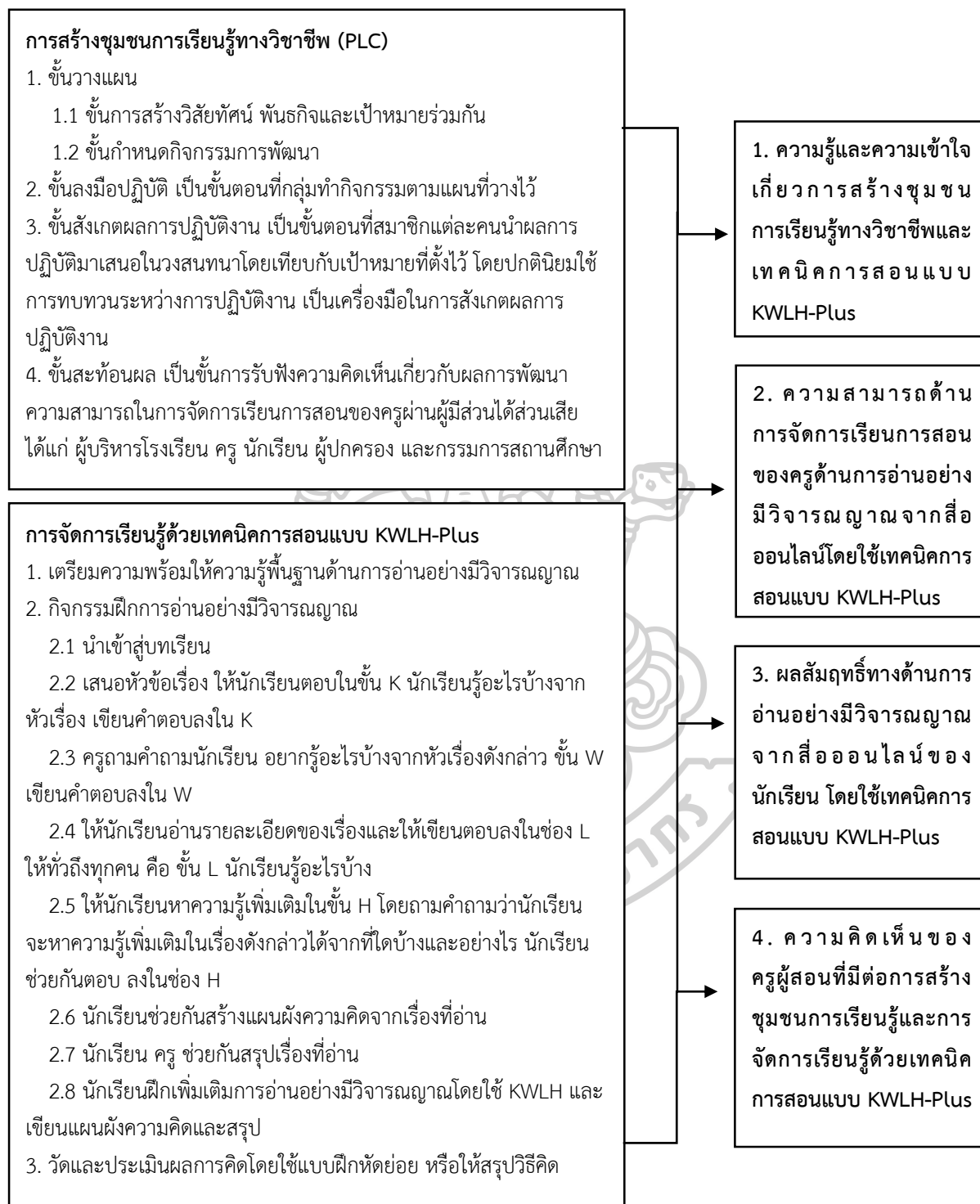
จากปัญหาดังกล่าว วิธีที่จะการพัฒนาให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณนั้น ครูจำเป็นต้องมีเทคนิคและกิจกรรมในการสอนที่หลากหลาย ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณพบว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH-Plus สามารถนำมาใช้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนได้ เทคนิค KWLH-Plus การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค KWHL Plus ขึ้นก่อนการอ่าน ได้แก่ 1) ชั้น K ผู้สอนจะนำเสนอหัวข้อเรื่องที่จะให้ผู้เรียนได้ศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นและสิ่งที่ตนรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียน รวมถึงวิธีที่นักเรียนได้รับความรู้นั้นโดยเริ่มจากการระดมความคิดของผู้เรียนทั้งชั้นเรียน แล้วให้ผู้เรียนแต่ละคู่หรือกลุ่มระดมสมองกันภายในกลุ่มของตนเองอีกครั้ง พร้อมทั้งเขียนสิ่งที่ตนเองรู้ลงในใบงานช่อง k 2) ชั้น w ให้ผู้เรียนแต่ละคู่หรือกลุ่มตั้งคำถามถึงสิ่งที่ต้องการทราบเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องนั้นลงในใบงาน ช่อง w ชั้นระหว่างอ่าน ได้แก่ 3) ผู้สอนจะให้ผู้เรียนแต่ละคู่หรือกลุ่มศึกษา เนื้อเรื่องจากเครื่องคอมพิวเตอร์ของตนเอง โดยผู้เรียนสามารถปรึกษากับคู่หรือกลุ่มของตนเองได้ 4) ชั้น L ในขณะที่อ่านเรื่องให้เขียนคำตอบให้กับคำถามที่คู่หรือกลุ่มของ

ตนเองได้ตั้งไว้และเขียนคำตอบหรือความรู้ที่ได้รับจากบทอ่านลงในช่อง L หากเกิดคำถามเพิ่มเติมระหว่างอ่านสามารถตั้งคำถามเพิ่มเติมในส่วนที่ต้องการทราบเพิ่มเติมในช่อง w ชั้นสุดท้ายคือ ชั้นหลังอ่าน

5) ผู้เรียนแต่ละคู่หรือกลุ่มอภิปรายผลของคำตอบที่ได้เขียนลงในช่อง L 6) ชั้น H ผู้สอนจะสอบถามถึงคำถามที่ผู้เรียนแต่ละคู่หรือกลุ่มที่ตั้งขึ้นมาใหม่ พร้อมทั้งสอบถามถึงแนวทางและแหล่งในการสืบค้นข้อมูล เพื่อตอบคำถามที่ได้ตั้งขึ้น โดยให้เขียนวิธีการและแหล่งข้อมูลเหล่านั้นลงในช่อง H และดำเนินการสืบค้นข้อมูลตามที่ได้วางแผนไว้ จากการศึกษางานวิจัยของกิตติกาญจน์ อินทเกตุ (2557: 124-125) ซึ่งได้วิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH-Plus พบว่า คะแนนความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนหลังการได้รับการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH-Plus สูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของสมยา ทาเกตุ (2552: 150) ซึ่งได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และความสามารถในการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH ร่วมกับแผนภูมิต้นไม้ พบว่า ทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH ร่วมกับแผนภูมิต้นไม้ มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมาเป็นแนวทางในการพัฒนาครู เพื่อให้ครูมีความรู้ความเข้าใจ เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างกัลยาณมิตร และแบ่งปันประสบการณ์ร่วมกันระหว่างครูผู้สอน อันจะนำไปสู่การพัฒนาครู และพัฒนาผู้เรียนได้อย่างเกิดประสิทธิผล อีกทั้งผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนได้เกิดความเข้าใจ การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินค่าสิ่งที่อ่านเพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus

คำถามการวิจัย

1. พัฒนาการความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus สูงกว่าก่อนการสร้างชุมชนการเรียนรู้หรือไม่
2. ความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอนของครูด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus อยู่ในระดับใด
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดหรือไม่
4. ความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus อยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพัฒนาการความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้
2. เพื่อศึกษาความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอนของครูด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus
3. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus ตามเกณฑ์ 75 %
4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus

สมมติฐานการวิจัย

1. ครูผู้สอนมีพัฒนาการความรู้เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus สูงกว่าก่อนการสร้างชุมชนการเรียนรู้
2. ครูผู้สอนมีความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอนของครูด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus อยู่ในระดับดี
3. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus ตามเกณฑ์ 75 %

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

ประชากร

ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล จำนวน 18 คน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล จำนวน 492 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล จำนวน 3 คน ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sample) ด้วยวิธีจับสลาก

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1, 3/5 และ 3/7 จำนวน 90 คน ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sample) ด้วยวิธีจับสลาก

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ประกอบด้วย

1. การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 และความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus
2. การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-PLUS

ตัวแปรตาม ประกอบด้วย

1. ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus
2. ความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอนของครูด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus
4. ความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus

ขอบเขตทางด้านเวลา

ระยะเวลาในการดำเนินการทดลองวิจัยในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ใช้เวลาในการดำเนินการวิจัย 5 สัปดาห์ จำนวน 15 ชั่วโมง โดยแบ่งเป็น 3 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 จำนวน 3 ชั่วโมง ระยะที่ 2 จำนวน 11 ชั่วโมง และระยะที่ 3 จำนวน 2 ชั่วโมง มีรายละเอียดดังนี้

ระยะที่ 1 เป็นขั้นก่อนการทดลอง ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบ (Pretest) วัดความรู้ของครู เรื่อง การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus จำนวน 1 ชั่วโมง หลังจากนั้นได้อบรมให้ความรู้ครู เรื่อง การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus จำนวน 2 ชั่วโมง รวมจำนวนชั่วโมงในระยะที่ 1 เท่ากับ 3 ชั่วโมง

ระยะที่ 2 เป็นขั้นทดลอง ครูดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้เทคนิค KWLH-Plus จำนวน 8 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง ใช้เวลาสอน 8 ชั่วโมง ครูสลับกันนิเทศเพื่อนครูเพื่อประเมินความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอน เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus จำนวน 3 ชั่วโมง รวมจำนวนในระยะที่ 2 เท่ากับ 11 ชั่วโมง

ระยะที่ 3 เป็นขั้นหลังการทดลอง ทดสอบหลังทดลอง (Posttest) กับครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus จำนวน 1 ชั่วโมง และทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จำนวน 1 ชั่วโมง รวมจำนวนในระยะที่ 3 เท่ากับ 2 ชั่วโมง

ขอบเขตทางด้านเนื้อหา

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน มากำหนดเป็นหัวข้อเรื่องที่สอน ได้แก่ ตีความ วิเคราะห์ วิวิจารณ์ และประเมินค่าเรื่องที่อ่านได้อย่างสมเหตุสมผล โดยนำเนื้อหาที่เป็นบทความประเภทต่าง ๆ เช่น ข่าวและเหตุการณ์สำคัญ บทความ บันเทิงคดี สารคดี สารคดีเชิงประวัติ ตำนาน และงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ จากสื่อออนไลน์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทย หมายถึง วิธีการในการพัฒนาครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยกำหนดเป้าหมายและกระบวนการในการพัฒนาผู้เรียนร่วมกันเพื่อผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ครูจึงมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ความคิด ทักษะ ความรู้ และประสบการณ์อันจะเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ เพื่อนำไปสู่เป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียน

2. การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีขั้นตอน ดังนี้

- 1) เตรียมความพร้อมให้ความรู้พื้นฐานด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
- 2) กิจกรรมฝึกการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2.1 นำเข้าสู่บทเรียน

2.2 ชั้น K (Know) – What we know ครูสอบถามความรู้เดิมของนักเรียน นักเรียนเขียนคำตอบลงในช่อง K

2.3 ชั้น W (What) – What we want to know ครูถามคำถามนักเรียนว่าอยากรู้อะไรบ้างจากหัวเรื่องดังกล่าว นักเรียนเขียนคำตอบลงในช่อง W

2.4 ชั้น L (Learn) – What we have learned ให้นักเรียนอ่านรายละเอียดของเรื่องว่านักเรียนรู้อะไรบ้างจากการอ่าน และให้เขียนตอบลงในช่อง L

2.5 ชั้น H (How) How to know ให้นักเรียนหาความรู้เพิ่มเติมในชั้น H โดยถามคำถามว่านักเรียนจะหาความรู้เพิ่มเติมในเรื่องดังกล่าวได้จากที่ใดบ้าง และอย่างไร นักเรียนเขียนตอบแหล่งของข้อมูลที่จะค้นคว้าลงในช่อง H

2.6 ชั้น Plus นักเรียนช่วยกันสร้างแผนผังความคิดจากเรื่องที่อ่าน โดยให้นักเรียนอ่านเนื้อหาที่ได้บันทึกไว้ตั้งแต่ชั้น K นำมาเรียบเรียงเป็นประเด็น และเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูลเพื่อสร้างเป็นแผนผังความคิด (Mind Mapping)

2.7 นักเรียน และครูช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่าน

2.8 นักเรียนฝึกเพิ่มเติมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้ KWLH และเขียนแผนผังความคิดและสรุป

- 3) วัดและประเมินผลการคิดโดยใช้แบบฝึกหัดย่อย หรือให้สรุปวิธีคิด

3. ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus หมายถึง ความรู้ที่ได้รับหลังจากการอบรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทย ซึ่งวัดจากคะแนนในการทำแบบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. ความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอนของครูด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus หมายถึง ความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus มีรายการประเมิน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการเตรียมการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH-Plus ด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้ และด้านการวัดและการประเมินผล

5. ครู หมายถึง ผู้ที่กำลังสอนวิชาภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 กรุงเทพมหานคร

6. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 กรุงเทพมหานคร

7. ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง ความสามารถในการอ่านภาษาไทยที่ผู้อ่านสามารถใช้ความคิด สติปัญญาในสรุปความ ตีความ วิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินค่าจากเรื่องที่อ่านได้ แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น ตลอดจนตัดสินเรื่องที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งวัดจากคะแนนในการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

8. ความคิดเห็นของครู หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของครูภาษาไทยที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus แบ่งออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ และด้านการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus ซึ่งวิเคราะห์จากคะแนนทำแบบสอบถามความคิดเห็นของครู แบบประมาณค่าเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย เห็นด้วยน้อยที่สุด

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ครูผู้สอนมีพัฒนาการความรู้เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus สูงกว่าก่อนการสร้างชุมชนการเรียนรู้
2. ครูผู้สอนมีความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอนของครูด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus อยู่ในระดับดี
3. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus ตามเกณฑ์ 75 %
4. ครูมีความคิดเห็นต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus อยู่ในระดับดีมาก

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อพัฒนาความสามารถ ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวมินทรราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล
2. การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
 - 2.1 ความหมายและความสำคัญของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
 - 2.2 องค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
 - 2.3 กระบวนการของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
 - 2.4 ประโยชน์ของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
3. การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
 - 3.1 ความหมายและความสำคัญของการอ่าน
 - 3.2 ประเภทของการอ่าน
 - 3.3 ความหมายและความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
 - 3.4 หลักและขั้นตอนของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
 - 3.5 ประโยชน์ของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
 - 3.6 การวัดและประเมินการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
4. การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH-Plus
 - 4.1 การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH-Plus
 - 4.2 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH-Plus
 - 4.3 แผนผังความคิด (Mind Mapping)
5. สื่อออนไลน์
 - 5.1 ความหมายของสื่อออนไลน์
 - 5.2 ประเภทของสื่อสังคมออนไลน์
 - 5.3 ประโยชน์ของสื่อสังคมออนไลน์

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 งานวิจัยในประเทศ

6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจธุระ การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์ จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบบการคิดวิเคราะห์ วิเคราะห์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดง ภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่ การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

เรียนรู้อะไรในภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ต้องมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง

การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่านเพื่อนำไป ปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

การเขียน การเขียนสะกดตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่าง ๆ ของการเขียนซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่าง ๆ การเขียนตาม จินตนา การวิเคราะห์วิจารณ์และเขียนเชิงสร้างสรรค์

การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งเป็นทางการ และไม่เป็นการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่าง ๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีตและความงามของภาษาเพื่อให้เกิดความซาบซึ้ง และภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษาและรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย อย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

คุณภาพผู้เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้องเข้าใจความหมาย โดยตรงและความหมายโดยนัย จับใจความสำคัญและรายละเอียดของสิ่งที่อ่านแสดงความคิดเห็น และข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านและเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด ย่อความ เขียนรายงานจากสิ่งที่

อ่านได้ วิเคราะห์ วิจาร์ณ อย่างมีเหตุผล ลำดับความอย่างมีขั้นตอนและความเป็นไปได้ของเรื่อง ที่อ่านรวมทั้งประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน

เขียนสื่อสารด้วยลายมือที่อ่านง่ายชัดเจน ใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องเหมาะสมตามระดับภาษาเขียน คำขวัญ คำคม คำอวยพรในโอกาสต่าง ๆ โฆษณา คติพจน์ สุนทรพจน์ ชิวประวัติ อัตชีวประวัติ และประสบการณ์ต่าง ๆ เขียนย่อความ จดหมายกิจธุระ แบบกรอกสมัครงาน เขียนวิเคราะห์ วิจาร์ณ และแสดงความรู้ความคิดหรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผล ตลอดจนเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า และเขียนโครงการ

พูดแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิจาร์ณ ประเมินสิ่งที่ได้จากการฟังและดู นำข้อคิดไป ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน พูดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบ มีศิลปะในการพูด พูดในโอกาสต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และพูดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผลน่าเชื่อถือ รวมทั้งมีมารยาทในการฟัง ดู และพูดเข้าใจและใช้คำราชาศัพท์ คำบาลีสันสกฤต คำภาษาต่างประเทศอื่น ๆ คำทับศัพท์ และศัพท์บัญญัติในภาษาไทย วิเคราะห์ความแตกต่างใน ภาษาพูด ภาษาเขียน โครงสร้างของประโยครวม ประโยคซ้อน ลักษณะภาษาที่เป็นทางการ กึ่งทางการและไม่เป็นทางการและแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพ กาพย์ และโคลงสี่สุภาพ

สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน วิเคราะห์ตัวละครสำคัญ วิถีชีวิตไทย และคุณค่า ที่ได้รับจากวรรณคดีวรรณกรรมและบทอาขยาน พร้อมทั้งสรุปความรู้ข้อคิดเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตจริง และสาระการเรียนรู้แกนกลางสาระที่ 1 การอ่านมาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่าน สร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ (2551: 11) ได้กำหนด ตัวชี้วัดและสาระแกนกลางของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในสาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน ไว้ดังนี้

ตารางที่ 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 การอ่าน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 3	1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบท ร้อยกรองได้ถูกต้องและเหมาะสมกับ เรื่องที่อ่าน	การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย - บทร้อยแก้วที่เป็นบทความทั่วไปและ บทความปกิณกะ - บทร้อยกรอง เช่น กลอนบทละคร กลอนเสภา กาพย์ยานี 11 กาพย์ฉบัง 16 และโคลงสี่สุภาพ

ตารางที่ 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 การอ่าน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	<p>2. ระบุความแตกต่างของคำที่มีความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย</p> <p>3. ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน</p> <p>4. อ่านเรื่องต่าง ๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความ และรายงาน</p> <p>5. วิเคราะห์ วิจาร์ณ และประเมินเรื่องที่อ่านโดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ดีขึ้น</p> <p>6. ประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนในเรื่องที่อ่าน</p> <p>7. วิจาร์ณความสมเหตุสมผล การลำดับความ และความเป็นไปได้ของเรื่อง</p> <p>8. วิเคราะห์เพื่อแสดงความคิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน</p>	<p>การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - พรรณคดีในบทเรียน - ข่าวและเหตุการณ์สำคัญ - บทความ - บันทึกคดี - สารคดี - สารคดีเชิงประวัติ - ตำนาน - งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
	<p>9. ตีความและประเมินคุณค่า และแนวคิดที่ได้จากงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต</p>	<p>การอ่านตามความสนใจ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - หนังสืออ่านนอกเวลา - หนังสืออ่านตามความสนใจและตามวัยของนักเรียน - หนังสืออ่านที่ครูและนักเรียนร่วมกันกำหนด
	10. มีมารยาทในการอ่าน	มีมารยาทในการอ่าน

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล

โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล ได้จัดทำหลักสูตรสถานศึกษา พุทธศักราช 2556 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายหลักของสถานศึกษา คุณลักษณะอันพึงประสงค์ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน 5 ด้าน โครงสร้างหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มาตรฐานและตัวชี้วัด และคำอธิบายรายวิชา ภาษาไทย 5 ท23101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไว้ดังต่อไปนี้ คือ

วิสัยทัศน์

รักษาศักดิ์ศรี มีคุณธรรม เลิศล้ำวิชาการ สืบสานงานพระราชดำริ มีคุณภาพระดับมาตรฐานสากล บนพื้นฐานความเป็นไทย

พันธกิจ

1. ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนเต็มตามศักยภาพ มีคุณภาพระดับมาตรฐานสากล
2. ปลูกฝังให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตร และค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ
3. ส่งเสริมการบริหารจัดการโรงเรียนด้วยระบบคุณภาพ
4. สร้างเสริมศักยภาพบุคลากรทุกระดับให้มีทักษะ ในศตวรรษที่ ๒๑
5. เสริมสร้างความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาของโรงเรียน
6. ส่งเสริมให้ผู้เรียนสืบสานงานตามพระราชดำริ

เป้าหมายหลักของสถานศึกษา

1. เพื่อให้การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนมีคุณภาพระดับมาตรฐานสากลบนพื้นฐานความเป็นไทยจึงกำหนดเป้าประสงค์ดังนี้
2. ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถได้มาตรฐานระดับสากล
3. ผู้เรียนใฝ่ดีมีคุณธรรม มีความเป็นไทย มีความเป็นพลเมืองตามวัฒนธรรมประชาธิปไตย มีทักษะการดำรงชีวิต การสร้างงานอาชีพในระบบเศรษฐกิจยุคใหม่ (New Economy) และมีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคมโลก
4. โรงเรียนพัฒนาหลักสูตร จัดกระบวนการเรียนรู้ เชื่อมประสานกับการศึกษาประชาคมอาเซียน และประชาคมโลก
5. โรงเรียนบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมเพื่อให้ได้มีคุณภาพระดับมาตรฐานสากล
6. ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา มีความสามารถจัดการศึกษาระดับมาตรฐานสากล
7. โรงเรียนมีภาคีร่วมพัฒนาคุณภาพการศึกษาหรือแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ และระหว่างประเทศ

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. รักชาติ ศาสตร์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์ สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน 5 ด้าน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา
4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล ได้จัดทำหลักสูตรสถานศึกษา พุทธศักราช 2556 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเป็นคนดี มีปัญญา และมีชีวิตอยู่ในสังคมไทยได้อย่างมีความสุข มีความสามารถในการแข่งขันในเวทีโลก ใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ในการสื่อสารได้

หลักสูตรสถานศึกษาเป็นแผนที่ในการจัดการศึกษาของโรงเรียนและเป็นแนวทางให้ผู้ปกครองและนักเรียน ได้มีข้อมูลที่จะร่วมกันเพื่อเลือกเรียนในวิชาเพิ่มเติม ตามความสามารถของนักเรียนแต่ละคน นอกจากนี้ ยังเป็นเอกสารที่นักเรียนจะได้ตรวจสอบว่า รายวิชาที่ตนเองลงทะเบียนไปนั้น มีส่วนสำคัญที่จะต้องเตรียมตัวอย่างไร ตัวชี้วัด หรือ ผลการเรียนรู้ คำอธิบายรายวิชาส่วนต่าง ๆ เหล่านี้จะช่วยให้สามารถตรวจสอบการสอนของครูได้ว่า ครูได้จัดการเรียนการสอนครบถ้วนตามที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยาพุทธมณฑล พุทธศักราช 2556 หรือไม่ นอกจากนี้ ยังเป็นเครื่องมือให้ครูใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนานักเรียนทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพตามสมรรถนะสำคัญของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

โครงสร้างหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ท 21101	ภาษาไทย 1	จำนวน	60	ชั่วโมง	1.5	หน่วยกิต
ท 21102	ภาษาไทย 2	จำนวน	60	ชั่วโมง	1.5	หน่วยกิต
ท 22101	ภาษาไทย 3	จำนวน	60	ชั่วโมง	1.5	หน่วยกิต
ท 22102	ภาษาไทย 4	จำนวน	60	ชั่วโมง	1.5	หน่วยกิต
ท 23101	ภาษาไทย 5	จำนวน	60	ชั่วโมง	1.5	หน่วยกิต
ท 23102	ภาษาไทย 6	จำนวน	60	ชั่วโมง	1.5	หน่วยกิต

มาตรฐานและตัวชี้วัด

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจใน
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ม.3/1 อ่านออกเสียงร้อยแก้วและร้อยกรองได้ถูกต้องเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน

ม.3/2 ระบุความแตกต่างของคำที่มีความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย

ม.3/3 ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน

ม.3/4 อ่านเรื่องราวต่าง ๆ แล้วเขียนกรอบความคิด ผังความคิด บันทึกย่อความและ
รายงาน

ม.3/5 วิเคราะห์ วิจัยและประเมินเรื่องที่อ่านโดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบ เพื่อให้ผู้อ่าน
เข้าใจได้ดีขึ้น

ม.3/6 ประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนในเรื่องที่อ่าน

ม.3/7 วิจัยความสมเหตุสมผล การลำดับความและความเป็นไปได้ของเรื่อง

ม.3/8 วิเคราะห์เพื่อแสดงความคิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ม.3/9 ตีความและประเมินคุณค่าและแนวคิดที่ได้จากงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้
แก้ปัญหาชีวิต

ม.3/10 มีมารยาทในการอ่าน

คำอธิบายรายวิชา ภาษาไทย 5 ท23101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

ท 23101 ภาษาไทย 5

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ภาคเรียนที่ 1 เวลา 60 ชั่วโมง

จำนวน 1.5 หน่วยกิต

ศึกษาหลักการอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง เหมาะสม ระบุความแตกต่างของคำ ใจความสำคัญ และรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน เขียนกรอบความคิด วิเคราะห์วิจารณ์และ ประเมินเรื่องที่อ่านโดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบ ประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนใน เรื่องที่อ่าน ฝึกการคัดลายมือ เขียนข้อความ ชีวประวัติ ย่อความ จดหมายกิจธุระ อธิบาย ชี้แจง แสดงความคิดเห็น และโต้แย้งอย่างมีเหตุผล พุดแสดงความคิดเห็น พุดวิเคราะห์ วิวิจารณ์เรื่องที่ฟัง และดูเพื่อนำข้อคิดมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต พุดรายงานการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับภูมิปัญญา ท้องถิ่น จำแนกและใช้คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ ใช้คำทับศัพท์ ศัพท์บัญญัติ ศัพท์ทางวิชาการ และวิชาชีพ แต่งโคลงสี่สุภาพ สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมท้องถิ่น วิเคราะห์วิถีไทยและ คุณค่าจากการอ่านวรรณกรรม

โดยใช้กระบวนการทางภาษา การสืบค้นความรู้ การจดบันทึก ใช้ความสามารถใน การคิด การอภิปราย เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในการเรียนรู้ ใช้ความสามารถในการสื่อสารกับผู้อื่นให้ เข้าใจตรงกัน

เห็นคุณค่าของภาษาไทย นำความรู้ไปใช้ในการแก้ปัญหาให้เกิดประโยชน์ในชีวิต เป็นผู้ มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟัง การดูและการพูด เห็นคุณค่า ภาษาไทยซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของชาติ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทยและมีจิตสาธารณะเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ ภาคภูมิใจในภาษาไทย และรักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ม.3/1, ม.3/2, ม.3/3, ม.3/4, ม.3/10

ท 2.1 ม.3/1, ม.3/2, ม.3/3, ม.3/4, ม.3/10

ท 3.1 ม.3/1, ม.3/2, ม.3/3, ม.3/6

ท 4.1 ม.3/1, ม.3/4, ม.3/5, ม.3/6

ท 5.1 ม.3/1, ม.3/2, ม.3/3, ม.3/4

รวม 22 ตัวชี้วัด

2. การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ความหมายและความสำคัญของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ คือ การรวมตัว รวมใจ รวมพลัง ร่วมมือกันของครู ผู้บริหาร และนักการศึกษาในโรงเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ มีนักการศึกษาและนักวิจัยได้ให้ความหมายของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพไว้คล้ายกัน ดังนี้

ชูชาติ พ่วงสมจิตร (2558: 60) PLC หรือ ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ คือ วิธีการในการพัฒนาครูโดยการจัดบรรยากาศให้ครูได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ส่งผลให้ครูไม่โดดเดี่ยวและมีเครือข่ายในการทำงาน ทั้งนี้โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

อนุสรฯ สุวรรณวงศ์ (2558: 15) ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หมายถึง การร่วมมือ รวมพลังของผู้บริหารและครูผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาการปฏิบัติงานทางวิชาชีพของตนเองร่วมกับเพื่อนครู โดยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ที่จำเป็นต่อการพัฒนาทางวิชาชีพไปพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและผลลัพธ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียน

เสถียร อ่วมพรหม (2560: 2) ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ(PLC) หมายถึง ชุมชนที่สามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของชุมชน โดยกระบวนการเรียนร่วมกันของบุคคลทั้งหมดของชุมชน บุคลากรทั้งหมดในชุมชนมีอิสระในการเรียนรู้ร่วมกัน มีการสร้างองค์ความรู้ที่หลากหลาย มีการคิดค้นและเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติงานร่วมกัน มีการแบ่งปันความรู้ที่หลากหลาย มีการคิดค้นและเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติงานร่วมกัน มีการแบ่งปันความรู้เพื่อเพิ่มพูนสมรรถนะและศักยภาพที่ก่อให้เกิดความก้าวหน้าในการดำเนินกิจการไปสู่เป้าหมายอย่างต่อเนื่อง

ธีรยุทธ รุจาคม (2561: 20) ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพหรือ Professional Learning Community (PLC) หมายถึง สภาพการดำเนินงานของกลุ่มคนหรือความเป็นอยู่ของบุคคลในชุมชนซึ่งมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันของบุคลากร โดยเฉพาะบุคลากรวิชาชีพที่มีเป้าหมายที่ชัดเจนและการยอมรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เมื่อความรู้ดังกล่าวได้รับการปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนกันเพื่อจะก่อให้เกิดความรู้และความเชี่ยวชาญมีเป้าหมายสูงสุดของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพคือการประสพผลสัมฤทธิ์หรือบรรลุเป้าหมายที่กลุ่มชุมชนตั้งไว้

ศิริปริยา ใจบุญมา (2561: 9) ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ(Professional Learning Community) หรือ PLC เป็นกระบวนการดำเนินกิจกรรมที่กระทำการเรียนรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่องระหว่างสมาชิกของชุมชนที่เป็นครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดร่วมกันไว้ คือการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน จากการศึกษาปฏิบัติของสมาชิกแต่ละคน เพื่อนำไปสู่แนวทางการจัดการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์และมีความยั่งยืนในการเรียนรู้ของนักเรียน

Gavin (1993: 78) ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หมายถึง ชุมชนที่มีความสามารถในการสร้างสรรค์แสวงหาและถ่ายทอดความรู้ ตลอดจนสามารถปรับเปลี่ยนชุมชนให้รองรับความรู้ใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและการเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ อย่างถ่องแท้

Marguardt & Reynolds (1994: 212) ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หมายถึง บรรยากาศของการเรียนรู้รายบุคคลและกลุ่ม มีการสอนคนของตนเองให้มีกระบวนการคิดวิเคราะห์เพื่อช่วยให้เข้าใจในสรรพสิ่ง ขณะเดียวกันก็ช่วยชุมชนเรียนรู้จากความผิดพลาดและความสำเร็จซึ่งผลที่ทุกคนตระหนักในการเปลี่ยนแปลงและการปรับตัวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปว่าชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หมายถึง การรวมกลุ่มคนที่มีวิชาชีพเดียวกันร่วมกันกำหนดเป้าหมายโดยมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ความคิด ทักษะ ความรู้ และประสบการณ์อันจะเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ เพื่อนำไปสู่เป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียน

มีนักวิชาการได้กล่าวถึงความสำคัญของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ไว้หลายท่าน ดังนี้

จำเรียง วัยวัฒน์ และเบญจมาศ อัมพันธ์ (2540: 12) ในการปรับเปลี่ยนสถานศึกษาของตนให้เป็นโรงเรียนแห่งการเรียนรู้ ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถจัดความสำคัญเป็น 3 ระดับ โดยแต่ละระดับมีความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ย่อย ได้แก่ ระดับนักเรียน ระดับวิชาชีพและระดับชุมชน กล่าวคือ

ความสำคัญระดับที่ 1 ระดับนักเรียนซึ่งนักเรียนจะได้รับการส่งเสริมและร่วมมือให้เกิดการเรียนรู้ขึ้นจากครูและเพื่อนนักเรียนอื่นให้ทำกิจกรรมเพื่อแสวงหาคำตอบที่สมเหตุสมผลสำหรับตน นักเรียนจะได้รับการพัฒนาทักษะที่สำคัญ คือทักษะการเรียนรู้วิธีการเรียน และทักษะการสืบค้นความรู้ด้านเนื้อหาของวิชาที่กำลังศึกษา นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างแท้จริงได้ต่อเนื่องจนบรรลุเป้าหมายของการเป็นผู้เรียนเชิงรุก และการเป็นนักตั้งปัญหา และการเป็นนักแก้ปัญหาที่มีประสิทธิภาพในที่สุด กล่าวโดยสรุป ความสำคัญของการมีชุมชนแห่งการเรียนรู้ของนักเรียนในสถานศึกษา ก็เพื่อให้นักเรียนได้รู้จักสร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้เชิงรุกและการสร้างความหมายจากสิ่งที่เรียนรู้

ความสำคัญระดับที่ 2 ระดับผู้ประกอบการวิชาชีพ ประกอบด้วยครูผู้สอนและผู้บริหารของโรงเรียน โดยชุมชนแห่งการเรียนรู้ในระดับที่สองจะมีลักษณะเด่นตรงที่มีการจัดตั้งสิ่งที่เรียกว่า ชุมชนแห่งวิชาชีพ หรือ Professional Community ซึ่งเป็นกลไกสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จของการเป็นโรงเรียนแห่งการเรียนรู้ การมีชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพจะช่วยส่งเสริมให้ผู้ปฏิบัติงานทั้งครูผู้สอนและผู้บริหารได้ใช้หลักแห่งวิชาชีพของตน ไปเพื่อการปรับปรุงด้านวิธีการสอน และด้านทักษะภาวะผู้นำ โดยใช้วิธีการศึกษาค้นคว้า การวิเคราะห์ไตร่ตรอง การใช้วิธีเสวนา และการได้รับข้อมูลย้อนกลับ ที่แต่ละคนมีต่อกันกลับคืนมา เป็นต้น การที่จะบรรลุความเป็นโรงเรียนแห่งการเรียนรู้ได้นั้น ทุกคนต้องร่วมกันพิจารณาทบทวนเรื่องนโยบายการปฏิบัติต่าง ๆ และกระบวนการบริหาร

จัดการต่าง ๆ ของโรงเรียนเสียใหม่ โดยยึดหลักในการปรับปรุงแก้ไขสิ่งเหล่านี้ก็เพื่อให้สามารถบริหาร ด้านความรู้แก่นักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งเพื่อให้การปรับปรุงแก้ไขดังกล่าวนำมาสู่ การสนับสนุนส่งเสริมการปฏิบัติงานวิชาชีพของครูผู้สอน และผู้บริหารให้มีประสิทธิผลสูงยิ่งขึ้น มีบรรยากาศและสภาพแวดล้อมของการทำงานที่ดีต่อกันของทุกฝ่าย ทั้งผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียน และผู้ปกครอง

ความสำคัญระดับที่ 3 เป็นระดับการเรียนรู้ของชุมชนที่ครอบคลุมถึงผู้ปกครอง สมาชิกและ ผู้นำชุมชน โดยบุคคลเหล่านี้จำเป็นต้องมีส่วนร่วมสร้างและผลักดันวิสัยทัศน์ของโรงเรียนให้บรรลุตาม เป้าหมาย คือผู้ปกครองนักเรียน ผู้อาวุโสในชุมชน ตลอดจนสถาบันต่าง ๆ ของชุมชนเหล่านี้ต้องมี ส่วนร่วมในการส่งเสริมเป้าหมายของการเรียนรู้ชุมชนและโรงเรียน ผู้ปกครองมีส่วนร่วมทางการศึกษา ได้โดยให้การดูแลแนะนำการเรียนที่บ้านของนักเรียน รวมทั้งให้ความสนับสนุนแก่ครู และผู้บริหาร สถานศึกษาในการจัดการเรียนรู้ให้แก่บุตรหลานของตน ผู้อาวุโสในชุมชนสามารถเป็นอาสาสมัคร ถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ของตนแก่โรงเรียนและชุมชนของตน สำหรับหน่วยงานและสถาบัน ที่อยู่ในชุมชนซึ่งอาจเป็นภาคธุรกิจเอกชนหรือสถาบันอุดมศึกษา ก็มีส่วนสำคัญให้โอกาสทางการ ศึกษาแก่นักเรียน ตลอดจนเป็นแหล่งเรียนรู้ที่เป็นโลกแห่งความเป็นจริงในสังคมที่โรงเรียนสามารถใช้ เป็นแหล่งฝึกประสบการณ์ให้กับนักเรียน ด้วยเครือข่ายการมีส่วนร่วมอย่างกว้างขวางจากชุมชน ไม่ว่าจะ ประชาชนที่อาศัยภาคธุรกิจต่าง ๆ และสถาบันอื่นอย่างหลากหลายเช่นนี้ จึงทำให้กรอบความคิดและ นิยามของชุมชนแห่งการเรียนรู้ตามระดับที่ 3 ขยายตัวกว้างออกไปอย่างมาก

Hord (1997) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเรียนรู้ทางวิชาชีพไว้ว่า เป็นนำไปสู่ การเปลี่ยนแปลงเชิงคุณภาพทั้งด้านวิชาชีพและผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน จากการสังเคราะห์รายงาน การวิจัยเกี่ยวกับโรงเรียนที่มีการจัดตั้งชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีการสรุปผล 2 ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ 1 ผลดีต่อครูผู้สอน พบว่าชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ลดความรู้สึกโดดเดี่ยว งานสอนของครู เพิ่มความรู้สึกผูกพันต่อเป้าหมายของโรงเรียนมากขึ้น โดยเพิ่มความกระตือรือร้นที่จะ ปฏิบัติให้บรรลุพันธกิจอย่างแข็งขัน จนเกิดความต้องการร่วมกันเรียนรู้และรับผิดชอบต่อ พัฒนาการโดยรวมของนักเรียน จนเกิดเป็นพลังการเรียนรู้ซึ่งส่งผลให้การปฏิบัติการสอนในชั้นเรียนมี ผลดียิ่งขึ้น มีการค้นพบความรู้และความเชื่อที่เกี่ยวกับวิธีการสอน และตัวผู้เรียนซึ่งที่เกิดจากการ สังเกตอย่างสนใจ รวมถึงความเข้าใจในด้านเนื้อหาสาระที่ต้องจัดการเรียนรู้อย่างแตกฉานยิ่งขึ้นจน ตระหนักถึงบทบาทและพฤติกรรมการสอนที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุด อีกทั้งการ รับทราบข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อวิชาชีพได้อย่างกว้างขวางและรวดเร็วขึ้นส่งผลดีต่อการ ปรับปรุงพัฒนางานวิชาชีพได้ตลอดเวลา เป็นผลให้เกิดแรงบันดาลใจที่จะพัฒนาและอุทิศตนทาง วิชาชีพเพื่อศิษย์ซึ่งเป็นทั้งคุณค่าและขวัญกำลังใจต่อการปฏิบัติงานให้ดียิ่งขึ้นที่สำคัญ คือสามารถลด อัตราการลาหยุดงานน้อยลงเมื่อเปรียบเทียบกับโรงเรียนแบบเก่า และพบว่ามีความก้าวหน้าในการ

ปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับลักษณะผู้เรียนได้อย่างเด่นชัดและรวดเร็วกว่าที่พบ
ในโรงเรียนแบบเก่ามีความผูกพันที่จะสร้างการเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ ให้ปรากฏ อย่างเด่นชัดและยั่งยืน

ประเด็นที่ 2 ผลดีต่อผู้เรียน พบว่าชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สามารถลดอัตราการซ้ำชั้น
และจำนวนชั้นเรียนที่ต้องเลื่อนหรือชะลอการจัดการเรียนรู้ให้น้อยลง อัตราการขาดเรียนลดลง
มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาวิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และวิชาการอ่านที่สูงขึ้นอย่างเด่นชัด
เมื่อเทียบกับโรงเรียนแบบเก่า สุดท้าย คือ มีความแตกต่างด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างกลุ่ม
นักเรียนที่มีภูมิหลังไม่เหมือนกันและลดลงชัดเจน

สรุปได้ว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีความสำคัญในการพัฒนาองค์กรให้มีการปรับตัวต่อ
กระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเริ่มจากการกำหนดเป้าหมายของชุมชน
การเรียนรู้ทางวิชาชีพร่วมกัน โดยสร้างให้เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้เพื่อร่วมกันพัฒนา เปลี่ยนแปลง
แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีความสำคัญเป็นอย่างมากในการประยุกต์ให้
ความสอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนและการเรียนรู้ร่วมกันในวิชาชีพครู

องค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2562: 20) ได้กล่าวว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในระดับสถานศึกษา หรือ
ระดับผู้ประกอบการวิชาชีพ นำเสนอเป็นองค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่มาจากข้อมูลที่
รวบรวม และวิเคราะห์จากเอกสารทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศนำเสนอเป็น 6 องค์ประกอบ
ของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในบริบทสถานศึกษา ซึ่งประกอบด้วย วิสัยทัศน์ร่วมทีม ร่วมแรงร่วมใจ
ภาวะผู้นำร่วม การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ ชุมชนกัลยาณมิตร และโครงสร้างสนับสนุนชุมชน
นำเสนอจากการสังเคราะห์แนวคิดต่าง ๆ และรายละเอียดต่อไปนี้

องค์ประกอบที่ 1 วิสัยทัศน์ร่วม (Shared Vision)

วิสัยทัศน์ร่วม เป็นการมองเห็นภาพเป้าหมาย ทิศทาง เส้นทาง และสิ่งที่จะเกิดขึ้นจริง เป็น
เสมือนเข็มทิศในการขับเคลื่อนชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่มีทิศทางร่วมกัน โดยมีวิสัยทัศน์เชิง
อุดมการณ์ทางวิชาชีพร่วมกัน (Sergiovanni, 1994) คือพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นภาพ
ความสำเร็จที่มุ่งหวังในการนำทางร่วมกัน (Hord, 1997) อาจเป็นการมองเริ่มจากผู้นำหรือกลุ่มผู้นำ
ที่มีวิสัยทัศน์ทำหน้าที่เหนี่ยวนำให้ผู้ร่วมงานเห็นวิสัยทัศน์นั้นร่วมกัน หรือการมองเห็นจากแต่ละ
ปัจเจกที่มีวิสัยทัศน์เห็นในสิ่งเดียวกัน วิสัยทัศน์ร่วมมีลักษณะสำคัญ 4 ประการ (4 Shared)
มีรายละเอียดสำคัญ ดังนี้

1. การเห็นภาพและทิศทางร่วม (Shared Vision) จากภาพความเชื่อมโยงให้เห็นภาพ
ความสำเร็จร่วมกันถึงทิศทาง สำคัญของการทำงานแบบมองเห็นภาพเดียวกัน

2. เป้าหมายร่วม (Shared Goals) เป็นทั้งเป้าหมาย ปลายทาง ระหว่างทาง และเป้าหมายชีวิตของสมาชิกแต่ละคนที่ สัมพันธ์กันกับเป้าหมายร่วมของชุมชนการเรียนรู้ ซึ่งเป็นความเชื่อมโยงให้เห็นถึงทิศทางและเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน โดยเฉพาะเป้าหมายสำคัญคือพัฒนาการเรียนรู้อของผู้เรียน

3. คุณค่าร่วม (Shared Values) เป็นการเห็นทั้งภาพเป้าหมาย และที่สำคัญเมื่อเห็นภาพความเชื่อมโยงแล้ว ภาพดังกล่าวมีอิทธิพลกับการตระหนักถึงคุณค่าของตนเองและของงานจนเชื่อมโยงเป็นความหมายของงานที่เกิดจากการตระหนัก รู้ของสมาชิกในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จนเกิดเป็นพันธะสัญญาร่วมกัน หลอมรวมเป็นคุณค่าร่วม ซึ่งเป็นพลังสำคัญที่จะเกิดพลังในการร่วมกันทำงานในเชิงอุดมการณ์ทางวิชาชีพพร้อมกัน

4) ภารกิจร่วม (Shared Mission) เป็นพันธกิจแนวทางการปฏิบัติร่วมกันเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายร่วม รวมถึงการเรียนรู้ของครูในทุก ๆ ภารกิจ สิ่งสำคัญคือ การปฏิรูปการเรียนรู้ ที่มุ่งการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นหัวใจสำคัญ โดยการเริ่มจากการรับผิดชอบในการพัฒนาวิชาชีพเพื่อศิษย์ร่วมกันของครู (Louis & Kruse, 1995; Senge, 2000; DuFour, 2006)

องค์ประกอบที่ 2 ทีมร่วมแรงร่วมใจ (Collaborative Teamwork)

ทีมร่วมแรงร่วมใจ เป็นการพัฒนามาจากกลุ่มที่ทำงาน ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ ลักษณะการทำงานร่วมกันแบบมีวิสัยทัศน์ คุณค่า เป้าหมาย และพันธกิจร่วมกัน รวมกันด้วยใจ จนเกิดเจตจำนงในการทำงานร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ เพื่อให้ บรรลุผลที่การเรียนรู้ของผู้เรียน (Louis, Kruse, & Marks, 1996) การเรียนรู้ของทีม และการเรียนรู้ของครู บนพื้นฐานงานที่มี ลักษณะต้องมีการคิดร่วมกัน วางแผนร่วมกัน ความเข้าใจร่วมกัน ข้อตกลงร่วมกัน การตัดสินใจร่วมกัน แนวปฏิบัติร่วมกัน การประเมินผลร่วมกัน และการรับผิดชอบร่วมกัน จากสถานการณ์ ที่งานจริงถือเป็นโจทย์ร่วม (Hargreaves, 2003; Stoll & Louis, 2007) ให้เห็นและรู้เหตุปัจจัย กลไกในการทำงานซึ่งกันและกัน แบบละวางตัวตนให้มากที่สุด (There's no I in team) (DuFour, 2006) จนเห็นและรู้ความสามารถของแต่ละคนร่วมกัน เห็นและรับรู้ถึงความรู้สึกร่วมกันในการทำงานจนเกิด ประสบการณ์หรือความสามารถในการทำงาน และพลังในการร่วมเรียนรู้ ร่วมพัฒนาบนพื้นฐานของพันธะร่วมกันที่เน้นความสมัครใจ และการสื่อสารที่มีคุณภาพบนพื้นฐานการรับฟังและความไว้วางใจซึ่งกันและกัน อย่างไรก็ตามการที่ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เน้นการขับเคลื่อน ด้วยการทำงานแบบทีมร่วมแรงร่วมใจ ที่ทำให้ลงมือทำและเรียนรู้ ไปด้วยกันด้วยใจอย่างสร้างสรรค์ต่อเนื่องนั้น ซึ่งมีลักษณะพิเศษของการรวมตัวที่เหนียวแน่นจากภายใน นั่นคือการเป็น กัลยาณมิตร ทำให้เกิดทีมในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ อยู่ร่วมกันด้วยความสัมพันธ์ ที่ต่างช่วยเหลือเกื้อกูล ดูแลซึ่งกัน จึงทำให้การทำงานเต็มไปด้วยบรรยากาศที่มีความสุข ไม่โดดเดี่ยว (Sergiovanni, 1994; Fullan, 1999) ซึ่งรูปแบบของทีมจะมีเป็นเช่นไรนั้นขึ้นอยู่กับเป้าประสงค์ หรือพันธกิจในการดำเนินการของชุมชนการเรียนรู้ เช่น

ทีมร่วมสอน ทีมเรียนรู้ และกลุ่มเรียนรู้ เป็นต้น (วิจารณ์ พานิช, 2554; 114 Olivier & Hipp, 2006; Little & McLaughlin, 1993)

องค์ประกอบที่ 3 ภาวะผู้นำร่วม (Shared Leadership)

ภาวะผู้นำร่วมในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีนัยสำคัญของการผู้นำร่วม 2 ลักษณะสำคัญ คือ ภาวะผู้นำผู้สร้างให้เกิดการนำร่วม และภาวะ ผู้นำร่วมกัน ให้เป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ที่ขับเคลื่อนด้วยการนำร่วมกัน รายละเอียดดังนี้

1) ภาวะผู้นำผู้สร้างให้เกิดการนำร่วมเป็นผู้นำที่สามารถทำให้สมาชิกในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เกิดการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงทั้ง ตนเองและวิชาชีพ (Kotter & Cohen, 2002) จนสมาชิกเกิดภาวะผู้นำในตนเองและเป็นผู้ร่วมขับเคลื่อนชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ได้โดยมีผลมาจากการเสริมพลังอำนาจจากผู้นำทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยเฉพาะการเป็นผู้นำที่เริ่มจากตนเอง ก่อนด้วยการลงมือทำงาน อย่างตระหนักรู้ และใส่ใจให้ความสำคัญกับผู้ร่วมงานทุก ๆ คน (Olivier & Hipp, 2006) จนเป็นแบบที่มีพลังเหนี่ยวนำให้ ผู้ร่วมงานมีแรงบันดาลใจและมีความสุขกับการทำงานด้วยกัน อย่างวิสัยทัศน์ร่วม (Hargreaves, 2003) รวมถึงการนำแบบไม่นำ โดยทำหน้าที่ผู้สนับสนุนและเปิดโอกาสให้สมาชิกเติบโตด้วยการสร้างความเป็นผู้นำร่วม ผู้นำที่จะสามารถสร้างให้เกิดการนำร่วมดังกล่าวควรมีคุณลักษณะสำคัญ คือ มีความสามารถในการลงมือทำงานร่วมกัน การเข้าไปอยู่ในความรู้สึกของผู้อื่นได้ การตระหนักรู้ในตนเอง ความเมตตากรุณา การคอยดูแลช่วยเหลือ เกื้อกูลกัน การโค้ชผู้ร่วมงานได้ การสร้างมโนทัศน์ การมีวิสัยทัศน์การมีความมุ่งมั่นและทุ่มเทต่อการเติบโตของผู้อื่น เป็นต้น

2) ภาวะผู้นำร่วมกัน เป็นผู้นำร่วมกันของสมาชิกชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพด้วยการกระจายอำนาจ เพิ่มพลังอำนาจซึ่งกันและกันให้สมาชิก มีภาวะผู้นำเพิ่มขึ้น จนเกิดเป็นผู้นำร่วมของครู (Hargreaves, 2003) ในการขับเคลื่อนชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมุ่งการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยยึดหลักแนวทางบริหารจัดการร่วม การสนับสนุนการกระจายอำนาจ การสร้างแรงบันดาลใจของครู โดยครูเป็นผู้ลงมือกระทำหรือครูทำหน้าที่เป็นประธาน เพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงการจัดการเรียนรู้

สรุปภาวะผู้นำร่วม คือ นำการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงตนเองและสมาชิก ผู้นำจะต้องเกิดการเรียนรู้ทั้งด้านวิชาชีพ จนเกิดพลังการเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลต่อความสุขในวิชาชีพของตนเองและผู้อื่น ภาวะผู้นำร่วมจะเกิดผลต่อความเป็น PLC

องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ (Professional Learning and development)

การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีจุดเน้นสำคัญ 2 ด้าน คือ การเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพและการเรียนรู้เพื่อจิตวิญญาณความเป็นครู มีรายละเอียดดังนี้

1) การเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ หัวใจสำคัญในการเรียนรู้บนพื้นฐานประสบการณ์ตรงในงานที่ปฏิบัติจริงร่วมกันของสมาชิก จะมีสัดส่วนการเรียนรู้มากกว่าการอบรมจากหน่วยงาน ภายนอก แนวคิดกรวยประสบการณ์ (Cone of Experience) คือ การเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรงจะส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลการเรียนรู้ได้มากที่สุด การเรียนรู้ทางวิชาชีพที่มีการทำงานร่วมกันเป็นทีม จึงทำให้การเรียนรู้จากโจทย์และสถานการณ์ที่ครูจะต้องจัดการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่นเป็นสำคัญ เป็นการร่วมเห็น ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ ทำให้บรรยากาศการพัฒนาวิชาชีพของครูไม่รู้สึกโดดเดี่ยว คอยสะท้อนการเรียนรู้และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ถือเป็นพื้นที่การเรียนรู้ร่วมกันที่ใช้วิธีการที่หลากหลาย เช่น สะท้อนการเรียนรู้ การเรียนรู้สืบเสาะแสวงหา การสร้างโมเดล ริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ การคิดเชิงระบบการสร้างองค์ความรู้ การเรียนรู้บนความเข้าใจการทำงานของสมอง และการจัดการความรู้ เป็นต้น

2) การเรียนรู้เพื่อจิตวิญญาณความเป็นครู เป็นการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองจากข้างใน หรือวุฒิภาวะความเป็นครูให้เป็นครูที่สมบูรณ์โดยมีนัยสำคัญคือ การเรียนรู้ตนเอง การรู้จักตนเองของครู เพื่อที่จะเข้าใจมิติของผู้เรียนที่มากกว่าความรู้ แต่เป็นมิติของความเป็นมนุษย์ ความฉลาดทางอารมณ์ เมื่อครูมีความเข้าใจธรรมชาติตนเองแล้ว จึงสามารถมองเห็นธรรมชาติของนักเรียนได้ จึงนำไปสู่ความสามารถในการสอนหรือจัดการเรียนรู้โดยยึดการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ รวมถึงการเรียนรู้ร่วมกันของสมาชิกในชุมชนต้องอาศัยการตระหนักรู้ สติ การฟัง การใคร่ครวญ เป็นต้น จิตที่สามารถเรียนรู้และเป็นครูได้อย่างแท้จริงนั้นจะเป็นจิตที่เต็มไปด้วยความรัก ความเมตตา กรุณา และความอ่อนน้อม เห็นศิษย์เป็นครู เห็นตนเองเป็นผู้เรียนรู้ มีพลังเรียนรู้ในทุกสถานการณ์ที่เกิดขึ้น โดยใช้วิธีการที่หลากหลาย เช่น การเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง การเรียนรู้อย่างใคร่ครวญ และการฝึกสติ เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ นั้นมีหัวใจสำคัญคือการเรียนรู้ร่วมกันอย่างมีความสุขของคนในชุมชนการเรียนรู้ เป็นบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ของครูเพื่อการเปลี่ยนแปลงพัฒนาตนเองและวิชาชีพ

องค์ประกอบที่ 5 ชุมชนกัลยาณมิตร (Caring community)

กลุ่มคนที่อยู่ร่วมโดยมีวิถีและวัฒนธรรมการอยู่ร่วมกัน คือ มุ่งเน้นความเป็นชุมชนแห่งความสุข สุขทั้งการทำงานและการอยู่ร่วมกันที่มีลักษณะวัฒนธรรมแบบวัฒนธรรมแบบเปิดเผยที่ทุกคนมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น เป็นวิถีแห่งอิสรภาพและเป็นพื้นที่ให้ความรู้สึกปลอดภัย หรือปลอดภัยใช้อำนาจกดดัน บนพื้นฐานความไว้วางใจ เคารพซึ่งกันและกัน มีจริยธรรมแห่งความเอื้ออาทรเป็น

พลังเชิงคุณธรรม คุณงามความดีที่สมาชิกร่วมกันทำงาน แบบอุทิศตนเพื่อวิชาชีพโดยมีเจตคติเชิงบวก ต่อการศึกษาและผู้เรียนสอดคล้องกับ Sergiovanni (1994) กล่าวว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นกลุ่มที่มีวิสัยทัศน์ต่อกัน เป็นกลุ่มที่เหนียวแน่นจากภายใน ใช้ความเป็นกัลยาณมิตรเชิงวิชาการ ต่อกัน ทำให้ลดความโดดเดี่ยวระหว่างปฏิบัติงานสอนของครู เชื่อมโยงปฏิสัมพันธ์กันทั้งในเชิงวิชาชีพ และชีวิต มีความศรัทธาร่วม อยู่ร่วมกันแบบสังขะ ถือศีล หรือหลักปฏิบัติร่วมกัน โดยยึดหลักพรหม วิหาร 4 คือ เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา เป็นชุมชนที่ยึดหลักวินัยเชิงบวก เชื่อมโยงการพัฒนา ชุมชน การเรียนรู้ทางวิชาชีพ ไปกับวิถีชีวิตตนเองและวิถีชีวิตชุมชนอันเป็นพื้นฐานสำคัญของสังคมแห่งการ พึ่งพาตนเอง (สุรพล ธรรมรมดี และคณะ, 2553: 67) กล่าวว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพจะต้องมี บรรยากาศของ วัฒนธรรมแบบเปิดเผย คือ ทุกคนมีเสรีภาพที่จะแสดงความคิดเห็น เป็นวิถีแห่ง อิสระภาพยึดความสามารถและสร้างพื้นที่ปลอดภัยใช้อำนาจกดดัน

องค์ประกอบที่ 6 โครงสร้างสนับสนุนชุมชน (Supportive structure)

โครงสร้างที่สนับสนุนการก่อเกิดและคงอยู่ของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีลักษณะคือ ลดความเป็นองค์การที่ยึดวัฒนธรรมแบบราชการ แต่ควรใช้วัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรทางวิชาการ และเป็นวัฒนธรรมที่ส่งเสริมวิสัยทัศน์ การดำเนินการที่ต่อเนื่องเพื่อมุ่งสู่ความยั่งยืน จัดปัจจัยเงื่อนไข สนับสนุนตามบริบทชุมชน โดยมีโครงสร้างองค์การแบบไม่รวมศูนย์ (Sergiovanni, 1994) หรือ โครงสร้างการปกครองตนเองของชุมชน เพื่อลดความขัดแย้ง ระหว่างครูผู้ปฏิบัติงานสอนกับ ฝ่ายบริหารให้น้อยลง มีการบริหาร จัดการ และการปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่เน้นรูปแบบทีมงาน เป็นหลัก (Hord, 1997) การจัดสรรปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการดำเนินการของชุมชนการเรียนรู้ทาง วิชาชีพ เช่น เวลา วาระ สถานที่ ขนาดชั้นเรียน ขวัญ กำลังใจ ข้อมูลสารสนเทศและอื่น ๆ ที่ตาม ความจำเป็นและบริบท ของแต่ละชุมชน (Boyd, 1992) โดยเฉพาะการเอาใจใส่สิ่งแวดล้อม ให้เกิด บรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข (สุรพล ธรรมรมดี และคณะ, 2553) มีรูปแบบการ สื่อสารด้วยใจ เปิดกว้างให้พื้นที่อิสระในการสร้างสรรค์ของชุมชน เน้นความคล่องตัว ในการดำเนินการจัดการกับเงื่อนไขความ แตกแยกและมีระบบสารสนเทศของชุมชนเพื่อการพัฒนา วิชาชีพ (Eastwood & Louis, 1992)

กล่าวโดยสรุปทั้ง 6 องค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ในบริบทสถานศึกษา กล่าวคือ ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างแท้จริง ซึ่งเป็นหัวใจ สำคัญของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้วยกลยุทธ์การสร้างร่วมมือที่ยึดเหนี่ยวกันด้วยวิสัยทัศน์ ร่วมกัน มุ่งการเรียนรู้ของผู้เรียน การเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ และชุมชนกัลยาณมิตร แสดงถึงการ รวมพลังของครูที่เป็นผู้นำร่วมกัน ทำงานร่วมกัน ร่วมแรงร่วมใจ มุ่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเอง พัฒนา วิชาชีพ ภายใต้โครงสร้างอำนาจทางวิชาชีพ และอำนาจเชิงคุณธรรม ที่มาจากการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมนำ ร่วมพัฒนาของครู ผู้บริหาร นักการศึกษาภายในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ส่งถึงผู้เกี่ยวข้อง

กระบวนการของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

กระบวนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีรายละเอียดของขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดเป้าหมาย (Take a baby steps) โดยเริ่มต้นจากการกำหนดเป้าหมาย อภิปราย สะท้อนผล แลกเปลี่ยนกับคนในชุมชนเพื่อกำหนดดำเนินการ พิจารณาและสะท้อนผลใน ประเด็นต่อไปนี้

- 1) แรงจูงใจในการปฏิบัติ
- 2) การเริ่มต้นความรู้ใหม่
- 3) การออกแบบการตรวจสอบหลักฐานของการเรียนรู้ที่สำคัญ

2. การวางแผนด้วยความร่วมมือ (Plan Cooperatively) สมาชิกของกลุ่มกำหนดสารสนเทศ ที่ต้องใช้ในการดำเนินการ

3. การกำหนดความคาดหวังในระดับสูง (Set high expectations) และวิเคราะห์การสอน สืบเสาะหาวิธีการที่จะทำให้ประสบผลสำเร็จสูงสุด

1) ทดสอบข้อตกลงที่เกี่ยวข้องกับการสอนหลังจากได้มีการจัดเตรียมต้นแบบที่เป็น การวางแผนระยะยาว (Long-term)

2) จัดให้มีช่วงเวลาของการชี้แนะ โดยเน้นการนำไปใช้ในชั้นเรียน

3) ให้ความสำคัญกับครูที่มีความมุ่งมั่นในการสังเกตการณ์ปฏิบัติในชั้นเรียนของครูที่สร้าง บรรยากาศในการเรียนรู้อย่างประสบผลสำเร็จ

4. เริ่มต้นจากการใช้กลุ่มเล็ก ๆ และนำไปสู่การปรับขยาย (Start small)

5. ศึกษาและใช้ข้อมูล (Study and use the data) ตรวจสอบผลการนำไปใช้และการ สะท้อนผลเพื่อนำมากำหนดการวางแผน

6. วางแผนเพื่อความสำเร็จ (Plan for success)

7. นำสู่สาธารณะ (Go public) การวางแผนที่สำเร็จจึงเชิญผู้เข้าร่วม

8. ฝึกฝนร่างกายและหล่อเลี้ยงสมอง (Exercise the body & nourish the brain)

ประโยชน์ของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

การสร้างชุมชนการเรียนรู้มีประโยชน์ต่อผู้สอนและผู้เรียน S.M. Hord. (1997) ได้กล่าวใน การสังเคราะห์รายงานการวิจัยเกี่ยวกับโรงเรียนที่มีการสร้างชุมชนทางวิชาชีพกับโรงเรียนทั่วไปที่ไม่มี การสร้างชุมชนทางวิชาชีพ มีผลลัพธ์ที่แตกต่างกันดังจะสรุปเป็นประเด็นได้ดังนี้

ประโยชน์ต่อครูผู้สอน

1. ลดความรู้สึกโดดเดี่ยวในงานสอนของครูลง
2. เพิ่มความรู้สึกผูกพันต่อพันธกิจและเป้าหมายของโรงเรียนมากขึ้นโดยเพิ่มความกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติให้บรรลุพันธกิจอย่างเข้มข้น
3. รู้สึกว่าต้องร่วมกันรับผิดชอบต่อการพัฒนาการโดยรวมของนักเรียนและร่วมกันรับผิดชอบเป็นกลุ่มต่อผลสำเร็จของนักเรียน
4. รู้สึกเกิดสิ่งที่เรียกว่า พลังการเรียนรู้ (Powerful learning) ซึ่งส่งผลให้การปฏิบัติการสอนในชั้นเรียนของตนมีผลดียิ่งขึ้นคือ มีการค้นพบความรู้และความเชื่อใหม่ ๆ ที่เกี่ยวกับวิธีการสอนและนักเรียนซึ่งตนไม่เคยสังเกตหรือสนใจมาก่อน
5. เข้าใจในด้านเนื้อหาสาระที่ต้องทำการสอนได้แตกฉานยิ่งขึ้นและรู้ว่าตนเองควรแสดงบทบาทและพฤติกรรมการสอนอย่างไร จึงจะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุดตามเกณฑ์ที่คาดหวัง
6. รับทราบข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อวิชาชีพได้อย่างกว้างขวางและรวดเร็วขึ้น ส่งผลดีต่อการปรับปรุง และพัฒนาวิชาชีพของตนได้ตลอดเวลา ครูเกิดแรงบันดาลใจที่จะสร้างแรงบันดาลใจต่อการเรียนรู้ให้แก่นักเรียนต่อไป
7. เพิ่มความพึงพอใจ เพิ่มขวัญกำลังใจต่อการปฏิบัติงานสูงขึ้นและลดอัตราการลาหยุดงานน้อยลง
8. มีความก้าวหน้าในการปรับเปลี่ยนวิธีสอน ให้สอดคล้องกับลักษณะผู้เรียนได้อย่างเด่นชัด และรวดเร็วกว่าที่พบในโรงเรียนแบบเก่า
9. มีความผูกพันที่จะสร้างการเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ ให้ปรากฏอย่างเด่นชัดและยั่งยืน
10. มีความประสงค์ที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นระบบ ต่อปัจจัยพื้นฐานด้านต่าง ๆ

ประโยชน์ต่อนักเรียน

1. ลดอัตราการตกซ้ำชั้นและจำนวนชั้นเรียนที่ต้องเลื่อนหรือชะลอการสอนให้น้อยลง
2. อัตราการขาดเรียนลดลง
3. มีผลการเรียนรู้ที่เพิ่มขึ้นเด่นชัด ปรากฏให้เห็นทั่วไปโดยเฉพาะในแทบทุกโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก
4. มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และวิชาการอ่านที่สูงขึ้นอย่างเด่นชัดเมื่อเทียบกับโรงเรียนแบบเก่า
5. มีความแตกต่างด้านผลสัมฤทธิ์การเรียนระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภูมิหลังไม่เหมือนกัน ลดลงชัดเจน

การสร้างชุมชนการเรียนรู้ มีประโยชน์ต่อครูผู้สอน คือทำให้ครูได้ตระหนักที่จะร่วมสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพจนเกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ใหม่ ๆ และความคิดเห็นของครูในกลุ่ม และร่วมพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่เป็นแนวทางเดียวกัน การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นเหมือนการมีเพื่อนร่วมคิด ร่วมเรียนรู้ไปพร้อมกัน

3. การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ความหมายและความสำคัญของการอ่าน

มีนักวิชาการและนักวิจัยหลายท่านได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ดังนี้

ประทีน มหาจันทร์ (2530: 31) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการในการแปลความหมายของตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ที่มีการจัดบันทึกไว้ กระบวนการในการอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนเมื่อเด็กเปล่งเสียงตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ออกมาเป็นคำพูด ถ้าหากไม่เข้าใจคำพูดนั้นก็จัดว่าไม่ใช่การอ่านที่สมบูรณ์

สมพร มั่นตะสูตร แห่งพิพัฒน์ (2534: 8) กล่าวว่า การอ่าน คือ การรับรู้ความหมายจากถ้อยคำที่ตีพิมพ์อยู่ในสิ่งพิมพ์ หรือหนังสือ โดยผู้อ่านรับรู้ว่ามีผู้เขียนได้ส่งสารอะไรมา ยังผู้อ่าน ทั้งด้านความคิด ความหมาย ความสัมพันธ์กับสิ่งอื่น ว่าผู้เขียนตั้งใจจะแสดงความคิดอย่างไร มีความหมายว่าอย่างไร เกี่ยวข้องกับอะไร

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542: 1) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า คือ ความเข้าใจในสัญลักษณ์ เครื่องหมาย รูปภาพ ตัวอักษร และข้อความที่พิมพ์หรือเขียนขึ้นมา

กรมวิชาการ (2544: 5) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า คือ ความคิดที่สามารถเข้าใจในสิ่งที่อ่านได้ ย่อมนำไปสู่ความคิดที่ดี เพราะผู้อ่านจะได้ทราบแนวคิดต่าง ๆ จากเรื่องที่อ่านเกิดความรู้จากเรื่องที่อ่านแล้วนำมาแยกแยะตีความหมายก่อนที่จะเกิดเป็นความคิดของตนเอง

กระทรวงศึกษาธิการ (2546: 7) ได้ให้ความหมายว่า การอ่าน เป็นการรับแล้วถ่ายทอดโดยใช้ตัวอักษร สัญลักษณ์เป็นสื่อความคิด เจตนา หรือการทำความเข้าใจกับผู้อ่านที่ต้องการสื่อความหมายนั้น

สิริอาภา รัชตะหิรัญ (2548: 1) ได้ให้ความหมายของการอ่าน คือ กระบวนการแปลความหมายของตัวอักษรและสัญลักษณ์ต่าง ๆ ออกเป็นความคิด ความเข้าใจเรื่องราวหรือสารที่ผู้เขียนเจตนาจะให้รับรู้ แต่ถ้านำตัวอักษรและสัญลักษณ์เหล่านั้นออกมาเป็นเสียงโดยไม่เข้าใจความหมาย ก็จัดว่าการอ่านนั้นยังไม่สมบูรณ์ ทั้งนี้การอ่านที่แท้จริงอยู่ที่การเข้าใจความหมาย

วิลเลียม คีรินท์ (2548: 7) ได้สรุปความหมายของการอ่านว่า การอ่านเป็นการสื่อสารระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน การทำความเข้าใจบทอ่านของผู้อ่านต้องอาศัยประสบการณ์ร่วมของทั้งสองฝ่ายทั้งด้านความรู้เกี่ยวกับโลก และวัฒนธรรมการเขียน

สำลี รักสุทธี (2550: 4) ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า คือ การตีความ แปลความจากตัวอักษรที่ปรากฏในสื่อพิมพ์ ต่าง ๆ ออกมาเป็นข้อมูลความรู้ สู่การรับรู้ การเข้าใจของผู้อ่าน

สุรางศรี วิเศษ (2553: 1) การอ่าน คือ กระบวนการของการสื่อความหมายโดยการรับรู้สารในรูปแบบของตัวอักษร หรือสัญลักษณ์อื่น ๆ ที่ใช้แทนความคิดที่ผู้ส่งสารเขียนขึ้น หรือตีพิมพ์อยู่ในสิ่งพิมพ์ หรือหนังสือ ว่าผู้เขียนได้ส่งสารอะไรมายังผู้อ่าน โดยผู้อ่านสามารถแปลความความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์นั้นมาเป็นความรู้ความเข้าใจของผู้อ่าน โดยผ่านกระบวนการคิด ประสบการณ์ และความเชื่อของตน

บันลือ พลฤกษ์วัน (2556: 6) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ดังนี้

1. การอ่านเป็นการแปลสัญลักษณ์ออกมาเป็นคำพูดโดยการผสมเสียงที่ใช้การผสมเสียงของตัวอักษรหรือสะกดตัวผสมคำซึ่งระยะหนึ่งเราใช้กันมาก เรียกว่า อ่านออก เพื่อมุ่งให้อ่านหนังสือได้ถูกต้องแตกฉาน ขยายประสบการณ์ในการอ่านคำโดยตรง

2. การอ่านที่ใช้ความสามารถในการผสมผสานของตัวอักษรออกเสียงเป็นคำประโยคทำให้เกิดความเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน ซึ่งผู้ฟังฟังแล้วรู้เรื่อง เรียกว่าอ่านได้

3. การอ่านที่เหนือกว่าสามารถใช้เทคนิคการจำรูปคำ เข้าใจรูปประโยคแล้วสรุปเรื่องราวเข้าใจเรื่องราวที่ผู้เขียนสื่อความคิดมายังผู้อ่าน คืออ่านแล้วสามารถประเมินผลของสิ่งที่อ่านได้ เรียกว่า อ่านเป็น

4. การอ่านเป็น เป็นการพัฒนาความคิด โดยผู้อ่านใช้ความสามารถหลายๆ ด้าน นับตั้งแต่การสังเกต การจำรูปคำ การใช้ประสบการณ์เดิมมาแปลความ ตีความ หรือถอดความให้เกิดความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดี ตลอดจนนำสิ่งที่อ่านมาใช้ประโยชน์ เป็นแนวคิดแนวปฏิบัติที่ดี

สรุปได้ว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการแปลความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ ออกมาเป็นความคิด การที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจสารได้ดั่งนั้นจำเป็นต้องการใช้ประสบการณ์เดิมมาแปลความ ตีความ หรือถอดความให้เกิดความเข้าใจเรื่องที่อ่าน

การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต และช่วยสนองความอยากรู้อยากเห็นอันเป็นธรรมชาติของมนุษย์ได้ทุกเรื่อง ดังที่ จินตนา ไบกาซูยี (2543: 58) ได้สรุปการบรรยายของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ถึงความสำคัญของการอ่านหนังสือไว้ ดังนี้

1. การอ่านหนังสือทำให้ได้เนื้อหาสาระความรู้มากกว่าการศึกษาหาความรู้ด้วยวิธีอื่น ๆ เช่น การฟัง
2. ผู้อ่านสามารถอ่านหนังสือได้โดยไม่มีจำกัดเวลาและสถานที่ สามารถนำไปไหนมาไหนได้
3. หนังสือเก็บได้นานกว่าสื่ออย่างอื่น ซึ่งมักมีอายุการใช้งานโดยจำกัด
4. ผู้อ่านสามารถฝึกการคิด และสร้างจินตนาการได้เองในขณะที่อ่าน
5. การอ่านส่งเสริมให้มีสมมติ มีสมาธิมากกว่าและมากกว่าสื่ออย่างอื่น ทั้งนี้เพราะขณะอ่านจิตใจจะต้องมุ่งมั่นอยู่กับข้อความ พินิจพิเคราะห์ข้อความ

6. ผู้อ่านเป็นผู้กำหนดการอ่านได้ด้วยตนเอง จะอ่านคร่าว ๆ อ่านละเอียด อ่านข้ามหรือทุกตัวอักษรเป็นไปตามใจของผู้อ่าน หรือจะเลือกอ่านเล่มไหนก็ได้

กรมวิชาการ (2542: 7) ได้ระบุความสำคัญของการอ่านว่า

1. การอ่านหนังสือได้โดยไม่มีจำกัดเวลาและสถานที่ สามารถนำไปไหนมาไหนได้
2. หนังสือเก็บได้นานกว่าสื่ออื่น ๆ ซึ่งมักมีอายุการใช้งานโดยจำกัด
3. ผู้อ่านสามารถฝึกการคิด และสร้างจินตนาการได้เองในขณะที่อ่าน
4. การอ่านส่งเสริมให้มีสมมติ มีสมาธิมากกว่าสื่ออย่างอื่น ทั้งนี้เพราะขณะอ่านจิตใจต้องมุ่งมั่นอยู่กับข้อความ พินิจ พิจารณาข้อความ

5. ผู้อ่านเป็นผู้กำหนดการอ่านด้วยตนเอง อ่านคร่าว ๆ อ่านละเอียด อ่านข้าม หรืออ่านทุกตัวอักษร เป็นไปตามใจของผู้อ่าน หรือจะอ่านเล่มไหนก็ได้ เพราะหนังสือมีมาก สามารถเลือกอ่านได้

6. หนังสือมีหลากหลายรูปแบบ ราคาถูกกว่าสื่ออย่างอื่น จึงทำให้สมมติผู้อ่านเปิดกว้างสร้างแนวคิดและทัศนคติได้มากกว่า ทำให้ผู้อ่านไม่ติดอยู่กับแนวคิดใดแนวคิดหนึ่ง

7. ผู้อ่านเกิดความคิดเป็นได้ด้วยตนเอง วินิจฉัยเนื้อหาสาระได้ด้วยตนเอง รวมทั้งหนังสือบางเล่มสามารถนำไปปฏิบัติแล้วเกิดผลดี

8. การอ่านหนังสือทำให้ได้เนื้อหาสาระความรู้มากกว่าการศึกษาหาความรู้ด้วยวิธีอื่น สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2546: 6) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า

1. การอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียนจำเป็นต้องอ่านหนังสือเพื่อการศึกษาหาความรู้

2. การอ่านเป็นเครื่องมือเพื่อให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ เพราะสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปพัฒนาตนและพัฒนางาน

3. การอ่านเป็นเครื่องมือสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมของคนรุ่นหนึ่งไปสู่รุ่นต่อไป

4. การอ่านเป็นวิธีการส่งเสริมให้คนมีความคิดและฉลาดรอบรู้ เพราะประสบการณ์ที่ได้จากการอ่านเมื่อเก็บสะสมเพิ่มพูนนานวันเข้าก็จะทำให้เกิดความคิด เกิดสติปัญญา เป็นคนฉลาดรอบรู้ได้

5. การอ่านเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินบันเทิงใจ เป็นวิธีหนึ่งในการแสวงหาความสุขให้แก่ตนเองที่ง่ายที่สุดและได้ประโยชน์คุ้มค่าที่สุด

6. การอ่านเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้เป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งด้านจิตใจ และบุคลิกภาพ เพราะเมื่ออ่านมากย่อมรู้มาก สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

7. การอ่านเป็นเครื่องมือในการพัฒนาระบบการเมือง การปกครอง ศาสนา ประวัติศาสตร์ และสังคม

8. การอ่านเป็นวิธีการพัฒนาระบบสื่อสาร และการใช้เครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ

เซอร์ ฟรานซิส เบคอน (1776: 1674) กล่าวว่า การอ่านทำให้คนเป็นคนโดยสมบูรณ์ หมายความว่า การอ่านพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าในด้านสติปัญญา ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ การดำเนินชีวิต ช่วยให้ประสบความสำเร็จในชีวิต สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นปกติ และมีความสุข การอ่านจึงมีความสำคัญมาก

กิตติกาญจน์ อินทเกตุ (2557: 18) การอ่านเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์มาก การอ่านช่วยให้ผู้อ่านเกิดปัญญา ช่วยพัฒนาตนเองรู้จักปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้อย่างสงบสุข และผ่อนคลายความเครียดไม่เอาัดเอาเปรียบ และเป็นเกราะป้องกันตัวเองจากปัญหาต่าง ๆ ถ้ารู้จักใช้ความรู้ที่ได้จากการอ่านไปวิเคราะห์สิ่งที่เป็นประโยชน์

สรุปได้ว่า การอ่านมีความสำคัญ คือ การอ่านช่วยพัฒนาความคิด สติปัญญา ความรู้ ความสามารถ และเพิ่มประสบการณ์ ทำให้เป็นคนฉลาดรอบรู้ การอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ เพื่อนำมาพัฒนาชีวิต สังคมและประเทศชาติ

ประเภทของการอ่าน

มีนักวิชาการและนักวิจัยหลายท่านได้แบ่งประเภทของการอ่านไว้ดังนี้

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542: 9) การอ่านมี 2 ลักษณะ คือ การอ่านออกเสียง และการอ่านในใจ

1. การอ่านออกเสียง มีความสำคัญในการฝึกให้อ่านตั้งแต่วัยเด็ก เพื่อจะได้ฟังการอ่าน ออกเสียงว่าถูกต้อง ชัดเจนหรือไม่ เพียงใด ผู้ฝึกจะได้แก้ไขให้ถูกต้อง การอ่านออกเสียงช่วยสนองความต้องการและการอยากรู้เป็นอย่างดี

2. การอ่านในใจ การอ่านในใจมีความสำคัญและจำเป็นต้องฝึกอ่านในใจเมื่อเรียนในระดับสูงขึ้น เพราะการอ่านในใจจะทำให้อ่านได้เร็วขึ้น ไม่เสียเวลาในการอ่านออกเสียงตามไปด้วย การอ่านเร็วจะทำให้เรียนหนังสือได้เร็วและเก่งกว่าคนอื่นวัยเดียวกัน เพราะการอ่านเร็วทำให้อ่านหนังสือได้มากขึ้น ในเวลาอันจำกัด

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2547: 88) ได้กล่าวถึงประเภทของการอ่านว่า มี 4 ประเภท ดังนี้

1. การอ่านแจกรูป
2. การอ่านสะกดคำ
3. การอ่านออกเสียง
4. การอ่านในใจ (อ่านจับใจความ)

สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์ (2548: 23) ได้กล่าวถึงประเภทของการอ่านว่ามี 3 ประเภท ดังนี้

1. อ่านเพื่อรู้ อาจแบ่งออกเป็น
 - 1) เพื่อหาคำตอบในสิ่งที่ต้องการ ได้แก่ การอ่านคำแนะนำอ่านเพื่อตอบปัญหาซึ่งยังข้องใจอยู่
 - 2) อ่านเพื่อศึกษาหาความรู้เรื่องราวต่าง ๆ ทั้งโดยย่อและโดยละเอียด
 - 3) อ่านเพื่อต้องข่าวสาร ข้อเท็จจริง
 - 4) อ่านเพื่อศึกษาค้นคว้าเป็นพิเศษ เพื่อต้องการประโยชน์เรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยเฉพาะหรือเพื่อทำตำราทั่วไป ๆ ไป
 - 5) อ่านเพื่อหาข้อมูลประมวลเข้าเอามาทำวิจัยเผยแพร่ในหมู่นักวิชาการ อันจะเป็นประโยชน์แก่ชาติในส่วนรวม
2. อ่านเพื่อความสนุกสนานบันเทิงใจให้เกิดความเพลิดเพลิน
เป็นการพักผ่อนคลายความเคร่งเครียดจากงานประจำ ได้แก่ บันเทิงคดี นวนิยาย เรื่องสั้น หรือเป็นวรรณกรรมและวรรณคดีต่าง ๆ
3. อ่านเพื่อสังคม หรือให้สังคมยอมรับ เรื่องนี้เป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางแล้วว่า คนรักหนังสือหรือผู้รักการอ่านเป็นคนที่น่าคบ อาจเข้ากับคนต่างชั้นต่างระดับได้ง่ายยิ่งเป็นคนที่มีความรู้จริง ๆ จากการอ่าน การฟัง และไม่มีนิสัยเลวร้ายอย่างอื่นอยู่ในกมลสันดานแล้วยิ่งเป็นที่นิยม เข้าไหนเข้าได้ ไม่มีใครรังเกียจ การสนใจอ่าน โดยเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวจะทำให้มีรู้จักกว้างขวาง มีทัศนคติอันสมัยคุยกับใคร ๆ ก็รู้เรื่องอาจแสดงความคิดเห็นให้เป็นที่น่าเชื่อถือ เป็นคนมีคุณค่าต่อหมู่คณะ และต่อสังคมเฉพาะกลุ่มและสังคมในประชาชาติ

สุชาติ พงษ์พานิช (2557: 3) ได้กล่าวถึงประเภทของการอ่านแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ การอ่านออกเสียงและการอ่านในใจ

1. การอ่านออกเสียง การอ่านออกเสียงเป็นการอ่านเพื่อผู้อื่น ผู้อ่านจะต้องควบคุมการออกเสียงและการเว้นวรรคตอนให้ถูกต้อง มีจังหวะลีลาที่น่าฟัง การอ่านออกเสียงที่ดีต้องอาศัยศิลปะการอ่าน เช่น อ่านให้เป็นเสียงพูด คำขึ้นต้นควรอ่านให้ดังขึ้นและช้ากว่าปกติเล็กน้อย เพื่อให้ผู้ฟังตั้งใจฟัง แล้วจึงผ่อนลงเป็นปกติ ถ้าคำใดเป็นคำสำคัญก็เน้นคำนั้นให้ชัดเจน น้ำเสียงและสีหน้าท่าทางของผู้อ่านจะต้องสอดคล้องกับอารมณ์และลีลาของเนื้อความ กระบวนการอ่านออกเสียงแตกต่างไปจากกระบวนการอ่านในใจ กล่าวคือ การอ่านออกเสียงมี 3 ขั้นตอน ในขณะที่การอ่านในใจมีเพียง 2 ขั้นตอน

2. การอ่านในใจ การอ่านในใจเป็นการอ่านเพื่อเก็บใจความและเพื่อทำความเข้าใจ เพื่อแสวงหาความรู้ความบันเทิงให้แก่ตนเอง ผู้อ่านจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ และมีความสามารถหลายประการเพื่อเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้โดยตลอด

สรุปได้ว่า การอ่านมี 2 ประเภท ได้แก่ การอ่านออกเสียงและการอ่านในใจ การอ่านออกเสียง คือ การเปล่งเสียงดังออกมา โดยผู้อ่านจะต้องควบคุมการออกเสียงและการเว้นวรรคตอนให้ถูกต้องให้มีจังหวะลีลาที่น่าฟัง ส่วนการอ่านในใจ คือ การอ่านเพื่อเก็บใจความและเพื่อทำความเข้าใจ สรุปความและเกิดความคิดขึ้นในใจ

ความหมายและความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นทักษะการอ่านขั้นสูง ซึ่งมีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ดังนี้

สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์ (2548: 98) ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณว่า คือการอ่านที่ใช้ปัญญาที่สามารถรู้หรือให้เหตุผลที่ถูกต้อง เป็นการอ่านอย่างระมัดระวังตรวจตราหาสาเหตุ ทำให้เกิดความรู้และเกิดปัญญา

มณีรัตน์ สุโขติรัตน์ (2548: 64) ได้ให้ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่า การที่ผู้อ่านต้องอ่านด้วยการพิจารณาตัดสินประเมินค่าสิ่งที่ผู้เขียนว่าเป็นการแสดงข้อความจริงหรือเป็นความคิดเห็น เป็นการกล่าวเท็จหรือจริง ถูกผิดเพียงไร ดังนั้นผู้อ่านต้องใช้ความรู้ความสามารถในระดับการอ่านตามตัวอักษร ระดับการอ่านตีความและระดับการนำไปใช้เป็นพื้นฐาน ความสามารถในการอ่านประเภทนี้ อาจทดสอบด้วยการใช้คำถามระดับประเมิน

กัลยา ยวนมาลัย (2549: 1) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง การใช้ความสามารถในการแปลความหมาย รับรู้และเข้าใจเรื่องราวข้อมูล ข่าวสาร ความคิด ความรู้สึก ตลอดจนจินตนาการ และสาระต่าง ๆ ที่ผู้อื่นถ่ายทอดมาเป็นสัญลักษณ์หรือตัวหนังสือ ทั้งการใช้สื่อความรู้สมัยใหม่สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เมื่ออ่านแล้วสามารถเข้าใจเรื่องราว แปลความหมายได้อย่างแจ่มแจ้งทั้งความหมายตามตัวอักษรและนัยอื่นที่แฝงอยู่ในความหมาย รู้จักวิเคราะห์ วิเคราะห์ เนื้อหาที่อ่าน รู้จักประเมินค่าและสามารถนำสิ่งที่อ่านไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อชีวิตในด้านต่าง ๆ

เอมอร เนียมน้อย (2551: 11) ได้สรุปความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณว่า หมายถึง การอ่านที่ผู้อ่านใช้ความคิดพิจารณาสิ่งที่อ่านอย่างรอบคอบ ถี่ถ้วน มีเหตุผล เพื่อวิเคราะห์หาคำตอบ สรุปสาระสำคัญ ทั้งเข้าใจความหมายโดยนัยของถ้อยคำ อารมณ์ จุดประสงค์ของผู้เขียน สามารถแยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นและประเมินคุณค่าของสิ่งที่อ่านได้อย่างถูกต้องเที่ยงธรรม

เตือนใจ คคตี (2554: 22) การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง การทำความเข้าใจ ตัวหนังสือที่ปรากฏด้วยการใช้ความคิด สติปัญญา หลักความจริงมาใช้ไตร่ตรองเรื่องราวอย่างเข้าใจ เพื่อพิจารณาสาเหตุของเรื่องราวต่าง ๆ ที่ได้อ่าน ตลอดจนสามารถคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่าเรื่องที่อ่านหรือตัดสินเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือได้

กิตติกาณจน์ อินทเกตุ (2557: 22) การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ หมายถึง การอ่านที่ผู้อ่านสามารถใช้ความคิด สติปัญญา วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ แยกแยะหาข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น ประเมินค่าจากเรื่องที่อ่าน โดยนำความรู้และประสบการณ์เดิมมาเป็นเครื่องตัดสินสิ่งที่อ่าน

สรุปได้ว่าการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ คือ ผู้อ่านสามารถใช้ความคิด สติปัญญาในสรุปความ ตีความ วิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินค่าจากเรื่องที่อ่านได้ แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น ตลอดจนตัดสินเรื่องที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเป็นทักษะการอ่านขั้นสูง ผู้อ่านจำเป็นต้องใช้ในการพิจารณา สิ่งต่าง ๆ ในโลกยุคปัจจุบันดังที่ประเทิน มหาพันธ์ (2530: 173-174) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณไว้ ดังนี้

1. ปัจจุบันความก้าวหน้าทางด้านสื่อสารมวลชนมีมาก การรับข่าวสารจึงจำเป็นต้องใช้วิจารณ์เพื่อให้รอบคอบ เพื่อการตัดสินใจที่ถูกต้อง
2. ความก้าวหน้าทางด้านโฆษณาขายสินค้ามีมากจนคนส่วนใหญ่หลงเชื่อในคำโฆษณา การใช้ความคิดอย่างพินิจพิเคราะห์จะช่วยให้การตัดสินใจซื้อสินค้าเป็นไปอย่างถูกต้อง
3. เนื่องจากลัทธิการปกครองในปัจจุบันมีหลายลัทธิ แต่ละลัทธิก็พยายามโฆษณาชวนเชื่อ โดยใช้หลักจิตวิทยาต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง การใช้วิจารณ์ญาณอย่างรอบคอบจะช่วยให้การตัดสินใจ เชื่อหรือไม่เชื่อลัทธิใดเป็นไปอย่างถูกต้อง
4. ประเทศไทยมีการปกครองระบอบประชาธิปไตย และวิถีทางของระบบประชาธิปไตยนั้น ส่งเสริมการคิดอย่างมีเหตุผล ด้วยเหตุนี้การอ่านอย่างพินิจพิเคราะห์ก็ดี การคิดอย่างพินิจพิเคราะห์ก็ดี จึงจำเป็นสำหรับสังคมประชาธิปไตย
5. ปัจจุบันบรรดาดำรงต่าง ๆ มีมาก การเรียนรู้ของคนในยุคปัจจุบันจึงมิได้ยึดอยู่แต่ตำราเพียงเล่มเดียว หากต้องใช้วิจารณ์ญาณพิจารณาจากตำราหลายเล่ม หลายผู้เขียนด้วยเหตุนี้การอ่านอย่างพิเคราะห์จึงมีความจำเป็นมากในยุคปัจจุบัน

สิริอาภา รัชตะหิรัญ (2548: 59) ได้กล่าวว่า การใช้วิจารณ์ญาณในการอ่าน นับว่าเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่งสำหรับนักอ่าน เพราะต้องใช้ความสามารถและสติปัญญาคิดหาเหตุผลต่าง ๆ เพื่อให้เข้าใจสารที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารอย่างครบถ้วน

เอมอร เนียมน้อย (2551: 12) ได้กล่าวในความสำเร็จของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณไว้ดังนี้ การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเป็นทักษะที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง นักเรียนนักศึกษาควรได้รับการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง เพราะสามารถนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ทั้งด้านการเรียน และการดำเนินชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะในปัจจุบัน วิทยาการ ข้อมูลข่าวสาร และเทคโนโลยีเจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว นักศึกษาต้องใช้วิจารณ์ญาณในการไตร่ตรอง ตัดสิน ประเมินสารต่าง ๆ เหล่านี้อย่างรวดเร็ว ถูกต้องเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางวิทยาการ

พรณิการ์ สมัคร (2557: 29) ได้กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน เพราะช่วยในการประเมินสิ่งที่อ่านในแง่มุมต่าง ๆ เช่น ความถูกต้อง ความน่าเชื่อถือของข้อมูล สามารถวินิจฉัยข้อถูกผิดต่าง ๆ ของข้อมูลโดยอาศัยเหตุผลประกอบการตัดสินใจ ช่วยเพิ่มพูนความรู้ สติปัญญาให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของข้อมูลต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

ศิริพร ศรีสุวรรณ (2557: 16) ได้กล่าวว่าถึงความสำคัญ ของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณว่าเป็นทักษะที่สำคัญมากในปัจจุบัน เพราะการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเป็นเครื่องแสวงหาความรู้ พัฒนาสติปัญญาให้รู้จักใช้ความคิดใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา รู้จักตัดสินใจประเมินค่าเรื่องที่อ่านสามารถนำผลที่อ่านไปใช้ในชีวิตประจำวัน และสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้อย่างดี

สรุปได้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณมีความสำคัญมากเพราะเป็นการอ่านที่พัฒนาความคิด สติปัญญาของผู้อ่านเพื่อจะได้เกิดการตีความ วิเคราะห์ และประเมินค่าข้อมูลได้อย่างถูกต้อง เพื่อนำผลที่ได้มาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

หลักและขั้นตอนของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ

มีนักการศึกษาได้อธิบายหลักและขั้นตอนของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณไว้ ดังนี้

ประเทิน มหาจันทร์ (2530: 55) กล่าวถึงหลักการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณไว้ 9 ประการดังนี้

1. ทราบผู้เขียน ผู้อ่านจะต้องรู้ว่าเรื่องที่อ่านนั้นใครเป็นคนเขียน และผู้เขียนนั้นเป็นที่เชื่อถือได้เพียงใด
2. ทราบความหมายในการเขียน ผู้อ่านจะต้องสามารถเดาได้ว่าผู้เขียนนั้นเขียนเพื่อความประสงค์อันใด เขียนเพื่อยุยง เพียงเพื่อให้เกิดขัดแย้งตรงข้าม หรือเขียนเพื่อชี้แจงข้อเท็จจริง
3. ทราบความคิดเห็นของผู้เขียน ผู้อ่านจะต้องสามารถประเมินได้ว่าความคิดเห็นของผู้เขียนที่แสดงไว้ในเรื่องราวนั้นเป็นไปอย่างมีเหตุผลหรือไม่
4. ทราบข้อสนับสนุนหรือข้อโต้แย้ง ผู้อ่านจะต้องทราบข้อสนับสนุนหรือข้อโต้แย้งความคิดเห็นของผู้เขียนที่ปรากฏในแหล่งอื่น
5. ทราบข้อมูลที่ใช้อ้างอิง ผู้อ่านจะต้องทราบว่าเรื่องราวนั้น ๆ มีข้อมูลที่เป็นหลักฐานยืนยันจนเป็นที่น่าเชื่อถือได้หรือไม่
6. ทราบเรื่องราวที่อ่านนั้นว่าเป็นการโฆษณาชวนเชื่อหรือไม่ หรือข้อความนั้นเป็นเพียงการเสนอข้อมูลธรรมดา
7. ทราบถึงวิธีการปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ หลังจากที่ได้อ่านเรื่องราวนั้น ๆ แล้วทราบแนวทางต่าง ๆ อันเกิดจากการอ่านเรื่องราวนั้น ๆ
8. ทราบแหล่งที่มีผู้เขียนเกี่ยวกับเรื่องราวนั้น ๆ แสดงความคิดเห็นในลักษณะคัดค้านหรือเห็นด้วยกับเรื่องนั้น ๆ

9. การมีปฏิกริยาต่อเรื่องที่อ่าน ผู้อ่านจะต้องมีความคิดเห็นต่อเรื่องนั้น ๆ ว่าดี ไม่ดี ถูกต้องหรือไม่ ถูกต้องเพียงใด การปรับปรุงแก้ไขเพียงเพียงใดหรือไม่ การมีความรู้สึกต่อเรื่องที่อ่านนี้ จัดว่าเป็นความต้องการของการอ่านอย่างพินิจพิเคราะห์ที่ต้องปลูกฝังให้เกิดขึ้นแก่เด็ก

พงษ์ศักดิ์ พางาม (2549: 36) ได้สรุปขั้นตอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีลำดับขั้นที่เริ่มจากการรู้-จำความหมายของคำ หรือข้อความในเรื่องที่อ่าน ทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน แล้วนำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า และนำประโยชน์หรือแนวคิดจากเรื่องที่อ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

เอมอร เนียมน้อย (2551: 16) ได้สรุปหลักของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่า ผู้อ่านอย่างมีวิจารณญาณต้องมีความสามารถสูงในการวิเคราะห์เหตุผลของผู้เขียนที่เสนอผ่านมาทางตัวหนังสือ เพื่อนำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินตัดสินเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง ซึ่งจะปรากฏออกมาในพฤติกรรมต่อไปนี้

1. จำแนกประเภทของงานเขียนได้
2. สามารถแยกแยะส่วนที่เป็นข้อเท็จจริงหรือข้อคิดเห็นได้
3. สามารถอธิบายความหมายของคำศัพท์ สำนวน อุปมา
4. ตัดสินได้ว่าสิ่งใดถูกสิ่งใดผิด
5. บอกจุดประสงค์หลักของผู้เขียนได้
6. จับแนวคิดหลักได้
7. จับน้ำเสียง หรือความรู้สึกของผู้เขียนได้
8. บอกโครงเรื่อง หรือสรุปเรื่องได้
9. ประเมินค่าเรื่องที่อ่านได้

เฉลิมลาภ ทองอาจ (2554: 14) ได้กล่าวว่า วิจารณญาณจะเกิดขึ้นได้จากการใช้หลักเหตุและผลของผู้อ่าน และย่อมจะเกิดขึ้นได้จากการเรียนการสอนอ่านที่เป็นเหตุและผลด้วย ชั้นเรียนที่มีบรรยากาศของการถกเถียงกันด้วยเหตุและผล ลดอารมณ์และอัตตาส่วนตัว ย่อมขยายกลายเป็นหน่วยสังคมแห่งประชาธิปไตยที่แท้จริงในที่สุด จากที่กล่าวมาข้างต้นนั้น ผู้ที่ใช้วิจารณญาณในการอ่านคือ ผู้ที่สามารถปฏิบัติตามขั้นตอนดังนี้

1. บอกได้ว่า สารหรือแก่นเรื่อง (theme) ที่ผู้เขียนต้องการเสนอมายังผู้อ่านคืออะไร และผู้เขียนใช้กลวิธีการใดในการนำเสนอ
2. กลวิธีการนำเสนอสารหรือแก่นเรื่องข้างต้นนั้น มีความถูกต้องหรือสมเหตุสมผลมากน้อยเพียงใด

3. อะไรคือปัจจัยที่จะทำให้งานเขียนเรื่องนั้นถูกต้อง น่าเชื่อถือ หรือไม่ถูกต้องหรือน่าเชื่อถือ

4. ข้อมูลที่ผู้เขียนนำมาประกอบการสนับสนุนแก่นเรื่องหรือประเด็นความคิดของตนนั้น มีความถูกต้อง และน่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใด

5. ข้อมูลที่นำเสนอในงานเขียน ข้อมูลใดเป็นข้อเท็จจริง ข้อมูลใดเป็นข้อคิดเห็น และข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงหรือข้อคิดเห็นนั้น น่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใด

เกศรินทร์ หาญดำรงรักษ์ (2555: 24) ได้สรุปหลักและทักษะในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ คือ ผู้อ่านควรพิจารณาความหมายด้านภาษาของคำ ประโยคและข้อความ ความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างประโยคและข้อความ การลำดับใจความของเรื่อง จับความคิดสำคัญและรู้จักแยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นและตัดสิน ประเมินค่าความน่าเชื่อถือของเรื่องราวได้

สุพิชฌาย์ นพวงศ์ ณ อยุธยา (2559: 16) ได้สรุปขั้นตอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ถ้อยคำ ความหมายโดยตรง หมายถึง คำที่มีในพจนานุกรม ใช้ในชีวิตประจำวัน
2. การวิเคราะห์ประโยค คือ การพิจารณาการใช้และเรียบเรียงคำ ข้อความในประโยคว่า ถูกต้องหรือไม่

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ คือ การวิเคราะห์ความสำคัญของแต่ละตอน ซึ่งอาจมากน้อยไม่เท่ากันต้องสามารถบอกได้ว่า ตอนใดสำคัญ ตอนใดไม่สำคัญ มีข้อสรุปโต้แย้งกับความคิดเห็นกับข้อเท็จจริงหรือไม่

4. การวิเคราะห์เปรียบเทียบ คือ การนำบทความ ข้อความ ข่าว จากเรื่องเดียวกัน แต่ต่างจากผู้เขียน 2 คนมาวิเคราะห์ในด้านภาษา ท่วงทำนอง ความคิด จุดเน้น เจตนาผู้เขียน

Wallce (1992: 335) ได้เสนอขั้นตอนของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ 3 ขั้นตอน และให้ผู้เรียนตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ดังนี้

1. ก่อนอ่าน (Pre reading) ก่อนลงมืออ่านข้อเขียนนั้นผู้อ่านควรตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เช่น เรื่องนี้สามารถนำไปใช้เขียนด้วยวิธีใดได้บ้าง เหตุใดจึงมีการเลือกเรื่องนี้มาเขียน เรื่องนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับอะไร

2. ขณะอ่าน (While reading) คำถามที่ผู้อ่านควรถามตัวเอง คือ ข้อเขียนนี้มีวิธีการนำเสนอเช่นไร เพื่อให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดี ทั้งนี้เพราะการค้นหาคำตอบสำหรับคำถามที่ตั้งไว้ลักษณะเช่นนี้ ผู้อ่านจะต้องทำความเข้าใจเนื้อหาที่อ่าน ในขณะที่อ่านผู้อ่านต้องทำสิ่งต่อไปนี้ด้วย ได้แก่ การคาดเดาว่าข้อเขียนที่จะตามมาคืออะไร คิดเกี่ยวกับแนวทางในการเขียนข้อเขียน ที่จะตามมาทั้งหมด ตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่าน ใช้วิธีการอ่านอย่างวิเคราะห์วิจารณ์

3. หลังอ่าน (Post reading) เมื่ออ่านจบแล้วผู้อ่านควรตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่อง เช่น ข้อเขียนนี้มุ่งเขียนให้ผู้อ่านกลุ่มใด หรือใครคือผู้อ่านเรื่องนี้ เรื่องนี้ผู้เขียนสามารถเลือกเขียนด้วยวิธีอื่นได้หรือไม่ การตั้งคำถามก่อนอ่าน ระหว่างอ่านและหลังอ่านนี้เป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้อ่านคิดเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านอย่างรอบคอบนับเป็นอีกกลวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้อ่านมีวิจารณญาณในการอ่าน

สรุปขั้นตอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ได้ดังนี้

- 1) การจำความหมายของคำข้อความหรือประโยค เข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน
- 2) สรุปมโนทัศน์ของเรื่อง
- 3) เรียงลำดับเหตุการณ์หรือเล่าเรื่องได้
- 4) นำเหตุการณ์ไปเทียบเคียงหรือแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน
- 5) วิเคราะห์แยกแยะรายละเอียดของเนื้อเรื่องแล้วประเมินค่า
- 6) พิจารณาตัดสินข้อเท็จจริงหรือข้อคิดเห็น
- 7) พิจารณาคคุณค่าเหตุผลและความประทับใจที่ได้รับจากการอ่าน

ประโยชน์ของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การสื่อสารในปัจจุบันนี้ต้องอาศัยการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นหลักสำคัญในการพิจารณาความหมายของข้อความต่าง ๆ และมีประโยชน์ในการใช้ชีวิตในยุคปัจจุบันซึ่งมีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เพื่อเป็นการเข้าใจความหมายและจุดประสงค์ที่แท้จริงของการสื่อสาร ด้วยเหตุนี้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจึงมีประโยชน์ต่อการเข้าใจสื่อในปัจจุบันเป็นอย่างมาก ซึ่งมีนักการศึกษาได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ไว้ดังนี้

ผกาศรี เย็นจิต (2542: 245) ได้กล่าวว่า เทคนิคการอ่านโฆษณา มีหลายลักษณะใช้เป็นแบบฝึกหัดสำหรับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้เป็นอย่างดี ช่วยให้ผู้อ่านสามารถประเมินหรือตัดสินด้วยตนเองได้ ดังนั้นการฝึกฝนจึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ผู้อ่านอาจจะฝึกฝนได้จากสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เช่น บทบรรณาธิการ บทความ บทโฆษณา ประชาสัมพันธ์ ฯลฯ โดยเฉพาะการอ่านข่าวจากหนังสือพิมพ์นับเป็นสิ่งพิมพ์ที่มีราคาถูกและใช้เป็นแบบฝึกหัดการอ่านได้เป็นอย่างดีเพื่อผู้อ่านจะารู้เท่าทันสื่อต่าง ๆ เหล่านั้น

พงษ์ศักดิ์ พางาม (2549: 33) ได้กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีประโยชน์ในการใช้ชีวิตในยุคปัจจุบันซึ่งมีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี วิทยาการ และสารสนเทศที่ทันสมัย เพื่อให้ไม่ตกเป็นทาสของข้อมูลข่าวสาร ที่ขาดความน่าเชื่อถือซึ่งมีมากในปัจจุบัน การใช้วิจารณญาณในการอ่านทำให้เลือกบริโภคข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ มีคุณค่าต่อการดำรงชีวิตได้

วิริยา วิริยารัมภะ (2549: 36) การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณมีประโยชน์ คือ ทำให้ผู้อ่านเกิดปัญญา ได้ข้อมูลความรู้ที่ถูกต้องและมีประโยชน์ที่ถูกต้องและมีประโยชน์ เนื่องจากได้ใช้ความคิดพิจารณาไตร่ตรองอย่างรอบคอบแล้ว

ปัทมา วิญญกุล (2551: 21) ได้สรุปประโยชน์ของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ คือ การช่วยให้ผู้อ่านมีความรู้ความคิดอย่างรอบคอบ สามารถวินิจฉัยปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างสมเหตุสมผล และสามารถนำประโยชน์ที่ได้จากการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณไปประยุกต์ใช้แก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้

กิตติกาญจน์ อินทเกตุ (2557: 26) ได้สรุปประโยชน์ของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณไว้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเป็นการอ่านที่กระตุ้นให้ผู้อ่านรู้จักคิด พิจารณาไตร่ตรองให้รอบคอบ มีเหตุผล สามารถวินิจฉัยข้อถูกผิดของเรื่องต่าง ๆ และสามารถนำสิ่งที่อ่านไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

สรุปได้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณมีประโยชน์ในการพิจารณาไตร่ตรองเรื่องที่อ่านให้รอบคอบด้วยเหตุผล ทั้งยังกระตุ้นให้ผู้อ่านวิเคราะห์ แยกแยะรายละเอียดของเรื่องได้แล้วนำไปสู่ การประเมินค่า และพิจารณาคุณค่าเหตุผลและความประทับใจที่ได้รับจากการอ่านเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

การวัดและประเมินการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ

การวัดและการประเมินผลการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณมีเกณฑ์ที่แตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการวัด ซึ่งในการวัดแต่ละครั้งจะต้องกำหนดวัตถุประสงค์ในการวัดให้ชัดเจน ซึ่งมีนักการศึกษาและนักวิจัยได้สรุปการวัดและประเมินการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณไว้ดังนี้

ขวัญชนก นัยจรรย์ (2551: 42) ได้สรุปการวัดและประเมินการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณไว้ว่า การวัดและการประเมินผลการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณมีเกณฑ์ที่แตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการวัด เช่น การวัดประเมินผลด้านความรู้ ความคิด ความรู้สึก และการปฏิบัติงานของนักเรียน ซึ่งในการวัดและประเมินผลในแต่ละครั้งมีทั้งความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์และการประเมินค่า ซึ่งในการวัดและประเมินผลในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณสามารถประเมินโดยเน้นในส่วนที่ต้องการได้และสามารถสร้างแบบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณได้ โดยต้องกำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนการสอน ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน และกำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนการสอน ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน และกำหนดว่าจะสร้างแบบทดสอบในรูปแบบใดโดยสร้างแบบสอบให้ครอบคลุมเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณซึ่งมี 6 ชั้น คือ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่าให้ครบถ้วน

ชาญชัย หมั่นประสงค์ (2556: 35) ได้สรุปว่า ในการฝึกการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูต้องตั้งประเด็นคำถามซึ่งคำถามนั้นจะต้องเป็นคำถามลักษณะประเภทความรู้ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า เพื่อกระตุ้นหรือเป็นการท้าทายความคิดนักเรียนให้ฝึกคิดพร้อมทั้งประมวลข้อมูลเชื่อมโยง เหตุผลล่วงหน้าและกล้าตัดสินใจตอบคำถามได้อย่างมั่นใจ ถูกต้อง และสมเหตุสมผล

พรรณนิการ์ สมัคร (2557: 37) ได้สรุปขั้นตอนการวัดและประเมินผลการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่า เป็นการตรวจสอบกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นทั้งหมดหลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งผู้อ่านจะต้องบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดจึงจะถือว่าเป็นผู้บรรลุเป้าหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยผู้อ่านสามารถจับใจความสำคัญ เข้าใจจุดมุ่งหมายและความคิดเห็นของผู้เขียน สามารถประเมินความน่าเชื่อถือ ความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากข้อเขียนนั้น ๆ ตลอดจนตัดสินใจคุณค่า ข้อคิด และสามารถประยุกต์ความรู้จากการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

Bloom (1971) เป็นนักการศึกษาชาวอเมริกัน เชื่อว่า การเรียนการสอนที่จะประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพนั้น ผู้สอนจะต้องกำหนดจุดมุ่งหมายให้ชัดเจน และได้แบ่งประเภทของพฤติกรรมโดยอาศัยทฤษฎีการเรียนรู้และจิตวิทยาพื้นฐานว่า มนุษย์จะเกิดการเรียนรู้ใน 3 ด้าน คือ ด้านสติปัญญา ด้านร่างกาย และด้านจิตใจ และนำหลักการนี้จำแนกเป็นจุดมุ่งหมายทางการศึกษาเรียกว่า Taxonomy of Educational Objectives ได้จำแนกจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ ออกเป็น 3 ด้าน คือ

1. พุทธิพิสัย (Cognitive Domain)

พฤติกรรมด้านสมองเป็นพฤติกรรมเกี่ยวกับสติปัญญา ความคิด ความสามารถในการคิด เรื่องราวต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งพฤติกรรมทางพุทธิพิสัย 6 ระดับ ได้แก่

1.1 ความรู้ (Knowledge) เป็นความสามารถในการจดจำแนกประสบการณ์ต่าง ๆ และระลึกเรื่องราวนั้น ๆ ออกมาได้ถูกต้องแม่นยำ

1.2 ความเข้าใจ (Comprehension) เป็นความสามารถบ่งบอกใจความสำคัญของเรื่องราวโดยการแปลความหลัก ตีความได้ สรุปใจความสำคัญได้

1.3 การนำความรู้ไปประยุกต์ (Application) เป็นความสามารถในการนำหลักการ กฎเกณฑ์และวิธีดำเนินการต่าง ๆ ของเรื่องที่ได้รู้มา นำไปใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์ใหม่ได้

1.4 การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นความสามารถในการแยกแยะเรื่องราวที่สมบูรณ์ให้กระจายออกเป็นส่วนย่อย ๆ ได้อย่างชัดเจน

1.5 การสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นความสามารถในการผสมผสานส่วนย่อยเข้าเป็นเรื่องราวเดียวกันโดยปรับปรุงของเก่าให้ดีขึ้นและมีคุณภาพสูงขึ้น

1.6 การประเมินค่า (Evaluation) เป็นความสามารถในการวินิจฉัยหรือตัดสินกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดลงไปการประเมินเกี่ยวข้องกับการใช้เกณฑ์คือ มาตรฐานในการวัดที่กำหนดไว้

2. จิตพิสัย (Affective Domain)

พฤติกรรมด้านจิตใจ ค่านิยม ความรู้สึก ความซาบซึ้ง ทศนคติ ความเชื่อ ความสนใจและคุณธรรม พฤติกรรมด้านนี้อาจไม่เกิดขึ้นทันที ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม และสอดแทรกสิ่งที่ดึงดูดอยู่ตลอดเวลา จะทำให้พฤติกรรมของผู้เรียนเปลี่ยนไปในแนวทางที่พึงประสงค์ได้ จะประกอบด้วย พฤติกรรมย่อย ๆ 5 ระดับ ได้แก่

2.1 การรับรู้ คือ เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นต่อปรากฏการณ์ หรือสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งเป็นไปในลักษณะของการแปลความหมายของสิ่งเร้านั้นว่าคืออะไร แล้วจะแสดงออกมาในรูปของความรู้สึกที่เกิดขึ้น

2.2 การตอบสนองเป็นการกระทำที่แสดงออกมาในรูปของความเต็มใจ ยินยอม และพอใจต่อสิ่งเร้านั้น ซึ่งเป็นการตอบสนองที่เกิดจากการเลือกสรรแล้ว

2.3 การเกิดค่านิยมเป็นการเลือกปฏิบัติในสิ่งที่เป็นที่ยอมรับกันในสังคม ซึ่งจะแสดงออกมาในรูปของการยอมรับนับถือในคุณค่านั้น ๆ หรือปฏิบัติตามในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จนกลายเป็นความเชื่อ แล้วจึงเกิดทัศนคติที่ดีในสิ่งนั้น

2.4 การจัดระบบเป็นการสร้างแนวคิดและจัดระบบของค่านิยมที่เกิดขึ้น ซึ่งจะรวบรวมค่านิยมเหล่านั้น โดยอาศัยความสัมพันธ์กับสิ่งที่ยึดถือ เพื่อใช้เป็นหลักในการพิจารณาในเรื่องต่าง ๆ ถ้าเข้ากันได้ก็จะยึดถือต่อไป แต่ถ้าขัดกันอาจไม่ยอมรับค่านิยมใหม่ หรืออาจจะยอมรับค่านิยมใหม่ โดยยกเลิกค่านิยมเก่าไปก็ได้

2.5 บุคลิกภาพ เป็นการนำค่านิยมที่ยึดถือขึ้นมาใช้ เป็นตัวควบคุมพฤติกรรมที่เป็นนิสัยประจำตัวของตน ให้ประพฤติปฏิบัติแต่สิ่งที่ถูกต้องดีงาม

พฤติกรรมด้านจิตพิสัยนี้ จะเกี่ยวกับความรู้สึกและจิตใจ ซึ่งจะเริ่มจากการได้รับรู้จากสิ่งแวดล้อม แล้วจึงเกิดปฏิกิริยาโต้ตอบ จากนั้นขยายกลายเป็นความรู้สึกด้านต่าง ๆ จนกลายเป็นค่านิยม และยังพัฒนาต่อไปเป็นความคิด อุดมคติ ซึ่งจะเป็นสิ่งที่ควบคุมทิศทางพฤติกรรมของคนคนจะรู้ดีรู้ชั่วอย่างไรนั้น ก็เป็นผลของพฤติกรรมด้านนี้

3. ทักษะพิสัย (Psychomotor Domain)

พฤติกรรมด้านกล้ามเนื้อประสาท พฤติกรรมที่บ่งถึงความสามารถในการปฏิบัติงานได้อย่างคล่องแคล่วชำนาญ ซึ่งแสดงออกมาได้โดยตรงโดยมีเวลาและคุณภาพของงานเป็นตัวชี้ระดับของทักษะ ประกอบด้วย 5 ชั้น ดังนี้

3.1 การรับรู้ เป็นการให้ผู้เรียนได้รับรู้หลักการปฏิบัติที่ถูกต้อง หรือ เป็นการเลือกหาตัวแบบที่สนใจ

3.2 กระทำตามแบบ เป็นพฤติกรรมที่ผู้เรียนพยายามฝึกตามแบบที่ตนสนใจและพยายามทำซ้ำ เพื่อที่จะให้เกิดทักษะตามแบบที่ตนสนใจให้ได้ หรือ สามารถปฏิบัติงานได้ตามข้อเสนอแนะ

3.3 การหาความถูกต้อง เป็นพฤติกรรมที่ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องอาศัยเครื่องชี้แนะ เมื่อได้กระทำซ้ำแล้ว ก็พยายามหาความถูกต้องในการปฏิบัติ ซึ่งจะพัฒนาเป็นรูปแบบของตัวเอง อาจจะเหมือนหรือไม่เหมือนกับตัวแบบเดิมก็ได้

3.4 การกระทำอย่างต่อเนื่องหลังจากตัดสินใจ หลังจากที่ได้ตัดสินใจเลือกรูปแบบที่เป็นของตัวเองก็จะมีการกระทำตามรูปแบบนั้นอย่างต่อเนื่อง จนปฏิบัติงานที่ย่างยากซับซ้อนได้ เป็นพฤติกรรมที่ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้อง และคล่องแคล่ว นั่นคือ เกิดทักษะขึ้นแล้ว การที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะได้จะต้องอาศัยการฝึกฝนในเรื่องนั้น ๆ และกระทำอย่างสม่ำเสมอ

3.5 การกระทำได้อย่างเป็นธรรมชาติ เป็นพฤติกรรมสุดท้ายที่จะได้จากการฝึกอย่างต่อเนื่อง จนสามารถปฏิบัติสิ่งนั้น ๆ ได้คล่องแคล่วว่องไว โดยอัตโนมัติ ดูเป็นไปอย่างธรรมชาติไม่ขัดเขิน ซึ่งถือเป็นความสามารถของการปฏิบัติในระดับสูง

สรุปได้ว่า การวัดและประเมินการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ผู้อ่านต้องสามารถใช้ความคิดสติปัญญาในสรุปความ ตีความ วิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินค่าจากเรื่องที่ได้ อ่านได้ สามารถจำแนกข้อเท็จจริงออกจากข้อคิดเห็น ตลอดจนถึงตัดสินใจเรื่องที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล ซึ่งเป็นการตรวจสอบกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นทั้งหมดหลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

4. การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH-Plus

การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH-Plus

การเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH-Plus พัฒนามาจากการสอนอ่านด้วยเทคนิค KWL ซึ่งเป็นแนวคิดของ Ogle (Donna Ogle) ที่พัฒนาขึ้นในปี ค.ศ. 1986 เทคนิคดังกล่าวสามารถนำมาใช้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านควบคู่กับการส่งเสริมการคิดในขณะที่อ่านได้เป็นอย่างดี การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH-Plus เป็นการจัดกิจกรรมของ KWLH แล้วเพิ่มเติมในส่วนของการสรุปสาระสำคัญ (Plus) โดยให้นักเรียนทำแผนผังมโนทัศน์หรือแผนผังความคิด (Mind Mapping) เพื่อสรุปความคิดรวบยอดหลักของนักเรียน

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH-Plus

เทคนิค KWLH พัฒนามาจากเทคนิค KWL ที่เน้นเรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่าน และกระตุ้นความคิดในขณะที่อ่าน โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้น K (What we know) นักเรียนรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน
2. ขั้น W (What we want to find out) นักเรียนต้องการรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน
3. ขั้น L (What we have learned) นักเรียนได้เรียนรู้อะไรจากเรื่องที่จะอ่าน
4. ขั้น H (How can we learn more) นักเรียนจะเรียนรู้เพิ่มเติมได้อย่างไร

ชลธิชา จันทร์แก้ว (2549: 66) ได้สรุปว่าเทคนิค KWLH-Plus สามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยเฉพาะในเรื่องที่นักเรียนจะต้องอ่าน คิด และทำความเข้าใจกับเรื่องที่จะอ่านไว้สำหรับฝึกทักษะการแก้ปัญหาและทักษะการคิดแบบต่าง ๆ ได้โดยคงสาระและขั้นตอนการจัดการจัดกิจกรรมตามขั้นตอนของ KWL แล้วเพิ่มเติมในส่วนของขั้น H (How we can learn more) จากเทคนิค KWLH ซึ่งเป็นขั้นที่นักเรียนต้องคิดเพื่อหาความรู้เพิ่มเติม ซึ่งจะเป็นแนวทางในการพัฒนาความรู้ และวิธีการเรียนรู้ได้อย่างหลากหลายต่อไป ที่สำคัญของเทคนิค KWLH จะต้องใช้คำถามที่หลากหลายจากครูและคำถามที่หลากหลายจากตัวนักเรียนเอง ครูต้องคอยส่งเสริมกระตุ้นให้นักเรียนตั้งคำถามจากคำหรือคิดรวบยอดที่ตนเองต้องการรู้ลึกหรือรู้คำตอบและคำอธิบาย โดยเน้นคำถามประเภทการคิดวิเคราะห์ นอกจากนั้นได้เพิ่มเติมในส่วนของการทำแผนที่ความคิด (Mapping) และการสรุปใจความของเรื่องที่จะอ่าน (Summarizing) เพื่อให้นักเรียนเกิดความคิดรวบยอดในเรื่องที่จะอ่านและนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์

วัชรา เล่าเรียนดี (2553: 122) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ที่นำมาใช้ในการสอนอ่านซึ่งเป็นอักษรย่อของคำว่า Know, Want to know และ Learn ตามลำดับ

Know (K) หมายถึง รู้อะไรบ้างจากเรื่องที่จะอ่าน โดยยังไม่ต้องอ่านในรายละเอียด เพื่อถามความรู้เดิม เรื่องราว สาระสำคัญหรือเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้อง

Want to Know (W) หมายถึง ต้องการอะไรจากเรื่องที่จะอ่าน จากบทอ่าน โดยคิดต่อเนื่งจากขั้น K คือรู้อะไรจากเรื่องที่จะอ่านบ้าง และต้องการรู้อะไรเพิ่มเติมจากเรื่องที่จะอ่านต่อไป

Learn (L) หมายถึง เกิดการเรียนรู้รู้อะไรบ้าง

โดยจะเขียนตอบลงไปแบบฟอร์มหรือตาราง KWL ทุกขั้นตอน นักเรียนช่วยกันระดมความคิดเพื่อให้ได้คำตอบครบถ้วน โดยการถามคำถามแบบเจาะลึกเพิ่มเติมมากขึ้น ครูถามคำถามเพิ่มเติมติดตามดูแลช่วยเหลือ ยิ่งฝึกมากเท่าใด จะช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านและใช้ความคิดมากขึ้น

แผนผัง KWL ที่ให้ผู้เรียนอ่านเรื่องและเขียนข้อความลงในช่องที่กำหนด ช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจกับเนื้อหาเรื่องมากขึ้น อ่านได้เร็วขึ้นและละเอียดมากขึ้น โดยครูคอยแนะนำถามคำถามเพิ่มเติมทุกขั้นตอน เพื่อให้การลงสาระสำคัญของแต่ละช่องสมบูรณ์ ครบถ้วน เทคนิค KWL สามารถนำมาใช้ได้หลายวัตถุประสงค์ เช่น

1. เพื่อช่วยให้นักเรียนทบทวนความรู้เดิม หรือดึงความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อ หรือเรื่องที่จะให้อ่าน
2. เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ของการอ่านได้
3. ช่วยให้นักเรียนได้ทำความเข้าใจกับเนื้อหาที่อ่านมากขึ้น
4. ช่วยให้นักเรียนสามารถประเมินความเข้าใจของตนเองจากการอ่าน
5. ช่วยให้นักเรียนสามารถขยายแนวคิดที่เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ละเอียดมากขึ้น
6. ช่วยให้นักเรียนที่เรียนอ่อนสามารถเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น จากการกำหนดกรอบหรือแนวการอ่าน และคิดทีละขั้นตอน
7. ช่วยส่งเสริมและพัฒนากระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณและคิดสร้างสรรค์ โดยเฉพาะขั้น L ซึ่งสามารถถามคำถามเพิ่มเพื่อพัฒนาทักษะการคิดได้ หลังจากที่เรียนได้ระบุสิ่งที่ตนเองได้เรียนรู้จากเรื่องที่อ่านหรือการปฏิบัติตามขั้นตอน

ทรรศนีย์ แก้วนก และคณะ (2556: 505) ได้สังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ขึ้นมาใหม่เป็นเทคนิค KWLH-Plus มีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นก่อนการอ่าน/ นำเข้าสู่บทเรียน

1.1 ขั้น K

K : What we know นักเรียนคิดตอบคำถาม ว่ามีความรู้อะไรบ้างแล้วเกี่ยวกับหัวข้อที่ครูกำหนด แล้วจับคู่แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ร่วมกันบันทึกในช่อง K

ผู้สอนจะนำเสนอหัวข้อเรื่องที่จะให้ผู้เรียนได้ศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น และสิ่งที่ตนรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียน รวมถึงวิธีที่นักเรียนได้รับความรู้นั้นโดยเริ่มจากการระดมความคิดของผู้เรียนทั้งชั้นเรียน แล้วให้ผู้เรียนแต่ละคู่หรือกลุ่มระดมสมองกันภายในกลุ่มของตนเองอีกครั้ง พร้อมทั้งเขียนสิ่งที่ตนเองรู้ลงในใบงานช่อง K

1.2 ขั้น W

W : What we want to know นักเรียนคิดตอบคำถาม ต้องการรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่กำหนด แล้วแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับคู่ ร่วมกันบันทึกในช่อง W ให้ผู้เรียนแต่ละคู่หรือกลุ่มตั้งคำถามถึงสิ่งที่ต้องการทราบเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องนั้นลงในใบงาน ช่อง W

2. ชั้นระหว่างอ่าน

2.1 จับคู่หรือกลุ่ม

ผู้สอนจะให้ผู้เรียนแต่ละคู่หรือกลุ่มศึกษาเนื้อเรื่องจากเครื่องคอมพิวเตอร์ของตนเอง โดยผู้เรียนสามารถปรึกษากับคู่หรือกลุ่มของตนเองได้

3. ชั้นหลังอ่าน

3.1 ชั้น L

L : What we have learned หลังจากอ่านหรือศึกษาเรื่องแล้ว นักเรียนคิดตอบคำถาม ว่าได้เรียนรู้อะไรบ้าง แล้วแลกเปลี่ยนสิ่งที่ได้เรียนรู้กับคู่ ร่วมกันบันทึกในช่อง L

ในขณะที่อ่านเรื่องให้เขียนคำตอบให้กับคำถามที่คู่หรือกลุ่มของตนเองได้ตั้งไว้และเขียนคำตอบหรือความรู้ที่ได้รับจากบทอ่านลงในช่อง L หากเกิดคำถามเพิ่มเติมระหว่างอ่านสามารถตั้งคำถามเพิ่มเติมในส่วนที่ต้องการทราบเพิ่มเติมในช่อง W โดยผู้เรียนแต่ละคู่หรือกลุ่มอภิปรายผลของคำตอบที่ได้เขียนลงในช่อง L

Mapping นักเรียนคิดวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเรียนรู้ จำแนกจัดหมวดหมู่ หรือเชื่อมโยง แลกเปลี่ยนความคิดกับคู่ แล้วร่วมกันจัดทำเป็นแผนภาพความคิด

3.2 ชั้น H

H : How can we learn more นักเรียนคิดตอบคำถามจะหาความรู้เพิ่มเติมได้อย่างไร แลกเปลี่ยนความคิดกับคู่ ร่วมกันบันทึกในช่อง H

ผู้สอนจะสอบถามถึงคำถามที่ผู้เรียนแต่ละคู่หรือกลุ่มได้ตั้งขึ้นมาใหม่ พร้อมทั้งสอบถามถึงแนวทางและแหล่งในการสืบค้นข้อมูล เพื่อตอบคำถามที่ได้ตั้งขึ้น โดยให้เขียนวิธีการและแหล่งข้อมูลเหล่านั้นลงในช่อง H และดำเนินการสืบค้นข้อมูลตามที่ได้วางแผนไว้

3.3 ชั้น Summarizing

นักเรียนคิดวิเคราะห์สรุปใจความสำคัญ แล้วแลกเปลี่ยนความคิดกับคู่ และร่วมกันบันทึกในช่องสรุปแต่ละคู่ นำผลงานแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับคู่อื่นร่วมกันสรุปเป็นความรู้ของทั้งชั้นนำไปสู่การประยุกต์ใช้ ซึ่งจะเป็นขั้นตอนของการวัดและประเมินผล

ตัวอย่างตาราง KWLH Plus

KWLH Plus Chart on.....

ตารางที่ 2 กิจกรรมตามกระบวนการ KWLH-Plus

K : What we know	W : What we want to know	L : What we have learned
H : How can we learn more		
Plus เป็นขั้นของการสรุปความรู้โดยจัดทำแผนผังความคิด (Mind Mapping)		

การทำกิจกรรมตามกระบวนการ KWLH-Plus ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักคิด รู้จักการเรียนรู้ด้วยตนเอง และสามารถควบคุมการอ่านของตนเองได้มากขึ้นเพราะนักเรียนสามารถใช้ทักษะการตั้งคำถาม การคาดคะเน และการใช้ความรู้เดิมเพื่อช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนให้ดีขึ้นกว่า KWLH

จิราภรณ์ เหลืองอร่ามสกุล (2554: 49) กล่าวสรุปไว้ว่า การสอนอ่านด้วยเทคนิค KWLH-Plus เป็นเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยมีขั้นตอน 5 ขั้น คือ ขั้นค้นหาพื้นฐานความรู้ (K) ขั้นตรวจสอบความรู้ที่ต้องการ (W) ขั้นบันทึกความรู้ที่ได้ (L) ขั้นเสาะหาข้อมูลความรู้เพิ่มเติม (H) และขั้น Plus สรุปสาระสำคัญโดยใช้แผนผังมโนทัศน์

เสาวภา ช่วยแก้ว (2557: 39) ได้สรุปว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH-Plus เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ได้จากการนำเทคนิค KWLH มารวมกับเทคนิค KWL Plus โดยเพิ่มเติมในชั้นบอกเสนอแหล่งเรียนรู้การจัดทำแผนภาพความคิด การสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งพัฒนามาจากเทคนิค KWL เพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ จากการศึกษาแนวคิดและหลักการการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH-Plus จึงได้นำแนวคิดและหลักการดังกล่าวมาสังเคราะห์ใหม่ร่วมกับแบบฝึกอ่านการจับใจความ โดยกำหนดเป็นกิจกรรมในแบบฝึกให้นักเรียนได้พัฒนาการอ่านจับใจความตามแนวคิดและหลักการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH-Plus ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

กิจกรรมในแบบฝึกหัดการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH-Plus

กิจกรรมที่ 1 เป็นขั้นค้นหาความรู้พื้นฐานเพื่อช่วยให้นักเรียนตรวจสอบความรู้หรือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อเรื่องที่อ่าน โดยให้นักเรียนระดมสมองถึงสิ่งที่นักเรียนรู้ แล้วนำข้อมูลที่ได้มาจำแนกและบันทึกไว้ในกิจกรรมขั้น K (What we know)

กิจกรรมที่ 2 เป็นขั้นตรวจสอบความรู้ที่ต้องการเพื่อช่วยให้นักเรียนพิจารณาตัดสินใจว่าต้องเรียนรู้้อะไรจากเรื่องที่อ่าน โดยให้นักเรียนกำหนดคาม แล้วบันทึกไว้ในกิจกรรมขั้น W (What we want to find out)

กิจกรรมที่ 3 เป็นขั้นบันทึกความรู้ที่ได้เพื่อช่วยให้นักเรียนระบุสิ่งที่ได้เรียนรู้จากเรื่องที่อ่าน โดยภายหลังจากการอ่านเรื่อง นักเรียนเลือกข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาตอบคำถามที่กำหนดไว้ใน กิจกรรมขั้น W แล้วนำข้อมูลมาเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลเดิมที่ตนเองมีอยู่กับข้อมูลใหม่ที่ได้รับ ตลอดจนจัดลำดับข้อมูล แล้วบันทึกไว้ในกิจกรรมขั้น L (What we have learned)

กิจกรรมที่ 4 เป็นขั้นเสาะหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อช่วยให้นักเรียนเสาะหาข้อมูลเพิ่มเติม หรือ แหล่งเรียนรู้อื่น ๆ เพื่อให้ความรู้เพิ่มเติมมากขึ้น โดยให้นักเรียนบอกแหล่งข้อมูลที่นักเรียนจะไป ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่ได้เรียนในห้อง แล้วบันทึกไว้ในกิจกรรมขั้น H (How can we learn more)

กิจกรรมที่ 5 เป็นขั้นการสร้างแผนภาพความคิด (Mind Mapping) ซึ่งนักเรียนต้องกลับไป อ่านบทวนขั้น K เพื่อตรวจสอบความเข้าใจ และเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของสาระความรู้ต่าง ๆ จากนั้นนำข้อมูลจากการอ่านมาสร้างแผนภาพความคิด

กิจกรรมที่ 6 เป็นขั้นสรุปใจความสำคัญของเรื่องจากการอ่าน (Summarizing) โดยให้นักเรียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ได้

สรุปได้ว่า เทคนิค KWLH-Plus เป็นเทคนิคที่ช่วยในการพัฒนาการอ่านเพื่อให้ผู้เรียนเกิด ทักษะการอ่าน และการส่งเสริมให้ผู้เรียนคิดในขณะที่อ่าน การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH-Plus ประกอบด้วยกระบวนการ 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้น K (know) เป็นขั้นบทวนความรู้เดิมของผู้เรียนว่า มีความรู้เดิมเกี่ยวกับหัวเรื่องอย่างไรบ้าง 2) ขั้น W (what) เป็นขั้นการตั้งคำถามว่าผู้เรียนอยากรู้อะไร จากหัวเรื่อง 3) ขั้น L (Learn) เป็นขั้นการอ่านรายละเอียดของเรื่องว่าได้รับความรู้อะไรบ้างเรื่อง ที่อ่าน 4) ขั้น H (how) เป็นขั้นค้นคว้าข้อมูลความรู้ในสิ่งที่ต้องการรู้เพิ่มเติม 5) ขั้น Plus เป็นขั้นของ การสรุปความรู้โดยจัดทำแผนผังความคิด (Mind Mapping)

แผนผังความคิด (Mind Mapping)

ความหมายของแผนผังความคิด

นักการศึกษาได้ทำการบันทึกศึกษาเกี่ยวกับแผนผังความคิดโดยเรียกชื่อแตกต่างกัน เช่น Semantic Webbing, Group Mapping, Cognitive Map และ Concept Map การอธิบาย ความหมายของแผนผังความคิด มีดังนี้

กรมวิชาการ กรมสามัญศึกษา (2544: 14) กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบแผนผังความคิด เป็นการฝึกให้ผู้เรียนจัดกลุ่มความคิดรวบยอดของตน เพื่อให้เห็นภาพรวมของความคิดเห็น ความสัมพันธ์ของความคิดรวบยอดเป็นภาพ สามารถเก็บไว้ในหน่วยความจำได้ง่าย

บุชาน (1991: 59) ได้อธิบายความหมายของแผนผังความคิดไว้ว่า เป็นการแสดงออกของ การคิดแบบรอบทิศทาง (Radiant Thinking) ซึ่งเป็นลักษณะการทำงานตามธรรมชาติของสมอง

มนุษย์ นอกจากนี้ ยังเป็นเทคนิคการแสดงออกด้วยภาพที่มีพลังนำไปสู่กุญแจสากลที่จะใช้ไขประตูศักยภาพของสมอง แผนผังความคิดสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้กับแง่มุมมองชีวิตซึ่งการเรียนที่ได้รับการพัฒนาและการคิดที่แจ่มชัดขึ้นจะนำไปสู่การพัฒนาการกระทำต่าง ๆ ของมนุษย์

สรุปได้ว่าแผนผังความคิด คือ การนำความคิดรวบยอดมาเขียนเชื่อมโยงเป็นภาพรวมอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เห็นความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงของความคิด ทำให้จดจำและเข้าใจได้ง่าย

เทคนิคแผนผังความคิด (Mind Mapping Techniques)

การจัดทำแผนผังความคิดเป็นการทำงานร่วมกันของสมองด้านซ้ายและด้านขวาในการเชื่อมโยงข้อมูลเข้าด้วยกันซึ่งโครงสร้างหรือการทำงานของสมองในการติดต่อ จัดการ รวบรวม บันทึก เชื่อมโยงข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ นั้น จะเริ่มด้วยความคิดหลัก (Main Ideas) ที่จุดกลางแล้วแตกสาขาแยกย่อยออกแล้วแต่ความคิดของแต่ละคน Buzan (1991: 106)

ขั้นตอนการสร้างผังความคิด

Buzan (1991: 27) กล่าวถึงขั้นตอนของการสร้างแผนผังความคิดไว้ 4 ลักษณะ ดังนี้

1. เรื่องหรือประเด็นที่สนใจให้สร้างขึ้นตรงกลางของภาพ
2. ใจความหลักของหัวเรื่องจะแผ่ขยายมาจากตรงกลางของภาพ ออกมารอบทิศทาง ซึ่งเปรียบเสมือนกิ่งก้านที่แยกออกมา
3. มีการวาดภาพหรือเขียนคำสำคัญลงบนเส้นของแต่ละกิ่งก้านที่แตกย่อยออกมาตามลำดับความสำคัญของแต่ละหัวข้อ โดยทั้งที่หัวข้อหลัก และหัวข้อย่อยจะมีการเชื่อมโยงกันด้วยกิ่งก้านที่แผ่ขยายออกมา
4. กิ่งก้านต่าง ๆ จะจัดสร้างรูปแบบโครงสร้างที่เชื่อมโยงกันในลักษณะที่แตกต่างกันตามตำแหน่งและความสำคัญของประเด็นต่าง ๆ

จากลักษณะพื้นฐานของผังความคิด สรุปได้ว่าลักษณะเด่นของเทคนิคนี้ก็คือ การจัดระบบและการเชื่อมโยงความคิดต่าง ๆ เข้าด้วยกันโดยใช้คำสำคัญในการนำเสนอความคิดต่าง ๆ เหล่านั้น และจะให้ความสำคัญกับการแตกกระจายความคิดจากจุดกลางออกไปเรื่อย ๆ ซึ่งลักษณะพื้นฐานของผังความคิดนี้จะนำมาซึ่งกฎเกณฑ์ในการสร้างและแผนผังความคิดต่อไป

กฎเกณฑ์การสร้างแผนผังความคิด

Buzan (1991) กล่าวถึงกฎเกณฑ์ในการสร้างแผนผังความคิด ไว้ดังนี้

1. เทคนิค (Technique) ในการสร้างแผนผังความคิดอย่างมีกฎเกณฑ์ แบ่งออกเป็น 3 เทคนิค ดังนี้

1.1 ใช้การเน้น (Use Emphasis) โดยที่ใช้รูปภาพตรงกลางเสมอ ซึ่งรูปแบบที่สร้างควรใช้ตั้งแต่สี่ เพื่อสร้างความมีชีวิตชีวาและความน่าสนใจ ควรมีการใช้มิติในรูปภาพและคำต่าง ๆ ใน

แผนผังเพื่อความโดดเด่นและง่ายต่อการจดจำและการสื่อสาร รวมทั้งควรใช้คำ เส้น หรือรูปภาพที่มีขนาดแตกต่างกันออกไปเพื่อแสดงถึงลำดับความสำคัญของสิ่งต่าง ๆ ในแผนผังความคิด นอกจากนี้ การเว้นระยะห่างของประเด็นต่าง ๆ ในแผนผัง จะช่วยเพิ่มความชัดเจน ความสำคัญของแต่ละประเด็น ทั้งยังทำให้แผนผังมีความเป็นระเบียบและมีโครงสร้างอีกด้วย

1.2 ใช้ในการเชื่อมโยง (Association) โดยใช้ลูกศรเมื่อต้องการสร้างการเชื่อมโยงภายในความคิดเดียวกันและ ระหว่างความคิดหลักแต่ละความคิด ซึ่งลูกศรนี้อาจเป็นแบบหัวศรเดียวกันหรือหลายหัวก็ได้และมีขนาด รูปแบบ และมิติที่หลากหลาย แตกต่างกันไป โดยที่ลูกศรเหล่านั้นจะเป็นตัวบอกทิศทางด้านระยะทางให้กับความคิดของเรา นอกจากนี้ควรมีการใช้สีต่าง ๆ เพราะการใช้สีต่าง ๆ นั้น จะเป็นเครื่องมือที่มีอิทธิพลมากที่สุดตัวหนึ่ง ในการเพิ่มพูนความจำและความคิดสร้างสรรค์ การใช้สีเฉพาะกับพื้นที่เฉพาะในแผนผังความคิดจะทำให้เรารับรู้ข้อมูลได้เร็วขึ้นและยังช่วยพัฒนาความจำเกี่ยวกับข้อมูลต่าง ๆ และยังช่วยเพิ่มจำนวนและพิสัยของความคิดสร้างสรรค์ การใช้รหัสก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยเชื่อมโยงส่วนต่าง ๆ ของแผนผังความคิดได้ทันที อีกทั้งยังช่วยประหยัดเวลา โดยการรหัสแทนคน โครงการ องค์ประกอบหรือกระบวนการต่าง ๆ เป็นต้น

1.3 มีความชัดเจน (Clarity) โดยเริ่มต้นจากการวางกระดาษที่จะใช้วาดแผนผังให้อยู่ในแนวนอน เพราะจะทำให้มีอิสระและพื้นที่ว่างสำหรับวาดแผนผังมากขึ้น และยังง่ายต่อการอ่านอีกด้วย ใช้คำหลักเพียงหนึ่งคำต่อหนึ่งเส้นเท่านั้นและลากเส้นให้ยาวเท่ากับความยาวของคำซึ่งจะช่วยวางคำให้ใกล้ไกลมากขึ้น ครอบคลุมคำทุกคำที่เขียนให้ชัดเจน เพราะจะทำให้จดจำได้ง่ายขึ้น และยังแสดงถึงความสำคัญของคำที่เกี่ยวข้องในแผนผัง ในการเขียนคำลงบนเส้นนั้น พยายามเขียนคำให้ไม่กลับหัว โดยพยายามรักษามุมในการเขียนคำให้มากที่สุด ไม่เกิน 45 องศา จะทำให้ง่ายต่อการเข้าใจความคิดที่แสดงออกมานั้น และเส้นต่าง ๆ เหล่านั้น จะสร้างโครงให้กับร่างของคำ ซึ่งเป็นการเตรียมการจัดระบบความคิด และความเป็นระเบียบ ที่จะทำให้มีความชัดเจนและช่วยให้การระลึกข้อมูลที่เอื้อต่อการเชื่อมโยงคำต่าง ๆ เข้าด้วยกัน และในการวาดเส้นกลาง ควรวาดให้หนากว่าเส้นอื่นและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับเส้นอื่น ๆ นอกจากนี้ในการวาดรูปภาพ ควรวาดให้มีความชัดเจนมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เพราะว่าความชัดเจนภายนอกจะเป็นตัวส่งเสริมความชัดเจนภายในความคิด

1.4 สร้างหรือพัฒนารูปแบบส่วนตัว (Personal Style) ในการสร้างแผนผังให้มีลักษณะตามความคิดของตนเองนั้น ย่อมทำได้แต่ยังต้องรักษากฎเกณฑ์ของการสร้างแผนผังความคิดด้วยจะเป็นผลทำให้จดจำข้อมูลในแผนผังความคิดได้ง่ายขึ้น

2. แบบแผน (Pattern) กฎของแบบแผนเป็นอีกองค์ประกอบหนึ่งของการสร้างแผนผังความคิด แบ่งเป็น 2 ประการ ดังนี้

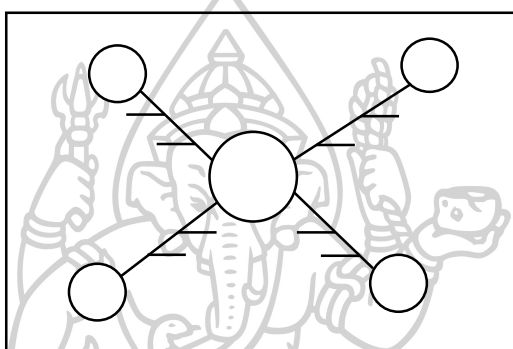
2.1 เรียงลำดับขั้น (Stage Order) การแบ่งประเภทในแบบของการเรียงลำดับความคิดพื้นฐานจะช่วยให้พลังสมองเพิ่มมากขึ้น

2.2 เรียงลำดับตัวเลข (Numerical Order) ในกรณีที่ต้องการสร้างแผนผังความคิดในงานเฉพาะกิจ เช่น การกล่าวสุนทรพจน์ เป็นต้น การใช้ตัวเลขจะช่วยให้จัดขั้นตอนในการนำเสนอได้ดีขึ้น และช่วยให้เกิดความคิดเชิงตรรกะมากขึ้น

รูปแบบของแผนผังความคิด

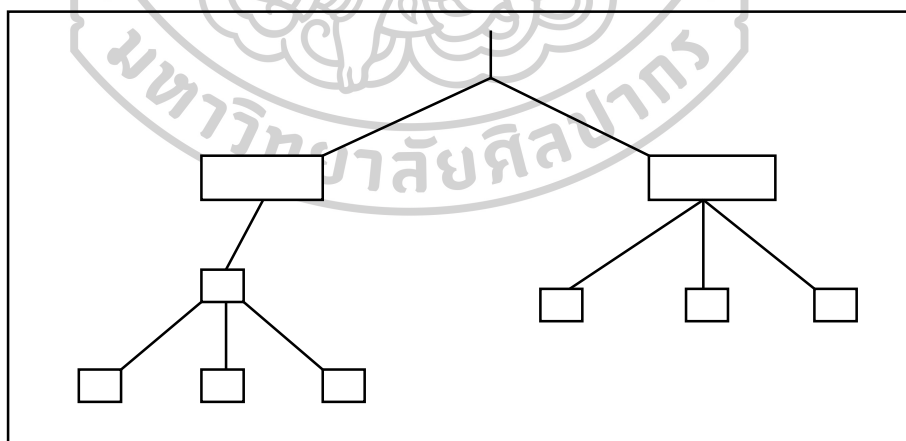
กรมวิชาการ (2544: 14) ได้เสนอรูปแบบของแผนผังความคิดไว้ 7 แบบ ดังนี้

1. แผนผังความคิดรวบยอด (A Concept Map) ทำได้โดยเขียนความคิดรวบยอดไว้ข้างบนหรือตรงกลางแล้วลากเส้นให้สัมพันธ์กับความคิดรวบยอดอื่น ๆ ที่สำคัญรองลงมาหรือความคิดที่ละเอียดซับซ้อนยิ่งขึ้นดังนี้

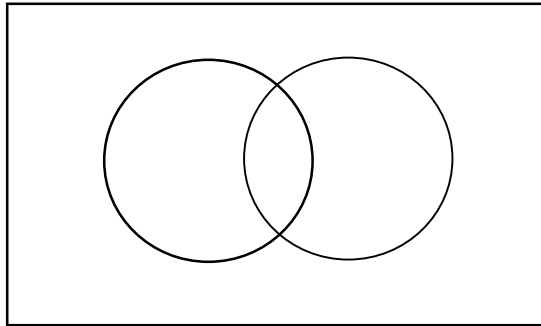
ภาพที่ 2 แผนผังความคิดรวบยอด

2. แผนผังใยแมงมุม (A Spider Map) ทำได้โดยเขียนความคิดรวบยอดที่สำคัญไว้กึ่งกลางแล้วเขียนคำอธิบายบอกลักษณะของความคิดรวบยอดอื่น ๆ ไว้ด้วย ดังนี้

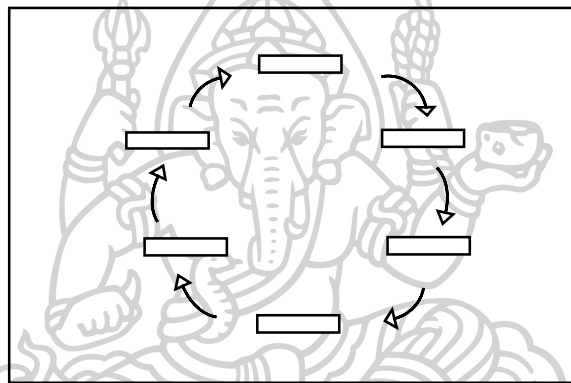
ภาพที่ 3 แผนผังใยแมงมุม

3. แผนผังความคิดรูปวงกลมทับเหลื่อม (An Overlapping Circles Map) เป็นการเขียนเพื่อนำเสนอสิ่งที่เหมือนกันและแตกต่างกัน

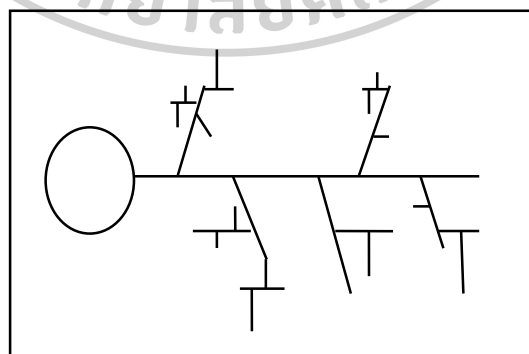
ภาพที่ 4 แผนผังความคิดรูปวงกลมทับเหลื่อม

4. แผนผังวงจร (A Circle Map) เป็นการเขียนแผนผังความคิดเพื่อเสนอขั้นตอนต่าง ๆ ที่สัมพันธ์เรียงลำดับเป็นวงกลม

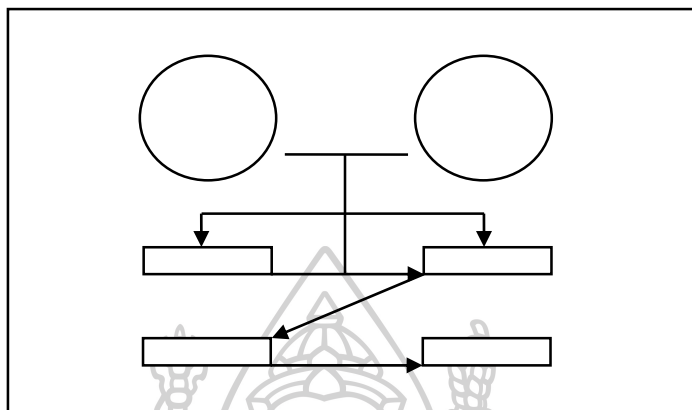
ภาพที่ 5 แผนผังวงจร

5. แผนผังก้างปลา (A Fishbone Map) เป็นการเขียนแผนผังโดยกำหนดประเด็นหรือเรื่อง แล้วเสนอสาเหตุและผลต่างในแต่ละด้าน

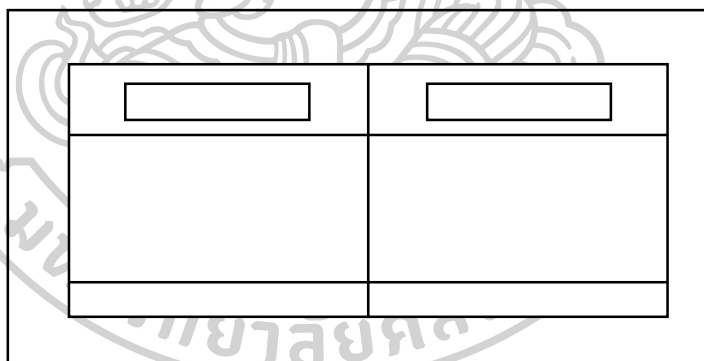
ภาพที่ 6 แผนผังก้างปลา

6. แผนผังแสดงปฏิสัมพันธ์ระหว่างสองกลุ่ม (A Two-group Interaction Map) เป็นการเขียนเพื่อเสนอวัตถุประสงค์ การกระทำและการตอบสนองของกลุ่มสองกลุ่มที่ขัดแย้งหรือแตกต่างกัน

ภาพที่ 7 แผนผังแสดงปฏิสัมพันธ์ระหว่างสองกลุ่ม

7. แผนผังตารางเปรียบเทียบ (A Compare Table Map) เป็นการเขียนตารางเพื่อเปรียบเทียบสองสิ่งในประเด็นที่กำหนด

ภาพที่ 8 แผนผังตารางเปรียบเทียบ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้รูปแบบผังความคิด ที่มีลักษณะงานเขียนที่พบเห็นบ่อยครั้ง มี 3 แบบ ได้แก่ แผนผังความคิดแบบบรรยาย การเล่าเรื่องเหตุการณ์หรือขั้นตอน และการเปรียบเทียบ ความเหมือน ความแตกต่าง เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกกระบวนการคิดในการวางเค้าโครงร่างของงานเขียนก่อนลงมือร่างจริง

ประโยชน์ของแผนผังความคิด

Buzan (1995) แสดงความคิดเห็นว่าแผนผังความคิดมีประโยชน์ต่อการเรียน ดังนี้

1. ช่วยให้นักเรียนเชื่อมโยงความคิดทั้งหลายเข้าด้วยกันและช่วยให้นักเรียนเรียนรู้อย่างมีวิจารณญาณ
 2. ช่วยขจัดคำที่ไม่ต้องการ สามารถเน้นและเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของคำ
 3. เป็นการวางแผนเนื้อหาที่จะเขียน ก่อนลงมือเขียนจริง
 4. ช่วยให้เกิดความสั่นไหวในความคิดและเป็นแนวทางในการกำหนดประเด็น
 5. ช่วยสรุปย่อข้อมูล
 6. ช่วยให้ผู้เขียนมองเห็นภาพรวมของงานเขียน ทั้งสามารถควบคุมประเด็นให้อยู่ในเรื่องที่จะเขียน
 7. ใช้เป็นเครื่องมือในการจดบันทึกการอ่านหนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสาร ใช้ในการวางแผนการเขียนรายงานวิชาการหรือการเขียนรายงาน
- สรุปได้ว่า การสร้างแผนผังความคิด ผู้เรียนจะต้องเข้าใจเนื้อหาในบทเรียนอย่างแท้จริงและต้องสามารถจับประเด็นหลัก ประเด็นรอง และประเด็นย่อยได้ แล้วจึงนำมาสร้างแผนผังความคิด แสดงความเชื่อมโยงของเนื้อหาอย่างเป็นระบบ

5. สื่อออนไลน์

ความหมายของสื่อออนไลน์

ในปัจจุบันสื่อสังคมออนไลน์เป็นหนึ่งในทางเลือกของการสื่อสารที่มีเทคโนโลยีเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยรูปแบบการสื่อสารข้อมูลที่หลากหลาย จึงทำให้สื่อออนไลน์มีอิทธิพลต่อสังคมในยุคปัจจุบันเป็นอย่างมาก มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของสื่อออนไลน์ไว้ดังนี้

พิชิต วิจิตรบุญรักษ์ (2556: 2) สื่อสังคมออนไลน์ คือ สื่อที่ผู้ส่งสารแบ่งปันสารซึ่งอยู่ในรูปแบบต่าง ๆ ไปยังผู้รับสารหรือเครือข่ายออนไลน์ โดยสามารถโต้ตอบกันระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร หรือผู้รับสารด้วยกันเอง สื่อสังคมออนไลน์มีหลายประเภท เช่น บล็อก (Blogging) ทวิตเตอร์ (Twitter), ไมโครบล็อก (Microblogging) และเครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Networking) เช่น ยูทูบ (Youtube), เฟซบุ๊ก (Facebook) และไลน์ (Line) เป็นต้น รวมไปถึงการแบ่งปันสื่อทางออนไลน์ (Media Sharing)

จักรกริช ปิยะ (2557: 19) อธิบายความหมายของสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) ไว้ดังนี้คำว่า Social หมายถึง สังคม ซึ่งในที่นี้จะหมายถึงสังคมออนไลน์ ซึ่งมีขนาดใหญ่มากในปัจจุบัน ส่วนคำว่า Media หมายถึง สื่อ คือ เนื้อหา เรื่องราว บทความ วิดีโอ เพลง รูปภาพ เป็นต้น ดังนั้น

คำว่า Social Media จึงหมายถึง สังคมออนไลน์ สื่อสังคมออนไลน์ที่มีการตอบสนองทางสังคมได้หลายทิศทางโดยผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต หรือเว็บไซต์ที่บุคคลทั่วโลกสามารถมีปฏิสัมพันธ์โต้ตอบกันได้

มานะ ตริยาภิวัฒน์ (2556: ระบบออนไลน์) ได้ให้ความหมายของสื่อออนไลน์ว่า หมายถึง สื่อดิจิทัลที่เป็นเครื่องมือในการปฏิบัติการทางสังคม เพื่อใช้ในการสื่อสารระหว่างกัน เครือข่ายทางสังคม ผ่านทางเว็บไซต์และโปรแกรมประยุกต์บนสื่อที่เชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ต โดยเน้นให้ผู้ใช้ทั้งที่เป็นผู้ส่งสารและผู้รับสารมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์ในการผลิตเนื้อหาขึ้นเองในรูปแบบของข้อมูลภาพและเสียง

โสรัจจ์ หงศ์ลดารมภ์ (2553: 6) ได้กล่าวถึงการสื่อสารผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในฐานะ เป็นสื่อแสดงความคิดเห็นมีลักษณะการสื่อสารในหลายรูปแบบ ว่าเป็นการสื่อสารลักษณะจากคนเดียวไปสู่คนจำนวนมาก จากคนจำนวนมากไปสู่คนจำนวนมาก ลักษณะของอินเทอร์เน็ตที่ยินยอมให้บุคคลธรรมดาติดต่อสื่อสารกับคนจำนวนมาก จึงทำให้เป็นสื่อที่ทรงพลังมาก

สุรสิทธิ์ วิทยารัฐ (2545: 323) ได้สรุปลักษณะของสื่อออนไลน์ ไว้ดังนี้

1. ไม่มีอุปสรรคด้านระยะทาง
2. กระจายข้อมูลข่าวสารในแนวราบไปยังกลุ่มเป้าหมายที่มีลักษณะคล้ายๆ กัน
3. มีผลสะท้อนกลับทันทีทันใด
4. ให้ข้อมูลแบบไม่มีข้อจำกัดด้านพื้นที่และเวลา
5. นำเสนอโดยใครก็ได้ ไม่จำเป็นต้องเป็นนักสื่อสารมวลชน
6. ใช้ต้นทุนในการดำเนินการน้อยกว่าการดำเนินการสื่อสารมวลชนในแบบเดิม
7. สามารถบริการข้อมูลข่าวสารตอบสนองเจาะจงผู้ใช้งานได้มากกว่า
8. นำเสนอข้อมูลในระบบเชื่อมโยงแบบยืดหยุ่น ใช้งานได้ไม่เน้นลำดับขั้นของข้อมูล
9. มีผลสะท้อนกลับที่รวดเร็ว
10. แหล่งเงินทุนสนับสนุนการดำเนินการมีความหลากหลาย ไม่จำกัดเฉพาะการรับจ้างโฆษณา
11. เนื้อหาเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมได้ตลอดเวลา
12. การนำเสนอข้อมูลข่าวสารนั้นขึ้นอยู่กับเหตุผลของบุคคล

สรุปได้ว่า สื่อออนไลน์ คือ ข้อมูลต่าง ๆ ที่ปรากฏในสื่อสังคมออนไลน์ และโปรแกรมประยุกต์ที่มีการเชื่อมต่อผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยเน้นให้ผู้ใช้เป็นทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสาร สามารถส่งข้อมูลและเข้าถึงข้อมูลได้ไม่จำกัดเวลาและสถานที่

ประเภทของสื่อสังคมออนไลน์

พิชิต วิจิตรบุญยรักษ์ (2556: 7) ได้สรุปประเภทของสื่อออนไลน์ไว้ดังนี้

1. บล็อก (blogging)

ซึ่งเป็นการลดรูปจากคำว่า Weblog ซึ่งถือเป็นระบบจัดการเนื้อหา (Content Management System: CMS) รูปแบบหนึ่งที่ทำให้ผู้ใช้สามารถเขียนบทความเรียกว่าเขียน (Post) และทำการเผยแพร่ได้โดยง่าย ไม่ยุ่งยากในการที่จะต้องมานั่งเรียนรู้ถึงภาษา HTML หรือโปรแกรมทำเว็บไซต์ ทั้งนี้การเรียงของเนื้อหาจะเรียงจากเนื้อหาที่ใหม่สุดก่อน จากนั้นก็ถดถอยลงไปตามลำดับของเวลา (Chronological Order) การเกิดของ Blog เปิดโอกาสให้ทุกคนที่มีความสามารถในด้านต่าง ๆ สามารถเผยแพร่ความรู้ดังกล่าวด้วยการเขียนได้อย่างเสรี ไม่มีขีดจำกัดเรื่องเทคนิค

2. ทวิตเตอร์และไมโครบล็อก (Twitter and Microblogging)

รูปแบบหนึ่งของ Blog ที่จำกัดขนาดของการเขียน (Post) แต่แต่ละครั้งไว้ที่ 140 ตัวอักษร โดยแรกเริ่มผู้ออกแบบทวิตเตอร์ (Twitter) ต้องการให้ผู้ใช้เขียนเรื่องราวว่าคุณกำลังทำอะไรอยู่ในขณะนี้ (What are you doing?) แต่กิจการต่าง ๆ กลับนำทวิตเตอร์ (Twitter) ไปใช้ในทางธุรกิจ ไม่ว่าจะเป็นการสร้าง บอกรับต่อ เพิ่มยอดขาย สร้างชื่อ (Brand) หรือเป็นเครื่องมือสำหรับการบริหารความสัมพันธ์ลูกค้า (CRM) ทั้งนี้เรายังสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการประชาสัมพันธ์ความใหม่ ๆ บน Blog ได้ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ทวิตเตอร์ (Twitter) เป็นนิยมอย่างรวดเร็ว

3. เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Networking)

เครือข่ายที่เชื่อมโยงระหว่างบุคคลไปจนเป็นสังคม ทั้งนี้ผู้ใช้จะเริ่มต้นสร้างตัวตนของตนเองขึ้นในส่วนหนึ่งของโปรไฟล์ (Profile) ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลส่วนตัวและรูป การจดบันทึกหรือการใส่วิดีโอ และอื่น ๆ นอกจากนี้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ยังมีเครื่องมือสำคัญในการสร้างจำนวนเพื่อนให้มากขึ้น คือ ในส่วนของการเชิญเพื่อนและการค้นหาเพื่อนที่รู้จัก

4. การแบ่งปันสื่อทางออนไลน์ (Media Sharing)

เว็บไซต์ที่เปิดโอกาสให้บุคคลสามารถสร้างหรือเพิ่มรูปหรือวิดีโอเพื่อแบ่งปันให้กับครอบครัว เพื่อน ๆ หรือเพื่อเผยแพร่ต่อสาธารณชน เป็นประโยชน์มากต่อนักการตลาดที่ไม่จำเป็นต้องทุ่มทุนในการสร้างหนังโฆษณาที่มีต้นทุนสูง แต่อาจจะใช้กล้องดิจิทัลราคาถูก ๆ ถ่ายทอดความคิดเป็นรูปแบบวิดีโอ จากนั้นนำขึ้นไปสู่เว็บไซต์การแบ่งปันสื่อทางออนไลน์ เช่น ยูทูบ (Youtube), เฟซบุ๊ก (Facebook) และไลน์ (Line) เป็นต้น หากความคิดของเราเป็นที่ชื่นชอบก็ทำให้เกิดการบอกต่ออย่างแพร่หลาย หรือกรณีหากกิจการขายสินค้าที่เน้นดีไซน์ที่สวยงาม ก็อาจจะถ่ายรูปแล้วนำขึ้นไปสู่เว็บไซต์ได้ เพื่อให้ลูกค้าได้ชมหรืออาจจะใช้เป็นเครื่องมือในการนำชมโรงงานหรือบรรยากาศในการทำงานของกิจการ

5. Social News and Bookmarking

เว็บไซต์ที่เชื่อมโยงไปยังบทความหรือเนื้อหาใดในอินเทอร์เน็ต โดยผู้ใช้เป็นผู้ส่งและเปิดโอกาสให้คะแนนและทำการโหวตได้ เป็นเสมือนมหาชนช่วยกลั่นกรองว่าบทความหรือเนื้อหาใดนั้นเป็นที่น่าสนใจที่สุด ในส่วนของ Social Bookmarking นั้น เป็นการที่เปิดโอกาสให้คุณสามารถทำการ Bookmark เนื้อหาหรือเว็บไซต์ที่ชื่นชอบ โดยไม่ขึ้นอยู่กับคอมพิวเตอร์เครื่องใดเครื่องหนึ่ง แต่สามารถทำผ่านออนไลน์ และเนื้อหาในส่วนที่เราทำ Bookmark ไว้นี้ สามารถที่จะแบ่งปันให้คนอื่น ๆ ได้ด้วย นักการตลาดจะใช้เป็นเครื่องมือในการบอกต่อและสร้างจำนวนคนเข้ามาอยู่ที่เว็บไซต์

6. ฟอรัมออนไลน์ (Online Forums)

รูปแบบของ Social Media ที่เก่าแก่ที่สุด เป็นเสมือนสถานที่ที่ให้ผู้คนเข้ามาพูดคุยในหัวข้อที่พวกเขาสนใจ ซึ่งอาจจะเป็นเรื่อง เพลง หนังสือ การเมือง กีฬา สุขภาพ หนังสือ การลงทุน เป็นต้น ได้ทำการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น แสดงข้อมูลข่าวสาร ตลอดจนจนถึงการแนะนำสินค้าหรือบริการต่าง ๆ นักการตลาดควนสนใจเนื้อหาที่พูดคุยใน Forums เหล่านี้ เพราะบางครั้งอาจจะเป็นคำวิจารณ์เกี่ยวกับตัวสินค้าและบริการของเรา ซึ่งเราเองสามารถเข้าไปทำความเข้าใจ แก้ไขปัญหา ตลอดจนถึงใช้สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับลูกค้า เว็บไซต์ประเภท Forums อาจจะเป็นเว็บไซต์ที่เปิดให้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันโดยเฉพาะหรืออาจจะเป็นส่วนหนึ่งในเว็บไซต์เนื้อหาต่าง ๆ

ประโยชน์ของสื่อออนไลน์

สื่อออนไลน์มีประโยชน์มากในโลกยุคปัจจุบัน เพื่อความรวดเร็วในการติดต่อสื่อสารแล้ว สื่อออนไลน์มีประโยชน์อีกมากมายในวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน การรับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อออนไลน์ จำเป็นต้องใช้วิจารณญาณในการพิจารณาข้อมูลเป็นอย่างมาก สื่อออนไลน์ควรจะเป็นการส่งเสริมแนวคิดและสนับสนุนวิธีการสื่อสาร และการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเป็นการเผยแพร่ และสร้างประสบการณ์ใหม่ที่สร้างสรรค์ให้แก่ผู้ใช้ สรุปประโยชน์ของสื่อออนไลน์ได้ดังนี้

1. สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลความรู้ในสิ่งที่สนใจร่วมกันได้
2. เป็นคลังข้อมูลความรู้ขนาดย่อมเพราะเราสามารถเสนอและแสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนความรู้ หรือตั้งคำถามในเรื่องต่าง ๆ เพื่อให้บุคคลอื่นที่สนใจหรือมีคำตอบได้ช่วยกันตอบ
3. ประหยัดค่าใช้จ่ายในการติดต่อสื่อสารกับคนอื่น สะดวกและรวดเร็ว
4. เป็นสื่อในการนำเสนอผลงานของตัวเอง เช่น งานเขียน รูปภาพ วิดีโอต่าง ๆ เพื่อให้ผู้อื่นได้เข้ามารับชมและแสดงความคิดเห็น
5. ใช้เป็นสื่อในการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ หรือบริการลูกค้าสำหรับบริษัทและองค์กรต่าง ๆ ช่วยสร้างความเชื่อมั่นให้ลูกค้า
6. ช่วยสร้างผลงานและรายได้ให้แก่ผู้ใช้งาน เกิดการจ้างงานแบบใหม่ ๆ ขึ้น

7. คลายเครียดได้สำหรับผู้ที่ใช้ที่ต้องการหาเพื่อนคุยเล่นสนุกๆ

8. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีจากเพื่อนสู่เพื่อนได้

สรุปได้ว่า สื่อออนไลน์มีประโยชน์ช่วยในการติดต่อสื่อสารให้เป็นไปด้วยความรวดเร็ว สะดวก และประหยัด สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลความรู้ในสิ่งสนใจร่วมกัน อีกทั้งยังเป็นคลังข้อมูลความรู้ขนาดย่อม เพราะสามารถเสนอและแสดงความคิดเห็นได้ แลกเปลี่ยนความรู้ได้

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย เรื่อง การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus พบว่ามีผู้วิจัยในหัวข้อที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

งานวิจัยในประเทศ

เตือนใจ คคตติ (2554) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบอุปนัย ของจอห์น สจ๊วต มิลล์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบอุปนัยของจอห์น สจ๊วต มิลล์ และ 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบอุปนัย ของจอห์น สจ๊วต มิลล์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาลัยกำแพงแสน ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 40 คน โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 2) แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) พบว่า 1) ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบอุปนัยของจอห์น สจ๊วต มิลล์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนรู้แบบอุปนัยของจอห์น สจ๊วต มิลล์ ในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก

กิตติกาญจน์ อินทเขตต์ (2557) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH-Plus การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้การอ่านเทคนิค KWLH-Plus กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบวรนิเวศศาลายา ในพระสังฆราชูปถัมภ์ อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขตที่ 9 สุพรรณบุรี ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 38 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลากแบบแผนการวิจัยแบบหนึ่งกลุ่มสอบก่อนและหลังเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยเทคนิค KWLH-Plus 2) แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH-Plus การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที่แบบไม่อิสระ (t-test dependent) พบว่า 1) ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH-Plus หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้ 2) นักเรียนที่มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH-Plus โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

พรณิการ์ สมัคร (2557) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ3R การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ3R และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ3R กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี อำเภอลพบุรี จังหวัดลพบุรี สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 31 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลากโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม ใช้เวลาทดลอง 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 วัน วันละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 8 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยการอ่านแบบ SQ3R 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 3) แบบทดสอบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่าน SQ3R การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที่แบบไม่อิสระ (t-test dependent) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) พบว่า 1) ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ3R สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนที่มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค SQ3R โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

เกศรินทร์ หาญดำรงรักษ์ (2555) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ชุดการสอน การวิจัยครั้งนี้วัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังการเรียนด้วยชุดการสอน 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/5 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนจันทร์ประดิษฐารามวิทยาคม จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 40 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม ระยะเวลาในการทดลองจำนวน 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 วัน วันละ 2 คาบ รวม 8 คาบเรียน รวมการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) ชุดการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที่แบบไม่อิสระต่อกัน (t-test) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของชุดการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเท่ากับ 86.06/88.42 2) ผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้ชุดการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 3) นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็นต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอนในระดับมาก

เสาวภา ช่วยแก้ว (2557) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH-Plus การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH-Plus ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบความสามารถในการจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียน ที่จัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH-Plus และ 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH-Plus กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลบ้านท้ายช้าง สังกัดเทศบาลเมืองพังงาน จำนวน 30 คน เป็นการวิจัยเชิงทดลอง แบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH-Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการ

จัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH-Plus การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่า t-test แบบ Dependent ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.33/83.92 2) ความสามารถในการอ่านจับใจความสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH-Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 3) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWLH-Plus ในภาพรวมในระดับมาก

อรสา กุนศิลา (2556) ได้ศึกษาการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาความสามารถจัดการเรียนรู้ของครูคณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาความสามารถจัดการเรียนรู้ของครูคณิตศาสตร์ 2) ศึกษาความคิดเห็นของครูคณิตศาสตร์ที่มีต่อการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน 3) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จากการสอนของครูคณิตศาสตร์ที่ได้รับการนิเทศและการปฏิบัติตามกระบวนการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูคณิตศาสตร์ ระดับชั้นละ 2 คน จำนวน 6 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ระดับชั้นละ 2 ห้อง จำนวน 6 ห้อง จำนวน 237 คน โรงเรียนคงทองวิทยา อำเภอดอนตูม จังหวัดนครปฐม และศึกษานิเทศก์ จำนวน 1 คน การวิจัยในครั้งนี้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการนิเทศแบบประเมิน แบบสอบถาม แบบทดสอบ แบบสัมภาษณ์ และประเด็นการสนทนา การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ (%) การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าที (t-test) แบบ dependent และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูที่ได้รับการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนสูงขึ้นอยู่ในระดับมากขึ้นทุกด้าน 2) ครูผู้สอนคณิตศาสตร์มีความคิดเห็นต่อการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน อยู่ในระดับมากที่สุด 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นจากการสอนของครูที่ได้รับการนิเทศและการปฏิบัติติดตาม

งานวิจัยต่างประเทศ

Robbins (1995) ได้วิจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจในงานของครูและระดับการนิเทศแบบมีส่วนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา โดยใช้เครื่องมือแบบสอบถามการปฏิบัติการนิเทศแบบมีส่วนร่วมของซินเดอร์ พาแวน ในโรงเรียน 15 แห่ง เพื่อแยกความพึงพอใจในงานของครู โดยเลือกจากโรงเรียนแต่ละระดับโดยการสุ่ม ผลการวิจัยพบว่าการเพิ่มการนิเทศแบบมีส่วนร่วมในการสะท้อนผลข้อมูลย้อนกลับสามารถเพิ่มความพึงพอใจในงานของครูระหว่างกันโรงเรียนประถม

Carr and Donna Ogle (1987) ศึกษาเรื่องกลวิธีการใช้เทคนิค KWL-Plus เพื่อศึกษาความสามารถในการเข้าใจ และการสรุปความโดยทดลองกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาซึ่งเป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและนักเรียนที่อยู่ในโครงการสอนซ่อมเสริมโดยใช้วิธีสังเกตและสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ผลการศึกษาปรากฏว่า นักเรียนสามารถถ่ายโอนการใช้เทคนิค KWL-Plus ไปสู่สถานการณ์การอ่านเรื่องใหม่ได้ รวมทั้งมีความเข้าใจเรื่องที่อ่าน ตลอดจนมีทักษะการย่อความดีขึ้น

Fengjaun (2010, อ้างถึงในจิราภรณ์ สกุลเหลืองอร่าม, 2554: 59) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการบูรณาการกลวิธีการสอนด้วย KWL ในการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนที่ไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก กลวิธี KWL เป็นวิธีการสอนอ่านที่เข้ามาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1980 และใช้สอนอ่านกันอย่างแพร่หลายในห้องเรียนของโรงเรียนในสหรัฐอเมริกา การสอนอ่านด้วยเทคนิค KWL สะท้อนให้เห็นถึงขั้นตอนในการรับรู้ของนักเรียนจากการอ่าน นอกจากนี้วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยในรัฐ Minnesota ยังนำเทคนิค KWL ไปใช้ในการสอนเขียนอีกด้วย นักการศึกษาในต่างประเทศได้ศึกษาเกี่ยวกับกลวิธี KWL และได้นำมาใช้เป็นกิจกรรมการอ่าน ในประเทศจีนได้นำกลวิธี KWL มาใช้ในการสอนภาษาต่างประเทศ การวิจัยครั้งนี้ได้ทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สะท้อนให้เห็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่บูรณาการกับกลวิธี KWL เพื่อใช้ในการสอนอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาที่ไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก ผลปรากฏว่านักศึกษาประสบความสำเร็จในการเรียนด้วยกลวิธี KWL นี้เป็นอย่างดี และกลวิธี KWL จะถูกนำไปใช้กับนักศึกษาที่ไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกอย่างจริงจัง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยเรื่อง การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus พบว่า การสร้างชุมชนการเรียนรู้ มีประโยชน์ต่อครูผู้สอน ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ และความคิดเห็นของครูในกลุ่ม และร่วมพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่เป็นแนวทางเดียวกัน การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ทำให้เกิดการร่วมคิดร่วมทำ ร่วมเรียนรู้ไปพร้อมกัน ส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้งการนำเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus มาใช้ในการแก้ปัญหาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจะช่วยให้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านที่สูงขึ้น

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพทางวิชาชีพครูภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้แก่ครูภาษาไทย ผู้วิจัยดำเนินการทดลองในโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล กรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบแผนการวิจัยเป็นแบบ The One-Group Pretest-Posttest Design การนำเสนอวิธีการในบทนี้ผู้วิจัยนำเสนอแบ่งออกเป็น 7 ส่วน คือ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ตัวแปรที่ศึกษา
3. แบบแผนที่ใช้ในการวิจัย
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ
6. การดำเนินการทดลอง
7. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

ประชากร

ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล จำนวน 18 คน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล จำนวน 492 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล จำนวน 3 คน ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sample) ด้วยวิธีจับสลาก

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1, 3/5 และ 3/7 จำนวน 90 คน ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sample) ด้วยวิธีจับสลาก

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น

1. การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 และความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus

2. การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus

ตัวแปรตาม

1. ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus

2. ความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอนของครูด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus

4. ความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus

3. แบบแผนที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus เป็นการวิจัยเชิงทดลองซึ่งมีแบบแผนการวิจัยแบบ The One-Group Pretest-Posttest Design เขียนเป็นแบบแผนวิจัยได้ดังนี้

แบบแผนการวิจัยแบบ The One-Group Pretest-Posttest Design

$$T_1 \quad \times \quad T_2$$

เมื่อ

T_1 แทน ทดสอบก่อนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และกระบวนการจัดการเรียนการสอนอ่านด้วยเทคนิค KWLH-Plus

X แทน การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และกระบวนการจัดการเรียนการสอนอ่านด้วยเทคนิค KWLH-Plus

T₂ แทน ทดสอบหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และกระบวนการจัดการเรียนการสอนอ่านด้วยเทคนิค KWLH-Plus

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. แบบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus
2. แบบสังเกตการสอนของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus
3. แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus
4. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus
5. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
6. แบบสอบถามความคิดเห็นของครูภาษาไทยที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus

5. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

5.1 แบบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus

การสร้างแบบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus มีการทดสอบก่อนและหลัง จำนวน 1 ชุด เป็นแบบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ เป็นแบบวัดความรู้สำหรับครูที่สอนรายวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

- 1) ศึกษาหลักการ ทฤษฎี และวิธีสร้างแบบวัดความรู้เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยและเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus
- 2) จัดทำตารางวิเคราะห์แบบวัดความรู้ครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus

3) สร้างข้อสอบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus เป็นแบบทดสอบแบบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ

4) นำแบบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบการใช้ภาษา ความถูกต้องของข้อความ จากนั้นปรับปรุงและแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

5) นำแบบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus ที่แก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล ตรวจสอบการใช้ภาษา ความถูกต้องของข้อคำถาม (Content Validity) หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) กับจุดประสงค์ ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus เท่ากับ 1.00

6) นำแบบทดสอบความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus ที่ได้รับการแก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับครูที่สอนรายวิชาภาษาไทยที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder- Richardson โดยใช้เกณฑ์ความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป ได้แบบวัดความรู้ครูที่ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84

7) นำแบบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้และเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus ที่สมบูรณ์แล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

ภาพที่ 9 ขั้นตอนการสร้างแบบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus

5.2 แบบสังเกตการสอนของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus

การสร้างแบบสังเกตการสอนของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus โดยมีรายการประเมิน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการเตรียมการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้ และด้านการวัดและการประเมินผล มีการสังเกตครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนใช้เวลาในการประเมินเดือนละ 1 ครั้ง รวมทั้งหมด 3 ครั้ง มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1) ศึกษา หลักการ ทฤษฎี และวิธีการสร้างแบบสังเกตการสอนของครู

2) สร้างแบบสังเกตการสอนของครูตามขอบเขตเนื้อหาการจัดการเรียนรู้ แบบสังเกตในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสังเกตแบบตรวจสอบรายการ ใช้การตรวจสอบ 2 ประเภท คือ มีการปฏิบัติและไม่มีการปฏิบัติ โดยหากพบว่าครูผู้สอนมีการปฏิบัติให้คะแนนเท่ากับ 1 คะแนน และหากครูผู้สอนไม่ปฏิบัติให้คะแนนเท่ากับ 0 คะแนน การสังเกตในครั้งนี้เป็นการสังเกตครูผู้สอน 3 คน คนละ 3 ครั้ง ซึ่งครูผู้สอนรวมถึงผู้วิจัยเป็นผู้ประเมินกันเองภายในกลุ่ม จากนั้นนำคะแนนที่ได้จากการสังเกตมาหาค่าร้อยละ เพื่อเทียบระดับคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด เมื่อสังเกตครูผู้สอนทั้งหมด 3 คน คนละ 3 ครั้ง ผลของการหาค่าร้อยละเมื่อนำไปเทียบกับเกณฑ์การประเมิน

ปฏิบัติ 1 คะแนน

ไม่ปฏิบัติ 0 คะแนน

การให้ความหมายของค่าเฉลี่ยแบบสังเกตที่วัดได้ เกณฑ์ที่ใช้ในการให้ความหมายโดยพิจารณา ดังนี้

คะแนนร้อยละ	0-49	หมายถึง	การปฏิบัติการสอนน้อยที่สุด
คะแนนร้อยละ	50-59	หมายถึง	การปฏิบัติการสอนน้อย
คะแนนร้อยละ	60-69	หมายถึง	การปฏิบัติการสอนปานกลาง
คะแนนร้อยละ	70-79	หมายถึง	การปฏิบัติการสอนดี
คะแนนร้อยละ	80-100	หมายถึง	การปฏิบัติการสอนดีมาก

3) นำแบบสังเกตการสอนของครูที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบการใช้ภาษา ความถูกต้องของข้อคำถาม จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

4) นำแบบสังเกตการสอนของครูที่แก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล ตรวจสอบการใช้ภาษา ความถูกต้องของข้อคำถาม (Content Validity) แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบ

สังเกตการสอนของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus เท่ากับ 1.00

5) นำแบบประเมินสังเกตการสอนของครูที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

ภาพที่ 10 ขั้นตอนการสร้างแบบสังเกตการสอนของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus

5.3 แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus

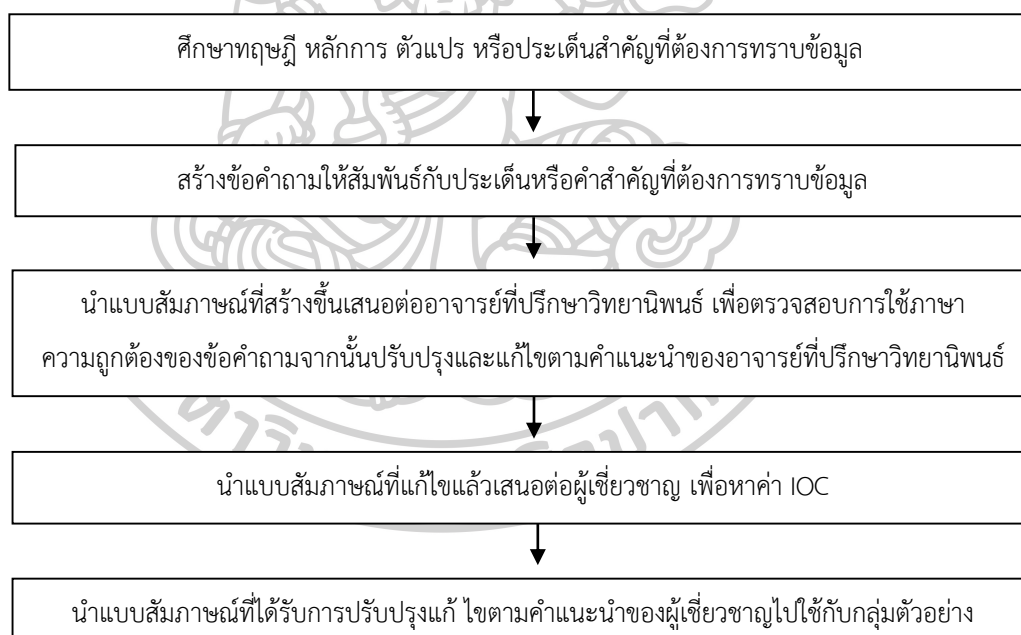
การสร้างแบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus มีการสัมภาษณ์ครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus จำนวน 5 ข้อ มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

- 1) ศึกษาทฤษฎี หลักการ ตัวแปร หรือประเด็นสำคัญที่ต้องการทราบข้อมูล
- 2) สร้างข้อความคำถามในแบบสัมภาษณ์ให้สัมพันธ์กับประเด็นหรือคำสำคัญที่ต้องการทราบข้อมูล

3) นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบการใช้ภาษา ความถูกต้องของข้อความ จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

4) นำแบบสัมภาษณ์ที่แก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล ตรวจสอบการใช้ภาษา ความถูกต้องของข้อความ (Content Validity) แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus เท่ากับ 1.00

5) นำแบบสัมภาษณ์ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ โดยปรับแก้ไขแบบสัมภาษณ์คือการเพิ่มเติมส่วนข้อมูลผู้สัมภาษณ์ โดยระบุระดับชั้นที่สอน และปรับข้อความให้ชัดเจน และเข้าใจง่าย แล้วจึงนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

ภาพที่ 11 ขั้นตอนการสร้างแบบสัมภาษณ์ของครูระหว่างกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้

5.4 แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus

การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus จำนวน 8 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง ใช้เวลาสอน 8 ชั่วโมง มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1) ศึกษารายละเอียดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สาระที่ 1 การอ่าน

2) ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

3) ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH-Plus

4) วิเคราะห์ และกำหนดเนื้อหาเพื่อนำมาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

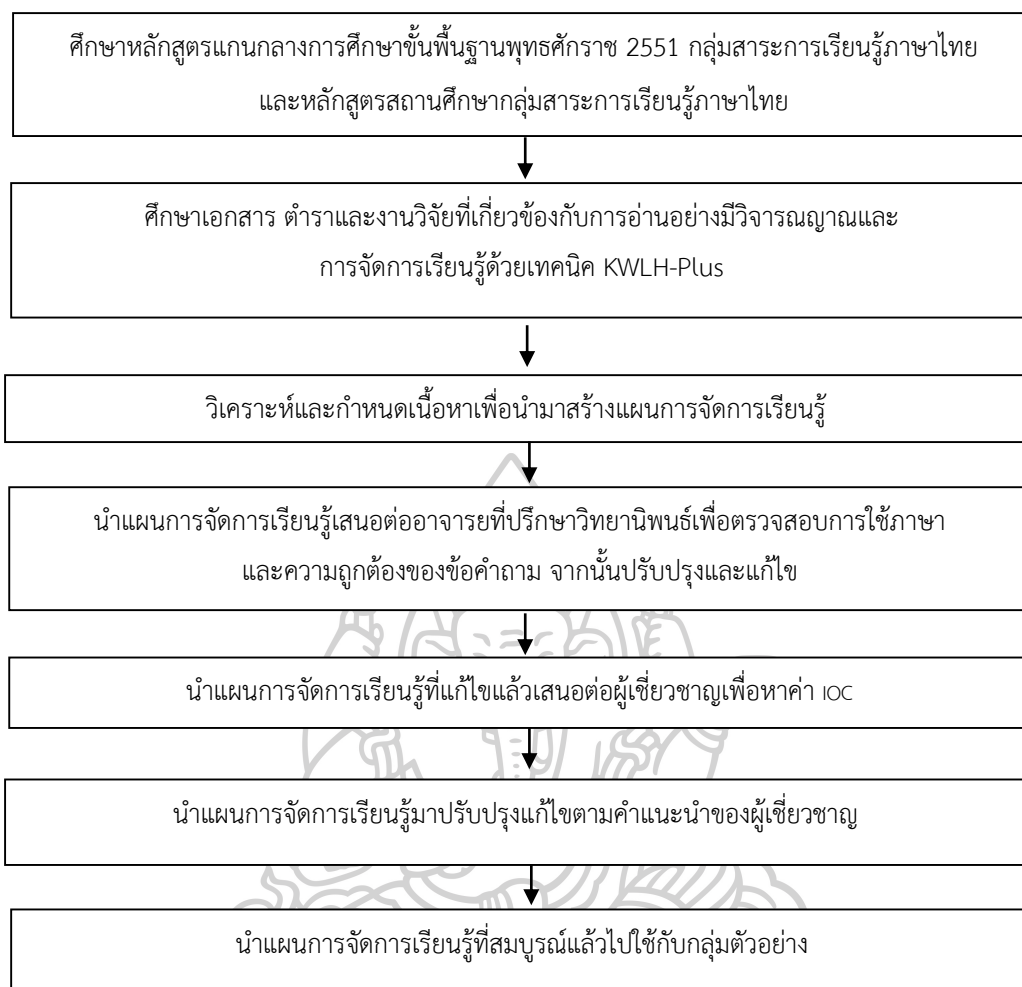
5) สร้างแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้เทคนิค KWLH-Plus จำนวน 8 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง

6) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบการใช้ภาษา ความถูกต้องของข้อความ จากนั้นปรับปรุงและแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีข้อเสนอแนะคือให้เลือกเนื้อหาของบทความที่เป็นเรื่องใกล้ตัวของนักเรียนมาใช้เป็นบทอ่าน เพื่อที่นักเรียนจะสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

7) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่แก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านการวัดและการประเมินผล ตรวจสอบการใช้ภาษา ความถูกต้องของข้อความ (Content Validity) แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบ KWLH-Plus เท่ากับ 1.00

8) ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลได้แนะนำให้ปรับเกณฑ์การประเมินเป็นร้อยละ 70 คือ นักเรียนผ่านเกณฑ์ในระดับคุณภาพดี

9) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย

ภาพที่ 12 ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus

5.5 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จำนวน 1 ฉบับ เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ เป็นแบบทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH-Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

- 1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
- 2) ศึกษาหลักการ ทฤษฎี และวิธีสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
- 3) จัดทำตารางวิเคราะห์ข้อสอบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อกำหนดเนื้อหาในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ตารางที่ 3 ตารางวิเคราะห์ข้อสอบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

เนื้อหา	จำนวนข้อแต่ละระดับพฤติกรรม					รวมจำนวน (ข้อ)
	ความเข้าใจ	นำไปใช้	วิเคราะห์	สังเคราะห์	ประเมินค่า	
1. การอ่านนิทาน	2	2	3	1	2	10
2. การอ่านโฆษณา	2	2	3	1	2	10
3. การอ่านบทความ	2	2	3	1	2	10
4. การอ่านบทร้อยกรอง	2	2	3	1	2	10
รวม	8	8	12	4	8	40

4) สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 65 ข้อ

5) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบการใช้ภาษา ความถูกต้องของข้อคำถาม จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

6) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่แก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล ตรวจสอบการใช้ภาษา ความถูกต้องของข้อคำถาม (Content Validity) แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เท่ากับ 1.00

7) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและเคยเรียนเรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมาแล้วเพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ

8) นำผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น ดังนี้

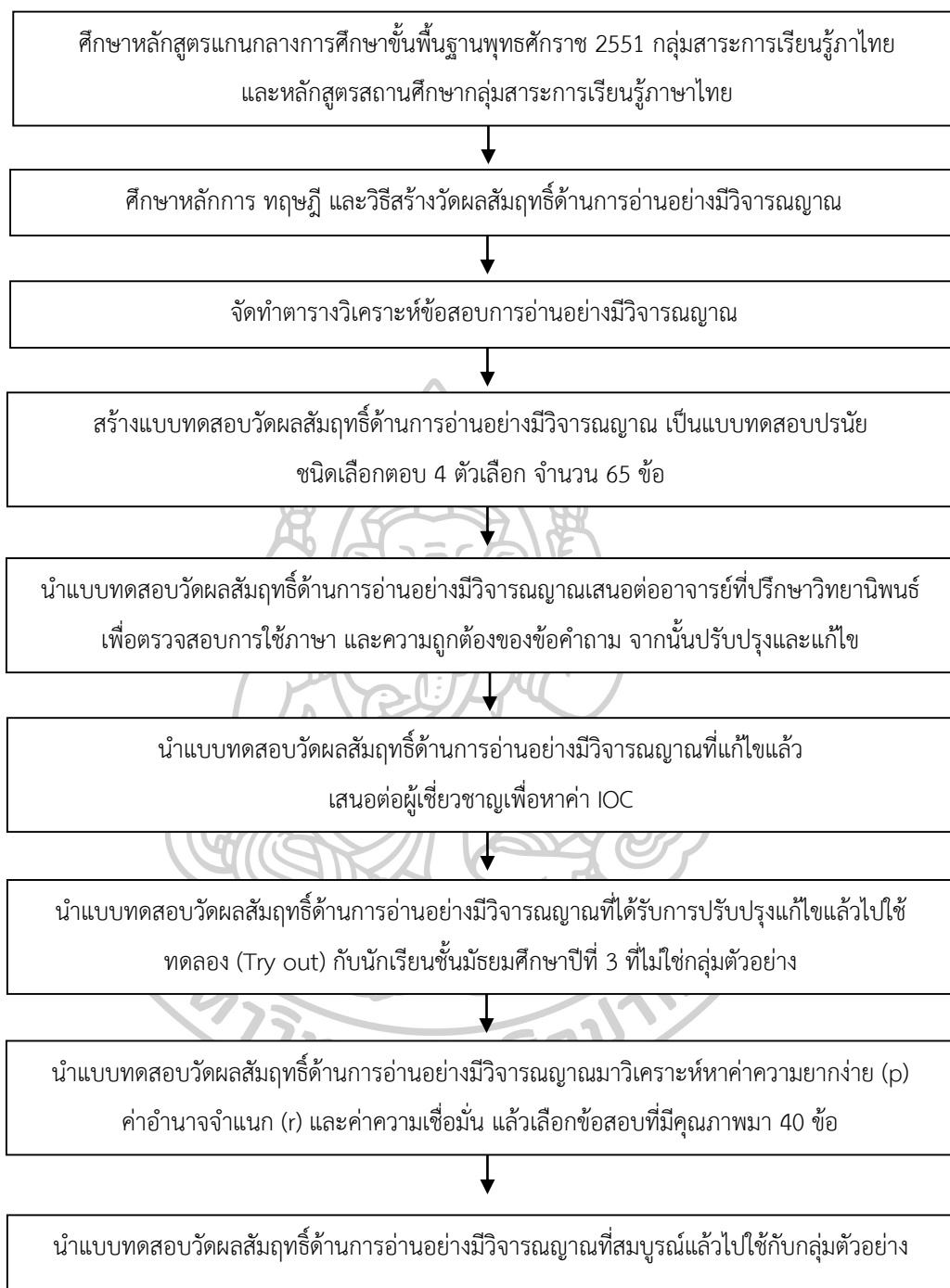
8.1) ค่าความยากง่าย (p) คือ สัดส่วนระหว่างจำนวนผู้ตอบแบบทดสอบถูกในแต่ละข้อต่อจำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด โดยใช้เกณฑ์ความยากง่ายระหว่าง 0.20-0.80 (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543: 129) ได้แบบทดสอบที่มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.23-0.80

8.2) การหาค่าอำนาจจำแนก (r) คือ การตรวจสอบว่าแบบทดสอบสามารถจำแนกนักเรียนเก่งและนักเรียนอ่อนได้ดีเพียงใด โดยใช้เกณฑ์ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไปได้แบบทดสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.21-0.80

8.3) ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) คือ การตรวจสอบการวัดค่าความเชื่อมั่นที่สม่ำเสมอและคงที่ โดยผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ มาหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder-Richardson โดยใช้เกณฑ์ความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป ได้แบบทดสอบที่มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.84 แล้วจึงคัดเลือกแบบทดสอบที่ผ่านการหาคุณภาพแล้ว จำนวน 40 ข้อ มาเป็นแบบทดสอบหลังเรียน

9) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่สมบูรณ์แล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

ภาพที่ 13 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ

5.6 แบบสอบถามความคิดเห็นของครูภาษาไทยที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1) ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2) สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของครูภาษาไทยที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus ที่เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ คือ ระดับ 5 หมายถึง ความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ระดับ 4 หมายถึง ความคิดเห็นในระดับมาก ระดับ 3 หมายถึง ความคิดเห็นในระดับปานกลาง ระดับ 2 หมายถึง ความคิดเห็นในระดับน้อย และระดับ 1 หมายถึง ความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด มาคำนวณหาค่าเฉลี่ยและนำค่าเฉลี่ยไปเทียบกับเกณฑ์การประเมิน ซึ่งคำถามที่มีการใช้มีการกำหนดค่าความคิดเห็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 1	หมายถึง	ความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด
ระดับ 2	หมายถึง	ความคิดเห็นในระดับน้อย
ระดับ 3	หมายถึง	ความคิดเห็นในระดับปานกลาง
ระดับ 4	หมายถึง	ความคิดเห็นในระดับมาก
ระดับ 5	หมายถึง	ความคิดเห็นในระดับมากที่สุด

การให้ความหมายของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่วัดได้ เกณฑ์ที่ใช้ในการให้ความหมายโดยพิจารณาค่าระดับความคิดเห็น ดังนี้

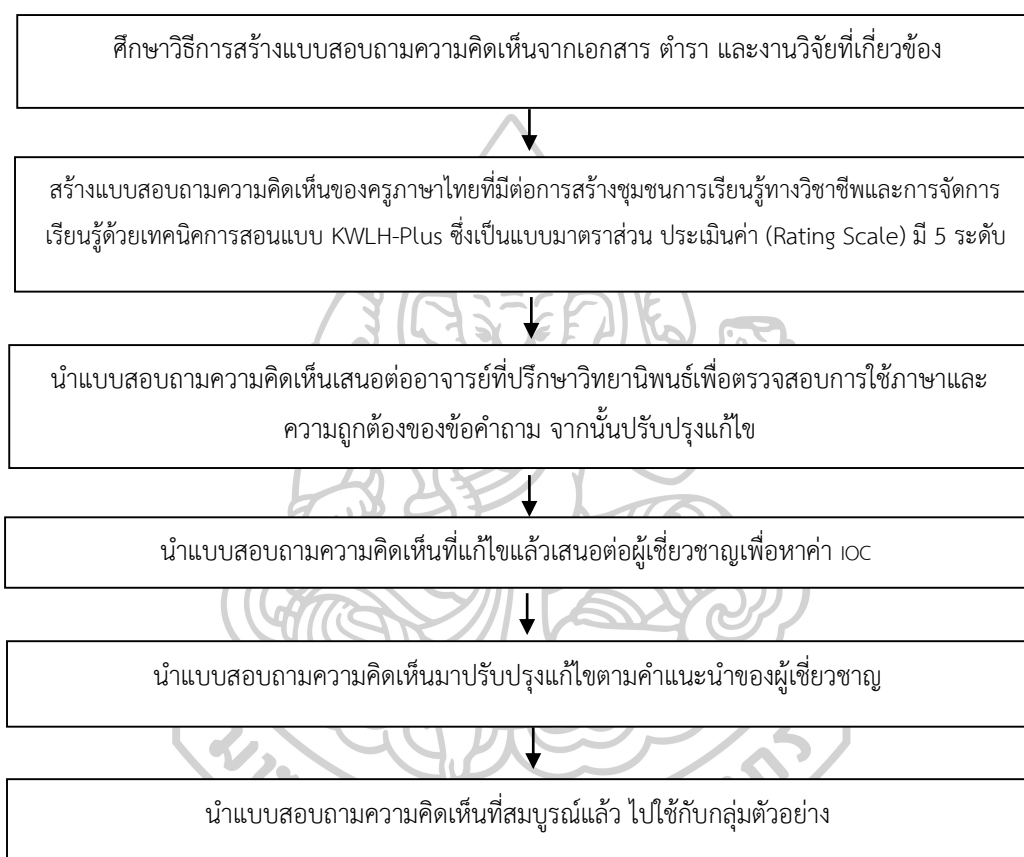
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.00-1.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.50-2.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.50-3.49	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.50-4.49	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	4.50-5.00	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด

3) นำแบบสอบถามความคิดเห็นของครูภาษาไทยที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบการใช้ภาษา และความถูกต้องของข้อคำถาม

4) นำแบบสอบถามความคิดเห็นของครูภาษาไทยที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus ที่แก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล เพื่อตรวจสอบการใช้ภาษา ความถูกต้องของข้อคำถาม (Content Validity) แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

5) นำแบบสอบถามความคิดเห็นของครูภาษาไทยที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus มาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

6) นำแบบสอบถามความคิดเห็นของครูภาษาไทยที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus ที่สมบูรณ์แล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

ภาพที่ 14 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของครูภาษาไทยที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus

6. การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองมีขั้นตอนการดำเนินการ โดยแบ่งเป็น 3 ชั้น ได้แก่ ชั้นก่อนการทดลอง ชั้นทดลอง และชั้นหลังการทดลอง มีรายละเอียดแต่ละชั้น ดังนี้

1) ชั้นก่อนการทดลอง

1.1 ทำการทดสอบก่อนทดลอง (Pretest) วัดความรู้ของครูที่สอนภาษาไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทาง

วิชาชีพและเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus โดยใช้แบบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus เป็นแบบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ ใช้เวลาทำแบบวัดความรู้ก่อนทดลอง จำนวน 1 ชั่วโมง

1.2 สร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus สำหรับครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยจัดอบรมให้ความรู้ครู เรื่องการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus ในคาบที่ 8 ซึ่งเป็นคาบกิจกรรม PLC ของโรงเรียน สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง จำนวน 3 ชั่วโมง มีรายละเอียดแต่ละชั่วโมงดังนี้

ชั่วโมงที่ 1 การจัดอบรม เรื่อง การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

วิทยากรเตรียมสื่อพาวเวอร์พอยท์ และแจกเอกสารประกอบการอบรม เรื่อง การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยมีเนื้อหาประกอบด้วย หลักการและแนวคิด แนวปฏิบัติการสร้างชุมชนการเรียนรู้ ประโยชน์ของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ชั่วโมงที่ 2 การจัดอบรม เรื่อง เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus

วิทยากรเตรียมสื่อพาวเวอร์พอยท์ และแจกเอกสารประกอบการอบรม เรื่อง เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus โดยมีเนื้อหาประกอบด้วย หลักการ ขั้นตอนการสอนแบบ KWLH-Plus และการนำไปใช้กับผู้เรียน

ชั่วโมงที่ 3 แนวทางการจัดกิจกรรมการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus

วิทยากรอธิบายแนวทางการสร้างกิจกรรมการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus โดยให้ผู้เข้าร่วมอบรมได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ แสดงความคิดเห็น ในการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

1.3 ผู้วิจัยและครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างร่วมกันออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus จำนวน 8 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง ใช้เวลาสอน 8 ชั่วโมง มีการทดสอบหลังเรียนจำนวน 1 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 9 ชั่วโมง

2) ชั้นทดลอง

2.1 สร้างตารางการนิเทศครูเพื่อประเมินความสามารถในการจัดการเรียนการสอน เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus ระยะเวลาในการประเมินเดือนละ 1 ครั้ง รวมทั้งหมด 3 ครั้ง

ตารางที่ 3 ตารางการนิเทศครูเพื่อประเมินความสามารถในการจัดการเรียนการสอนเรื่อง การอ่าน
อย่างมีวิจารณญาณโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus

ครั้งที่	ผู้ได้รับการนิเทศ	ผู้นิเทศ
1	ครูคนที่ 1	ครูคนที่ 3
	ครูคนที่ 2	ครูคนที่ 1
	ครูคนที่ 3	ครูคนที่ 2
2	ครูคนที่ 1	ครูคนที่ 2
	ครูคนที่ 2	ครูคนที่ 3
	ครูคนที่ 3	ครูคนที่ 1
3	ครูคนที่ 1	ครูคนที่ 3
	ครูคนที่ 2	ครูคนที่ 1
	ครูคนที่ 3	ครูคนที่ 2

2.2 ครูดำเนินการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus จำนวน 8 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง ใช้เวลาสอน 8 ชั่วโมง มีการทดสอบหลังเรียน 1 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 9 ชั่วโมง

2.3 ดำเนินการนิเทศครูเพื่อประเมินความสามารถในการจัดการเรียนการสอนเรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus โดยใช้แบบประเมินสังเกตการสอนของครู จำนวน 3 ชุด ประเมินเดือนละ 1 ครั้ง รวมทั้งหมด 3 ครั้ง

2.4 ครูกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus หลังจากจัดกิจกรรมการเรียนรู้

3) ชั้นหลังการทดลอง

3.1 เมื่อดำเนินการทดลองแล้ว ทำการทดสอบหลังทดลอง (Posttest) กับครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus โดยใช้แบบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus ซึ่งเป็นข้อสอบชุดเดียวกับก่อนทดลอง เป็นข้อสอบแบบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง ตรวจสอบผลการทดสอบ และนำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ

3.2 ทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ นำมาทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1, 3/5 และ 3/7 จำนวน 90 คน ใช้เวลา 1 ชั่วโมง ตรวจสอบผลการทดสอบ และนำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ

3.3 สอบถามความคิดเห็นของครูโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของครูภาษาไทย ที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus แล้วนำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

การตรวจสอบประสิทธิภาพเครื่องมือสำหรับการวิจัยครั้งนี้ มีรายละเอียดดังนี้

7.1 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1) หาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus (Index of them Objective Congruence : IOC)

2) หาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินสังเกตการสอนของครู (Index of them Objective Congruence : IOC)

3) หาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์ครู (Index of them Objective Congruence : IOC)

4) หาค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus (Index of Item Objective Congruence: IOC)

5) หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ วิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น

6) หาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็นของครูภาษาไทยที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus (Index of them Objective Congruence : IOC)

7.2 ทดสอบสมมติฐาน

1) ใช้สถิติ คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ (Relative Gain Score) (ศิริชัย กาญจนวาสี. 2552) ในการวิเคราะห์พัฒนาการความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีสูตรดังนี้

$$DS (\%) = \frac{(Y-X)}{(F-X)} \times 100$$

DS (%) = คะแนนร้อยละของพัฒนาการผู้เรียน

X = คะแนนวัดครั้งก่อน

Y = คะแนนวัดครั้งหลัง

F = คะแนนเต็ม

ระดับคะแนนพัฒนาการ

76 – 100 = พัฒนาการระดับสูงมาก

51 – 75 = พัฒนาการระดับสูง

26 – 50 = พัฒนาการระดับกลาง

1 – 25 = พัฒนาการระดับต้น

2) ใช้สถิติค่าเฉลี่ย (\bar{x}), ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และคะแนนร้อยละในการวิเคราะห์ผลการทดสอบด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนของนักเรียน

3) วิเคราะห์ความคิดเห็นของครูภาษาไทยที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Rating Scale) แบบ 5 ระดับ ใช้ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4) ใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และร้อยละ ในการวิเคราะห์ผลความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอนของครูด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus ใช้เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ ดังนี้

ปฏิบัติ 1 คะแนน

ไม่ปฏิบัติ 0 คะแนน

การให้ความหมายของค่าเฉลี่ยแบบสังเกตที่วัดได้ เกณฑ์ที่ใช้ในการให้ความหมายโดยพิจารณา ดังนี้

คะแนนร้อยละ 0-49 หมายถึง ความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอนของครู
อยู่ในระดับน้อยที่สุด

คะแนนร้อยละ 50-59 หมายถึง ความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอนของครู
อยู่ในระดับน้อย

คะแนนร้อยละ 60-69 หมายถึง ความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอนของครู
อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนร้อยละ 70-79 หมายถึง ความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอนของครู
อยู่ในระดับดี

คะแนนร้อยละ 80-100 หมายถึง ความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอนของครู
อยู่ในระดับดีมาก

5) ใช้สถิติ t-test one sample test ในการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมี
วิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยนำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เครื่องมือ 6 ชนิด นำไปทดลองใช้กับครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 คน และนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 90 คน ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์พัฒนาการความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus

ตอนที่ 3 ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus ตามเกณฑ์ที่กำหนด 75%

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์พัฒนาการความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้ทดสอบความรู้ของครูที่สอนภาษาไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเข้าร่วมชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus เป็นแบบทดสอบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ ผลการวิเคราะห์พัฒนาการความรู้ของครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus มีรายละเอียดดังตารางที่ 5

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์พัฒนาการความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้

คนที่	คะแนน ก่อนการสร้างชุมชนการ เรียนรู้ทางวิชาชีพ (10)	คะแนน หลังการสร้างชุมชนการ เรียนรู้ทางวิชาชีพ (10)	คะแนน พัฒนาการสัมพัทธ์	ระดับของ พัฒนาการ
1	5	10	100	สูงมาก
2	2.5	9	86.67	สูงมาก

จากตารางที่ 5 พบว่า คะแนนพัฒนาการความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus หลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ พบว่า ครูทั้ง 2 คน มีคะแนนร้อยละพัฒนาการสัมพัทธ์เท่ากับ 100 และ 86.67 ซึ่งอยู่ในระดับสูงมาก

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus

ผู้วิจัยประเมินความสามารถในการจัดการเรียนการสอนเรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus โดยสร้างตารางการนิเทศระหว่างครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ผลการศึกษาความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอนของครูด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus มีรายละเอียดดังตารางที่ 6

ตารางที่ 5 ผลการศึกษาความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus

รายการประเมิน	คนที่ 1			คนที่ 2			คนที่ 3		
	1	2	3	1	2	3	1	2	3
1. ด้านการเตรียมการสอน									
1. ครูผู้สอนมีความพร้อมในการสอน	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2. ครูผู้สอนจัดบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้	1	1	1	1	1	1	1	1	1
3. ครูผู้สอนนำเสนอเนื้อหาได้ครบถ้วน	0	1	1	1	1	1	0	1	1
4. ครูผู้สอนใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้เป็นไปตามแผนการจัดการเรียนรู้หรือตรงตามเวลาที่กำหนด	1	1	1	1	0	1	1	0	1
5. ครูผู้สอนใส่ใจนักเรียนอย่างทั่วถึง	1	1	1	1	1	1	1	1	1
6. ครูผู้สอนกระตุ้นนักเรียนให้ร่วมกิจกรรมการเรียนรู้	1	0	1	1	0	1	0	1	1

ตารางที่ 6 ผลการศึกษาความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus (ต่อ)

รายการประเมิน	คนที่ 1			คนที่ 2			คนที่ 3		
	1	2	3	1	2	3	1	2	3
1. ด้านการเตรียมการสอน									
7. ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	0	1	1	1	1	1
8. ครูผู้สอนปฏิบัติการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบทุกขั้นตอนทั้งกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้และกิจกรรมรวบยอด	0	0	1	0	1	1	1	1	1
คิดเป็นร้อยละ	75	75	100	75	75	100	75	100	100
ค่าเฉลี่ยร้อยละ	86								
ระดับคุณภาพ	ดีมาก								
2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้									
1. ครูผู้สอนมีการนำเข้าสู่บทเรียน	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2. ครูผู้สอนจัดกิจกรรมตามขั้นตอนของวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus ดังนี้									
2.1 ชั้น K ครูสอบถามความรู้เดิมของนักเรียน (Know- K)	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2.2 ชั้น W ครูถามคำถามนักเรียน (What - W)	0	1	1	1	1	0	1	1	1
2.3 ชั้น L นักเรียนอ่านรายละเอียด (Learn - L)	0	1	1	1	1	1	1	1	1
2.4 ชั้น H นักเรียนหาความรู้เพิ่มเติม (How- H)	0	1	1	0	1	1	1	1	1
2.5 ชั้น Plus นักเรียนสร้างแผนผังความคิด	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2.6 ชั้นสรุป นักเรียนและครูช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่าน	1	1	1	0	0	1	1	1	1
2.7 นักเรียนฝึกเพิ่มเติมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้ KWLH และเขียนแผนผังความคิดและสรุป	0	1	1	1	1	0	1	1	1
คิดเป็นร้อยละ	50	100	100	75	75	100	100	100	100
ค่าเฉลี่ยร้อยละ	89								
ระดับคุณภาพ	ดีมาก								

ตารางที่ 6 ผลการศึกษาความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus (ต่อ)

รายการประเมิน	คนที่ 1			คนที่ 2			คนที่ 3		
	1	2	3	1	2	3	1	2	3
3. ด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้									
1. ครูผู้สอนเตรียมสื่อและแหล่งการเรียนรู้ครบถ้วน	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2. ครูผู้สอนใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้อย่างถูกต้องและครบถ้วน	1	1	1	1	1	1	1	1	1
คิดเป็นร้อยละ	100	100	100	100	100	100	100	100	100
ค่าเฉลี่ยร้อยละ	100								
ระดับคุณภาพ	ดีมาก								
4. ด้านการวัดและการประเมินผล									
1. ครูผู้สอนวัดและประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2. ครูผู้สอนวัดและประเมินผลถูกต้องตามเครื่องมือและเกณฑ์การวัดและประเมินผล	1	1	1	1	1	1	1	1	1
คิดเป็นร้อยละ	100	100	100	100	100	100	100	100	100
ค่าเฉลี่ยร้อยละ	100								
ระดับคุณภาพ	ดีมาก								

จากตารางที่ 6 พบว่าครูผู้สอนมีการปฏิบัติครบตามขั้นตอนทั้ง 3 ครั้ง โดยคิดค่าร้อยละของทั้ง 4 ด้านคือ ด้านการเตรียมการสอน มีค่าร้อยละเท่ากับ 86 ระดับความสามารถอยู่ในระดับดีมาก ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ค่าร้อยละเท่ากับ 89 ระดับความสามารถอยู่ในระดับดีมาก ด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้ ค่าร้อยละเท่ากับ 100 ระดับความสามารถอยู่ในระดับดีมาก และด้านการวัดและการประเมินผล ค่าร้อยละเท่ากับ 100 ระดับความสามารถอยู่ในระดับดีมาก

ตอนที่ 3 ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus ตามเกณฑ์ที่กำหนด 75%

ผู้วิจัยได้ทดสอบหลังเรียนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ใช้เป็นแบบทดสอบหลังเรียน จำนวน 1 ชุด เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ นำมาทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1, 3/5 และ 3/7 จำนวน 90 คน ใช้เวลา 1 ชั่วโมง ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus มีรายละเอียดดังตารางที่ 7

ตารางที่ 6 ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus

การทดสอบ	จำนวน (N)	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ร้อยละ	t
หลังเรียน	90	40	32.34	3.31	80.86	6.73*

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 7 พบว่า ผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล จำนวน 90 คน ด้วยแบบทดสอบหลังเรียน 1 ชุด มีคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) หลังเรียนเท่ากับ 32.34 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.31 คิดเป็นร้อยละ 80.86 ผลการเปรียบเทียบร้อยละของผลการทดสอบกับคะแนนเกณฑ์ร้อยละ 75 พบว่าสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และ การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus

ผู้วิจัยได้สอบถามความคิดเห็นของครูที่เข้าร่วมการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของครูภาษาไทยที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus ของครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 คน มีรายละเอียดดังตารางที่ 8

ตารางที่ 7 ความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ด้วย
เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus

รายการ	(\bar{X})	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)			
1.1 ครูผู้สอนเข้าใจกระบวนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมากขึ้น	5	0	มากที่สุด
1.2 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีประโยชน์ต่อครูผู้สอน	5	0	มากที่สุด
1.3 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีประโยชน์ต่อนักเรียน	5	0	มากที่สุด
1.4 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	5	0	มากที่สุด
1.5 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพระหว่างครูผู้สอนสามารถแก้ปัญหาการเรียนการสอนได้	5	0	มากที่สุด
เฉลี่ยด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)	5	0	มากที่สุด
2. กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus			
2.1 ครูผู้สอนเข้าใจกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus	4.67	0.58	มากที่สุด
2.2 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus สามารถทำให้นักเรียนอ่านอย่างเป็นระบบมากยิ่งขึ้น	5	0	มากที่สุด
2.3 นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus	4.33	0.58	มาก
2.4 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus สามารถพัฒนาความสามารถการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้	5	0	มากที่สุด
2.5 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus เป็นวิธีการสอนที่น่าสนใจ	5	0	มาก
2.6 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus เป็นวิธีการสอนที่มีประโยชน์สามารถนำไปต่อยอดในชีวิตประจำวันได้	5	0	มากที่สุด
เฉลี่ยด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus	4.83	0.19	มากที่สุด
รวมเฉลี่ยทุกด้าน	4.92	0.10	มากที่สุด

จากตารางที่ 8 พบว่า ความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.92$, S.D.= 0.1) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าครูผู้สอนมีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมากที่สุดทุกด้านซึ่งเรียงลำดับดังนี้ ลำดับที่ 1 คือ ด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ($\bar{X} = 5$, S.D.= 0) ลำดับรองลงมา คือ ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus ($\bar{X} = 4.83$, S.D.= 0.19) ซึ่งแต่ละด้านมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ครูผู้สอนมีความเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดทุกรายการ ดังนี้ ครูผู้สอนเข้าใจกระบวนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมากขึ้น การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีประโยชน์ต่อครูผู้สอน การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีประโยชน์ต่อนักเรียน การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพระหว่างครูผู้สอนสามารถแก้ปัญหาการเรียน การสอนได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5$, S.D.= 0)

ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus ครูผู้สอนมีความเห็นในภาพรวมอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยได้ดังนี้ ครูผู้สอนมีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมากที่สุดจำนวน 4 รายการดังนี้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus สามารถทำให้นักเรียนอ่านอย่างเป็นระบบมากยิ่งขึ้น กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus สามารถพัฒนาความสามารถการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus เป็นวิธีการสอนที่น่าสนใจ และกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus เป็นวิธีการสอนที่มีประโยชน์สามารถนำไปต่อยอดในชีวิตประจำวันได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5$, S.D.= 0) ลำดับรองลงมา คือ ครูผู้สอนเข้าใจกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D.= 0.58) และนักเรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$, S.D.= 0.58) ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพทางวิชาชีพครูภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากออนไลน์โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบแผนการวิจัยเป็นแบบ The One-Group Pretest-Posttest Design โดยมีวัตถุประสงค์ 4 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาพัฒนาการความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ 2) เพื่อศึกษาความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอนของครูด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus 3) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus ตามเกณฑ์ 75% 4) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียน ที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล จำนวน 3 คน ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sample) ด้วยวิธีจับสลาก และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1, 3/5 และ 3/7 จำนวน 90 คน ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sample) ด้วยวิธีจับสลาก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แบบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus 2) แบบสังเกตการสอนของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus 3) แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus 4) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus 5) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 6) แบบสอบถามความคิดเห็นของครูภาษาไทยที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพทางวิชาชีพรูทภาษาชาวไทย ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ครูผู้สอนทั้ง 2 คนมีพัฒนาการความรู้เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus สูงกว่าก่อนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ มีคะแนนร้อยละพัฒนาการสัมพัทธ์เท่ากับ 100 และ 86.67 ซึ่งอยู่ในระดับสูงมาก
2. ความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอนของครูด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus จากครูทั้ง 3 คน อยู่ในระดับดีมาก
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus มีค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) หลังเรียนเท่ากับ 32.34 คิดเป็นร้อยละ 80.86 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75% ที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus พบว่าครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) อยู่ในระดับมากที่สุด คือ มีความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 5 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0

อภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่อง การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพทางวิชาชีพรูทภาษาชาวไทย ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus สรุปอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนทั้ง 2 คนมีพัฒนาการความรู้เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus สูงกว่าก่อนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ ทั้งนี้เนื่องจากมารวมกลุ่มเพื่อสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพทำให้ครูได้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันภายในกลุ่ม มีการอบรมให้ความรู้ครูเกี่ยวกับความสำคัญและประโยชน์ของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ทำให้ครูได้ตระหนักที่จะร่วมสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพจนเกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ใหม่ ๆ และความคิดเห็นของครูในกลุ่ม และร่วมพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่เป็นแนวทางเดียวกัน การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นเหมือนการมีเพื่อนร่วมคิดร่วมเรียนรู้ไปพร้อมกัน กระทั่งเกิดเป็นความกล้าที่จะพัฒนาตนเองเพื่อประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ S.M. Hord. (1997) ได้กล่าวในการสังเคราะห์รายงานการวิจัยเกี่ยวกับโรงเรียนที่มีการสร้างชุมชนทางวิชาชีพ ว่า พลังการเรียนรู้

(Powerful learning) ซึ่งส่งผลให้การปฏิบัติการสอนในชั้นเรียนของตนมีผลดียิ่งขึ้น กล่าวคือ มีการค้นพบความรู้และความเชื่อใหม่ ๆ ที่เกี่ยวกับวิธีการสอนและตัวผู้เรียนซึ่งตนไม่เคยสังเกตหรือสนใจมาก่อน สอดคล้องกับ สุรศักดิ์ หลาบมาลา (2543: 127) ได้กล่าวว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หมายถึง ชุมชนที่มีบุคลากรที่มีความสามารถในการเพิ่มขีดความสามารถในการปฏิบัติงานของตน มีรูปแบบการคิดใหม่ มีการตั้งความมุ่งหวังไว้สูง โดยมีการเรียนรู้ การคิดและทำร่วมกันอย่างอิสระ และปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับ ศิริปริยา ใจบุญมา (2561: 90) ได้กล่าวว่า การพัฒนาเครื่องมือวัดการปฏิบัติของครูในชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ การทำงานร่วมกันระหว่างครูในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นการนำเสนอและแบ่งปันประสบการณ์สอนร่วมกับสมาชิกในกลุ่มชุมชน การเรียนรู้ทางวิชาชีพ ในการเสนอปัญหาการจัดการเรียนการสอน และความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการในชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ขณะเดียวกันสมาชิกกลุ่มก็ยินดีรับฟังด้วยทัศนคติที่ดีต่อกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ สมุทพร สมปอง (2558: 139-140) ได้วิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการสร้างชุมชน การเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในโรงเรียนประถมศึกษา : การวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม พบว่า ครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จากการทดสอบครูที่ได้คะแนนตั้งแต่ 80 คะแนนขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 81.25 เนื่องจากครูได้มีการร่วมมือกันทำงานการเรียนการสอน วางแผนรวมกัน พุดคุย สะท้อนผลการทำงานในกลุ่มย่อยทุกวันอย่างไม่เป็นทางการ และมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ตลอดทั้งผลสำเร็จทุกสัปดาห์ การที่ครูมีโอกาสได้พุดคุยกันในเรื่องการสอนทำให้ได้แนวคิด และประสบการณ์ที่ประสบผลสำเร็จ เป็นการพัฒนาตนเองจากเพื่อนครูด้วยกัน

2. จากผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอนของครูด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus ในระดับดีมาก อาจเป็นเพราะผู้วิจัยได้จัดอบรมให้ความรู้ครูในการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อเป็นการกระตุ้นและทบทวนความรู้ของครูในการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เช่น ความหมายและความสำคัญ ขั้นตอน และประโยชน์ของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ครูได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กันภายใน อีกทั้งการมีส่วนร่วมและได้ร่วมวางแผนการดำเนินโดยมีการจัดวางตารางการเข้านิเทศเพื่อนครู มีการพุดคุยกันทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการเกี่ยวกับปัญหาที่พบหลังจากการปฏิบัติการสอน ความร่วมมือและการพุดคุยแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ระหว่างสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ทำให้ครูมีความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับดีมาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ธีรยุทธ รุจาคม (2561: 20) ได้กล่าวว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หรือ Professional Learning Community (PLC) คือ สภาพการดำเนินงานของกลุ่มคนหรือความเป็นอยู่ของบุคคลในชุมชน ซึ่งมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันของบุคลากร โดยเฉพาะบุคลากรวิชาชีพที่มีเป้าหมายที่ชัดเจนและการยอมรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เมื่อความรู้ดังกล่าวได้รับการปฏิสัมพันธ์

แลกเปลี่ยนกันเพื่อจะก่อให้เกิดความรู้และความเชี่ยวชาญมีเป้าหมายสูงสุดของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ คือการประสบผลสัมฤทธิ์หรือบรรลุเป้าหมายที่กลุ่มชุมชนตั้งไว้ สอดคล้องกับแนวคิดของ เสถียร อ่วมพรหม (2560: 2) กล่าวว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เป็นชุมชนที่สามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของชุมชน โดยกระบวนการเรียนร่วมกันของบุคคลทั้งหมดของชุมชน บุคลากรทั้งหมดในชุมชนมีอิสระการเรียนรู้ร่วมกัน มีการสร้างองค์ความรู้ที่หลากหลาย มีการคิดค้นและเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติงานร่วมกัน มีการแบ่งปันความรู้ที่หลากหลาย มีการคิดค้นและเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติงานร่วมกัน มีการแบ่งปันความรู้เพื่อเพิ่มพูนสมรรถนะและศักยภาพที่ก่อให้เกิดความก้าวหน้าในการดำเนินกิจการไปสู่เป้าหมายอย่างต่อเนื่อง ได้สอดคล้องกับแนวคิดของ ศิริปริยา ใจบุญมา (2561: 9) ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community) หรือ PLC เป็นกระบวนการดำเนินกิจกรรมที่กระทำการเรียนรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่องระหว่างสมาชิกของชุมชนที่เป็นครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดร่วมกันไว้ คือการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน จากการปฏิบัติของสมาชิกแต่ละคน เพื่อนำไปสู่แนวทางการจัดการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์และมีความยั่งยืนในการเรียนรู้ของนักเรียน ได้สอดคล้องกับแนวคิดของชูชาติ พ่วงสมจิตร (2558: 112) ได้กล่าวว่า PLC หรือ ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นวิธีการในการพัฒนาครูโดยการจัดบรรยากาศให้ครูได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ส่งผลให้ครูไม่โดดเดี่ยวและมีเครือข่ายในการทำงาน ทั้งนี้โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาการเรียนของผู้เรียน

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสมุทร สมปอง (2561: 143-144) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในโรงเรียนประถมศึกษา : การวิจัยแบบมีส่วนร่วม ผลการวิจัยพบว่า ครูมีความสามารถในการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 81.25 เนื่องจาก ครูได้เข้าอบรมและได้ศึกษาเรียนรู้จากวิทยากรในการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ แล้วจึงได้นำรูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนในสภาพจริง มีการประชุมหลังการสอน และได้สนทนา พูดคุยเรื่องเรียนการสอนจากการปฏิบัติงานร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกัมมัสส์ อาแด (2561: 90) เรื่อง การพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพด้วยกระบวนการวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมร่วมพลังในโรงเรียนประถมศึกษา ผลจากการใช้รูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพพบว่า ครูผู้สอนมีระดับการปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากครูได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และกำหนดเป้าหมายในด้านการเรียนรู้ของนักเรียนร่วมกัน ครูได้ร่วมคิดกับเพื่อนร่วมงานไปพร้อมกัน ด้วยกระบวนการวิจัยแบบมีส่วนร่วม สอดคล้องกับณัฐกิตติสิริวัฒนาทากุล (2562: 176-177) ได้ทำวิจัย เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างความสามารถจัดการเรียนรู้ สำหรับครูภาษาไทย ระดับประถมศึกษา เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนของนักเรียน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับ

ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ผลการวิจัยพบว่า ครูมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ครูได้เข้าอบรมในหลักสูตรที่มุ่งเน้นให้ครูได้รับความรู้และลงมือปฏิบัติ และการใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ทำให้ครูได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ร่วมมือ ร่วมใจกัน แก้ปัญหาผู้เรียนทำให้สามารถแก้ปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ เพราะชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) มีผลดีต่อครูผู้สอน กล่าวคือลดความรู้สึกโดดเดี่ยวในการพัฒนางานสอนของครู เพิ่มความรู้สึกผูกพันต่อพันธกิจและเป้าหมายของโรงเรียนมากขึ้น โดยเพิ่มความกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติให้บรรลุพันธกิจอย่างแข็งขันจนเกิดความรู้สึกที่อยากร่วมกันเรียนรู้และรับผิดชอบต่อการพัฒนาการโดยรวมของนักเรียน ซึ่งเป็นพลังการเรียนรู้ซึ่งส่งผลให้การปฏิบัติการสอนในชั้นเรียนมีผลดียิ่งขึ้น

3. จากผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด 75% ผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยแบบทดสอบหลังเรียน 1 ชุด เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ มีค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) หลังเรียนเท่ากับ 32.34 คิดเป็นร้อยละ 80.86 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75% ที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะการใช้ เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus เป็นกรอบในกิจกรรม การเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นตอนของเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus เป็นขั้นตอนที่ชัดเจน ในแต่ละขั้นตอนล้วนทำให้นักเรียนได้เกิดกระบวนการคิด การทำกิจกรรมตามกระบวนการ KWLH-Plus ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักคิดรู้จักการเรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถใช้ทักษะ การตั้งคำถาม การคาดคะเน และการใช้ความรู้เดิม เพื่อช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนให้ดีขึ้นกว่า เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus ทำให้นักเรียนสามารถควบคุมการอ่านของตนเองได้มากขึ้น สอดคล้องกับกิตติกาญจน์ อินทเขตต์ (2557: 79) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH-Plus ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH-Plus นักเรียนมีทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะเทคนิค KWLH-Plus เป็นเทคนิคที่มีกระบวนการสอนต่าง ๆ ที่จะพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณให้มีประสิทธิภาพและทำให้นักเรียนได้นำความรู้เดิมจากการอ่านมาใช้ และมีกรอบหรือตารางบันทึกข้อมูลประเด็นสำคัญ ถ้านักเรียนไม่ได้บันทึกก็สามารถนำไปเขียนสรุปเพิ่มเติมได้ สอดคล้องกับเสาวภา ช่วยแก้ว (2557: 93) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH-Plus พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนได้ปรับเปลี่ยนกระบวนการอ่านเริ่มต้นจากการกระตุ้นประสบการณ์เดิมของนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านโดยการบันทึกถึงความรู้เดิมที่มีเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องนั้น ๆ

หลังจากนั้นคาดเดาว่าจะพบข้อมูลอะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน การตั้งคำถามในสิ่งที่ตนอยากรู้ในระหว่างการอ่าน ในขณะที่อ่านให้นักเรียนหยุดเป็นช่วง ๆ เพื่อตอบคำถามที่ได้เขียนไว้ หลังการอ่านได้มีการอธิบายถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการอ่าน ทบทวนถึงคำถามในสิ่งที่อยากรู้ว่าได้คำตอบตรงตามที่ต้องการหรือไม่ ในขณะที่ชั้น H (how can we learn more) เป็นชั้นที่นักเรียนต้องคิดเพื่อหาความรู้เพิ่มเติม ซึ่งจะเป็นแนวทางในการพัฒนาความรู้และวิธีการเรียนรู้ที่จะสืบค้นหาความรู้เพิ่มเติมได้อย่างหลากหลายต่อไป ส่วนการจัดทำแผนภาพความคิดนั้นช่วยให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมไปสู่การเรียนรู้เรื่องใหม่ได้ง่ายขึ้น เพราะข้อมูลได้มีการบันทึกโครงสร้างอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับทฤษฎี แก้วนุก (2556: 115) ได้วิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWLH-Plus ร่วมกับนิทานพื้นบ้าน ที่มีการอ่านเพื่อความเข้าใจและการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWLH-Plus ร่วมกับนิทานพื้นบ้าน มีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ หลังทดลองสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWLH-Plus เป็นเทคนิคที่เน้นการพัฒนาความสามารถในการอ่านและกระตุ้นความคิดขณะอ่าน จัดการทบทวนความรู้เดิมของตนเอง ได้นำความรู้เดิมมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้ทุกกลุ่มสาระโดยเฉพาะเรื่องที่นักเรียนต้องอ่าน คิดและทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน

นอกจากนี้อาจเป็นเพราะสื่อออนไลน์ที่ใช้ประกอบการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเป็นเรื่องที่นักเรียนสนใจ มีภาพประกอบสวยงามและดูทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ในปัจจุบันและเป็นเรื่องใกล้ตัวนักเรียน อีกทั้งนักเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ผู้วิจัยได้เลือกนำสื่อออนไลน์ที่ปรากฏในเว็บไซต์ที่นักเรียนให้ความสนใจ เลือกใช้เนื้อหาที่ไม่ยาวจนเกินไปมาสร้างเป็นแบบฝึกการอ่าน จึงดึงดูดความสนใจให้นักเรียนอยากอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับฉิชาพร ปรีชาวิภาส และรังษิมา สุริยารังสรรค์ (2555: 102) ที่พบว่า นักเรียนมีความสนใจในการอ่านจับใจความก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งแสดงว่าแบบฝึกที่เป็นเรื่องใกล้ตัวนักเรียนมีภาพประกอบสวยงามทำให้นักเรียนกระตือรือร้นต้องการเรียน และปฏิบัติตามกิจกรรมได้ตามวัตถุประสงค์ของแบบฝึกการอ่านจับใจความ เพราะการพัฒนาแบบฝึกมีการเลือกเนื้อหาที่หลากหลายอยู่ในความสนใจของผู้เรียน

4. จากผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.92$, S.D.= 0.1) และด้านที่ครูมีความเห็นมากที่สุด คือ ด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ทั้งนี้เนื่องจาก รูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นรูปแบบที่ครูได้พัฒนาตนเองในด้านการจัดการเรียนการสอนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนอย่างแท้จริง และกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ครูได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ร่วมคิด ร่วมแก้ปัญหา และแลกเปลี่ยนประสบการณ์

อย่างกัลยาณมิตรระหว่างเพื่อนครูด้วยกัน อีกทั้งครูสามารถนำชั่วโมงการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพไปใช้เป็นหลักฐานประกอบในการขอเลื่อนวิทยฐานะ ตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่ ศธ. 0206/ว21 ลงวันที่ 5 กรกฎาคม 2560 สอดคล้องกับ สมุทร สมบอง (2561: 145) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพใน โรงเรียนประถมศึกษา : การวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม พบว่าครูผู้สอนมีความพึงพอใจโดยรวมทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การจัดกิจกรรมจิตศึกษาเพื่อพัฒนาปัญญาภายในของนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า รูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู เป็นรูปแบบที่ครูได้พัฒนางานการเรียนการสอนเพื่อคุณภาพของผู้เรียนครูได้พัฒนาตนเองจากการปฏิบัติงานซึ่งเห็นเป็นรูปธรรม และที่สำคัญครูได้มีการวางแผนร่วมกันระหว่างเพื่อนครูด้วยกันเอง ได้ผลัดกันเป็นผู้นำและผู้ตาม ได้รับการยอมรับจากเพื่อนครูด้วยกันในการพัฒนางานที่ตนรับผิดชอบและได้เผยแพร่ผลงาน ครูจึงเกิดความภาคภูมิใจและมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู

ด้านการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus ครูผู้สอนมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุดเป็นอันดับ 2 อาจเพราะการจัดการเรียนการสอนด้วยเทคนิค KWLH-Plus มีขั้นตอนการพัฒนาการอ่านที่ชัดเจน เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus เป็นเทคนิคที่ช่วยพัฒนาและส่งเสริมผู้เรียนในด้านการอ่าน อีกทั้งยังกระตุ้นความคิดขณะที่อ่าน ผู้เรียนจะได้นำความรู้เดิมมาประกอบการพิจารณาเรื่องที่อ่าน และตั้งคำถามในสิ่งที่อยากรู้ในระหว่างการอ่าน และหาคำตอบโดยการสืบค้นข้อมูลเพื่อตอบคำถามที่ผู้เรียนต้องการรู้ จึงทำให้ผู้เรียนได้ความรู้เพิ่มเติมมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ อรรถญา แสงวิจิตร (2556: 136) ได้ทำวิจัยเรื่อง ผลการใช้แบบจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH-Plus โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ชุดกำแพงแสนเมืองน่าอยู่ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดอาจเป็นเพราะว่าการสอนด้วยเทคนิค KWLH-Plus ช่วยให้นักเรียนฝึกคิดอย่างมีระบบ เป็นขั้นตอนและเชื่อมโยงในแต่ละขั้นตอน ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านเนื่องจากมีกรอบและแนวทางให้นักเรียนฝึกโดยมีครูคอยดูแลการฝึกของนักเรียนและคอยกระตุ้นให้นักเรียนตั้งคำถามเพื่อแสวงหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน สอดคล้องกับ ฉัตรแก้ว ภูนาหา (2559: 56) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเขาพระนอนวิทยาคม โดยใช้เทคนิค KWLH-Plus ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค KWLH-Plus โดยรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากครูจัดกระบวนการเรียนรู้ให้นักเรียนเกิดกระบวนการคิด วิเคราะห์ในขณะที่อ่านบทอ่าน และครูพัฒนาบทอ่านที่เป็นสื่อการสอนให้เกิดกระบวนการคิดวิเคราะห์

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่เห็นว่าอาจจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียน การเรียนรู้และการศึกษาครั้งต่อไป ซึ่งประกอบด้วย ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้ และข้อเสนอแนะ สำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

1. เนื่องจากการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประกอบด้วยสมาชิกครูภาษาไทยจำนวน 3 คน ในการสร้างชุมชนการเรียนรู้ที่มีความจำเป็นมากที่ จะต้องมีการพูดคุย และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของสมาชิกในกลุ่ม ผู้วิจัยจึงได้กำหนดการพบปะพูดคุยกับ ครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทุกวันอังคาร ในช่วง PLC ของโรงเรียน สัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง เพื่อเป็น การพูดคุยและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ในระยะแรก พบว่าการรวมกลุ่มสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ไม่เพียงพอต่อ การเริ่มสร้างชุมชน ด้วยความแตกต่างระหว่างบุคคล ในเรื่องประสบการณ์ และพื้นฐานความรู้ของครู ไม่เท่ากัน อีกทั้งการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ยังเป็นสิ่งใหม่สำหรับสมาชิกบางท่าน ดังนั้นจึงควรเพิ่ม ช่องทางในการติดต่อพูดคุย แสดงความคิดเห็น และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครู เพื่อให้ สมาชิกครูได้พูดคุยกันมากขึ้น เช่น การสร้างกลุ่มผ่านแอปพลิเคชันไลน์

2. จากการดำเนินการนิเทศครูเพื่อประเมินความสามารถในการจัดการเรียนการสอน เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus โดยใช้แบบประเมินสังเกต การสอนของครู โดยมีการผลัดกันนิเทศตามตารางที่กำหนดไว้ ผลการวิจัยพบว่าครูมีระดับ ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับดีมาก อาจเนื่องมาจากการนิเทศติดตาม และ การพูดคุยให้คำแนะนำอย่างกัลยาณมิตรหลังจากการนิเทศทุกครั้ง ทำให้ครูมีพัฒนาการความสามารถ ในการจัดการเรียนการสอนที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง

3. จากการดำเนินการทดลองการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus จำนวน 8 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง จากผลการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และ การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus พบว่า วิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการ สอนแบบ KWLH-Plus มีความคิดเห็นอยู่ในระดับดีมาก อาจเนื่องมาจากนักเรียนต้องพบกับบทความที่ เป็นการวิเคราะห์ต่อเนื่องกันเป็นระยะเวลา 3 สัปดาห์ ดังนั้นครูจึงต้องกระตุ้นความสนใจของนักเรียน ด้วยวิธีที่หลากหลาย

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus ผลการวิจัยพบว่า การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพทำให้ครูมีความรู้ ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนที่สูงขึ้นเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น ดังนั้นจึงควรมีการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ระหว่างโรงเรียน ระดับกลุ่มโรงเรียน ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับประเทศ
2. จากผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้ที่ใช้เทคนิค KWLH-Plus ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่านที่สูงขึ้น ดังนั้นจึงควรนำเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus ไปใช้กับการอ่านประเภทอื่น ๆ

รายการอ้างอิง

- Bloom, B. S. (1956). **Taxonomy of educational Objectives: The Classification of Education Goals**. New York: David Mckay.
- Robbins. (1995). **Peer coaching**. In Block, R(ed), *School Improvement Programs*. Mahwah. NJ:Prenntice Hall.
- S.M. Hord. (1997). **Professional Learning Communities: Communnities of Inquiry and Improvement**. Austin: Southwest Educational Development Laboratory.
- Sir Francis Bacon. (1976). **Reading**. In the Home Book of Quatation Classical and Modern.
- Wallce, C. (1992). **Reading**. Oxford : Oxford University Press.
- Willerman, M., McNeely, S. L., and Koffman, E. C. (1991). **Teacers helping teachers, peer observation and assistance**. New York: Praeger Publisher.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กัลยา ยวนมาลัย. (2549). **การอ่านเพื่อชีวิต**. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรีนติ้งเฮ้าส์.
- กัสมัสส์ อาแด. (2561). “การพัฒนารูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพด้วยกระบวนการวิจัยปฏิบัติการแบบร่วมมือร่วมพลังในโรงเรียนประถมศึกษา.” *ดุชนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา*.
- กิตติกาญจน์ อินทเกตุ. (2557). “การพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH-PLUS.” *วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร*.
- เกศรินทร์ หาญดำรงรักษ์. (2555). “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ชุดการสอน.” *วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร*.
- ขวัญชนก นัยจรรย์. (2551). “ผลของการใช้รูปแบบการเรียนการสอนด้วยวิธีวิจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยและความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม.” *วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*.

- จักรกริช ปิยะ. (2557). “การศึกษาการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social media) เพื่อการบริหารงานก่อสร้างกรณีศึกษา ห้างหุ้นส่วนจำกัด เทคโนโลยีเตอร์ (2001) อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการก่อสร้างและสาธารณูปโภค มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- จิราภรณ์ สุกุลเหลืองอร่าม. (2554). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนไผ่ดำพิทยาคม รัชมังคลาภิเษกระหว่างกลุ่มที่สอนด้วยเทคนิค SQ3R กับกลุ่มที่สอนด้วยเทคนิค KWLH-Plus.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). **การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน**. กรุงเทพฯ : ศิลปาบรรณาการ.
- ฉัตรแก้ว ภูนาหา. (2559). “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเขาพระนอนวิทยาคม โดยใช้เทคนิค KWLH-Plus.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- เฉลิมลาภ ทองอาจ. (2561). **การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical reading) สมรรถนะสำคัญของคนในทุกศตวรรษ**. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 20 พฤษภาคม 2561. เข้าถึงได้จาก www.gotoknow.org/posts/509349.
- ชลธิชา จันทร์แก้ว. (2549). “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWLH-Plus.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชูชาติ พ่วงสมจิตร. (2558). **ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและแนวทางการนำมาใช้ในสถานศึกษา**. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมิกราช.
- ณัฐกิตติ์ สิริวัฒนาทากุล. (2562). “การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างความสามารถการจัดการเรียนรู้ สำหรับครูภาษาไทย ระดับประถมศึกษา เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนของนักเรียน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ.” รายงานวิจัย ภาควิชาหลักสูตรและวิธีการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เตือนใจ คดี. (2554). “การพัฒนาความสารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบอุปนัยของจอห์น สจ๊อต มิลล์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทรงศนี้อยู่ แก้วนก. (2556). “ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWLH-Plus ร่วมกับนิทานพื้นบ้าน

ที่มีต่อการอ่านเพื่อทำความเข้าใจและการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและ
การสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ.

ทิตนา แคมมณี. (2548). **ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.**

กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธีรยุทธ รุจาคม. (2561). “การดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ของครูโรงเรียน
มัธยมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ กลุ่ม 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 6.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยพะเยา.

บันลือ พุกชะวัน. (2556). **แนวพัฒนาการอ่านเร็ว คิดเป็น.** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

ประเทิน มหาจันทร์. (2530). **การสอนอ่านเบื้องต้น.** กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

ปัทมา วิญญูกุล. (2551). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้วิธีสอนตามแนวคิดหมวกหกใบกับวิธีสอนตามแนวคิดของ
สเตอร์นเบอร์ก.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ผกาศรี เย็นจิต. (2542). **การอ่าน.** ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พงษ์ศักดิ์ พางาม. (2549). “การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้นิทานพื้นบ้านอีสาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.” วิทยานิพนธ์ปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาพัฒนาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

พรรณิการ์ สมัคร. (2557). “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหา
บัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

พิชิต วิจิตรบุญรักษ์. (2560). **สื่อสังคมออนไลน์: สื่อแห่งอนาคต.** [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 22 มิถุนายน
2561. เข้าถึงได้จาก www.bu.ac.th/knowledgecenter/executive_journal/oct_dec_11/pdf/aw016.pdf.

มานะ ตีรียาภิวัดน์. (2560). **นักข่าวกับ Socail Media.** [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 23 มิถุนายน 2561.
เข้าถึงได้จาก www.tja.or.th/index.php?option=com_content&view.

วัชรา เล่าเรียนดี. (2556). **ศาสตร์และการนิเทศการสอนและการได้ช การพัฒนาวิชาชีพ : ทฤษฎีกล
ยุทธ์สู่การปฏิบัติ.** พิมพ์ครั้งที่ 12 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขต

สนามจันทร์.

วิริยา วิริยารัมภะ. (2549). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยใช้เทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ และวิธีการสอนแบบปกติ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วิไลลักษณ์ ศิริจันทร์. (2546). **การสอนและส่งเสริมการอ่าน**. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.

ศิริชัย กาญจนวาสี. (2552). **ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม**. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิริปรียา ใจบุญมา. (2561). “การพัฒนาเครื่องมือวัดการปฏิบัติของครูในชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์. (2548). **กลเม็ดการอ่านให้เก่ง**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สถาพรบุ๊คส์.

สมพร มั่นตะสูตร แห่งพิพัฒน์. (2534). **การอ่านทั่วไป**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอ.เอส. พรินต์ติ้งเฮาส์.

สมุทรา สมปอง. (2558). “การพัฒนารูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในโรงเรียนประถมศึกษา : การวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา ดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารและการพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สำลี รักสุทธี. (2553). **สอนอย่างไร ให้เด็กอ่านออก อ่านได้ อ่านคล่อง อ่านเป็น เขียนได้เขียนคล่อง และเขียนเป็น**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์พัฒนาศึกษา.

สิริกัญญา จันทร์คง. (2558). **ทฤษฎีการเรียนรู้ของ Bloom (Bloom's Taxonomy)**. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 20 พฤษภาคม 2561. เข้าถึงได้จาก <https://sirikanya926.wordpress.com>.

สิริอาภา รัชตะหิรัญ. (2548). **วิชา465 141**. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2536). **การอ่าน**. วิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.

สุพิชฌาย์ นพวงศ์ ณ อยุธยา. (2559). **บทที่ 4 ทักษะการอ่านเพื่อการรับสารอย่างสร้างสรรค์**. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 13 พฤษภาคม 2561. เข้าถึงได้จาก <https://issuu.com/Artpuritatdeeparaset>.

สุรสิทธิ์ วิทยารัฐ. (2545). **การสื่อข่าว: หลักการและเทคนิค**. คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.

สุรางศรี วิเศษ. (2553). **พัฒนาการอ่านและการเขียน(THA223)**. ปทุมธานี: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยรังสิต.

เสถียร อ่วมพรหม. (2560). **แนวทางการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ**. อุดรธานี.

- เสาวภา ช่วยแก้ว. (2557). “การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH PLUS.”
วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- โสรัจจ์ หงศ์ลดารมภ์. (2553). **เสรีภาพบนอินเทอร์เน็ต แนวคิดทางจริยธรรมและปรัชญา**. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อนุสรรา สุวรรณวงศ์. (2558). “กลยุทธ์การบริหารเพื่อเสริมสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับ
ครูโรงเรียนเอกชน.” ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- อรสา กุณศิลา. (2556). “การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาความสามารถการจัดการเรียนรู้
ของครูคณิตศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3.” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขา
หลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อรัญเวศ, ถ. (2560). **ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ(PLC)คืออะไร**. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 20
พฤษภาคม 2561. เข้าถึงได้จาก <http://thawin09.blogspot.com/2017/02/plc.html>.
- เอมอร เนียมน้อย. (2551). **พัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยวิธีSQ3R**. กรุงเทพฯ:
สุวีริยาสาส์น.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สาธิต จันทรวินิจ
ตำแหน่ง ข้าราชการบำนาญ
สถานที่ทำงาน ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
2. อาจารย์ ดร.พิณพนธ์ คงวิจิตร
ตำแหน่ง อาจารย์
สถานที่ทำงาน ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
3. อาจารย์ ดร.ณัฐกิตต์ สิริวัฒนาทากุล
ตำแหน่ง อติตอาจารย์
วุฒิการศึกษา ปริญญาตรีบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน) กลุ่มสาขาการสอนภาษาไทย
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- แบบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus
- แบบสังเกตการสอนของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus
- แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus
- แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus
- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
- แบบสอบถามความคิดเห็นของครูภาษาไทยที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus

เกณฑ์การประเมินแบบทดสอบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
และเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus

จุดประสงค์

1. ครูผู้สอนสามารถอธิบายความหมาย หลักการ และแนวทางการปฏิบัติการสร้างชุมชนการเรียนรู้ได้ถูกต้อง ครบถ้วนทุกประเด็น
2. ครูผู้สอนสามารถอธิบายขั้นตอนของวิธีสอนอ่านแบบ KWLH-Plus ได้ครบทุกขั้นตอน

กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนในประเด็นต่อไปนี้

.1. การสร้างชุมชนการเรียนรู้ (PLC) 5 คะแนน

- 5 คะแนน: อธิบายความหมาย หลักการ และแนวทางการปฏิบัติการสร้างชุมชนการเรียนรู้ได้ถูกต้อง ครบถ้วนทุกประเด็น
- 4 คะแนน: อธิบายความหมาย หลักการ และแนวทางการปฏิบัติการสร้างชุมชนการเรียนรู้ได้แต่ขาด 1 ประเด็น
- 3 คะแนน: อธิบายความหมาย หลักการ และแนวทางการปฏิบัติการสร้างชุมชนการเรียนรู้ได้แต่ขาด 2 ประเด็น
- 2 คะแนน: อธิบายความหมาย หลักการ และแนวทางการปฏิบัติการสร้างชุมชนการเรียนรู้ได้แต่ขาด 3 ประเด็น
- 1 คะแนน: อธิบายความหมาย หลักการ และแนวทางการปฏิบัติการสร้างชุมชนการเรียนรู้ได้แต่ขาด 4 ประเด็น
- 0 คะแนน: ไม่สามารถอธิบายความหมาย หลักการ และแนวทางการปฏิบัติการสร้างชุมชนการเรียนรู้ได้

2. การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนอ่านแบบ KWLH-Plus 5 คะแนน

- 5 คะแนน: อธิบายขั้นตอนของวิธีสอนอ่านแบบ KWLH-Plus ได้ครบทุกขั้นตอน
- 4 คะแนน: อธิบายขั้นตอนของวิธีสอนอ่านแบบ KWLH-Plus ได้แต่ขาด 1 ขั้นตอน
- 3 คะแนน: อธิบายขั้นตอนของวิธีสอนอ่านแบบ KWLH-Plus ได้แต่ขาด 2 ขั้นตอน
- 2 คะแนน: อธิบายขั้นตอนของวิธีสอนอ่านแบบ KWLH-Plus ได้แต่ขาด 3 ขั้นตอน
- 1 คะแนน : อธิบายขั้นตอนของวิธีสอนอ่านแบบ KWLH-Plus ได้แต่ขาด 4-5 ขั้นตอน
- 0 คะแนน: ไม่สามารถอธิบายขั้นตอนของวิธีสอนอ่านแบบ KWLH-Plus ได้ อธิบายผิดพลาดคลาดเคลื่อน ไม่เรียงลำดับ

**แนวคำตอบแบบทดสอบวัดความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
และเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus**

1. จงอธิบายอธิบายความหมาย หลักการและแนวทางการปฏิบัติการสร้างชุมชนการเรียนรู้ (5 คะแนน)

ความหมาย

ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ คือ วิธีการในการพัฒนาครูโดยจัดบรรยากาศให้ครูได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ส่งผลให้ครูไม่โดดเดี่ยวและมีเครือข่ายในการทำงานเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน / การแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ร่วมกันของครู

หลักการและแนวทาง

สร้างภาวะผู้นำร่วมกัน สร้างและส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์แก่ทุกคน สร้างค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วม สร้างเงื่อนไขที่เกื้อกูล / การสร้างชุมชนการเรียนรู้ของครูในสถานศึกษาต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารสถานศึกษาในฐานะผู้นำองค์กร ต้องทุ่มเทความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ในการขับเคลื่อนให้สถานศึกษาเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ภายใต้การมีส่วนร่วมของทุกคน

2. จงอธิบายการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนอ่านแบบ KWLH-Plus (5 คะแนน)

การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus

1. เตรียมความพร้อมให้ความรู้พื้นฐานด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
2. กิจกรรมฝึกการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
 - 2.1 นำเข้าสู่บทเรียน
 - 2.2 เสนอหัวข้อเรื่องให้นักเรียนตอบในชั้น K
นักเรียนรู้อะไรบ้างจากหัวข้อเรื่อง เขียนคำตอบลงใน K
 - 2.3 ครูถามคำถามนักเรียน อยากู้อะไรบ้างจากหัวข้อเรื่องดังกล่าว ชั้น W เขียนคำตอบลงใน W
 - 2.4 ให้นักเรียนอ่านรายละเอียดของเรื่องและให้เขียนตอบลงในช่อง L ให้ทั่วถึงทุกคน คือ ชั้น L นักเรียนรู้อะไรบ้าง
 - 2.5 ให้นักเรียนหาความรู้เพิ่มเติมในชั้น H โดยถามคำถามว่านักเรียนจะหาความรู้เพิ่มเติมในเรื่อง ดังกล่าวได้จากที่ใดบ้าง และอย่างไร นักเรียนช่วยกันตอบ ลงในช่อง H
 - 2.6 นักเรียนช่วยกันสร้างแผนผังความคิดจากเรื่องที่อ่าน
 - 2.7 นักเรียน และครูช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่าน
 - 2.8 นักเรียนฝึกเพิ่มเติมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้ KWLH และเขียนแผนผังความคิดและสรุป
3. วัดและประเมินผลการศึกษาโดยใช้แบบฝึกหัดย่อย หรือให้สรุปวิธีคิด

แบบสังเกตการสอนของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอน
โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus

ชื่อผู้รับการสังเกต.....ตำแหน่ง.....
 กลุ่มสาระการเรียนรู้.....สอนระดับชั้น.....
 แผนการเรียนรู้ที่.....หน่วยการเรียนรู้ที่.....เรื่อง.....
 สอนวันที่.....

รายการประเมิน	ปฏิบัติ		หมายเหตุ
	มี	ไม่มี	
ด้านการเตรียมการสอน			
1. ครูผู้สอนมีความพร้อมในการสอน			
2. ครูผู้สอนจัดบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้			
3. ครูผู้สอนนำเสนอเนื้อหาได้ครบถ้วน			
4. ครูผู้สอนใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้เป็นไปตามแผนการจัดการเรียนรู้หรือตรงตามเวลาที่กำหนด			
5. ครูผู้สอนใส่ใจนักเรียนอย่างทั่วถึง			
6. ครูผู้สอนกระตุ้นนักเรียนให้ร่วมกิจกรรมการเรียนรู้			
7. ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมกิจกรรมการเรียนรู้			
8. ครูผู้สอนปฏิบัติการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบทุกขั้นตอนทั้งกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้และกิจกรรมรวบยอด			
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
1. ครูผู้สอนมีการนำเข้าสู่บทเรียน			
2. ครูผู้สอนจัดกิจกรรมตามขั้นตอนของวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus ดังนี้			
2.1 ชั้น K ครูสอบถามความรู้เดิมของนักเรียน (Know- K)			
2.2 ชั้น W ครูถามคำถามนักเรียน (What - W)			
2.3 ชั้น L นักเรียนอ่านรายละเอียด (Learn - L)			
2.4 ชั้น H นักเรียนหาความรู้เพิ่มเติม (How- H)			

รายการประเมิน	ปฏิบัติ		หมายเหตุ
	มี	ไม่มี	
2.5 ชั้น Plus นักเรียนสร้างแผนผังความคิด			
2.6 ชั้นสรุป นักเรียนและครูช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่าน			
2.7 นักเรียนฝึกเพิ่มเติมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้ KWLH และเขียนแผนผังความคิดและสรุป			
ด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้			
1. ครูผู้สอนเตรียมสื่อและแหล่งการเรียนรู้ครบถ้วน			
2. ครูผู้สอนใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้อย่างถูกต้องและครบถ้วน			
ด้านการวัดและการประเมินผล			
1. ครูผู้สอนวัดและประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้			
2. ครูผู้สอนวัดและประเมินผลถูกต้องตามเครื่องมือและเกณฑ์การวัดและประเมินผล			

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สังเกต

(.....)

แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
และกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus

ชื่อ - สกุล..... ระดับชั้นที่สอน

1. ผลการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

2. ปัญหาและอุปสรรคที่พบในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

3. แนวทาง/วิธีแก้ไขปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

4. ข้อเสนอแนะต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

.....

.....

.....

.....

5. ข้อเสนอแนะต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus

.....

.....

.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH-Plus

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย	วิชา ภาษาไทย	รหัสวิชา ท23101
เรื่อง การอ่านจับใจความจากตำนาน	ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3	เวลา 1 คาบ
ผู้สอน ครูวิจิตรา สามาอาพัฒน์	โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล	

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

1.1 มาตรฐานการเรียนรู้

ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

1.2 ตัวชี้วัด

ม. 3/3 ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน

ม. 3/4 อ่านเรื่องต่าง ๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความและรายงาน

2. สาระสำคัญ

การอ่านจับใจความสำคัญ คือ การอ่านที่มุ่งให้ผู้อ่านเก็บสาระสำคัญหรือใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ ใจความสำคัญ หมายถึง ใจความที่สำคัญและเด่นที่สุดในย่อหน้า เป็นแก่นของย่อหน้าที่สามารถครอบคลุมเนื้อความในประโยคอื่นๆ ประโยคที่เป็นใจความสำคัญสามารถเป็นใจความได้โดยไม่ต้องมีประโยคอื่นมาประกอบ ซึ่งในแต่ละย่อหน้าจะมีประโยคใจความสำคัญเพียงประโยคเดียวหรืออย่างมากไม่เกินสองประโยค

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้

4. สมรรถนะของผู้เรียน

- 1) ความสามารถในการคิด
- 2) ความสามารถในการสื่อสาร
- 3) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- 1) ใฝ่เรียนรู้
- 2) มุ่งมั่นในการทำงาน

6. สารการเรียนรู้

ด้านความรู้

- 1) ความหมายของการอ่านจับใจความสำคัญ
- 2) หลักของการอ่านจับใจความสำคัญ

ด้านทักษะกระบวนการ

- 1) ทักษะการอ่านจับใจความ

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- 1) ใฝ่เรียนรู้
- 2) มุ่งมั่นในการทำงาน

7. ภาระ/ชิ้นงาน

แบบบันทึกการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ KWLH-Plus Chart

8. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
สังเกตพฤติกรรมนักเรียน	แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์
ตรวจแบบบันทึกการอ่าน อย่างมีวิจารณญาณ KWLH- Plus Chart	แบบประเมินการบันทึกการอ่าน อย่างมีวิจารณญาณ KWLH-Plus Chart	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมนักเรียน

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน		
	3	2	1
ความร่วมมือกันทำกิจกรรม	มีความสนใจ ตั้งใจและมี ความกระตือรือร้นใน การทำงาน	ตั้งใจทำงานและมีความ กระตือรือร้น	ตั้งใจทำงานแต่ขาด ความกระตือรือร้น
การแสดงความคิดเห็น	แสดงความคิดเห็นกับเพื่อน ในกลุ่มทุกครั้งและมีเหตุผล ถูกต้อง	แสดงความคิดเห็นกับเพื่อน ในกลุ่มแต่ใช้เหตุผลไม่ ถูกต้อง	แสดงความคิดเห็นกับเพื่อน แต่ไม่มีเหตุผล
การรับฟังความคิดเห็น	ยอมรับฟังความคิดเห็นของ ผู้อื่นทุกครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของ ผู้อื่นบ้าง	ไม่รับฟังความคิดเห็นของ คนอื่นเลย
ความรับผิดชอบต่องาน ที่ได้รับมอบหมาย	ทำงานได้สำเร็จตามเป้าหมาย ตรงเวลาที่กำหนด	ทำงานได้สำเร็จตาม เป้าหมาย ช้ากว่าเวลาที่ กำหนด	ทำงานไม่สำเร็จตาม เป้าหมาย

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

คะแนน 11-12 คะแนน อยู่ในระดับ ดีมาก

คะแนน 9-10 คะแนน อยู่ในระดับ ดี

คะแนน 7-8 คะแนน อยู่ในระดับ พอใช้

คะแนน 4-6 คะแนน อยู่ในระดับ ปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินแบบบันทึกการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ KWLH-Plus Chart

ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน			
	4	3	2	1
การเขียนตอบ คำถามลงไป ใน ตารางช่อง K W L H	เขียนคำตอบได้ครบ ทุกรายการและ สอดคล้องกับคำถาม - ระบุแหล่งค้นคว้า ได้ 3 แหล่งขึ้นไป	เขียนคำตอบได้ครบ ทุกรายการและ สอดคล้องกับคำถาม เป็นส่วนใหญ่ - ระบุแหล่งค้นคว้าได้ 2 แหล่ง	เขียนคำตอบได้ครบ ทุกรายการแต่ไม่ สอดคล้องกับคำถาม - ระบุแหล่งค้นคว้าได้ 1 แหล่ง	เขียนคำตอบไม่ครบ และไม่สอดคล้องกับ คำถาม - ไม่ระบุแหล่งค้นคว้า
การสร้างแผนผัง ความคิด (Mind Mapping)	- เนื้อหาครอบคลุม ประเด็นสำคัญของ เรื่องที่อ่านครบทุก ประเด็น - เชื่อมโยงความคิด สัมพันธ์กับคำสำคัญ ของเรื่องที่อ่านทุก แห่ง	- เนื้อหาครอบคลุม ประเด็นสำคัญของ เรื่องที่อ่านขาด 1 ประเด็น - เชื่อมโยงความคิดไม่ สัมพันธ์กับคำสำคัญ ของเรื่องที่อ่าน 1 แห่ง	- เนื้อหาครอบคลุม ประเด็นสำคัญของ เรื่องที่อ่านขาด 2 ประเด็น - เชื่อมโยงความคิดไม่ สัมพันธ์กับคำสำคัญ ของเรื่องที่อ่าน 2 แห่ง	- เนื้อหาครอบคลุม ประเด็นสำคัญของ เรื่องที่อ่านขาด 3 ประเด็นขึ้นไป - เชื่อมโยงความคิด ไม่สัมพันธ์กับคำ สำคัญของเรื่องที่อ่าน 3 แห่งขึ้นไป
การสรุปใจความ สำคัญ	- สรุปใจความสำคัญ ของเรื่องครบทุก ประเด็น	- สรุปใจความสำคัญ ของเรื่องขาด 1 ประเด็น	- สรุปใจความสำคัญ ของเรื่องขาด 2 ประเด็น	- สรุปใจความสำคัญ ของเรื่องขาด 3 ประเด็นขึ้นไป

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

คะแนน 11-12 คะแนน	อยู่ในระดับ ดีมาก
คะแนน 9-10 คะแนน	อยู่ในระดับ ดี
คะแนน 7-8 คะแนน	อยู่ในระดับ พอใช้
คะแนน 4-6 คะแนน	อยู่ในระดับ ปรับปรุง

9. กิจกรรมการเรียนรู้

1. การเตรียมความพร้อมในการให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับ KWLH-Plus Chart

ครูอธิบายขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH-Plus และวิธีการเขียนบันทึกข้อมูลในแบบบันทึกการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ KWLH-Plus Chart

2. กิจกรรมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus)

2.1 นำเข้าสู่บทเรียน

ครูนำภาพเกี่ยวกับเหตุการณ์ถ้ำหลวง ขุนน้ำนางนอน จำนวน 1 ภาพ ให้นักเรียนดู ครูตั้งคำถามให้นักเรียนตอบคำถามสั้น ๆ โดยมีแนวคำถามดังนี้

- ภาพนี้คือภาพเกี่ยวกับอะไร
- จากภาพมีเหตุการณ์สำคัญอะไรเกิดขึ้น
- มีตำนานที่เกี่ยวข้องในภาพนี้หรือไม่

ครูเชื่อมโยงภาพดังกล่าวเข้าสู่การอ่านจับใจความอย่างมีวิจารณญาณ เรื่องตำนานถ้ำหลวง ขุนน้ำนางนอน

ขั้น K – What we know

2.2 ขั้น K – What we know คือการเสนอหัวข้อเรื่อง ให้นักเรียนตอบในขั้น K นักเรียนรู้อะไรบ้างจากหัวข้อเรื่อง เขียนคำตอบลงในตารางช่อง K

- ครูอธิบายความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการอ่านจับใจความ เช่น ความหมายและขั้นตอนการอ่านจับใจความ

- นักเรียนศึกษาใบความรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความ ครูแจกแบบฝึกอ่านจับใจความ เรื่อง ตำนานถ้ำหลวง ขุนน้ำนางนอน และแบบบันทึกการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ KWLH-Plus Chart

- ครูเสนอหัวข้อเรื่อง “ตำนานถ้ำหลวง ขุนน้ำนางนอน” เพื่อให้นักเรียนพิจารณา แล้วกระตุ้นให้นักเรียนบอกถึงความรู้เกี่ยวกับชื่อเรื่องว่านักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับชื่อเรื่องที่จะอ่านมากเพียงใด โดยให้นักเรียนเขียนคำตอบลงในตารางช่อง K

ขั้น W – What we want to know

2.3 ขั้น W – What we want to know ครูถามนักเรียนว่าอยากรู้อะไรบ้างจากหัวข้อเรื่องดังกล่าว แล้วเขียนคำตอบลงในตารางช่อง W

- นักเรียนตั้งคำถามที่ต้องการรู้อะไรจากเรื่อง ตำนานถ้ำหลวง ขุนน้ำนางนอน ที่จะอ่าน โดยบันทึกลงในตารางช่อง W โดยครูเน้นให้นักเรียนตั้งคำถามเชิงวิเคราะห์ แล้วอ่านเรื่องอย่างละเอียดและตรวจสอบสิ่งที่ได้กับการอ่านกับคำถามที่ได้บันทึกไว้

ขั้น L – What we have learned

2.4 ขั้น L – What we have learned ให้นักเรียนอ่านรายละเอียดของเรื่องและให้เขียนตอบลงในตารางช่อง L ว่านักเรียนรู้อะไรบ้าง

- นักเรียนเขียนบันทึกสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการอ่านเรื่อง ตำนานถ้ำหลวง ขุนน้ำนางนอน ลงในตารางช่อง L และตรวจสอบว่ามีคำถามใดบ้างที่ยังไม่ได้คำตอบ

- นักเรียนและครูร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องของแต่ละคำถาม และหากมีคำถามใดที่ยังไม่ได้คำตอบให้นักเรียนเว้นไว้ เพื่อสืบค้นจากแหล่งเรียนรู้

ขั้น H - How we can learn more

2.5 ขั้น H - How we can learn more ให้นักเรียนหาความรู้เพิ่มเติมในขั้น H

- ครูถามนักเรียนว่าจะหาความรู้เพิ่มเติมในเรื่อง ตำนานถ้ำหลวง ขุนน้ำนางนอน ได้จากที่ใดบ้างนักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้ที่จะไปค้นคว้า อินเทอร์เน็ต หนังสือ เอกสาร ตำรา หรือค้นคว้าจากห้องสมุด แล้วให้นักเรียนไปหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ แล้วบันทึกข้อมูลความรู้ที่ไปค้นคว้าในตารางช่อง H

ขั้นสร้างแผนผังความคิด (Mind Mapping)

2.6 นักเรียนช่วยกันสร้างแผนผังความคิดจากเรื่องที่อ่าน

- นักเรียนอ่านเนื้อหาที่ได้บันทึกไว้ตั้งแต่ขั้น K นำมาเรียบเรียงเป็นประเด็นและเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูลเพื่อสร้างเป็นแผนผังความคิด (Mind Mapping)

ขั้นสรุป

2.7 นักเรียนและครูร่วมกันสรุปเรื่องที่อ่าน

- นักเรียนและครูร่วมกับสรุปใจความสำคัญเรื่อง ตำนานถ้ำหลวง ขุนน้ำนางนอน โดยการซักถามและให้นักเรียนลำดับเรื่องให้ถูกต้องเพื่อให้เข้าใจง่ายในภาษาของตนเองและบันทึกลงแบบบันทึกการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ KWLH-Plus Chart

3. การวัดและประเมินผล

- นักเรียนและครูร่วมกับสรุปการจับใจความเรื่อง ตำนานถ้ำหลวง ขุนน้ำนางนอน
- นักเรียนส่งแบบบันทึกการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ KWLH-Plus Chart

10. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

10.1 สื่อการเรียนรู้

- 1) ใบความรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ
- 2) แบบฝึกอ่านจับใจความ เรื่อง ตำนานถ้ำหลวง ขุนน้ำนางนอน
- 3) แบบบันทึกการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ KWLH-Plus Chart

10.2 แหล่งการเรียนรู้

- 1) อินเทอร์เน็ต
- 2) หนังสือ ตำรา และเอกสาร
- 3) ห้องสมุดโรงเรียน

ใบความรู้

เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ

ความหมายของการอ่านจับใจความสำคัญ

การอ่านเพื่อจับใจความ เป็นการอ่านที่มุ่งให้ผู้อ่านเก็บสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านความหมายของใจความ

ใจความสำคัญ หมายถึง ใจความที่เด่นชัดในย่อหน้า เป็นแก่นของย่อหน้าที่สามารถครอบคลุมเนื้อความในประโยคอื่น ๆ ในย่อหน้านั้นหรือประโยคที่สามารถเป็นหัวเรื่องของย่อหน้านั้นได้ ถ้าตัดเนื้อความของประโยคอื่นออกหมด หรือสามารถเป็นใจความหรือประโยคเดียว ๆ ได้ โดยไม่ต้องมีประโยคอื่นประกอบ ซึ่งใน แต่ละย่อหน้าจะมีประโยคในใจความสำคัญเพียงประโยคเดียว หรืออย่างมากไม่เกินสองประโยค

ใจความรอง หรือ พลความ (พน-ละ-ความ) หมายถึง ใจความหรือประโยคที่ขยายความประโยคใจความสำคัญ เป็นใจความสนับสนุนใจความสำคัญให้ชัดเจนขึ้น อาจเป็นการอธิบายให้รายละเอียด ให้คำจำกัดความ ยกตัวอย่าง เปรียบเทียบ หรือแสดงเหตุผลอย่างถี่ถ้วน เพื่อสนับสนุนความคิด ส่วนที่มีใจความสำคัญ และมีใจความรอง แต่ช่วยขยายความให้มากขึ้น คือ รายละเอียด

หลักการอ่านจับใจความสำคัญ

วิธีการจับใจความมีหลายอย่าง ขึ้นอยู่กับความชอบว่าอย่างไร เช่น การทำเครื่องหมายเส้นใต้ การใช้สีต่างๆ กัน แสดงความสำคัญมากน้อยของข้อความ การบันทึกย่อเป็นส่วนหนึ่งของการอ่านจับใจความสำคัญที่ดี แต่ผู้ที่ย่อควรย่อด้วยสำนวนภาษาและสำนวนของตนเองไม่ควรย่อด้วยการตัดเอาข้อความสำคัญมาเรียงต่อกัน เพราะอาจทำให้ผู้อ่านพลาดสาระสำคัญบางตอนไปอันเป็นเหตุให้การตีความผิดพลาดคลาดเคลื่อนได้ ในการอ่านเพื่อค้นหาใจความ ผู้อ่านควรปฏิบัติ ดังนี้

ขั้นที่ 1 อ่านชื่อเรื่องทุกถ้อยคำ ทำความเข้าใจความหมายก่อนที่จะอ่านเนื้อเรื่อง เพราะโดยทั่วไปชื่อเรื่องจะให้แนวทางเกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่อง

ขั้นที่ 2 อ่านเนื้อเรื่องที่ละย่อหน้าอย่างละเอียด เมื่ออ่านจบแต่ละย่อหน้าให้หาประโยคสำคัญของย่อหน้า

ขั้นที่ 3 จดบันทึกประโยคสำคัญของแต่ละย่อหน้าลงสมุด

ขั้นที่ 4 อ่านประโยคสำคัญที่จดบันทึกไว้อย่างละเอียดแล้วเทียบเคียงกับเนื้อเรื่องที่อ่านทั้งหมด เพื่อตรวจสอบว่าเป็นประโยคสำคัญของแต่ละย่อหน้าจริงหรือไม่

ขั้นที่ 5 นำประโยคสำคัญทั้งหมดที่บันทึกไว้มาเขียนเรียงลำดับให้เป็นใจความโดยปรับภาษาให้สละสลวย และให้มีความเชื่อมโยงเกี่ยวข้องกัน

ขั้นที่ 6 อ่านใจความที่ปรับภาษาอย่างละเอียด เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความชัดเจน การสะกดคำ การเว้นวรรค และหลักภาษา

ตัวอย่าง

ข้อความที่ 1

“เศรษฐกิจพอเพียง คือ การสร้างงานอาชีพให้มีฐานะพอมีพอกิน เพียงพอที่จะพึ่งพาตนเองได้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ รับสั่งว่า เศรษฐกิจพอเพียง ต้องช่วยตัวเอง ไม่พุ่มเพอญ อยู่อย่างธรรมดา อยู่อย่างมีเหตุมีผล ถ้าเราคำเนินชีวิตเช่นนี้ ก็คงมีเงินเหลือเก็บ”

ใจความสำคัญของข้อความข้างต้นคือ การดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงจะทำให้มีเงินเหลือเก็บ

ข้อความที่ 2

“ในสังคมไทยปัจจุบันเต็มไปด้วยความเชื่อมากกว่าความคิด พฤติกรรมของผู้คนในสังคมแสดงให้เห็นชัดเจนว่า ชีวิตอยู่ด้วยความเชื่อมากกว่าอยู่ด้วยความคิด ดังนั้นถ้อยคำที่กระจกหลังของรถที่ปรากฏตามท้องถนน จึงมีแต่คำว่า รถคันนี้สี...ตรงข้ามกับรถที่เป็นสีจริง เช่น รถสีแดงก็เขียนว่ารถคันนี้สีเขียว หรือในจอโทรทัศน์ก็มีแต่ความเชื่อมากกว่าความคิด แม้หลายรายการจะขึ้นตัวอักษรว่าโปรดใช้วิจารณญาณในการชมด้วยก็ตาม จะมีสักกี่คนจะอ่านหรือฟังถ้อยคำเหล่านั้น หรือแม้แต่ในชีวิตทั่วไปในทันทีที่เกิดเรื่องประหลาดขึ้น ไม่ว่าจะเป็ธรรมชาติที่ผิดเพี้ยนหรืออย่างใดก็ตาม สิ่งแรกที่คนในสังคมจะทำคือ บูชากราบไหว้และขอหวย สิ่งที่เกิดขึ้นเหล่านี้เป็นเรื่องราวธรรมดาไปเสียแล้วและเป็นทีเฮฮาสำหรับบางกลุ่ม คนในสายการเมืองและสายบันเทิงที่เป็นสายคุมความคิดและความรู้สึกของคนทั้งประเทศก็ใช้ความเชื่อเช่นกัน จนดิฉันคิดว่า เราอาจเปลี่ยนแปลงสังคมแห่งความเชื่อนี้กลับมาเป็นสังคมแห่งการคิดได้ยากยิ่งแล้ว จึงอยากให้เราช่วยกันทำสังคมแห่งความเชื่อนี้เป็นสังคมแห่งความเชื่อที่เป็นบวก แต่พอดีและพอควร”

ใจความสำคัญของข้อความข้างต้นคือ ในสังคมไทยปัจจุบันเต็มไปด้วยความเชื่อมากกว่าความคิด

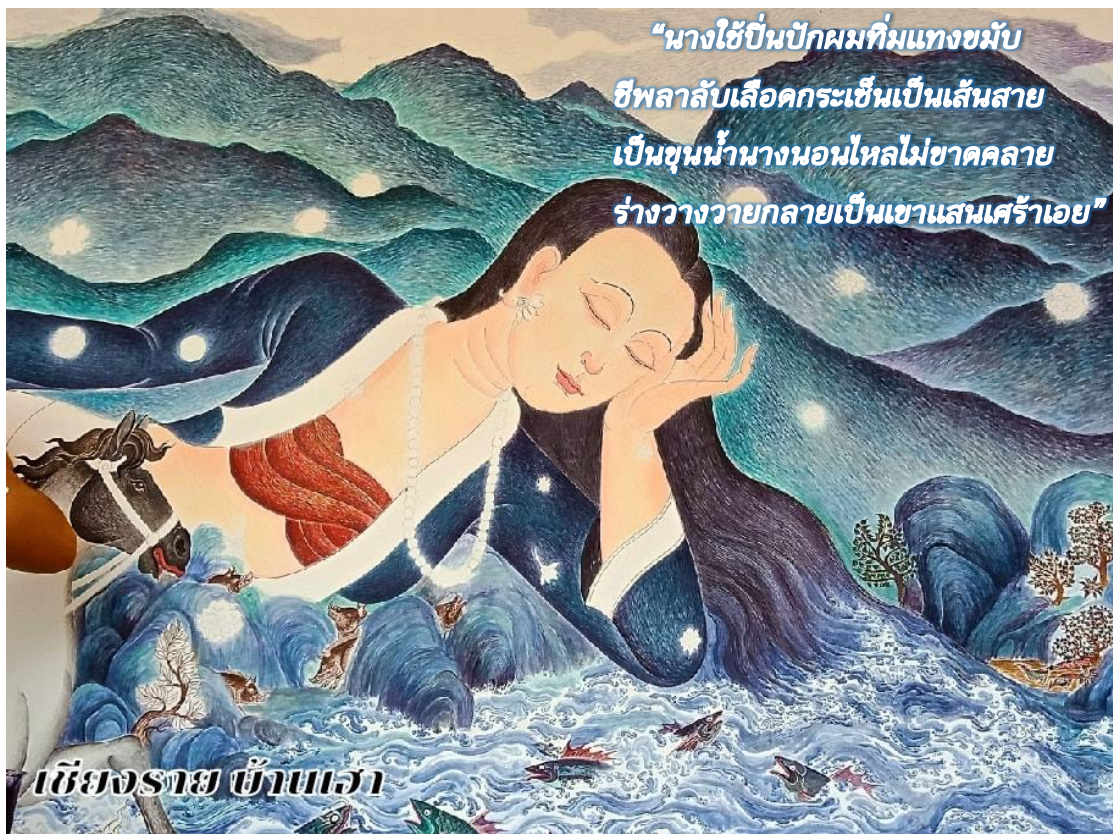
ข้อความที่ 3

“ผมผ่านการใช้ชีวิตมามากแล้ว ทั้งชีวิตเพื่อการทำงาน ชีวิตเพื่อสังคม ชีวิตเพื่อครอบครัว ญาติมิตร และชีวิตเพื่อ ตนเอง รู้สึกว่าได้ผ่านการใช้ชีวิตมามากพอแล้ว ที่ยังมีชีวิตและทำกิจกรรมต่างๆ ได้อยู่บ้าง ถือเป็นโชคดีและเป็นของแถม จึงใช้ชีวิตและทำกิจกรรมเท่าที่ทำได้ไปเรื่อยๆ อย่างสบายใจ แม้จะมีภาวะเจ็บป่วยอยู่แต่ก็ไม่รุนแรงมากยังคงช่วยตัวเองได้ ไปไหนมาไหนได้ แม้ในอัตราที่ค่อนข้างช้าและเจ็บปวดเพราะมีแรงน้อย”

ใจความสำคัญของข้อความข้างต้นคือ รู้สึกว่าได้ผ่านการใช้ชีวิตมามากพอแล้ว ที่ยังมีชีวิตและทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้อยู่บ้าง ถือเป็นโชคดีและเป็นของแถม

ตำนานถ้ำหลวง ขุนน้ำนางนอน

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ณ เมืองเชียงรุ่งสิบสองปันนา มีราชาธิดาองค์หนึ่งทรงพระสิริโฉมงดงามยิ่ง แอบรักกับชายเลี้ยงม้า ซึ่งเป็นการผิดกฎตามโบราณราชประเพณี แต่ด้วยความรักที่มีต่อกัน ทั้งสองได้แอบรักกันมาจนกระทั่ง พระราชาธิดาเกิดตั้งครรภ์ เห็นจะปิดความไว้ไม่ได้อีกต่อไป จึงหลบหนีตามกันมา พระราชาบิดารู้ความเกิดความอับอายที่พระราชาธิดาไฝ่ต่ำ ก็ส่งทหารไล่ติดตาม ทั้งสองระหกระเหินเดินป่า จนถึงร่มไม้ในที่ราบแห่งหนึ่งริมน้ำโขง ราชาธิดาซึ่งทรงพระครรภ์ ได้หลายเดือนแล้วเสด็จต่อไปไม่ไหว จึงบอกชายคนรักว่าไปต่อไม่ไหว หิว และเหนื่อยอ่อน จะรออยู่ที่นี้ ชายหนุ่มก็บอกนางว่า ให้รออยู่ที่นี้จะไปหาอาหารมาให้ อย่าเสด็จไปไหน แล้วชายหนุ่มก็เข้าไปหาอาหาร

กองทหารเชียงรุ่งตามมาทัน เห็นชายเลี้ยงม้าในป่า ก็เข้ารุมฟันแทง ตายอยู่กับที่ฝ่ายพระราชาธิดารอชายคนรักจนเย็นมืดค่ำก็ไม่เห็นกลับมา ชะงัดแก้อะไรก็คอยอยู่นาน ก็เห็นกองทหารของพระราชาบิดา ออกมาจากชายป่า เข้าล้อมพระราชาธิดาไว้ แล้วทูลเชิญกลับไปยังนครเชียงรุ่ง

พระราชธิดาตระหนกตกใจลั้งทม์ว่าชายคนรักจะเป็นอันตรายเสียแล้ว แต่ก็ยังแข็งใจตรัสถามทหารว่าเห็นชายหนุ่มหรือไม่ ทหารก็ทูลตอบว่า ได้ฆ่าตายเสียแล้วเมื่อทรงทราบดังนั้นพระราชธิดาทรงเสียพระทัยอย่างยิ่ง ทรงกรรแสงคร่ำครวญเกลือกกลิ้งอยู่กลับพัน ใคร่ครวญเห็นว่าคนรักก็ได้ตายจากไปแล้ว จะเสด็จกลับนครเข็ญรุ่งก็คงถูกราชอาชญาสาหัส อีกทั้งทรงครมภ์กับชายเลี้ยงม้า ชาวเมืองคงจะดูแลเล่นไปจนตลอดพระชนม์ เมื่อได้สติจึงตั้งสัจจะอธิษฐาน เอาความรักอันบริสุทธิ์เป็นที่ตั้ง ดึงปืนที่ปักผมออกมา แหวงพระขมับของพระองค์เองจนโลหิตไหลออกมาเป็นสาย ลี้นพระชนม์อยู่ตรงนั้น สายพระโลหิตที่ได้หลั่งไหลออกมา ได้กลายมาเป็นต้นแม่น้ำแม่สายในทุกวันนี้ ส่วนพระวรกายของพระราชธิดาที่นอนเหยียดยาวจากใต้จรดเหนือ ก็กลายเป็นดอยนางนอน จวบจนทุกวันนี้ อติเทพของพระนางกลายเป็นถ้ำหลวง และส่วนของพระอุทรที่ทรงครมภ์ก็เป็นดอยตุง ส่วนที่เป็นพระเศียรกลายเป็นดอยท่า (ปัจจุบันเรียกดอยจ้อง) พระถันกลายเป็นดอยอีกลูกหนึ่งขึ้นมา เรียกว่าดอยแม่ย่า ในตำนานลาวจกจากพงศาวดารลาวเฉียง เล่าว่าปู่เจ้าลาวจกเทวบุตรกำยบันได้เงินลงมาจากสวรรค์ ต่อมาได้สร้างตุงใหญ่ขึ้นปักบนดอยจึงเรียกดอยนั้นว่าดอยตุง ส่วนดอยที่เกิดจากพระถันนั้น ยอดพระถันเป็นที่อยู่ของชายาปู่เจ้าลาวจก จึงเรียกว่าดอยแม่ย่า ส่วนดอยที่เกิดจากพระเศียร เป็นดอยที่ราชโอรสปู่เจ้าลาวจกคอยพ่อ จึงเรียกว่าดอยท่า เชื่อกันว่าดอยทั้ง 3 ในเทือกเขานางนอนนี้เคยเป็นที่อยู่อาศัยของราชวงศ์ลาวจกราช ต้นวงศ์ของพญาเม็งราย ก่อนที่จะเคลื่อนย้ายมาสร้างเมืองหิรัญนครเงินยาง เหนือดอยดินแดงเป็นที่ประดิษฐานพระธาตุดอยตุง ถือเป็นปฐมธาตุแห่งแรกของล้านนาประเทศ

ที่มา : เฟซบุ๊ก ของ [Lanna](#)

<https://www.facebook.com/Lannalanguage/posts/1740298072702003>

....ขุนศรีนี้หรือคือชากรัก

หญิงอกหักธิดาสาวเจ้าเชียงใหม่
รักวิบัติจึงพลัดพรากหนีจากกรุง
นางหมายมุ่งมาถิ่นดินแดนไทย
ทัพบิดายกมาทันหวาดหวั่นจิต
คร่ำครวญคิดคิดถึงคนรักจักทำไฉน
คืนพมาทาจะม้วยด้วยอาลัย
ยอมดักขัยให้รู้ยู เชียงราย
นางใช้ปืนปักผมทิ่มแทงขมับ
ชีพลลับเลือดกระเซ็นเป็นเส้นสาย
เป็นขุนน้ำนางนอนไหลไม่ขาดคล้าย
ร่างวางวายกลายเป็นเขาแสนเศร้าเอย

ผู้แต่ง : อาจารย์พรชัย เขียวสาคุ

ภาพ : เชียงราย บ้านเฮา

ที่มา : ตำนานถ้ำหลวง ขุนน้ำนางนอน จาก เฟซบุ๊ก ของ Lanna

(<https://www.facebook.com/Lannalanguage/posts/1740298072702003>)

แบบบันทึกการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ KWLH-Plus Chart

เรื่อง.....

ชื่อ นามสกุล..... ชั้น เลขที่

ขั้นที่ 1 K – What we know

นักเรียนรู้อะไรบ้างจากหัวเรื่อง

.....

.....

.....

.....

ขั้นที่ 2 W – What we want to know

นักเรียนอยากรู้อะไรบ้างจากหัวเรื่อง

.....

.....

.....

.....

ขั้นที่ 3 L – What we have learned

นักเรียนรู้อะไรบ้าง เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องแล้ว

.....

.....

.....

.....

ขั้นที่ 4 H - How we can learn more

นักเรียนจะหาความรู้เพิ่มเติมในเรื่องดังกล่าวได้จากที่ใดบ้างและอย่างไร

.....

.....

.....

.....

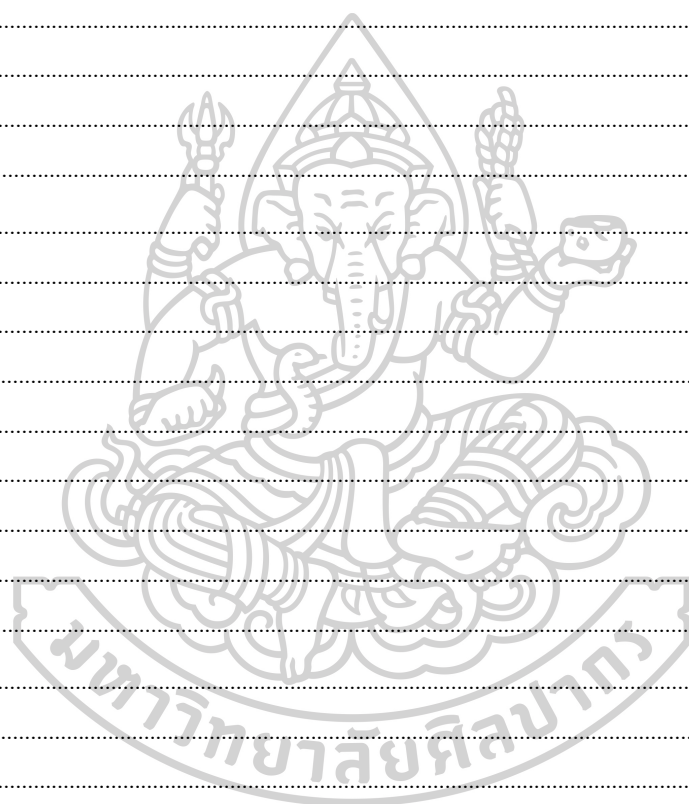
ขั้นการสร้างแผนผังความคิด (Mind Mapping)

นักเรียนอ่านเนื้อหาที่ได้บันทึกไว้ตั้งแต่ชั้น K นำมาเรียบเรียงเป็นประเด็นและเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูลเพื่อสร้างเป็นแผนผังความคิด (Mind Mapping)

ชั้นสรุปการอ่าน

นักเรียนสรุปเรื่องที่อ่าน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH-Plus

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย	วิชา ภาษาไทย	รหัสวิชา ท23101
เรื่อง การอ่านโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณ	ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3	เวลา 1 คาบ
ผู้สอน ครูวิจิตรา สามาอาพัฒน์	โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล	

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

1.1 มาตรฐานการเรียนรู้

ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

1.2 ตัวชี้วัด

ม. 3/9 ตีความและประเมินคุณค่าและแนวคิดที่ได้จากงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต

ม. 3/6 ประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้นับสนุนในเรื่องที่อ่าน

ม. 3/4 อ่านเรื่องต่างๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกรายงาน

2. สาระสำคัญ

การโฆษณาเป็นการสื่อสารโน้มน้าวใจประเภทหนึ่ง มุ่งจูงใจเพื่อประโยชน์ในการขายสินค้าและบริการต่าง ๆ เพื่อให้ผู้อ่านคล้อยตามในเรื่องที่อ่าน ถ้าผู้อ่านมีวิจารณญาณในการซื้อสินค้าและบริการ ก็จะไม่ถูกชักจูงและหลอกได้ง่าย

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถตีความ ประเมินคุณค่า และแนวคิดที่ได้จากงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต

4. สมรรถนะของผู้เรียน

- 1) ความสามารถในการคิด
- 2) ความสามารถในการสื่อสาร
- 3) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- 1) ใฝ่เรียนรู้
- 2) มุ่งมั่นในการทำงาน

6. สารการเรียนรู้

ด้านความรู้

- 1) การอ่านโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณ

ด้านทักษะกระบวนการ

- 1) ทักษะการตีความ
- 2) ทักษะการประเมินค่า

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- 1) ใฝ่เรียนรู้
- 2) มุ่งมั่นในการทำงาน

7. ภาระ/ชิ้นงาน

แบบบันทึกการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ KWLH-Plus Chart

8. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
สังเกตพฤติกรรมนักเรียน	แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์
ตรวจแบบบันทึกการอ่าน อย่างมีวิจารณญาณ KWLH- Plus Chart	แบบประเมินการบันทึกการอ่าน อย่างมีวิจารณญาณ KWLH- Plus Chart	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์

แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน

คำชี้แจง : ให้ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียนและนอกเวลาเรียน แล้วทำ
เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับพฤติกรรม

ลำดับ ที่	ชื่อ-สกุล ของผู้รับการประเมิน	มีความ ร่วมมือกันทำ กิจกรรม			มีการแสดง ความคิดเห็น			มีการรับฟัง ความ คิดเห็น			มีความ รับผิดชอบ ต่องานที่ ได้รับ มอบหมาย			รวม 12 คะแนน
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน
..... /..... /.....

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมนักเรียน

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน		
	3	2	1
ความร่วมมือกันทำกิจกรรม	มีความสนใจ ตั้งใจและมี ความกระตือรือร้นใน การทำงาน	ตั้งใจทำงานและมีความ กระตือรือร้น	ตั้งใจทำงานแต่ขาด ความกระตือรือร้น
การแสดงความคิดเห็น	แสดงความคิดเห็นกับเพื่อน ในกลุ่มทุกครั้งและมีเหตุผล ถูกต้อง	แสดงความคิดเห็นกับเพื่อน ในกลุ่มแต่ใช้เหตุผลไม่ ถูกต้อง	แสดงความคิดเห็นกับเพื่อน แต่ไม่มีเหตุผล
การรับฟังความคิดเห็น	ยอมรับฟังความคิดเห็นของ ผู้อื่นทุกครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของ ผู้อื่นบ้าง	ไม่รับฟังความคิดเห็นของ คนอื่นเลย
ความรับผิดชอบต่องาน ที่ได้รับมอบหมาย	ทำงานได้สำเร็จตามเป้าหมาย ตรงเวลาที่กำหนด	ทำงานได้สำเร็จตาม เป้าหมาย ช้ากว่าเวลาที่ กำหนด	ทำงานไม่สำเร็จตาม เป้าหมาย

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

คะแนน 11-12 คะแนน อยู่ในระดับ ดีมาก

คะแนน 9-10 คะแนน อยู่ในระดับ ดี

คะแนน 7-8 คะแนน อยู่ในระดับ พอใช้

คะแนน 4-6 คะแนน อยู่ในระดับ ปรับปรุง

แบบประเมินการบันทึกการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ KWLH-Plus Chart

ลำดับ ที่	ชื่อ-สกุล ของผู้รับการประเมิน	การเขียนตอบ คำถามลงไป ตารางช่อง K W L H				การสร้างแผนผัง ความคิด (Mind Mapping)				การสรุป ใจความสำคัญ				รวม 12 คะแนน
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

- คะแนน 11-12 คะแนน อยู่ในระดับ ดีมาก
- คะแนน 9-10 คะแนน อยู่ในระดับ ดี
- คะแนน 6-8 คะแนน อยู่ในระดับ พอใช้
- คะแนน 3-5 คะแนน อยู่ในระดับ ปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินแบบบันทึกการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ KWLH-Plus Chart

ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน			
	4	3	2	1
การเขียนตอบ คำถามลงไปใน ตารางช่อง K W L H	เขียนคำตอบได้ครบ ทุกรายการและ สอดคล้องกับคำถาม - ระบุแหล่งค้นคว้า ได้ 3 แหล่งขึ้นไป	เขียนคำตอบได้ครบ ทุกรายการและ สอดคล้องกับคำถาม เป็นส่วนใหญ่ -ระบุแหล่งค้นคว้าได้ 2 แหล่ง	เขียนคำตอบได้ครบ ทุกรายการแต่ไม่ สอดคล้องกับคำถาม -ระบุแหล่งค้นคว้าได้ 1 แหล่ง	เขียนคำตอบไม่ครบ และไม่สอดคล้องกับ คำถาม -ไม่ระบุแหล่งค้นคว้า
การสร้างแผนผัง ความคิด (Mind Mapping)	- เนื้อหาครอบคลุม ประเด็นสำคัญของ เรื่องี่อ่านครบทุก ประเด็น - เชื่อมโยงความคิด สัมพันธ์กับคำสำคัญ ของเรื่องี่อ่านทุก แห่ง	- เนื้อหาครอบคลุม ประเด็นสำคัญของ เรื่องี่อ่านขาด 1 ประเด็น - เชื่อมโยงความคิดไม่ สัมพันธ์กับคำสำคัญ ของเรื่องี่อ่าน 1 แห่ง	- เนื้อหาครอบคลุม ประเด็นสำคัญของ เรื่องี่อ่านขาด 2 ประเด็น - เชื่อมโยงความคิดไม่ สัมพันธ์กับคำสำคัญ ของเรื่องี่อ่าน 2 แห่ง	- เนื้อหาครอบคลุม ประเด็นสำคัญของ เรื่องี่อ่านขาด 3 ประเด็นขึ้นไป - เชื่อมโยงความคิด ไม่สัมพันธ์กับคำสำคัญ ของเรื่องี่อ่าน 3 แห่ง ขึ้นไป
การสรุปใจความ สำคัญ	- สรุปใจความสำคัญ ของเรื่องี่ครบทุก ประเด็น	- สรุปใจความสำคัญ ของเรื่องี่ขาด 1 ประเด็น	- สรุปใจความสำคัญ ของเรื่องี่ขาด 2 ประเด็น	- สรุปใจความสำคัญ ของเรื่องี่ขาด 3 ประเด็นขึ้นไป

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

คะแนน 11-12 คะแนน	อยู่ในระดับ ดีมาก
คะแนน 9-10 คะแนน	อยู่ในระดับ ดี
คะแนน 7-8 คะแนน	อยู่ในระดับ พอใช้
คะแนน 4-6 คะแนน	อยู่ในระดับ ปรับปรุง

9. กิจกรรมการเรียนรู้

1. การเตรียมความพร้อมในการให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับ KWLH-Plus Chart

ครูทบทวนขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH-Plus และวิธีการเขียนบันทึกข้อมูลในแบบบันทึกการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ KWLH-Plus Chart

2. กิจกรรมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus)

2.1 นำเข้าสู่บทเรียน

ครูยกข้อความจากโฆษณาสินค้ามาให้นักเรียนตอบคำถาม

“ครีมหน้าใสช่วยยกกระชับใบหน้าให้คุณเพื่อความสวยอ่อนเยาว์และดูหน้าเต่งและใส เพื่อผิวดูอ่อนเยาว์ขึ้น ช่วยให้ผิวนุ่มเต่งสดชื่น 7 คุณค่าแห่งความงาม ให้ผิวคุณสว่าง & กระจ่างใส
ประเภท : ช่วยผิวหน้าขาวใส ช่วยให้ผิวหน้าประกายอร่า ช่วยลดจุดด่างดำ ช่วยปรับสีผิวให้สม่ำเสมอ และช่วยทำให้ผิวหน้าเรียบภายใน 7 วัน”

ครูถามนักเรียนเกี่ยวกับข้อความจากโฆษณาที่ยกมา เช่น

ข้อความดังกล่าวน่าจะเป็นการโฆษณาของสินค้าประเภทใด

จุดประสงค์ของโฆษณาดังกล่าวคืออะไร

โฆษณานี้มีความน่าเชื่อถือหรือไม่ เพราะเหตุใด

ครูโยงเข้าสู่เนื้อหาการอ่านโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณ

ขั้น K – What we know

2.2 ขั้น K – What we know คือการเสนอหัวข้อเรื่อง ให้นักเรียนตอบในขั้น K นักเรียนรู้อะไรบ้างจากหัวข้อเรื่อง เขียนคำตอบลงในตารางช่อง K

- นักเรียนบอกโฆษณาที่ชอบตนเองชอบ และให้นักเรียนอธิบายเหตุผลที่ชอบโฆษณาดังกล่าว

- ครูอธิบายความรู้จาก Power Point การอ่านโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณ และแจกแบบฝึกอ่านโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณ “บล้าน ซี คอลลาเจน”

- นักเรียนตอบคำถามในแบบบันทึกการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ KWLH-Plus Chart

เกี่ยวกับความรู้ที่มีจากหัวข้อเรื่อง โฆษณา บล้าน ซี คอลลาเจน เช่น ประโยชน์ของคอลลาเจน คอลลาเจนที่พบในร่างกาย เป็นต้น แล้วเขียนบันทึกคำตอบลงในตารางช่อง K

ขั้น W – What we want to know

2.3 ขั้น W – What we want to know ครูถามนักเรียนว่าอยากรู้อะไรบ้างจากหัวข้อเรื่องดังกล่าว แล้วเขียนคำตอบลงในตารางช่อง W

- ครูกระตุ้นให้นักเรียนตั้งคำถามที่ต้องการรู้อะไรจากโฆษณา บลิ้น ซี คอลลาเจน ที่จะอ่าน โดยบันทึกลงในตารางช่อง W โดยครูเน้นให้นักเรียนตั้งคำถามเชิงวิเคราะห์ เช่น

คอลลาเจนมีประโยชน์ต่อร่างกายอย่างไร?

โฆษณานี้มีจุดประสงค์อะไร?

นักเรียนคิดว่าผลิตภัณฑ์ดังกล่าวมีคุณค่าดังที่กล่าวไว้หรือไม่

เมื่อรับประทานแล้วจะเกิดผลดี ผลเสียต่อร่างกายหรือไม่?

โฆษณานี้ผลิตถูกต้องตามหลัก อย. หรือไม่? ตรวจสอบได้อย่างไร?

โฆษณานี้มีความน่าเชื่อถือหรือไม่ ?

ขั้น L – What we have learned

2.4 ขั้น L – What we have learned ให้นักเรียนอ่านรายละเอียดของเรื่องและให้เขียนตอบลงในตารางช่อง L ว่านักเรียนรู้อะไรบ้าง

- นักเรียนเขียนบันทึกสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการอ่านโฆษณา บลิ้น ซี คอลลาเจน และบันทึกลงในตารางช่อง L ส่วนคำถามที่ยังไม่ได้ตอบให้นักเรียนหาความรู้เพิ่มเติมโดยการสืบค้นจากแหล่งเรียนรู้

ขั้น H - How we can learn more

2.5 ขั้น H - How we can learn more ให้นักเรียนหาความรู้เพิ่มเติมในขั้น H

- นักเรียนบอกแหล่งเรียนรู้ในการหาความรู้เพิ่มเติมจากโฆษณา บลิ้น ซี คอลลาเจน ได้จากที่ใดบ้างนักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้ที่จะไปค้นคว้า อินเทอร์เน็ต หนังสือ เอกสารตำรา หรือค้นคว้าจากห้องสมุด แล้วให้นักเรียนไปหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ แล้วบันทึกข้อมูลความรู้ที่ไปค้นคว้าในตารางช่อง H

ขั้นสร้างแผนผังความคิด (Mind Mapping)

2.6 นักเรียนช่วยกันสร้างแผนผังความคิดจากเรื่องที่อ่าน

- นักเรียนอ่านเนื้อหาที่ได้บันทึกไว้ตั้งแต่ขั้น K นำมาเรียบเรียงเป็นประเด็นและเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูลเพื่อสร้างเป็นแผนผังความคิด (Mind Mapping)

ขั้นสรุป

2.7 นักเรียนและครูร่วมกันสรุปเรื่องที่อ่าน

- นักเรียนและครูร่วมกับสรุปการอ่านโฆษณา บลิ้น ซี คอลลาเจน โดยการซักถามและให้นักเรียนลำดับเรื่องให้ถูกต้องเพื่อให้เข้าใจง่ายในภาษาของตนเองและบันทึกแบบบันทึกการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ KWLH-Plus Chart

3. การวัดและประเมินผล

- นักเรียนส่งแบบบันทึกการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ KWLH-Plus Chart

10. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

10.1 สื่อการเรียนรู้

- 1) Power Point การอ่านโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณ
- 2) ใบความรู้ เรื่อง การอ่านโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณ
- 3) แบบฝึกอ่านโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณ “บล้าน ซี คอลลาเจน”
- 4) แบบบันทึกการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ KWLH-Plus Chart

10.2 แหล่งการเรียนรู้

- 1) อินเทอร์เน็ต
- 2) หนังสือ ตำรา และเอกสาร
- 3) ห้องสมุดโรงเรียน

ใบความรู้

เรื่อง การอ่านโฆษณาอย่างมีวิจารณ์ญาณ

ความหมายของโฆษณา

การโฆษณาเป็นการสื่อสารโน้มน้าวใจประเภทหนึ่ง มุ่งจูงใจเพื่อประโยชน์ในการขายสินค้าและบริการต่าง ๆ เพื่อให้ผู้อ่านคล้อยตามในเรื่องที่อ่าน ถ้าผู้อ่านมีวิจารณ์ญาณในการซื้อสินค้าและบริการ ก็จะไม่ถูกชักจูงและหลอกได้ง่าย

วัตถุประสงค์ของการโฆษณา

1. เพื่อแนะนำให้ผู้รู้จักสินค้าหรือบริการใหม่ ๆ แก่ผู้บริโภคกลุ่มเป้าหมาย
2. เพื่อเสนอข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ เช่น ประเภท ประโยชน์ คุณสมบัติ โดดเด่น ความสำคัญ ของสินค้าหรือบริการนั้น ๆ ต่อการดำรงชีวิตของผู้บริโภค เป็นต้น
3. เพื่อสร้างจุดเด่นให้เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของสินค้าหรือบริการ จนผู้บริโภคจำชื่อ จำตราของสินค้าหรือบริการนั้นได้ดี
4. เพื่อสร้างแรงจูงใจ ใ้ใจหรือดึงดูดใจ กระตุ้นให้ผู้บริโภคเกิดความสนใจในสินค้าหรือบริการซึ่งนำไปสู่ความต้องการในการซื้อสินค้าหรือบริการนั้น ๆ
5. เพื่อส่งเสริมการใช้สินค้าหรือบริการให้มากขึ้น เป็นการแข่งขันในการจำหน่ายสินค้าหรือบริการกับคู่แข่งที่จำหน่ายสินค้า หรือบริการประเภทเดียวกัน เป็นการเอาชนะคู่แข่งในการจำหน่าย เพิ่มยอดขายหรือเพิ่มการครองตลาด การขยายตลาดสินค้าหรือบริการนั้นให้กว้างยิ่งขึ้น
6. เพื่อเป็นการทบทวนความจำ เน้นย้ำให้สินค้าหรือบริการนั้นอยู่ในความทรงจำของผู้บริโภค
7. เพื่อสร้างตำแหน่งสินค้าหรือบริการขึ้นในความคิดของผู้บริโภค
8. เพื่อสร้างภาพลักษณ์และเจตคติในทางที่ดีให้กับบริษัทผู้ผลิตสินค้าหรือบริการนั้น
9. เพื่อสร้างศรัทธาความเชื่อถือในสินค้าหรือบริการให้เป็นที่ยอมรับอันจะส่งผลถึงการจำหน่ายสินค้า ตัวใหม่หรือบริการใหม่ ๆ ของผู้ผลิตเดียวกัน

โครงสร้างข้อความโฆษณา

โครงสร้างข้อความโฆษณามีองค์ประกอบหลัก 5 ประการ คือ

1. หัวเรื่องหรือพาดหัว เป็นข้อความในส่วนแรกของโฆษณา เพื่อดึงดูดหรือเรียกกรัง ความสนใจ มีการใช้ถ้อยคำที่สั้น กระชับ ได้ใจความ น่าสนใจ ใ้ใจและดึงดูดความสนใจกลุ่มเป้าหมาย โดยใช้ภาษาที่สะดุดตา หรือใช้ตัวอักษร ที่มีความชัดเจน มีความโดดเด่นมากกว่าส่วนอื่น ๆ
2. พาดหัวรอง หรือข้อความขยายพาดหัว เป็นข้อความขยายทำให้พาดหัวมีความชัดเจนมากขึ้นหรือสร้างความเข้าใจต่อเนื่องจากพาดหัวหลักซึ่งเป็นส่วนที่อาจจะมีหรือไม่มีก็ได้

3. ข้อความโฆษณา ซึ่งในการอธิบายนั้นอาจกล่าวถึงประโยชน์ สรรพคุณรายละเอียดต่าง ๆ ของสินค้า คุณภาพ ราคา การเปรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์ชนิดเดียวกับยี่ห้ออื่น หรือการกล่าวถึงหลักฐานต่าง ๆ เช่น การรับประกันคุณภาพ จากสถาบันต่าง ๆ ความคิดเห็นจากบุคคลที่มีชื่อเสียงและได้รับการยอมรับจากบุคคลทั่วไป หรือความคิดเห็น จากผู้เชี่ยวชาญเป็นต้น เพื่อชักจูงให้ผู้รับสารรู้สึกเชื่อถือ และคล้อยตาม ซึ่งในส่วนนี้จะมีการใช้ ตัวอักษรที่มีขนาดเล็กกว่าพาดหัวหรือหัวเรื่อง

4. ภาพประกอบ คือ สิ่งที่จะเสริมตลอดจนสร้างความเข้าใจเพิ่มความเข้าใจเพิ่มจากข้อความโฆษณา และยังดึงดูดความสนใจและยังเป็นส่วนขยายความของข้อความเพื่อให้มีความเข้าใจมากขึ้น

5. สรุปล เป็นส่วนที่จะทำให้ผู้รับสารรู้สึกประทับใจและจดจำได้เกิดความต้องการ ให้สินค้าหรือบริการ หรืออาจเป็นการเสนอประโยชน์อีกครั้ง และกระตุ้นให้ผู้รับสารรู้สึกต้องการในสินค้า

แบบอ่านโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณ

“บล้าน ซี คอลลาเจน”

BALANCE

Concept
Supplement
Serving size 1 sachet
Serving per container 30 sachets
Active ingredients
100% natural
cherry extract
orange
extract
extract
extract
extract

BALANCE

Natural Collagen oral

ฉีก ทากิน

ง่ายๆ แค่นี้ก็ ขาว ใส สวย
อย่างเป็นธรรมชาติ

บอกเล่าหน้าปลอก เป็นหน้าสวย
ฉีกกฎ!! การทานคอลลาเจน
แบบเดิมๆ เบื่อมั๊ย??
กับการคอลลาเจนแบบเก่า...
แนะนำลอง
บล้าน ซี คอลลาเจน

ที่มา : <https://www.balancedswm.com/product/5/>

แบบบันทึกการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ KWLH-Plus Chart

เรื่อง.....

ชื่อ นามสกุล..... ชั้น เลขที่

ขั้นที่ 1 K – What we know

นักเรียนรู้อะไรบ้างจากหัวเรื่อง

.....

.....

.....

.....

ขั้นที่ 2 W – What we want to know

นักเรียนอยากรู้อะไรบ้างจากหัวเรื่อง

.....

.....

.....

.....

ขั้นที่ 3 L – What we have learned

นักเรียนรู้อะไรบ้าง เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องแล้ว

.....

.....

.....

.....

ขั้นที่ 4 H - How we can learn more

นักเรียนจะหาความรู้เพิ่มเติมในเรื่องดังกล่าวได้จากที่ใดบ้างและอย่างไร

.....

.....

.....

.....

ขั้นการสร้างแผนผังความคิด (Mind Mapping)

นักเรียนอ่านเนื้อหาที่ได้บันทึกไว้ตั้งแต่ชั้น K นำมาเรียบเรียงเป็นประเด็นและเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูลเพื่อสร้างเป็นแผนผังความคิด (Mind Mapping)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH-Plus

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย

วิชา ภาษาไทย

รหัสวิชา ท23101

เรื่อง การอ่านประเมินค่าบทความอย่างมีวิจารณญาณ ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 เวลา 1 คาบ

ผู้สอน ครูวิจิตรา สามาอาพัฒน์

โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

1.1 มาตรฐานการเรียนรู้

ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

1.2 ตัวชี้วัด

ม. 3/4 อ่านเรื่องต่างๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกรายย่อความและรายงาน

ม. 3/5 วิเคราะห์ วิวิจารณ์ และประเมินเรื่องที่อ่านโดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น

2. สาระสำคัญ

บทความ คือ ความเรียงประเภทหนึ่งเขียนเพื่อความรู้ ความคิด มีรูปแบบการเขียนคล้ายกับเรียงความแต่การเขียนบทความจะต้องมีเรื่องราวมาจากข้อเท็จจริงหรือข่าวประจำวัน มีความทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ อยู่ในความสนใจของผู้อ่านและผู้เขียน และจะต้องสอดแทรกข้อเสนอเชิงวิชาการหรือความคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์ไว้ด้วย

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนสามารถวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และประเมินเรื่องที่อ่านได้

4. สมรรถนะของผู้เรียน

- 1) ความสามารถในการคิด
- 2) ความสามารถในการสื่อสาร
- 3) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- 1) ใฝ่เรียนรู้
- 2) มุ่งมั่นในการทำงาน

6. สาระการเรียนรู้

ด้านความรู้

- 1) การอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ

ด้านทักษะกระบวนการ

- 1) ทักษะการคิดวิเคราะห์
- 2) ทักษะการประเมินค่า

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

- 1) ใฝ่เรียนรู้
- 2) มุ่งมั่นในการทำงาน

7. ภาระ/ชิ้นงาน

แบบบันทึกการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ KWLH-Plus Chart

8. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
สังเกตพฤติกรรมนักเรียน	แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์
ตรวจแบบบันทึกการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ KWLH-Plus Chart	แบบประเมินการบันทึกการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ KWLH-Plus Chart	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์

แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน

คำชี้แจง : ให้ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียนและนอกเวลาเรียน แล้วทำ
เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนนพฤติกรรม

ลำดับ ที่	ชื่อ-สกุล ของผู้รับการประเมิน	มีความ ร่วมมือกันทำ กิจกรรม			มีการแสดง ความคิดเห็น			มีการรับฟัง ความ คิดเห็น			มีความ รับผิดชอบ ต่องานที่ ได้รับ มอบหมาย			รวม 12 คะแนน
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน
..... /..... /.....

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมนักเรียน

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน		
	3	2	1
ความร่วมมือกันทำกิจกรรม	มีความสนใจ ตั้งใจและมี ความกระตือรือร้นใน การทำงาน	ตั้งใจทำงานและมีความ กระตือรือร้น	ตั้งใจทำงานแต่ขาด ความกระตือรือร้น
การแสดงความคิดเห็น	แสดงความคิดเห็นกับเพื่อน ในกลุ่มทุกครั้งและมีเหตุผล ถูกต้อง	แสดงความคิดเห็นกับเพื่อน ในกลุ่มแต่ใช้เหตุผลไม่ ถูกต้อง	แสดงความคิดเห็นกับเพื่อน แต่ไม่มีเหตุผล
การรับฟังความคิดเห็น	ยอมรับฟังความคิดเห็นของ ผู้อื่นทุกครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของ ผู้อื่นบ้าง	ไม่รับฟังความคิดเห็นของ คนอื่นเลย
ความรับผิดชอบต่องาน ที่ได้รับมอบหมาย	ทำงานได้สำเร็จตามเป้าหมาย ตรงเวลาที่กำหนด	ทำงานได้สำเร็จตาม เป้าหมาย ช้ากว่าเวลาที่ กำหนด	ทำงานไม่สำเร็จตาม เป้าหมาย

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

คะแนน 11-12 คะแนน อยู่ในระดับ ดีมาก
 คะแนน 9-10 คะแนน อยู่ในระดับ ดี
 คะแนน 7-8 คะแนน อยู่ในระดับ พอใช้
 คะแนน 4-6 คะแนน อยู่ในระดับ ปรับปรุง

แบบประเมินการบันทึกการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ KWLH-Plus Chart

ลำดับ ที่	ชื่อ-สกุล ของผู้รับการประเมิน	การเขียนตอบ คำถามลงไป ตารางช่อง K W L H				การสร้างแผนผัง ความคิด (Mind Mapping)				การสรุป ใจความสำคัญ				รวม 12 คะแนน
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

- คะแนน 11-12 คะแนน อยู่ในระดับ ดีมาก
- คะแนน 9-10 คะแนน อยู่ในระดับ ดี
- คะแนน 6-8 คะแนน อยู่ในระดับ พอใช้
- คะแนน 3-5 คะแนน อยู่ในระดับ ปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินแบบบันทึกการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ KWLH-Plus Chart

ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน			
	4	3	2	1
การเขียนตอบ คำถามลงไป ใน ตารางช่อง K W L H	เขียนคำตอบได้ครบ ทุกรายการและ สอดคล้องกับคำถาม - ระบุแหล่งค้นคว้า ได้ 3 แหล่งขึ้นไป	เขียนคำตอบได้ครบ ทุกรายการและ สอดคล้องกับคำถาม เป็นส่วนใหญ่ - ระบุแหล่งค้นคว้าได้ 2 แหล่ง	เขียนคำตอบได้ครบ ทุกรายการแต่ไม่ สอดคล้องกับคำถาม - ระบุแหล่งค้นคว้าได้ 1 แหล่ง	เขียนคำตอบไม่ครบ และไม่สอดคล้องกับ คำถาม - ไม่ระบุแหล่งค้นคว้า
การสร้างแผนผัง ความคิด (Mind Mapping)	- เนื้อหาครอบคลุม ประเด็นสำคัญของ เรื่องที่อ่านครบทุก ประเด็น - เชื่อมโยงความคิด สัมพันธ์กับคำสำคัญ ของเรื่องที่อ่านทุก แห่ง	- เนื้อหาครอบคลุม ประเด็นสำคัญของ เรื่องที่อ่านขาด 1 ประเด็น - เชื่อมโยงความคิดไม่ สัมพันธ์กับคำสำคัญ ของเรื่องที่อ่าน 1 แห่ง	- เนื้อหาครอบคลุม ประเด็นสำคัญของ เรื่องที่อ่านขาด 2 ประเด็น - เชื่อมโยงความคิดไม่ สัมพันธ์กับคำสำคัญ ของเรื่องที่อ่าน 2 แห่ง	- เนื้อหาครอบคลุม ประเด็นสำคัญของ เรื่องที่อ่านขาด 3 ประเด็นขึ้นไป - เชื่อมโยงความคิดไม่ สัมพันธ์กับคำสำคัญ ของเรื่องที่อ่าน 3 แห่ง ขึ้นไป
การสรุปใจความ สำคัญ	- สรุปใจความสำคัญ ของเรื่องครบทุก ประเด็น	- สรุปใจความสำคัญ ของเรื่องขาด 1 ประเด็น	- สรุปใจความสำคัญ ของเรื่องขาด 2 ประเด็น	- สรุปใจความสำคัญ ของเรื่องขาด 3 ประเด็นขึ้นไป

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

คะแนน 11-12 คะแนน	อยู่ในระดับ ดีมาก
คะแนน 9-10 คะแนน	อยู่ในระดับ ดี
คะแนน 7-8 คะแนน	อยู่ในระดับ พอใช้
คะแนน 4-6 คะแนน	อยู่ในระดับ ปรับปรุง

9. กิจกรรมการเรียนรู้

1. การเตรียมความพร้อมในการให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับ KWLH-Plus Chart

ครูทบทวนขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH-Plus และวิธีการเขียนบันทึกข้อมูลในแบบบันทึกการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ KWLH-Plus Chart

2. กิจกรรมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus)

2.1 นำเข้าสู่บทเรียน

ครูโยงเข้าสู่เนื้อหาการอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ เรื่อง “โรคซึ่มเศร้า ไม่ใช่ความอ่อนแอ รักษาหายได้”

ขั้น K – What we know

2.2 ขั้น K – What we know คือการเสนอหัวข้อเรื่อง ให้นักเรียนตอบในขั้น K นักเรียนรู้อะไรบ้างจากหัวข้อเรื่อง เขียนคำตอบลงในตารางช่อง K

- นักเรียนบันทึกความรู้ที่ตนมีเกี่ยวกับหัวข้อเรื่อง “โรคซึ่มเศร้า ไม่ใช่ความอ่อนแอ รักษาหายได้” เช่น

ลักษณะอาการของโรคซึ่มเศร้า

สาเหตุการเกิดโรคซึ่มเศร้า

วิธีการรักษาโรคซึ่มเศร้า

แล้วเขียนบันทึกลงในแบบบันทึก KWLH -Plus ในตารางช่อง K

ขั้น W – What we want to know

2.3 ขั้น W – What we want to know ครูถามนักเรียนว่าอยากรู้อะไรบ้างจากหัวข้อเรื่อง แล้วเขียนคำตอบลงในตารางช่อง W

- นักเรียนร่วมกันตั้งคำถามเชิงวิเคราะห์ ประเมินค่าที่ต้องการรู้จากหัวข้อเรื่อง ครูกระตุ้นให้นักเรียนตั้งคำถาม แล้วจึงบันทึกลงในตารางช่อง W เช่น

สาระสำคัญของบทความนี้คืออะไร

บทความดังกล่าวน่าเชื่อถือหรือไม่ เพราะเหตุใด

บทความนี้เหมาะกับผู้อ่านวัยใดมากที่สุด

เมื่ออ่านบทความนี้จบแล้ว จะนำไปปรับใช้ในชีวิตอย่างไร

นักเรียนจะปฏิบัติอย่างไรเมื่อรู้จักกับคนที่เป็นโรคซึ่มเศร้า

เพราะเหตุใดเราจึงต้องรักษาเมื่อมีอาการโรคซึ่มเศร้า

ขั้น L – What we have learned

2.4 ขั้น L – What we have learned ให้นักเรียนอ่านรายละเอียดของเรื่องและให้เขียนตอบลงในตารางช่อง L ว่านักเรียนรู้อะไรบ้าง

- นักเรียนเขียนบันทึกความรู้ที่ได้จากการอ่านบทความ เรื่อง “โรคซึมเศร้า ไม่ใช่ความอ่อนแอ รักษาหายได้” และบันทึกลงในตารางช่อง L พร้อมทั้งตอบคำถาม ส่วนคำถามที่ยังไม่ได้ตอบให้นักเรียนร่วมกันหาความรู้เพิ่มเติมโดยการสืบค้นจากแหล่งเรียนรู้

ขั้น H - How we can learn more

2.5 ขั้น H - How we can learn more ให้นักเรียนหาความรู้เพิ่มเติมในขั้น H

- ครูถามนักเรียนเกี่ยวกับคำถามที่ยังไม่ได้ตอบ ว่านักเรียนจะสืบค้นข้อมูลเพิ่มเติมได้จากแหล่งเรียนรู้ได้บ้าง เช่น อินเทอร์เน็ต หนังสือเรียน เอกสารตำรา หรือค้นคว้าจากห้องสมุด แล้วให้นักเรียนไปหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ แล้วบันทึกข้อมูลความรู้ที่ไปค้นคว้าในตารางช่อง H

ขั้นสร้างแผนผังความคิด (Mind Mapping)

2.6 นักเรียนสร้างแผนผังความคิดจากเรื่องที่ย่าน

- นักเรียนแต่ละคนอ่านเนื้อหาที่ได้บันทึกไว้ตั้งแต่ขั้น K นำมาเรียบเรียงเป็นประเด็นและเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูลเพื่อสร้างเป็นแผนผังความคิด (Mind Mapping)

ขั้นสรุป

2.7 นักเรียนและครูร่วมกันสรุปเรื่องที่ย่าน

- นักเรียนและครูร่วมกับสรุปบทความและแสดงความคิดเห็นจากบทความ เรื่อง “โรคซึมเศร้า ไม่ใช่ความอ่อนแอ รักษาหายได้” บันทึกแบบบันทึกการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ KWLH-Plus Chart ของแต่ละบุคคล

3. การวัดและประเมินผล

- นักเรียนส่งแบบบันทึกการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ KWLH-Plus Chart

10. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

10.1 สื่อการเรียนรู้

- 1) ใบความรู้ เรื่อง การอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ
- 2) แบบฝึกอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ เรื่อง “โรคซึมเศร้า ไม่ใช่ความอ่อนแอ รักษาหายได้”
- 3) แบบบันทึกการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ KWLH-Plus Chart

10.2 แหล่งการเรียนรู้

- 1) อินเทอร์เน็ต
- 2) หนังสือ ตำรา และเอกสาร
- 3) ห้องสมุดโรงเรียน

ใบความรู้

เรื่อง การอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ

ความหมายของบทความ

บทความ คือ ความเรียงประเภทหนึ่งที่เขียนเพื่อความรู้ ความคิด มีรูปแบบการเขียนคล้ายกับเรียงความแต่การเขียนบทความจะต้องมีเรื่องราวมาจากข้อเท็จจริงหรือข่าวประจำวันมีความทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์อยู่ในความสนใจของผู้อ่านและผู้เขียน และจะต้องสอดแทรกข้อเสนอเชิงวิชาการหรือความคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์ไว้ด้วย

ลักษณะของบทความ

1. เรื่องที่เขียนต้องเป็นเรื่องที่มีสาระ เป็นเรื่องจริง มีหลักฐานที่น่าเชื่อถือ เมื่ออ่านแล้วจะได้ความรู้หรือความคิดเพิ่มขึ้น
2. ต้องเสนอเรื่องที่คุณผู้อ่านส่วนมากกำลังสนใจอยู่ในขณะนั้น ทันต่อเหตุการณ์ หรือเรื่องที่เป็นปัญหา และมีความสำคัญเป็นพิเศษ
3. ต้องมีส่วนเป็นทัศนะหรือความคิดเห็นของผู้เขียน โดยนำเสนอแนวคิดที่น่าสนใจชวนให้คุณผู้อ่านติดตามหรือคิดต่อ
4. ควรใช้ภาษาให้น่าอ่าน และสร้างความสนใจ
5. ความยาวของบทความควรสั้น กระชับ เพื่อให้ผู้อ่านสามารถอ่านได้ในเวลาจำกัด

องค์ประกอบของบทความ

บทความส่วนใหญ่คือมีองค์ประกอบ ๔ ส่วน คือ

1. ชื่อเรื่อง เป็นส่วนแรกของบทความที่สร้างความสนใจแก่ผู้อ่าน บทความในหนังสือพิมพ์หรือนิตยสาร อาจตีพิมพ์ชื่อเรื่องด้วยตัวอักษรขนาดใหญ่เพื่อสร้างความสนใจ
2. บทนำ คือ ส่วนที่อยู่ย่อหน้าแรกของบทความ มีลักษณะเป็นการกล่าวนำเรื่อง โดยให้ความรู้เบื้องต้น บอกเจตนาและผู้เขียนหรือตั้งคำถาม ซึ่งผู้เขียนจะใช้กลวิธีต่าง ๆ ในการเขียนให้คุณผู้อ่านสนใจเนื้อเรื่อง
3. เนื้อหา เป็นส่วนสำคัญที่สุดของบทความเพราะเป็นส่วนที่รวบรวมความรู้ สาระต่าง ๆ และความคิดเห็นของผู้เขียน
4. บทสรุป คือ ส่วนสุดท้ายของบทความที่ผู้เขียนใช้สรุปเนื้อหา และสร้างความประทับใจแก่ผู้อ่านโดยใช้กลวิธีหลายประการ เช่น การชักจูงใจให้ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง การให้ข้อคิด การหาแนวร่วม

ประเภทของบทความ

1. บทความบรรยายเหตุการณ์ เป็นบทความที่บรรยายเรื่องราวต่าง ๆ ที่เป็นเหตุการณ์ใน ความสนใจของคนสังคม มีจุดมุ่งหมายเพื่อรายงานให้ผู้อ่านทราบความเป็นไปของบ้านเมือง และมี ส่วนร่วมรับรู้ในเหตุการณ์นั้น

2. บทความเชิงวิเคราะห์ เป็นบทความที่ผู้เขียนนำเสนอเรื่องราวต่าง ๆ ที่เป็นข่าว หรืออยู่ใน ความสนใจของประชาชน โดยจำแนกออกเป็นประเด็นต่าง ๆ อย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจ เรื่องราวได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

3. บทความเชิงวิจารณ์ เป็นบทความที่ผู้เขียนต้องการเสนอความคิดเห็นของตนเกี่ยวกับ เหตุการณ์ที่เป็นข่าว หรือเรื่องที่กำลังอยู่ในความสนใจของประชาชนส่วนใหญ่ การเสนอความคิดเห็น อาจเป็นไปได้ในลักษณะโต้แย้ง ไม่เห็นด้วย เสนอแนะแนวทาง หรือชี้ให้เห็นข้อบกพร่อง

4. บทความเชิงวิชาการ เป็นบทความที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่ง บทความ เชิงวิชาการที่นำเสนอในหนังสือพิมพ์หรือนิตยสาร

หลักการอ่านและพิจารณาบทความ ควรพิจารณาในประเด็นต่อไปนี้

1. ข้อเท็จจริง ควรพิจารณารายละเอียดดังนี้
 - ข้อเท็จจริงในบทความ เป็นข้อมูลที่ถูกต้องทันสมัยและน่าเชื่อถือหรือไม่
 - ผู้เขียนนำข้อมูลมาจากแหล่งใด
 - มีการอ้างอิงแหล่งข้อมูลให้ผู้อ่านสืบค้นต่อไปหรือไม่ และแหล่งข้อมูลนั้นน่าเชื่อถือหรือไม่
2. ข้อคิดเห็น ควรพิจารณารายละเอียดดังนี้
 - ข้อคิดเห็นของผู้เขียนสอดคล้องกับข้อเท็จจริงหรือไม่
 - ผู้เขียนเสนอข้อคิดเห็นที่มีประโยชน์ในเชิงสร้างสรรค์หรือไม่
 - ข้อคิดเห็นของผู้เขียนมีความเป็นไปได้หรือไม่
 - ข้อคิดเห็นของผู้เขียนสามารถนำไปปฏิบัติได้หรือไม่
3. กลวิธีนำเสนอ ควรพิจารณารายละเอียดดังนี้
 - ผู้เขียนนำเสนอบทความได้น่าสนใจหรือไม่ โดยพิจารณาจากองค์ประกอบต่าง ๆ ของบทความ
 - การนำเสนอของผู้เขียน ทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่าย หรือเกิดความสับสน
 - ผู้เขียนนำเสนอเรื่องด้วยถ้อยคำสำนวนที่เข้าใจง่าย และชัดเจนหรือไม่
4. ประโยชน์ที่ได้รับ ควรพิจารณารายละเอียดต่อไปนี้
 - ผู้อ่านได้รับประโยชน์จากการอ่านบทความนี้มากน้อยเพียงใด
 - ข้อคิดหรือทรรศนะของผู้เขียนสามารถนำไปปฏิบัติได้หรือไม่
 - บทความนี้มีประโยชน์กับบุคคลเฉพาะกลุ่มหรือบุคคลส่วนใหญ่ในสังคม

สื่อออนไลน์จากเว็บไซต์ Twitter.com ชื่อ @PR_dmh

แบบอ่านบทความ

เรื่อง “โรคซึมเศร้า ไม่ใช่ความอ่อนแอ รักษาหายได้”

ซึมเศร้า

“เรา**คุ**ยกันได้”

คนไทย 1.5 ล้านคน เป็นโรคซึมเศร้า

ผู้หญิงเสี่ยง
ป่วยมากกว่า
ผู้ชาย 1.7 เท่า

62%

เป็นวัยทำงาน
อายุ 25 - 59 ปี

26.5%

เป็นวัยผู้สูงอายุ
60 ปี ขึ้นไป

11.5%

เป็นวัยรุ่น
อายุ 15 - 24 ปี

ที่มา : การสำรวจความชุกโรคซึมเศร้าของไทย พ.ศ.2551 โดยกรมสุขภาพจิต

จะ**ทำ**อย่างไร เมื่อเป็นโรคซึมเศร้า

-

1. รีบไปพบแพทย์ เพื่อเข้ารับการรักษาและรักษาอย่างถูกวิธี จะทำให้อาการดีขึ้นอย่างรวดเร็ว และหายขาด
-

4. ไม่ใช้สารเสพติด ไม่ดื่มสุรา หลีกเลี่ยงเครื่องดื่มชูกำลัง และเครื่องดื่มที่มีคาเฟอีน เช่น ชา กาแฟ
-

2. กินยาต้านเศร้าอย่างต่อเนื่อง อย่างน้อย 6-9 เดือน หรือตามแพทย์สั่ง ห้ามหยุดยาเองโดยเด็ดขาด
-

5. ญาติหรือคนใกล้ชิด ควรทำความเข้าใจและหาความรู้เกี่ยวกับโรคซึมเศร้าให้มากขึ้น
-

3. **ดูแลตัวเอง**

 - นอนหลับพักผ่อนอย่างเพียงพอ วันละ 6-8 ชั่วโมง
 - ไม่อดอาหาร ควรทานอาหารให้ครบทุกมื้อ
 - ออกกำลังกายเป็นประจำ
 - ไม่เครียด ควรหาวิธีระบายและคลายเครียด
-

6. ญาติหรือคนใกล้ชิดควรดูแลอย่างใกล้ชิดเมื่อเขาบอกว่า “ไม่อยากมีชีวิตอยู่” ให้อยู่ห่างๆ จากสิ่งที่สามารถใช้ทำร้ายตนเองได้ เช่น เชือก ขอบมีคม อาวุธปืน ยาฆ่าแมลง และยาอันตรายต่างๆ
7. ทุกคนควรเข้าใจว่า

“ซึมเศร้า ไม่ได้แปลว่าอ่อนแอ”

และ “ซึมเศร้า.....รักษาได้”

สายด่วนสุขภาพจิต
1323
ปรึกษาออนไลน์
@กรมสุขภาพจิต

สุขภาพจิตดี...เริ่มต้นที่ตัวเรา

กรมสุขภาพจิต

ที่มา : ทวิตเตอร์ ของ กรมสุขภาพจิต (www.twitter.com ค้นหา @PR_dmh)

เรื่อง “โรคซึมเศร้า ไม่ใช่ความอ่อนแอ รักษาหายได้”

การฆ่าตัวตายเป็นสาเหตุการเสียชีวิตทั่วโลก จำนวนกว่า 8 แสนคนต่อปี คาดว่าจะเพิ่มขึ้นเป็น 1.5 ล้านคน ในปี 2563

โดยมีคนพยายามฆ่าตัวตายสูงกว่าคนที่ฆ่าตัวตายสำเร็จ 20 เท่าตัว สำหรับประเทศไทย คนไทยฆ่าตัวตายสำเร็จเฉลี่ย 1 คน ในทุก ๆ 2 ชั่วโมง ผู้ชายมีอัตราการฆ่าตัวตายสูงกว่าผู้หญิง เกิดจากหลายสาเหตุประกอบกัน และโรคซึมเศร้า ก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดการฆ่าตัวตาย ซึ่งโรคซึมเศร้าเป็นภัยเงียบที่คุกคามสุขภาพของประชาชน ส่งผลกระทบต่อประชากรทั่วโลก โดยองค์การอนามัยโลกได้ประมาณการว่า ประชากรมากกว่า 300 ล้านคนเป็นโรคซึมเศร้า หากไม่ได้รับการบำบัดรักษาอย่างถูกต้องนานเป็นเดือน เรื้อรังเป็นปี จะกลับเป็นซ้ำได้บ่อย หากอาการซึมเศร้ารุนแรง อาจจบชีวิตด้วยการฆ่าตัวตายได้มากกว่าคนทั่วไปถึง 20 เท่า สำหรับประเทศไทย พบผู้ป่วยโรคนี้ 1.5 ล้านคน

อุปสรรคสำคัญหนึ่งที่ทำให้ผู้ป่วยเข้าไม่ถึงบริการ คือ ประชาชนส่วนใหญ่ยังขาดความตระหนักและไม่เข้าใจถึงความสูญเสียที่เกิดจากการป่วยด้วยโรคซึมเศร้า ตลอดจนมีอคติต่อผู้ป่วย มองเป็นความขี้เกียจ อ่อนแอ ซึ่งในความเป็นจริงไม่เป็นเช่นนั้น ซึมเศร้าเป็นความเจ็บป่วย พวกเขาต้องการความช่วยเหลือ

โรคซึมเศร้ามีสาเหตุมาจากสารสื่อประสาทในสมองทำงานผิดปกติซึ่งเกิดได้หลายสาเหตุ เช่น การหลั่งฮอร์โมน การหลั่งสารสื่อประสาทผิดปกติ หรือปัจจัยภายนอก เช่น ความผิดหวัง ความสูญเสีย ความเครียด เมื่อปัจจัยเหล่านี้มารวมกัน ทำให้คนๆนั้นเกิดภาวะซึมเศร้าได้ ความคิด ทัศนคติ การตัดสินใจ การมองโลก ทุกสิ่งทุกอย่างจึงเปลี่ยนแปลงไป โดยที่ไม่สามารถบังคับความคิดของตัวเองได้ เพราะสารสื่อประสาทในสมองผิดปกติ ต่อให้จิตใจเข้มแข็งสักเท่าไรก็ตาม ดังนั้น คนที่จากไป ไม่ใช่ว่าเขาไม่เข้มแข็ง แต่เป็นเพราะเขาเจ็บป่วย และสามารถรักษาให้หายได้ สิ่งจำเป็นที่สุด คือ การดูแลด้วยความตั้งใจและอดทน จากเพื่อน ครอบครัวและคนใกล้ชิด ที่จะช่วยให้อาการซึมเศร้าหายเร็วขึ้น การพูดคุยกับคนที่เราไว้วางใจจะเป็นก้าวแรกในการฟื้นคืนจากโรคซึมเศร้า

สัญญาณบอกเหตุของโรคซึมเศร้า ได้แก่ ซึมเศร้า ท้อแท้ เบื่อไม่อยากทำอะไรขาดความสนใจสิ่งรอบข้าง ไม่มีสมาธิ อ่อนเพลีย เชื่องช้า รับประทานอาหารมากขึ้น หรือน้อยลง นอนมากขึ้น หรือน้อยลง ต่ำหนิตัวเอง และพยายามฆ่าตัวตาย อย่างน้อย 5 อาการติดต่อกันนาน 2 สัปดาห์ ให้สงสัยว่าอาจเป็นโรคซึมเศร้า หากพบเห็นอย่าประมาท ควรพูดคุยกับเขา หรืออาจแนะนำให้เขาไปพบจิตแพทย์ ซึ่งควรเปลี่ยนทัศนคติที่ว่า ที่ไปพบจิตแพทย์คือ คนเป็นบ้า เพราะการมีอคติเช่นนี้ จะยิ่งทำให้ผู้ป่วยไม่กล้าไปพบแพทย์ ทำให้ไม่ได้รับการรักษาอย่างถูกต้องและสุดท้ายจบชีวิตด้วยการฆ่าตัวตาย

นอกจากนี้การแสดงความเห็น หรือวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย หรือโรค ซึมเศร้า โดยไม่ได้คิดก่อนว่าจะกระทบกับผู้ใดหรือไม่นั้น อาจส่งผลกระทบต่อผู้ที่มีปัญหาอยู่เดิม หรือ กลุ่มคนที่อ่อนไหว มีความเปราะบางทางจิตใจ ที่อาจคิดว่า อยู่ไปก็ไม่มีประโยชน์และตัดสินใจจบชีวิต ในลักษณะเดียวกันได้ โรคซึมเศร้าจึงเป็นประเด็นทางสาธารณสุข ที่ต้องการความร่วมมือจากทุกภาค ส่วนและมาตรการหนึ่งที่สำคัญที่ภาคประชาสังคมสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหานี้ ได้ คือ ร่วมกันรณรงค์สร้างความตระหนักเพื่อลดอคติและตราบาป และเพิ่มการเข้าถึงการรักษาทาง จิตเวช เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเรื่องภาวะซึมเศร้าและอาการของโรค และรู้วิธีพื้นฐานในการ รับมือและให้ความช่วยเหลือ เป็นต้น

ที่มา : กรมสุขภาพจิต <https://www.dmh.go.th/news-dmh/view.asp?id=26711>

แบบบันทึกการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ KWLH-Plus Chart

เรื่อง.....

ชื่อ นามสกุล..... ชั้น เลขที่

ขั้นที่ 1 K – What we know

นักเรียนรู้อะไรบ้างจากหัวเรื่อง

.....

.....

.....

.....

ขั้นที่ 2 W – What we want to know

นักเรียนอยากรู้อะไรบ้างจากหัวเรื่อง

.....

.....

.....

.....

ขั้นที่ 3 L – What we have learned

นักเรียนรู้อะไรบ้าง เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องแล้ว

.....

.....

.....

.....

ขั้นที่ 4 H - How we can learn more

นักเรียนจะหาความรู้เพิ่มเติมในเรื่องดังกล่าวได้จากที่ใดบ้างและอย่างไร

.....

.....

.....

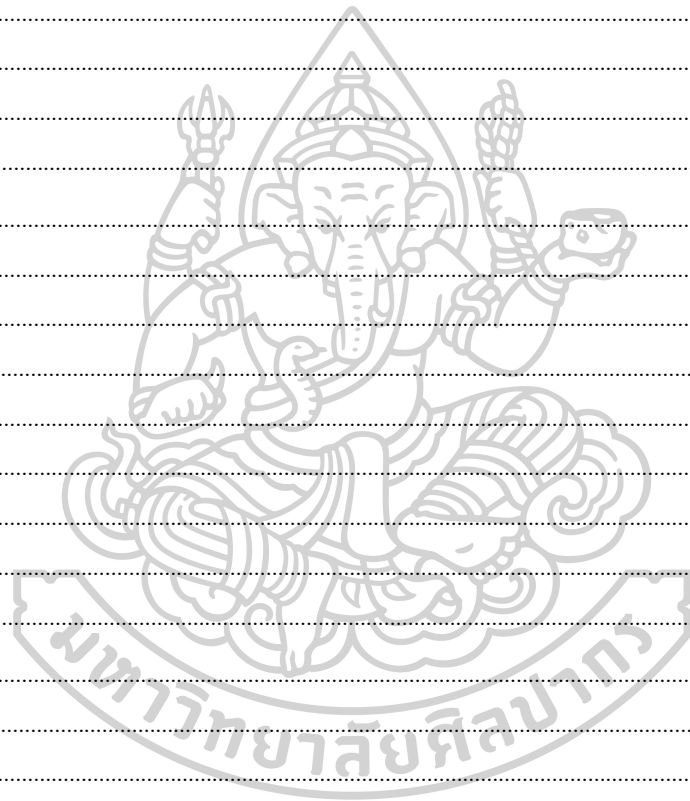
.....

ขั้นการสร้างแผนผังความคิด (Mind Mapping)

นักเรียนอ่านเนื้อหาที่ได้บันทึกไว้ตั้งแต่ชั้น K นำมาเรียบเรียงเป็นประเด็นและเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูลเพื่อสร้างเป็นแผนผังความคิด (Mind Mapping)

ชั้นสรุปการอ่าน
นักเรียนสรุปเรื่องที่อ่าน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง แบบทดสอบฉบับนี้มี 40 ข้อ ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียง
คำตอบเดียวแล้วทำเครื่องหมาย X (กากบาท) ลงในกระดาษคำตอบ

1. ข้อใดมีความหมายโดยนัย

- ก. เขามีอาชีพเป็นลูกหาบ
- ข. ลูกพี่ของเด็กแว่นกลุ่มนี้ค่อนข้างมีเหตุผล
- ค. แม่มีลูกมือทำขนมหลายคน
- ง. ดาราตลกชื่อดังเป็นลูกบ้านของกำนันคนใหม่

2. คำที่ทำเครื่องหมายเส้นใต้ข้อใดมีความหมายโดยนัย

- ก. เธอทอดสะพานให้ชายหนุ่มเข้ามาจีบ
- ข. เขาทอดลูกเต๋าเพื่อเล่นเกมเศรษฐีมหาสนุก
- ค. ฉันทอดผ้าป่าสามัคคีเพื่อระดมเงินทุนเข้าวัด
- ง. ผมเตรียมทำทอดมันเพื่อทำบุญเลี้ยงพระเพล

อ่านนิทานที่กำหนด แล้วตอบคำถามข้อ 3

นิทานอีสปเรื่อง มดกับตั๊กแตน

ตั๊กแตนเจ้าสำราญตัวหนึ่งมีนิสัยเกียจคร้าน ชอบความสะดวกสบาย ตลอดช่วงฤดูร้อนที่สัตว์อื่น ๆ พากันหาอาหารไปเก็บสะสมไว้ในรัง มันมัวแต่ร้องรำทำเพลง สนุกสนานไปวัน ๆ ครั้นถึงฤดูหนาวหิมะตกหนัก ตั๊กแตนไม่สามารถหาอาหารมากินได้ อุตยาอยู่หลายวัน จนในที่สุดต้องชมซานมาเคาะประตูรั้งของมดซึ่งเคยรู้จักกัน

“ได้โปรดเถิดเพื่อน ขออาหารให้ฉันประทังชีวิตสักหน่อย เมื่อพ้นฤดูหนาวอันแสนทารุณนี้แล้วฉันสัญญาว่าจะหามาใช้คืนเป็นเท่าตัว” ตั๊กแตนพยายามวิงวอน

“อ้าว ! ก็เมื่อฤดูร้อนที่ใคร ๆ เขาพากันทำมาหากินตัวเป็นเกลียว เจ้ามัวทำอะไรอยู่” มดย้อนถาม

“ฉันไม่ได้อยู่เปล่า ๆ นะ แต่ได้ร้องรำทำเพลงตลอดเวลา เมื่อตอนที่เพื่อน ๆ และเธอขนอาหารผ่านมาก็ได้ยินมิใช่หรือ”

“ได้ยินซิ ในเมื่อเจ้ามัวแต่ร้องเพลงตลอดฤดูร้อน เมื่อถึงฤดูหนาวก็จงดั้นรำให้สนุกเถิด” กล่าวจบมดก็ปิดประตูทันที

3. เมื่อนำนิทานอีสปเรื่อง “มดกับตั๊กแตน” มาเปรียบเทียบกับนิทานอีสปเรื่อง “กระต่ายกับเต่า”

ในด้านเนื้อหา ข้อใดถูกต้อง

- ก. กลวิธีการตั้งชื่อเรื่องดึงดูดความสนใจ
- ข. จำนวนของตัวละครส่งผลให้เรื่องน่าสนใจ
- ค. นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับผลแห่งความประมาท
- ง. ตอนจบเสนอแนวคิดที่ช่วยคลี่คลายปมปัญหาของเรื่อง

อ่านข้อความที่กำหนด แล้วตอบคำถามข้อ 4

“ลดน้ำหนัก”

ถ้าคุณต้องการลดน้ำหนักครั้งกิโกรัมต่อสัปดาห์ คุณจะต้องลดอาหารให้ได้ 500 แคลอรีต่อวัน โดยลดปริมาณอาหารมื้อหนักลง และเปลี่ยนจากของหวานมาเป็นผลไม้ หากต้องการเผาผลาญแคลอรีโดยการออกกำลังกาย คุณจะต้องวิ่งให้ได้วันละหนึ่งชั่วโมง แต่ถ้าคุณกังวลเกี่ยวกับรูปร่างมากกว่าตัวเลขบนเครื่องชั่งน้ำหนัก การออกกำลังกายน่าจะเหมาะกว่า เพราะนอกจากจะช่วยเผาผลาญไขมันแล้วยังเสริมสร้างกล้ามเนื้ออีกด้วย ผู้ที่ควบคุมอาหารอย่างเดียวจะสูญเสียทั้งไขมันและกล้ามเนื้อ

4. ถ้าให้แสดงความคิดเห็นสนับสนุนเรื่อง “ลดน้ำหนัก” ข้อใดเหมาะสมจะใช้เป็นข้อสนับสนุนหลักที่น่าเชื่อถือและเป็นจริง

- ก. พฤติกรรมการบริโภคเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อสุขภาพ
- ข. มนุษย์เผาผลาญแคลอรีได้ด้วยวิธีการลดปริมาณอาหาร
- ค. การลดปริมาณแคลอรีในแต่ละวันเป็นวิธีการดูแลรูปร่างที่ดีที่สุด
- ง. การบริโภคอย่างฉลาดคือการลดปริมาณอาหารที่รับประทานในแต่ละมื้อ

อ่านข้อความที่กำหนด แล้วตอบคำถามข้อ 5-6

การอ่านเป็นจุดประตูด่านแรกที่จะเปิดออกสู่โลกของการศึกษาเล่าเรียน ถ้าการสอนอ่านในช่วงแรกของระบบการเรียนการสอนในโรงเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถปลูกฝังให้ผู้เรียนอ่านได้อย่างแตกฉาน เกิดความประทับใจในการอ่าน และปลูกฝังจนเป็นนิสัยรักการอ่าน ผลที่เกิดขึ้นตามมาคือ ความเจริญก้าวหน้าทางการศึกษาในศาสตร์ต่าง ๆ และหากเจาะลึกเฉพาะการอ่านออกเสียง ผู้ที่ฝึกทักษะ ในด้านนี้ได้เป็นอย่างดีแล้ว ก็จะได้ประโยชน์ยิ่งขึ้น เพราะจะเป็นผู้ที่ออกเสียงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะในการพูด การอ่าน หรือการขับร้องเพลง ทั้งยังจะเป็นสิ่งที่เสริมสร้างบุคลิกภาพที่ดี ช่วยให้เกิดความเชื่อมั่น ในตนเองเป็นอย่างยิ่ง

5. สาระสำคัญของข้อความนี้ตรงกับข้อใด

- ก. การเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพคือการปลูกฝังให้ผู้เรียนมีความแตกฉานในการอ่าน
- ข. ผู้เรียนควรมีความแตกฉานในการอ่าน จนเกิดความประทับใจ
- ค. การอ่านเป็นประตูด่านแรกที่เปิดสู่กระบวนการเรียนรู้
- ง. การอ่านเป็นสิ่งที่เสริมสร้างบุคลิกภาพ

6. ข้อใดเป็นข้อสนับสนุนหลักของข้อความ “ผู้ที่ฝึกฝนทักษะการอ่านออกเสียงจะได้รับประโยชน์”

- ก. ความเจริญก้าวหน้าทางการศึกษาในด้านต่าง ๆ
- ข. เสริมสร้างบุคลิกภาพที่ดี ช่วยให้เกิดความมั่นใจ
- ค. เกิดความประทับใจและนิยัรักการอ่าน
- ง. ใช้เสียงสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7. บุคคลใดมีพฤติกรรมกรรมการอ่านที่เกิดประโยชน์มากที่สุด

- ก. อัมพรอ่านหนังสือเฉพาะช่วงใกล้สอบ
- ข. อัมพิกาเลือกอ่านหนังสือที่มีรูปเล่มสวยงาม
- ค. อำพลเลือกจดบันทึกเฉพาะสาระสำคัญลงในสมุดบันทึก
- ง. อำพันเลือกอ่านหนังสือเฉพาะประเภทที่ตนเองชอบอย่างสม่ำเสมอ

อ่านพระบรมราโชวาทแล้วตอบคำถามข้อ 8-9

...ความสุขความเจริญอันแท้จริงนั้น หมายถึง ความสุข ความเจริญที่บุคคลแสวงหามาได้ด้วย
ความเป็นธรรม ทั้งใจเจตนาและการกระทำ ไม่ใช่ได้มาด้วยความบังเอิญ หรือด้วยการแก่งแย่งเบียด
บังมาจากผู้อื่น ความเจริญที่แท้จริงมีลักษณะเป็นการสร้างสรรค์ เพราะอำนวยการประโยชน์ถึงผู้อื่นและ
ส่วนรวมด้วย ตรงกันข้ามกับความเจริญอย่างเท็จเทียม ที่เกิดขึ้นมาด้วยความประพฤตินี้ไม่เป็นธรรม
ของบุคคลซึ่งมีลักษณะเป็นการทำลายล้าง เพราะให้โทษบ่อนเบียนทำลายผู้อื่นและส่วนรวม การบ่อน
เบียนทำลายนั้น ที่สุดก็ต้องกลับมาทำลายตน ด้วยเหตุที่เมื่อส่วนรวมถูกทำลายเสียแล้ว ตนเองก็จะยืน
ตัวอยู่ไม่ได้ จะต้องล่มจมไปเหมือนกัน...

พระบรมราโชวาทพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ รัชกาลที่ 9

ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรและอนุปริญญาบัตรของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วันพฤหัสบดี ที่ 10 กรกฎาคม 2518

8. ใจความสำคัญของพระบรมราโชวาทตรงกับข้อใด

- ก. สุขความเจริญเป็นสิ่งอันสร้างสรรค์
- ข. สุขความเจริญจะให้ประโยชน์ต่อผู้กระทำ
- ค. สุขความเจริญที่แท้จริงต้องได้มาด้วยความเป็นธรรม
- ง. สุขความเจริญจะทำให้ประเทศชาติมีความเจริญก้าวหน้า

9. ที่สุดแล้วความเจริญที่แท้จริงจะกลับมาทำลายตนด้วยเหตุใด

- ก. เพราะได้มาด้วยความไม่ซื่อสัตย์สุจริต
- ข. เพราะความเจริญที่แท้จริงจะทำให้ผู้นั้นลุ่มจม
- ค. เพราะได้มาด้วยการแก่งแย่งเบียดบังมาจากผู้อื่น
- ง. เพราะความเจริญที่แท้จริงจะบ่อนเบียนทำลายส่วนรวม

อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 10

(ก) ฝุ่นละออง มีโดยทั่วไปพบได้ในทุกสถานที่ อาจจะมีมากหรือน้อยตามสถานที่นั้น ๆ ฝุ่นละอองจะมีลักษณะเป็นอนุภาคแข็งขนาดเล็กที่ลอยลอยอยู่ในอากาศ ซึ่งเกิดจากวัตถุที่ถูกทุบ ตี บด กระแทก จนแตกออกเป็นชิ้นส่วนเล็ก ๆ (ข) เมื่อถูกกระแสลมพัดก็จะปลิวกระจายตัวอยู่ในอากาศ และตกลงสู่พื้นในเวลาต่อมา ซึ่งเวลาในการตกจะช้าหรือเร็วขึ้นอยู่กับน้ำหนักของอนุภาคฝุ่น แหล่งกำเนิดของฝุ่นจะแสดงถึงคุณสมบัติความเป็นพิษ ของฝุ่นด้วย เช่น แอสเบสตอล ตะกั่ว ไฮโดรคาร์บอน กัมมันตรังสี (ค) ฝุ่นละอองในบรรยากาศ เป็นปัญหามลพิษทางอากาศที่สำคัญในเมืองใหญ่และเมืองที่กำลังพัฒนา (ง) ฝุ่นละอองอาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

10. ข้อใดคือใจความสำคัญของข้อความข้างต้น

- ก. (ก)
- ข. (ข)
- ค. (ค)
- ง. (ง)

อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 11-14

“การอบรมสั่งสอนลูกที่เคร่งครัดมากมายเกินไป ก็อาจเป็นผลร้ายได้เหมือนกันเพราะฉะนั้นวิธีเลี้ยงลูกที่ดีก็คือ เดินตามทางสายกลาง อย่านั่งหรือหย่อนเกินไป ควรเปิดโอกาสให้เด็กหรือลูกได้ใช้ความคิด ได้ทดลอง ได้มีประสบการณ์ต่าง ๆ ได้รู้วิธีช่วยตัวเอง ได้ฝึกแก้ปัญหาของตัวเองให้มาก ส่วนที่จะควบคุมกันควรเป็นเรื่องกรอบของกฎหมายและศีลธรรมเท่านั้น การเสริมให้เขาได้ทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ ที่เขาพอใจให้มาก ย่อมดีกว่าการตั้งแต่ข้อห้ามหรือการให้ทำตามคำสั่งแต่ฝ่ายเดียว”

11. ใจความสำคัญของข้อความข้างต้นคือข้อใด

- ก. การอบรมสั่งสอนเด็ก ๆ ควรควบคุมเฉพาะกรอบแห่งกฎหมายและศีลธรรมเท่านั้น
- ข. การอบรมสั่งสอนเด็ก ๆ ต้องมีความยืดหยุ่นและปลูกฝังในเรื่องของคุณธรรม
- ค. การดูแลบุตรหลานควรเดินสายกลางเพราะเด็กสมัยนี้มีอิสระทางความคิด
- ง. การปลูกฝังคุณธรรมให้เด็กเป็นเรื่องสำคัญมากกว่าเรื่องอื่น ๆ

12. จากข้อความที่อ่านกล่าวถึงวิธีการอบรมบุตรที่ดีคือข้อใด
- ก. สอนให้รู้จักตนเอง
ข. สอนให้มีประสบการณ์
ค. สอนให้อยู่ในกรอบศีลธรรม
ง. สอนโดยไม่บังคับหรือตามใจเกินไป
13. “การเสริมให้เขาทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ที่เขาพอใจ” จากข้อความนี้หมายถึงอะไร
- ก. การตกปลา
ข. การเล่นเกมตัวต่อ
ค. การเล่นเกมคอมพิวเตอร์
ง. การทำตนเป็นหนอนหนังสือ
14. “เดินตามทางสายกลาง อย่าให้ติงหรือหย่อนเกินไป” การกระทำใดสอดคล้องกับความคิดดังกล่าว
- ก. กวดขันให้ทำการบ้าน
ข. ให้อิสระในการคบเพื่อน
ค. ปล่อยให้คิดว่าจะวาดภาพอะไร
ง. ให้ตัดสินใจเลือกชมรายการโทรทัศน์

อ่านข้อความที่กำหนด แล้วตอบคำถามข้อ 15

เมืองที่เก่าแก่ที่สุดของยุโรปตั้งอยู่ข้างๆ เหมืองเกลือ

คณะนักโบราณคดีชาวบัลแกเรียขุดพบซากเมืองที่เก่าแก่ที่สุดของยุโรปในเขตพื้นที่สำรวจใกล้เมือง โปรวาเตีย การวัดอายุวัตถุหลายชิ้นที่ค้นพบในซากเมืองด้วยวิธีไอโซโทปคาร์บอน -14 แสดงให้เห็นว่าเมืองโบราณนี้ถูกสร้างขึ้นเมื่อ 6,200–6,700 ปีที่แล้ว หรือประมาณ 4,000 ปีก่อนยุคอารยธรรมกรีกโบราณ การขุดสำรวจเผยให้เห็นถึงโครงสร้างของถนน บ้านสองชั้น อาราม หลุมฝังศพ นอกจากนี้ยังพบหลักฐานร่องรอยการผลิตเกลืออยู่มากมาย นักวิทยาศาสตร์จึงสันนิษฐานว่าประชากรราว 350 คนของเมืองนี้น่าจะกุมอำนาจทางเศรษฐกิจอยู่ไม่น้อย เพราะที่ตั้งของเมืองอยู่ใกล้กับแหล่งแร่เกลือธรรมชาติที่ใหญ่ที่สุดในคาบสมุทรบอลข่าน ในสมัยก่อนเกลือถือเป็นสินค้าหลักที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจอย่างยิ่ง โครงการขุดสำรวจเริ่มขึ้นตั้งแต่ปี 2005 โครงสร้างแรกของเมืองที่ปรากฏต่อหน้านักสำรวจคือ กำแพงหินหนาหลายเมตรที่คาดว่าสร้างขึ้นเพื่อปกป้องเมืองจากศัตรูผู้รุกราน นักวิจัยกล่าวว่า นี่เป็นหลักฐานของการสร้างป้อมปราการที่เก่าแก่ที่สุดในทวีปยุโรป ภายนอกกำแพงเมือง นักวิจัยยังค้นพบสถานที่ทำพิธีสักการะบูชาอีก 2 แห่ง และอารามอีกแห่งหนึ่ง ซึ่งขณะนี้กำลังอยู่ในระหว่างการสำรวจอีกเช่นกัน

15. จากข้อความที่กำหนดให้อ่าน ข้อใดถูกต้อง
- ก. เมืองโบราณนี้ยังไม่มีวิธีจัดการกับศพ
ข. แร่เกลือเป็นทรัพยากรที่สำคัญของเมืองโบราณนี้
ค. กระบวนการขุดค้นเมืองโบราณแห่งนี้ได้สิ้นสุดลงแล้ว
ง. เมืองโบราณนี้ตั้งอยู่บนคาบสมุทรจึงต้องสร้างกำแพงหินเพื่อป้องกันน้ำท่วมแหล่งแร่เกลือ

อ่านแบบอ่านต่อไปนี่ แล้วตอบคำถาม ข้อ 16-17

16. จากข้อมูลข้างต้น ข้อใดถูกต้อง

- จำนวนของการใช้กระทงโฟมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี
- ปี 2561 มีผู้ใช้กระทงโฟมเพิ่มขึ้นจากปีที่แล้วร้อยละ 3.62
- เขตราชบุรีบูรณะมีกระทงโฟมมากกว่าเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย 520 ใบ
- กระทงที่ทำจากวัสดุธรรมชาติและที่ย่อยสลายได้เพิ่มขึ้นจากปีที่แล้วร้อยละ 1.1

17. จากข้อมูลข้างต้น ข้อใดสรุปได้ถูกต้อง

- ก. เขตป้อมปราบศัตรูพ่ายมีจำนวนประชากรน้อยที่สุดในกรุงเทพมหานคร
- ข. เขตลาดกระบังมีจำนวนการใช้กระถางโพนน้อยกว่าเขตราชบุรีบูรณะ
- ค. เขตป้อมปราบศัตรูพ่ายมีจำนวนการใช้กระถางโพนน้อยที่สุด
- ง. เขตลาดกระบังมีประชากรที่ใส่ใจธรรมชาติมากกว่าเขตอื่น

18. ข้อความในข้อใดใช้ภาษาแสดงเหตุผลสนับสนุน

- ก. ขอเชิญชวนคนไทยเข้าร่วมประเพณีลอยกระทงด้วยความสุข ให้วันลอยกระทงเป็นช่วงเวลาของแต่ละครอบครัวได้ทำกิจกรรมร่วมกัน
- ข. เชิญชวนให้แต่ละครอบครัวร่วมใช้กระทงเดียวกันเป็นกระทงครอบครัว เพื่อลดค่าใช้จ่ายและปริมาณขยะ
- ค. ประชาชนส่วนใหญ่กว่า ร้อยละ 60 ตั้งใจชวนครอบครัวไปลอยกระทง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างประเพณีลอยกระทงกับสถาบันครอบครัว
- ง. วันลอยกระทงปีนี้คุณพ่อคุณแม่อาจชักชวนลูกๆ หรือลูกๆชักชวนพ่อแม่ไปลอยกระทง โดยใช้กระทงเดียวกัน

อ่านแบบอ่านต่อไปนี่ แล้วตอบคำถาม ข้อ 19-20

PM2.5 คืออะไร

PM2.5 คือฝุ่นละอองขนาดเล็กประมาณ 1 ใน 25 ของเส้นผมมนุษย์ ขนาดนี้ไม่สามารถกรองได้ด้วยหน้ากากเพราะกระจายสู่ทางเดินหายใจ กระแสเลือด และแทรกซึมกระบวนการทำงานในอวัยวะต่างๆ เพิ่มความเสี่ยงเป็นโรคเรื้อรัง

PM2.5 อันตรายแค่ไหน

องค์การอนามัยโลกกำหนดให้ PM2.5 อยู่ในกลุ่มที่ 1 ของสารก่อมะเร็ง ตั้งแต่ปี 2556 เป็นสาเหตุได้ 1 ใน 8 ของประชากรโลกเสียชีวิตก่อนวัยอันควร

รายงานธนาคารโลก (World Bank) ระบุว่าประเทศไทยมีผู้เสียชีวิตจากมลพิษในอากาศก่อนวัยอันควรมากถึง 50,000 ราย

PM2.5 มาจากไหน

- การเผาไหม้ที่โล่ง**: ปล่อย PM2.5 ประมาณ 209,937 ตันต่อปี
- การคมนาคมขนส่ง**: ปล่อย PM2.5 ประมาณ 50,240 ตันต่อปี
- การผลิตไฟฟ้า**: ปล่อย PM2.5 ประมาณ 31,793 ตันต่อปี
- อุตสาหกรรม**: ปล่อย PM2.5 ประมาณ 65,140 ตันต่อปี
- การรวมตัวของก๊าซอื่นๆ ในบรรยากาศ**: (อากาศหนาวเย็น ละอองน้ำในบรรยากาศ จะทำให้อนุภาคละอองรวมตัวเป็นขนาดที่เล็ก)

ค่ามาตรฐาน PM2.5 อยู่ที่เท่าไร

องค์การอนามัยโลก ออกคำแนะนำค่ามาตรฐาน 1 ปีของ PM2.5 ไว้ที่ 4 ระดับ

ค่ามาตรฐานของไทยอยู่ที่ 25 และ 50

(เป็นข้อมูลการประเมินของประเทศไทย) (ประกาศทางสิ่งแวดล้อม)

ที่ไหนมี PM2.5 มากที่สุด

(ค่าเฉลี่ย 1 ปี มกราคม-ธันวาคม 2560)

สระบุรี (หน้าพระลาน)	กรุงเทพฯ (ธนบุรี)	ขอนแก่น (เมือง)
36	31	30
ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร	ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร	ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร

สมุทรสาคร (เมือง)	เชียงใหม่ (ต.ช้างเผือก)
29	29
ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร	ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร

ป้องกัน PM2.5 อย่างไร

หน้ากากมาตรฐาน N95 ป้องกันฝุ่นขนาด 0.3 ไมครอน ได้อย่างน้อย 95% = ป้องกัน PM2.5 ได้

หน้ากากอนามัยทั่วไป ป้องกันฝุ่นขนาด 3 ไมครอน ได้ 99% = ป้องกัน PM2.5 ไม่ได้ (เพราะ PM2.5 มีค่าว่า 3 ไมครอน)

โรงพยาบาลเกษมราษฎร์ อินเตอร์เนชั่นแนล รัตนาธิเบศร์

☎ 1218 หรือ 02 594 0020-65 ถึง 1444, 1431 (ศูนย์ตรวจสุขภาพ)

www.kasemrad.co.th/interrattanatibeth

Kasemrad International Rattanaibeth
SW.เกษมราษฎร์ อินเตอร์เนชั่นแนล รัตนาธิเบศร์ (Rattanaibeth)
KH RTB

19. ข้อใดไม่ถูกต้องเกี่ยวกับ PM. 2.5

- ก. เป็นสาเหตุหนึ่งของโรคเรื้อรัง และสารก่อมะเร็ง
- ข. พบมากในเมืองใหญ่ๆ ของประเทศไทย เช่น กรุงเทพฯ สระบุรี ขอนแก่น
- ค. เป็นฝุ่นละอองขนาดเล็ก สามารถป้องกันได้โดยใส่หน้ากากอนามัยทั่วไป
- ง. สามารถแพร่กระจายสู่ทางเดินหายใจ กระแสเลือด และแทรกซึมสู่ระบบการทำงานของอวัยวะต่าง ๆ

20. พฤติกรรมของใครที่ก่อให้เกิด PM 2.5

- ก. ฉีดวัคซีนฉีดพ่นยาไต่ยุงทิ้งไว้ก่อนออกนอกบ้าน
- ข. อรวิใช้บริการขนส่งมวลชนไปทำงานทุกเช้า
- ค. ลุงสุชาติเผาหญ้าที่นาเมื่อเสร็จสิ้นฤดูเก็บเกี่ยว
- ง. พลอยรดน้ำที่สนามหญ้า และพ่นละอองน้ำบนหลังคาบ้าน

อ่านข่าวต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 21-22

เทคโนโลยีเป็นผลร้ายของสังคมกล่าวคือเทคโนโลยีสมัยใหม่ทำให้คนในสังคมเกิดการเลียนแบบ กล่าวคือ ในการโฆษณาเครื่องอำนวยความสะดวก อย่างเช่น โทรศัพท์มือถือ ทางบริษัทโฆษณาจะใช้ดารานักแสดงหรือบุคคลที่อยู่ในความสนใจของสังคมมาดึงดูดความสนใจ ทำให้ผู้คนที่โดยเฉพาะวัยรุ่นเกิดอยากได้สินค้าชนิดนั้น เป็นค่านิยมในสังคมที่ว่า ถ้าอยากเป็นเหมือนดารานักแสดงคนนั้นก็ต้องซื้อสินค้าชนิดนั้น เทคโนโลยีสมัยใหม่เป็นช่องทางในการถูกล่อลวงได้ง่ายขึ้น เราจะพบว่า การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่นั้นทำให้การสื่อสารระหว่างบุคคลง่ายขึ้น กลายเป็นช่องทางของเหล่ามิจอาชีพในการล่อลวง เช่น การพูดคุยสนทนาผ่านทางโปรแกรม Line หรือโปรแกรม Camfrog จนนำไปสู่การถูกล่อลวงไปข่มขืน และถูกส่งไปค้าประเวณียังต่างประเทศและสุดท้ายคือเทคโนโลยีสมัยใหม่นำไปสู่การก่ออาชญากรรม กล่าวคือ เด็กและเยาวชนที่ชอบเล่นเกมต้องการนำเงินไปเล่นเกม หรือนำเงินไปซื้อสิ่งของต่าง ๆ ในเกม แต่เมื่อเด็กเหล่านั้นไม่มีเงิน เด็ก ๆ ก็ย่อมจะทำทุกวิถีทางเพื่อให้ได้เงิน อาจจะไม่ยอมเงินคุณแม่ อาจจะไปฉกชิงวิ่งราวกระเป๋า ดังจะเห็นได้จากข่าวตามหน้าหนังสือพิมพ์ที่มีข่าวการวิ่งราวกระเป๋าโดยนำเงินไปเล่นเกม

21. ใจความสำคัญของข้อความนี้คืออะไร

- ก. เทคโนโลยีส่งผลกระทบต่อวัยรุ่นจนเกิดเป็นปัญหาสังคม
- ข. การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่นั้นทำให้การสื่อสารระหว่างบุคคลง่ายขึ้น
- ค. เทคโนโลยีเป็นอีกหนึ่งช่องทางของเหล่ามิจอาชีพในการล่อลวงวัยรุ่น
- ง. เทคโนโลยีมีประโยชน์และสามารถอำนวยความสะดวกได้อย่างรวดเร็ว

22. ผู้เขียนเขียนด้วยความรู้สึกอย่างไร

ก. เป็นทุกข์

ข. ห่วงใย

ค. โศกเศร้า

ง. เห็นใจ

อ่านเรื่องต่อไปนี แล้วตอบคำถามข้อ 23-25

เครื่องดื่มเพื่อสุขภาพที่สมบูรณ์แบบที่สุด เมื่อมีการประชุมหลายบริษัทเลือกเสิร์ฟน้ำขิงร้อนแทนเครื่องดื่มอย่างอื่น ผู้เข้าร่วมประชุมพอใจที่จะดื่มมาก เพราะน้ำขิงเป็นยอดของสมุนไพรบำรุงสุขภาพอนามัย นอกจากน้ำขิงจะดื่มสดชื่นแล้ว ยังคุณธำตุของร่างกายขับลม แก้อท้องเพื่อเธอเปรี้ยวได้อีกด้วย

23. ผู้เขียนข้อความนี้มีจุดประสงค์ตรงกับข้อใด

ก. ให้ข้อคิด

ข. เชิญชวน

ค. ให้ความรู้

ง. ให้ความเพลิดเพลิน

24. จากเรื่องที่ได้อ่าน ข้อใดเป็นข้อคิดเห็น

ก. เครื่องดื่มเพื่อสุขภาพที่สมบูรณ์แบบที่สุด

ข. ในการประชุมมีการเสิร์ฟเครื่องดื่ม

ค. น้ำขิงเป็นเครื่องดื่มชนิดร้อน

ง. น้ำขิงมีผลต่อสุขภาพ

25. ใจความสำคัญของข้อความที่ได้อ่าน คือข้อใด

ก. เครื่องดื่มเพื่อสุขภาพ เพื่อความแข็งแรงของร่างกายคือน้ำขิง

ข. ขิงช่วยให้สุขภาพสมบูรณ์ ร่างกายสดชื่น ในการประชุมมักจะใช้กัน

ค. น้ำขิงร้อน ๆ ช่วยทำให้สุขภาพสมบูรณ์ร่างกายสดชื่น มีผู้นิยมใช้กันแพร่หลาย

ง. เครื่องดื่มที่สามารถคุณธำตุของร่างกาย ขับลม แก้อท้องเพื่อเธอเปรี้ยว คือน้ำขิงเท่านั้น

อ่านคำประพันธ์ที่กำหนดให้ แล้วตอบคำถามข้อ 32

เห็นใจจำให้แน	นีกหมาย
ฟังใตอย่าฟังตาย	สดับหมั้น
ชนม์ยืนอย่าฟังวาย	ตรงตริก ธรรมนา
สิ่งสดับทั้งนั้น	ผิตเพี้ยนเป็นครู

32. ข้อใดนำคุณค่าที่ได้จากโคลงโลกนิติบทนี้ไปใช้ได้ถูกต้อง

- เชื่อฟังเฉพาะครูเท่านั้น
- ปฏิบัติตามคำสอนของผู้ใหญ่
- รับสารจากสื่อต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณ
- วางแผนกับข่าวสารต่าง ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับตน

ชายข่าวเปลือกหญิงข่าวสารโบราณว่า	น้ำฟังเรือเสื่อฟังป่าอชฌมาสัย
เราก็จิตคิดดูเล่าเขาก็ใจ	รักกันไว้ดีกว่าซังระวังการ

33. คำประพันธ์ต่อไปนี้สอนเรื่องใด

- อย่าไวใจใครง่าย ๆ
- ควรมีน้ำใจต่อกัน
- รู้จักผ่อนหนักผ่อนเบา
- ไม่รู้คุณค่าของสิ่งที่ได้รับ

“อันที่จริงคนเขาอยากให้เราดี	แต่ถ้าเด่นขึ้นทุกทีเขาหมั่นไส้
จงทำดีแต่อย่าเด่นจะเป็นภัย	ไม่มีใครอยากเห็นเราเด่นเกิน

34. แนวคิดตามข้อใดไม่สอดคล้องกับคำประพันธ์ต่อไปนี้

- คนทั้งหลายในสังคมชอบคบคนดี
- คนเราควรทำสิ่งที่ดีแต่พอควร
- คนที่ทำตัวเด่นมาก ๆ จะสร้างศัตรู
- คนทั่วไปชอบให้คนอื่นทำความดี

“อยู่ที่เรียนรู้ อยู่ที่ยอมรับมัน ตามความคิดสติเราให้ทัน
อยู่กับสิ่งที่มี ไม่ใช่สิ่งที่ฝัน และทำสิ่งนั้นให้ดีที่สุด”

35. ข้อใดคือคุณค่าที่ได้จากเนื้อเพลงข้างต้น

- ก. โน้มน้าวใจ
- ข. จรรโลงใจ
- ค. ให้ความรู้
- ง. ให้ความบันเทิง

36. ข้อใดมีวิธีการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณต่างจากข้ออื่น

- ก. อุดุนิยมวิทยาเตือนประชาชนทางภาคใต้ว่าจะมีพายุเข้าและมีฝนตกชุกหนาแน่น
- ข. น้ำท่วมและอากาศหนาวส่งผลให้ผักมีราคาแพงกว่าปกติ รวมถึงราคาน้ำมันด้วย
- ค. ระดับน้ำแม่น้ำมูลยังคงทรงตัว มวลน้ำก้อนใหญ่ยังไม่ไหลมาถึงจังหวัดอุบลราชธานี
- ง. พระภิกษุสามเณรในจังหวัดเชียงใหม่ได้รับผลกระทบจากอากาศหนาวลงอย่างรวดเร็ว

อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 37

(1) กล้วย Banana ผลไม้ที่นิยมรับประทานมากที่สุดในบ้านเรา (2) กล้วยมีอยู่หลากหลายสายพันธุ์ เช่น กล้วยหอม กล้วยน้ำว้า กล้วยไข่ กล้วยหักมุก เป็นต้น (3) กล้วยยังอุดมไปด้วยเส้นใยและกากอาหาร และยังมีวิตามินและแร่ธาตุนานาชนิดที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย (4) ส่วนใบตองอีกส่วนที่นำมาใช้ประโยชน์กันอย่างมากมาย เช่น ทำกระทง ห่อขนม ห่ออาหาร ทำบายศรี บวงสรวงต่าง ๆ

37. ข้อความต่อไปนี้ข้อใดเป็นการแสดงความคิดเห็น

- ก. ตอนที่ 1
- ข. ตอนที่ 2
- ค. ตอนที่ 3
- ง. ตอนที่ 4

38. ข้อใดไม่ได้ใช้ภาษาโน้มน้าวใจ

- ก. ผิวสวยสุขภาพดีหาได้ที่ไหน
- ข. ใช้ครีม.....ผิวจะนุ่มเนียนน่ามอง
- ค. หุ่นดีทันใจไม่ต้องรอดด้วย 2 สูดยอดเทคโนโลยี
- ง. ลองเพียงครั้งแรกเห็นผลภายใน 7 วัน

อ่านประกาศต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 39

ประกาศ

ผู้ที่จะไปทำใบขออนุญาตขับรถยนต์หรือจักรยานยนต์ก็ตาม โปรดติดต่อเจ้าหน้าที่โดยตรง อย่าได้ติดต่อกับบุคคลภายนอก ขั้นตอนในการดำเนินงานไม่ยุ่งยาก เตรียมเอกสารให้ครบถ้วน แล้วยื่นเรื่องพร้อมคำร้อง ซึ่งขอได้จากประชาสัมพันธ์แผนกขับขี โดยไม่ต้องเสียค่าคำร้องแต่อย่างใด

39. ใจความสำคัญของประกาศนี้คืออะไร

- ก. ขั้นตอนในการทำใบอนุญาตขับรถยนต์ไม่ยุ่งยาก
- ข. การทำใบอนุญาตขับรถยนต์หรือจักรยานยนต์ต้องเตรียมเอกสารให้พร้อม
- ค. การยื่นเรื่องราวทำใบอนุญาตขับรถยนต์หรือจักรยานยนต์ไม่ต้องเสียค่าคำร้อง
- ง. การทำใบอนุญาตขับรถยนต์หรือจักรยานยนต์ควรติดต่อกับเจ้าหน้าที่โดยตรง

“คนเราถึงจะเป็นใหญ่ปานใดก็ดี ยังคงมีผู้อื่นหรือสิ่งอื่นที่ใหญ่กว่า ซึ่งถ้าเป็นผู้มีความคิดชอบก็จะต้องเคารพนับถือ พระบรมศาสดาที่เราานิยมว่าประเสริฐกว่ามนุษย์ทั้งปวงก็ยิ่งทรงแสดงคารวะต่อพระธรรม”

40. ข้อใดไม่อาจอนุมานได้ว่าเป็นบุคลิกภาพของผู้เขียน

- ก. มีคุณธรรม
- ข. อ่อนน้อมถ่อมตน
- ค. มีความคิดเฉียบคม
- ง. มีความรู้วิชาการสูง

□□□□□□□□

**แบบสอบถามความคิดเห็นของครูภาษาไทยที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้
ด้วยเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus**

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูภาษาไทยที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของตนเองเพียงช่องเดียว

คะแนน 5 หมายถึง ความคิดเห็นในระดับมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง ความคิดเห็นในระดับมาก

คะแนน 3 หมายถึง ความคิดเห็นในระดับปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ความคิดเห็นในระดับน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)					
1.1 ครูผู้สอนเข้าใจกระบวนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมากขึ้น					
1.2 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีประโยชน์ต่อครูผู้สอน					
1.3 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีประโยชน์ต่อนักเรียน					
1.4 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
1.5 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพระหว่างครูผู้สอนสามารถแก้ปัญหาการเรียนการสอนได้					
2. กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus					
2.1 ครูผู้สอนเข้าใจกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus					
2.2 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus สามารถทำให้นักเรียนอ่านอย่างเป็นระบบมากยิ่งขึ้น					
2.3 นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus					
2.4 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus สามารถพัฒนาความสามารถการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้					

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
2.5 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus เป็นวิธีการสอนที่น่าสนใจ					
2.6 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus เป็นวิธีการสอนที่มีประโยชน์สามารถนำไปต่อยอดในชีวิตประจำวันได้					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค
การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

- ตารางแสดงค่าเฉลี่ยผลการประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
- ตารางแสดงค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
- ตารางแสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบความคิดเห็นของครูภาษาไทยที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus (Index of them Objective Congruence : IOC)
- ตารางแสดงแบบตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือแบบทดสอบวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus ของครูผู้สอนของผู้เชี่ยวชาญ การหาค่าดัชนีความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence : IOC)
- ตารางแสดงแบบตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือแบบสังเกตความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus ของผู้เชี่ยวชาญ การหาค่าดัชนีความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence : IOC)
- ตารางแสดงผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน
- ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
- ตารางแสดงผลความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus
- ตารางแสดงผลการศึกษาความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอนของครูด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus

ตารางแสดงค่าเฉลี่ยผลการประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบ
วัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ข้อสอบ ข้อที่	ระดับพฤติกรรม	ผลการประเมิน			$\sum R$	IOC
		ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 3		
1	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	+3	1
2	วิเคราะห์	+1	+1	+1	+3	1
3	วิเคราะห์	+1	+1	+1	+3	1
4	นำไปใช้	+1	+1	+1	+3	1
5	เข้าใจ	+1	+1	+1	+3	1
6	วิเคราะห์	+1	+1	+1	+3	1
7	ประเมินค่า	+1	+1	+1	+3	1
8	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	+3	1
9	วิเคราะห์	+1	+1	+1	+3	1
10	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	+3	1
11	นำไปใช้	+1	+1	+1	+3	1
12	นำไปใช้	+1	+1	+1	+3	1
13	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	+3	1
14	นำไปใช้	+1	+1	+1	+3	1
15	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	+3	1
16	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	+3	1
17	วิเคราะห์	+1	+1	+1	+3	1
18	วิเคราะห์	+1	+1	+1	+3	1
19	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	+3	1
20	นำไปใช้	+1	+1	+1	+3	1
21	วิเคราะห์	+1	+1	+1	+3	1
22	วิเคราะห์	+1	+1	+1	+3	1
23	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	+3	1
24	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	+3	1
25	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	+3	1
26	วิเคราะห์	+1	+1	+1	+3	1
27	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	+3	1
28	ประเมินค่า	+1	+1	+1	+3	1

ข้อสอบ ข้อที่	ระดับพฤติกรรม	ผลการประเมิน			$\sum R$	IOC
		ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 3		
29	ประเมินค่า	+1	+1	+1	+3	1
30	ประเมินค่า	+1	+1	+1	+3	1
31	ประเมินค่า	+1	+1	+1	+3	1
32	วิเคราะห์	+1	+1	+1	+3	1
33	วิเคราะห์	+1	+1	+1	+3	1
34	วิเคราะห์	+1	+1	+1	+3	1
35	วิเคราะห์	+1	+1	+1	+3	1
36	วิเคราะห์	+1	+1	+1	+3	1
37	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	+3	1
38	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	+3	1
39	นำไปใช้	+1	+1	+1	+3	1
40	ประเมินค่า	+1	+1	+1	+3	1
41	นำไปใช้	+1	+1	+1	+3	1
42	วิเคราะห์	+1	+1	+1	+3	1
43	วิเคราะห์	+1	+1	+1	+3	1
44	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	+3	1
45	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	+3	1
46	ประเมินค่า	+1	+1	+1	+3	1
47	วิเคราะห์	+1	+1	+1	+3	1
48	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	+3	1
49	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	+3	1
50	วิเคราะห์	+1	+1	+1	+3	1
51	วิเคราะห์	+1	+1	+1	+3	1
52	ประเมินค่า	+1	+1	+1	+3	1
53	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	+3	1
54	วิเคราะห์	+1	+1	+1	+3	1
55	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	+3	1
56	นำไปใช้	+1	+1	+1	+3	1
57	นำไปใช้	+1	+1	+1	+3	1
58	วิเคราะห์	+1	+1	+1	+3	1
59	ประเมินค่า	+1	+1	+1	+3	1

ข้อสอบ ข้อที่	ระดับพฤติกรรม	ผลการประเมิน			$\sum R$	IOC
		ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 3		
60	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	+3	1
61	วิเคราะห์	+1	+1	+1	+3	1
62	ความเข้าใจ	+1	+1	+1	+3	1
63	นำไปใช้	+1	+1	+1	+3	1
64	นำไปใช้	+1	+1	+1	+3	1
65	วิเคราะห์	+1	+1	+1	+3	1

ตารางแสดงค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของ
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ข้อสอบ ข้อที่	p	r	คุณภาพ	ข้อสอบ ข้อที่	p	r	คุณภาพ
1	0.19	0.36	ไม่นำมาใช้	31	0.77	0.25	นำมาใช้
2	0.18	0.12	ไม่นำมาใช้	32	0.52	0.60	นำมาใช้
3	0.74	0.38	นำมาใช้	33	0.66	0.40	นำมาใช้
4	0.71	0.46	นำมาใช้	34	0.09	0.30	ไม่นำมาใช้
5	0.18	0.04	ไม่นำมาใช้	35	0.85	0.61	ไม่นำมาใช้
6	0.63	0.33	นำมาใช้	36	0.91	0.02	ไม่นำมาใช้
7	0.34	0.24	นำมาใช้	37	0.48	0.32	นำมาใช้
8	0.14	0.21	ไม่นำมาใช้	38	0.75	0.36	นำมาใช้
9	0.57	0.22	นำมาใช้	39	0.59	0.37	นำมาใช้
10	0.80	0.57	นำมาใช้	40	0.43	0.50	นำมาใช้
11	0.05	0.92	ไม่นำมาใช้	41	0.07	0.15	ไม่นำมาใช้
12	0.80	0.57	นำมาใช้	42	0.34	0.22	นำมาใช้
13	0.4	0.57	นำมาใช้	43	0.64	0.38	นำมาใช้
14	0.16	0.32	ไม่นำมาใช้	44	0.85	0.23	ไม่นำมาใช้
15	0.92	0.45	ไม่นำมาใช้	45	0.50	0.62	นำมาใช้
16	0.43	0.65	นำมาใช้	46	0.57	0.21	นำมาใช้
17	0.34	0.24	ใช้ได้	47	0.55	0.33	ใช้ได้

ข้อสอบ ข้อที่	p	r	คุณภาพ	ข้อสอบ ข้อที่	p	r	คุณภาพ
18	0.23	0.69	นำมาใช้	48	0.05	0.44	ไม่นำมาใช้
19	0.14	0.33	ไม่นำมาใช้	49	0.18	0.33	ไม่นำมาใช้
20	0.35	0.80	นำมาใช้	50	0.23	0.39	นำมาใช้
21	0.46	0.75	นำมาใช้	51	0.44	0.54	นำมาใช้
22	0.85	0.04	ไม่นำมาใช้	52	0.62	0.31	นำมาใช้
23	0.31	0.63	นำมาใช้	53	0.19	0.46	ไม่นำมาใช้
24	0.69	0.22	นำมาใช้	54	0.82	0.35	ไม่นำมาใช้
25	0.75	0.30	นำมาใช้	55	0.12	0.03	ไม่นำมาใช้
26	0.17	0.55	ไม่นำมาใช้	56	0.62	0.31	นำมาใช้
27	0.09	0.06	ไม่นำมาใช้	57	0.73	0.61	นำมาใช้
28	0.75	0.45	นำมาใช้	58	0.66	0.22	นำมาใช้
29	0.62	0.31	นำมาใช้	59	0.59	0.23	นำมาใช้
30	0.19	0.2	ไม่นำมาใช้	60	0.87	0.54	ไม่นำมาใช้
				61	0.55	0.31	นำมาใช้
				62	0.14	0.12	ไม่นำมาใช้
				63	0.43	0.51	นำมาใช้
				64	0.66	0.39	นำมาใช้
				65	0.09	0.03	ไม่นำมาใช้

ตารางแสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบความคิดเห็นของครูภาษาไทยที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus (Index of them Objective Congruence : IOC)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	1	2	3	
1. การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)				
1.1 ครูผู้สอนเข้าใจกระบวนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมากขึ้น	+1	+1	+1	1.00
1.2 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีประโยชน์ต่อครูผู้สอน	+1	+1	+1	1.00
1.3 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีประโยชน์ต่อนักเรียน	+1	+1	+1	1.00
1.4 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
1.5 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพระหว่างครูผู้สอนสามารถแก้ปัญหาการเรียนการสอนได้	+1	+1	+1	1.00
2. กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus				
2.1 ครูผู้สอนเข้าใจกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus	+1	+1	+1	1.00
2.2 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus สามารถทำให้นักเรียนอ่านอย่างเป็นระบบมากยิ่งขึ้น	+1	+1	+1	1.00
2.3 นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus	+1	+1	+1	1.00
2.4 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus สามารถพัฒนาความสามารถการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้	+1	+1	+1	1.00
2.5 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus เป็นวิธีการสอนที่น่าสนใจ	+1	+1	+1	1.00
2.6 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus เป็นวิธีการสอนที่มีประโยชน์สามารถนำไปต่อยอดในชีวิตประจำวันได้	+1	+1	+1	1.00

ตารางแสดงแบบตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือแบบทดสอบวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ครูผู้สอน
เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่าน
แบบ KWLH-Plus ของครูผู้สอนของผู้เชี่ยวชาญ การหาค่าดัชนีความสอดคล้องของ
วัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence : IOC)

IOC	ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC
		1	2	3	
1.ครูผู้สอน สามารถอธิบาย ความหมาย หลักการและ แนวทางการ ปฏิบัติการสร้าง ชุมชนการ เรียนรู้ได้ ถูกต้อง ครบถ้วนทุก ประเด็น	1. จงอธิบายอธิบายความหมาย หลักการและแนวทางการปฏิบัติการสร้างชุมชน การเรียนรู้ - ความหมาย ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพคือ วิธีการในการพัฒนาครูโดยจัดบรรยากาศให้ ครูได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ส่งผลให้ครูไม่โดดเดี่ยวและมีเครือข่ายใน การทำงานเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน / การแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ร่วมกัน ของครู -หลักการและแนวทาง สร้างภาวะผู้นำร่วมกัน สร้างและส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์แก่หมู่คณะ สร้างค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วม สร้างเงื่อนไขที่เกื้อกูล / การสร้างชุมชนการ เรียนรู้ของครูในสถานศึกษาต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารสถานศึกษาในฐานะผู้นำองค์กร ต้องทุ่มเทความรู้ ความสามารถอย่างเต็มที่ในการขับเคลื่อนให้สถานศึกษาเป็นชุมชนแห่งการ เรียนรู้ภายใต้การมีส่วนร่วมของทุกคน	+1	+1	+1	1.00
2. ครูผู้สอน สามารถอธิบาย ขั้นตอนของ วิธีสอนอ่าน แบบ KWLH- Plus ได้ครบ ทุกขั้นตอน	2. จงอธิบายการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนอ่านแบบ KWLH-Plus (5 คะแนน) 2.1 ชั้น K (Know) ความรู้ -นักเรียนรู้อะไรบ้างจากหัวเรื่อง 2.2 ชั้น W (What) สิ่งที่ต้องการรู้ -นักเรียนอยากรู้อะไรบ้างจากหัวเรื่อง 2.3 ชั้น L (Learn) เรียนรู้ -นักเรียนรู้อะไรบ้าง เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องแล้ว 2.4 ชั้น H (How) การค้นคว้า -นักเรียนจะหาความรู้เพิ่มเติมในเรื่องดังกล่าวได้จากที่ใดบ้างและอย่างไร 2.5 ชั้น Plus การเขียนแผนผังความคิด -นักเรียนสร้างแผนผังความคิด 2.6 ชั้นสรุป -นักเรียนและครูช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่าน 2.7 นักเรียนฝึกเพิ่มเติมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้ KWLH และเขียน แผนผังความคิดและสรุป 2.8 วัดและประเมินผลการคิดโดยใช้แบบฝึกหัดย่อย หรือให้สรุปวิธีคิด	+1	+1	+1	1.00

ตารางแสดงแบบตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือแบบสังเกตความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus ของผู้เชี่ยวชาญการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence: IOC)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	1	2	3	
ด้านการเตรียมการสอน				
1. ครูผู้สอนมีความพร้อมในการสอน	+1	+1	+1	1.00
2. ครูผู้สอนจัดบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
3. ครูผู้สอนนำเสนอเนื้อหาได้ครบถ้วน	+1	+1	+1	1.00
4. ครูผู้สอนใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้เป็นไปตามแผนการจัดการเรียนรู้หรือตรงตามเวลาที่กำหนด	+1	+1	+1	1.00
5. ครูผู้สอนใส่ใจนักเรียนอย่างทั่วถึง	+1	+1	+1	1.00
6. ครูผู้สอนกระตุ้นนักเรียนให้ร่วมกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
7. ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
8. ครูผู้สอนปฏิบัติการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบทุกขั้นตอนทั้งกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้และกิจกรรมรวบยอด	+1	+1	+1	1.00
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
1. ครูผู้สอนมีการนำเข้าสู่บทเรียน	+1	+1	+1	1.00
2. ครูผู้สอนจัดกิจกรรมตามขั้นตอนของวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus ดังนี้	+1	+1	+1	1.00
2.1 ชั้น K ครูสอบถามความรู้เดิมของนักเรียน (Know- K)	+1	+1	+1	1.00
2.2 ชั้น W ครูถามคำถามนักเรียน (What - W)	+1	+1	+1	1.00
2.3 ชั้น L นักเรียนอ่านรายละเอียด (Learn - L)	+1	+1	+1	1.00
2.4 ชั้น H นักเรียนหาความรู้เพิ่มเติม (How- H)	+1	+1	+1	1.00
2.5 ชั้น Plus นักเรียนสร้างแผนผังความคิด	+1	+1	+1	1.00
2.6 ชั้นสรุป นักเรียนและครูช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่าน	+1	+1	+1	1.00
2.7 นักเรียนฝึกเพิ่มเติมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้ KWLH และเขียนแผนผังความคิดและสรุป	+1	+1	+1	1.00
ด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้				
1. ครูผู้สอนเตรียมสื่อและแหล่งการเรียนรู้ครบถ้วน	+1	+1	+1	1.00
2. ครูผู้สอนใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้อย่างถูกต้องและครบถ้วน	+1	+1	+1	1.00
ด้านการวัดและการประเมินผล				
1. ครูผู้สอนวัดและประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
2. ครูผู้สอนวัดและประเมินผลถูกต้องตามเครื่องมือและเกณฑ์การวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00

ตารางแสดงผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน

นักเรียน คนที่	คะแนนเต็ม	คะแนนหลังเรียนของนักเรียน					
		ครูคนที่ 1		ครูคนที่ 2		ครูคนที่ 3	
		คะแนน ที่ได้	ร้อยละ	คะแนน ที่ได้	ร้อยละ	คะแนน ที่ได้	ร้อยละ
1	40	34	85	31	77.5	35	87.5
2	40	30	75	29	72.5	27	67.5
3	40	32	80	27	67.5	34	85
4	40	34	85	30	75	28	70
5	40	35	87.5	33	82.5	29	72.5
6	40	32	80	35	87.5	33	82.5
7	40	31	77.5	33	82.5	29	72.5
8	40	30	75	32	80	27	67.5
9	40	31	77.5	32	80	30	75
10	40	30	75	30	75	34	85
11	40	34	85	29	72.5	36	90
12	40	36	90	38	95	33	82.5
13	40	33	82.5	29	72.5	37	92.5
14	40	37	92.5	32	80	32	80
15	40	32	80	21	52.5	26	65
16	40	33	82.5	30	75	31	77.5
17	40	38	95	29	72.5	36	90
18	40	32	80	30	75	27	67.5
19	40	35	87.5	36	90	36	90
20	40	31	77.5	31	77.5	32	80
21	40	38	95	26	65	33	82.5
22	40	33	82.5	33	82.5	27	67.5
23	40	37	92.5	37	92.5	31	77.5
24	40	39	97.5	35	87.5	35	87.5
25	40	33	82.5	32	80	34	85
26	40	32	80	31	77.5	34	85
27	40	35	87.5	35	87.5	33	82.5
28	40	33	82.5	31	77.5	29	72.5

ตารางแสดงผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน (ต่อ)

นักเรียน คนที่	คะแนนเต็ม	คะแนนหลังเรียนของ นักเรียนของครูคนที่ 1		คะแนนหลังเรียนของ นักเรียนของครูคนที่ 2		คะแนนหลังเรียนของ นักเรียนของครูคนที่ 3	
		คะแนน ที่ได้	ร้อยละ	คะแนน ที่ได้	ร้อยละ	คะแนน ที่ได้	ร้อยละ
29	40	37	92.5	29	72.5	39	97.5
30	40	32	80	34	85	35	87.5
ค่าเฉลี่ย (\bar{X})		$\bar{X} = 33.63$	$\bar{X} = 84.08$	$\bar{X} = 31.33$	$\bar{X} = 78.33$	$\bar{X} = 32.07$	$\bar{X} = 80.17$
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)		S.D. = 2.57	S.D. = 6.42	S.D. = 3.45	S.D. = 8.62	S.D. = 3.49	S.D. = 8.73

การ ทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	% of Mean	t	Sig(1-tailed)
หลังเรียน	90	40	32.34	3.31	80.86	6.73*	0.0000

ตารางแสดงผลการวิเคราะห์พัฒนาการความรู้ผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้
ทางวิชาชีพและเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้

คนที่	คะแนนก่อนการสร้าง ชุมชนการเรียนรู้ทาง วิชาชีพ (10)	คะแนนหลังการสร้าง ชุมชนการเรียนรู้ทาง วิชาชีพ (10)	คะแนนพัฒนาการ สัมพัทธ์	ระดับของพัฒนาการ
1	5	10	100	สูงมาก
2	2.5	9	86.67	สูงมาก

ตารางแสดงผลความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus

รายการ	ครู คนที่ 1	ครู คนที่ 2	ครู คนที่ 3	(\bar{X})	S.D.
1. การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)					
1.1 ครูผู้สอนเข้าใจกระบวนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมากขึ้น	5	5	5	5	0
1.2 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีประโยชน์ต่อครูผู้สอน	5	5	5	5	0
1.3 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีประโยชน์ต่อนักเรียน	5	5	5	5	0
1.4 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5	0
1.5 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพระหว่างครูผู้สอนสามารถแก้ปัญหาการเรียนการสอนได้	5	5	5	5	0
เฉลี่ยด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)				5	0
2. กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus					
2.1 ครูผู้สอนเข้าใจกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus	5	4	5	4.67	0.58
2.2 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus สามารถทำให้นักเรียนอ่านอย่างเป็นระบบมากยิ่งขึ้น	5	5	5	5	0
2.3 นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus	4	4	5	4.33	0.58
2.4 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus สามารถพัฒนาความสามารถการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้	5	5	5	5	0
2.5 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus เป็นวิธีการสอนที่น่าสนใจ	5	5	5	5	0
2.6 กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus เป็นวิธีการสอนที่มีประโยชน์สามารถนำไปต่อยอดในชีวิตประจำวันได้	5	5	5	5	0
เฉลี่ยด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus				4.83	0.19
รวมทุกด้าน				4.92	0.10

รายการประเมิน	คนที่ 1			คนที่ 2			คนที่ 3		
	1	2	3	1	2	3	1	2	3
2.4 ชั้น H นักเรียนหาความรู้เพิ่มเติม (How- H)	0	1	1	0	1	1	1	1	1
2.5 ชั้น Plus นักเรียนสร้างแผนผังความคิด	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2.6 ชั้นสรุป นักเรียนและครูช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่าน	1	1	1	0	0	1	1	1	1
2.7 นักเรียนฝึกเพิ่มเติมการอ่านอย่างมี วิจารณ์ถาณโดยใช้ KWLH และเขียนแผนผัง ความคิดและสรุป	0	1	1	1	1	0	1	1	1
ค่าเฉลี่ยด้านกิจกรรมการเรียนรู้	0	1	1	1	1	1	1	1	1
ค่าร้อยละ	50	100	100	75	75	100	100	100	100
ค่าร้อยละของทั้งหมด	89								
ระดับคุณภาพ	ดีมาก								
3. ด้านสื่อและแหล่งการเรียนรู้									
1. ครูผู้สอนเตรียมสื่อและแหล่งการเรียนรู้ ครบถ้วน	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2. ครูผู้สอนใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้อย่าง ถูกต้องและครบถ้วน	1	1	1	1	1	1	1	1	1
ค่าเฉลี่ยด้านสื่อการเรียนรู้	1	1	1	1	1	1	1	1	1
ค่าร้อยละ	100	100	100	100	100	100	100	100	100
ค่าร้อยละของทั้งหมด	100								
ระดับคุณภาพ	ดีมาก								
4. ด้านการวัดและการประเมินผล									
1. ครูผู้สอนวัดและประเมินผลตามจุดประสงค์ การเรียนรู้	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2. ครูผู้สอนวัดและประเมินผลถูกต้องตาม เครื่องมือและเกณฑ์การวัดและประเมินผล	1	1	1	1	1	1	1	1	1
ค่าเฉลี่ยด้านการวัดและประเมินผล	1	1	1	1	1	1	1	1	1
ค่าร้อยละ	100	100	100	100	100	100	100	100	100
ค่าเฉลี่ยร้อยละของทั้งหมด	100								
ระดับคุณภาพ	ดีมาก								

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาววิจิตรา สามาอาพัฒน์
วัน เดือน ปี เกิด	3 กันยายน 2532
สถานที่เกิด	จังหวัดยโสธร
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2550 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสายน้ำผึ้ง ในพระอุปถัมภ์ ฯ พ.ศ. 2556 สำเร็จการศึกษา การศึกษาระดับบัณฑิต วิชาเอกการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2559 ศึกษาต่อระดับปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม
ที่อยู่ปัจจุบัน	198/292 หมู่ 1 ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

